

สัญญาเลขที่ RDG50S0012

สาขา วิชาอุตสาหกรรม

เลขที่รับ 1444

รายงานฉบับสมบูรณ์ วันที่ 13 ก.ย. 2553

ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 – 31 ธันวาคม 2552 รวมระยะเวลา 31 เดือน

โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่

สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

อนุบาลนุรุดดีฮาลาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

โดย

1. นางสาวสุกัญญา	ลำสู
2. นางสาวสุไพรยา	งะสมัน
3. นางสาวสุนันทา	อินทรทองมาก
4. นางสาวนุชสาระ	อุสมา
5. นางสาวรุ้อยดา	จิ๋วจวบ
6. นางสาวจรรยา	หยีสือด

สนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ	ก
บทที่ 1 ข้อมูลโครงการวิจัย	1
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป	4
บทที่ 3 รายละเอียดการดำเนินงาน	44
บทที่ 4 ผลที่เกิดขึ้น	64
บทที่ 5 วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์	152
ภาคผนวก	184
ประวัติทีมนักวิจัย	192

บทคัดย่อ

โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือติลลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล ตามสัญญาเลขที่ RDG50S0012ซึ่งมีนางสุกัญญา สำนู เป็นหัวหน้าโครงการได้รับคำเนินการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 – 31 ธันวาคม 2552 ระยะเวลา 31 เดือน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือติลลามบ้านลาหงา จัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 บุรณาการหลักสูตร ให้สอดคล้องสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมภูมิปัญญาและเน้นการศึกษาในรูปแบบของอิสลามเพื่อให้เด็กได้มีความรู้คุณธรรม โดยการสอนวิถีการปฏิบัติศาสนกิจ(ละหมาด) การถือศีลอด การทักทาย(กล่าวสละม) การเป็นอยู่และมารยาทต่างตามแบบอย่างของศาสนาอิสลาม รวมถึงการสอนคูอาร์ (บทขอพรของศาสนาอิสลาม)ที่ใช้เป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น คูอาร์ก่อนนอน – คื่นนอน คูอาร์เช้า - ออกห้องน้ำ คูอาร์กินข้าว คูอาร์คัมน้ำ คูอาร์สวมใส่เสื้อผ้า คูอาร์ขณานพาหนะ คูอาร์ให้กับพ่อแม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบอย่างของท่านศาสดามุฮัมมัด (ซ.ล)ทั้งสิ้น

ที่ผ่านมามีการจัดการเรียนการสอนครูเป็นผู้สอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว โดยการสอนแบบบทบาทสมมุติ เช่น ตอนเรื่องทะเลก็นำรูปภาพทะเลมาให้เด็กดู ถ้าสอนเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ก็นำสัตว์มาเป็นต้น และผู้ปกครอง ชุมชน ไม่ค่อยรับรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูและเด็ก รวมทั้งห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนมีพื้นที่คับแคบไม่เหมาะสมกับจำนวนของเด็กนักเรียน จากการจัดการสอนดังกล่าวมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการของเด็ก ดังนั้นครูผู้ดูแลเด็กได้ร่วมกันคิดหาวิธีการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) โดยการนำเด็กไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในพื้นที่ใกล้เคียง ให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จึงทำโครงการวิจัยเรื่อง “ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือติลลาม (บ้านลาหงา)” เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และให้เด็กเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้อัตโนมัติของตนเอง มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือติลลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล หน้า ๓

ด้านอารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา รวมทั้งทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิด การอ่าน การเขียน การพูด และการสังเกตที่ใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ของเด็กและเพื่อให้เด็กเกิดเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง แล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้อัตโนมัติด้วยตนเอง

สำหรับกิจกรรมก็จะเริ่มตั้งแต่เวทีนำเสนอโครงการเพื่อบอกกล่าวแก่สาธารณชนว่าเห็นการจัดการศึกษาเป็นอย่างไร อยากรู้ตรงจุดไหน มีความต้องการอะไรบ้างจากงานวิจัยชิ้นนี้ แล้วเราจะมาร่วมมือกันได้อย่างไร ต่อมาก็ได้ศึกษาสถานที่แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา ที่อยู่ในละแวกนี้ว่ามีเรื่องอะไรบ้างที่เด็กสามารถที่จะเรียนรู้ได้

จากนั้นก็ได้อัดวิดีโอเก็บเสียงบรรยายของผู้ที่มีประสบการณ์ เชิญทั้งภูมิปัญญา ผู้รู้ ผู้นำ ผู้มีประสบการณ์ด้านการจัดการ ศึกษาว่ามาร่วมวิเคราะห์ว่าแหล่งเรียนรู้เหล่านี้เป็นอย่างไรกันบ้าง จากตารางรวมทั้งหมด 14 แหล่ง จากเวทีทำให้ทีมวิจัยได้กลับมาพบว่าแหล่งเรียนรู้ที่ค้นนั้นคือแหล่งที่อยู่ใกล้ตัวคนมากที่สุด นั่นก็คือที่อยู่ใกล้ชุมชนนั่นเอง เพื่อความปลอดภัยของเด็ก แดงยังมีคำถามจากเวทีว่าในเรื่องของสถานที่ของชุมชน จะเก็บแบบสักแค่ไหน แต่ใจของทีมวิจัยอยากแบบ ขอให้ทีมวิจัยมีความพร้อมที่จะให้ความรู้แก่เด็ก “ค้นแบบแต่ที่ แต่ใจค้นแบบ” งานของเราก็จะก้าวหน้า หลังจากนั้นก็มีการระดมความคิดและจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน โดยย การวิเคราะห์จากหน่วยเพื่อให้ตรงตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ของเด็ก ก็มานัดประชุมผู้ปกครอง ทีมวิจัย ได้จัดเวทีการประชุมผู้ปกครองเพื่ออนุญาตพาเด็กออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้

มาถึงกิจกรรมพาเด็กออกศึกษาออกห้องเรียน จากที่สรุปกันว่าจะใช้เวลาตั้งแต่เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2552 ในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ พอเอาความจริงไม่สามารถทำได้หมดตามที่วางไว้ เพราะว่ามีนอกเหนือจากการสอนเด็กแล้วครูพี่เลี้ยงยังมีการกิจกรรมที่ตรงรวมงานขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลเยอะแยะมากมาย จึงทำระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้ ต้องลากยาวมาจนถึงเปิดเทอมใหม่และได้จัดกับเด็กใหม่ด้วย เพราะเดิมที่ได้กำหนดไว้ว่าจัดเฉพาะเด็กวัย 4 ขวบ ที่มีอยู่ 2 ห้องเรียน แต่เมื่อจบภาคเรียนเด็กก็กำลังออกไปยังแหล่งสื่อเด็กวัย 3 ขวบปีที่แล้วที่เขยิบมาเป็นเด็ก 4 ขวบ และเด็กที่เข้าใหม่

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุโขทัย (บ้านกลางฯ) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สุโขทัย หน้า ๗

เมื่อสิ้นเทอมแรกจึงจัดเป็นเวทีนำเสนอผลงานเด็ก ในวันที่ 31 มีนาคม 2552 เวทีนี้จัดเป็นเวที
لقاءผู้เข้าร่วมก็ประกอบไปด้วย ผู้ปกครอง เด็ก ภูมิปัญญา โต๊ะอิหม่าม เพื่อนำเสนอผลการจัดการ
เรียนการสอน ในช่วงที่ผ่านไปแล้ว จากนั้นทีมก็จัดให้มีวิทยากรหลักผู้ตรในวันที่ 12 ธันวาคม 2552 ที่
จะใช้ในอนาคต ซึ่งได้ชวนผู้รู้อย่างอาจารย์สมเจตนา มุณีโมโย และอาจารย์หุสดีน อุสมาน มาร่วมให้
ข้อเสนอแนะแนวทางด้วย ซึ่งทีมวิจัยได้สรุปการจัดการเรียนทั้ง 2 แบบ โดยมีประเด็นหลักๆด้วยกัน
คือ กระบวนการทำอย่างไรก็บังคับแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายของการเรียน ผลที่ได้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น
พฤติกรรมปรับเปลี่ยนแรงผลักดันเป็นอย่างไรในช่วงเรียน และสามารถตอบจุดประสงค์ตาม
หลักศูตรปฐมวัยอย่างไรบ้าง

ทีมวิจัยมีโอกาสได้ไปร่วมเวที ชวนกันอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่ จ.ยโสธร ในวันที่ 25-26
พฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นเครือข่ายงานวิจัยภาคอีสาน โดยกลุ่มเป้าหมายที่ไปครั้งนี้ประกอบไปด้วยทีม
วิจัยและผู้เลี้ยงหนึ่งชั้นรถตู้ ซึ่งจากการที่ได้ไปศึกษางานนอกสถานที่ทำให้ทีมวิจัยมีวิสัยทัศน์ที่
กว้างไกลกว่าเดิมเหมือนแรงเสริมใหม่กำลังที่จะก้าวต่อไป กิจกรรมสุดท้ายจัดให้เวทีนำเสนอ
ผลงานวิจัยโดยมีชื่อว่า “เปลี่ยนความคิดสร้างอิสระ แห่งการเรียนรู้” ในวันที่ 24 ธันวาคม 2552

ผลการดำเนินงานสรุปได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ
รูปแบบที่ 1 ครูเป็นนักกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้ สำหรับการจัดการเรียนรู้ที่คือนำ
หน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดได้กลับมาเขียนแผนการสอน โดยจะกำหนดให้ 1 หน่วยการเรียนมี
ระยะเวลาในการสอน 5 วัน มีรายละเอียด เช่น วันที่ 1 เรียนรู้เรื่องมารยาทและข้อตกลงในการออก
นอกสถานที่, วันที่ 2 พาเด็กออกไปศึกษาจากแหล่งเรียนรู้, วันที่ 3 - 4 ทบทวนสิ่งที่ได้ออกไปเรียนรู้
,วันที่ 5 สรุปผลการทำกิจกรรมตั้งแต่วันที่ 1- 4 และวิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยดูสิ่งที่อยู่ใกล้
ตัวเด็กและปลอดภัยกับเด็ก ที่สำคัญต้องให้ครอบครัวตามสาระการเรียนรู้ที่เด็กวัยนี้ควร ได้รับ คือ
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก, บุคคลและสถานที่, ธรรมชาติรอบๆตัว, สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

รูปแบบที่ 2 เด็กเป็นนักเลือกเรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง วิธีนี้จะไม่มีการกำหนดเรื่องเพราะ
ต้องให้เด็กออกไปนอกสถานที่เพื่อสำรวจสิ่งแวดล้อมก่อนแล้วค่อยให้เด็กมากำหนดเรื่องที่จะเรียน
ด้วยตัวเอง วิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้คือวันแรกหลังจากที่เด็กออกไปสำรวจแล้วครูจะนำเด็กมา
จัดกิจกรรมในห้องเรียน โดยให้เด็กบอกว่าได้เห็นอะไรมาบ้างแล้วให้เด็กบอกสิ่งที่ตนเองได้เห็นว่า
และครูจะเป็นผู้บันทึกไว้หลายวิธีการหลังจากนั้นก็ให้เด็กเลือกร่องที่จะเรียนเรื่องไหนถูกเลือกมาก

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับ
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาบุง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สุรินทร์ หน้า ๓

ที่สุดก็จะเรียนเรื่องนั้น วันที่สอง-วันที่ห้า ก็จะมาลงเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ซึ่งแต่ละเรื่องก็จะอาจจะใช้ระยะเวลาที่ต่างกันเนื่องจากต้องดูความสนใจของเด็กกว่ามีมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

ถ้ารับวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบจะเหมือนกันคือ เด็กจะนำสิ่งที่ครูสอนภายในห้องเรียนออกไปใช้นอกห้องเรียน เช่น มารายทง ข้อตกลงต่างๆ และเมื่อออกไปศึกษานอกห้องเรียนแล้วเด็กก็ได้นำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้นอกห้องเรียนกลับมาใช้ในห้องเรียนอีกครั้ง ซึ่งหมายถึงว่า เด็กต้องเรียนรู้วิธีการนำสิ่งที่เรียนไปใช้นอกห้องเรียนและนำสิ่งที่ได้เรียนนอกรั้ห้องเรียนนำกลับไปใช้ในห้องเรียนอีกครั้งเป็นความเข้มข้น 2 แบบ ที่เด็กจะต้องทำและครูต้องเป็นคนชี้แนะเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อนำทั้ง 2 รูปแบบมาวิเคราะห์ร่วมกันซึ่งจะพบว่าแต่ละรูปแบบมีความสำคัญไม่แพ้กัน รูปแบบหนึ่งต้องการให้เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องที่สำคัญ และจำเป็น และอีกรูปแบบหนึ่งไปตามความต้องการของเด็ก ดังนั้น รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นการผสมผสานทั้ง 2 รูปแบบเข้าด้วยกัน คือ การกำหนดหน่วยเรียนรู้หลัก และเด็กร่วมกันตัดสินใจในการเรียนรู้

ซึ่งจากการที่มีการจัดทำหลักสูตร ในอนาคตศูนย์แห่งนี้น่าจะนำรูปแบบที่ 1+รูปแบบที่ 2 มาจัดกระบวนการเรียนรู้ของเด็กต่อไป

สิ่งที่ได้จากกระบวนการวิจัยครั้งนี้ทำให้ครูที่เลี้ยงได้เป็นแนวทางให้ได้ว่า “สิ่งที่ดีที่สุดในคือการรับรู้และความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของครูพี่เลี้ยงและผู้ปกครอง ซึ่งตั้งนั้นซึ่งรู้ว่าโรงเรียนก็มีประโยชน์เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดี” และอีกหนึ่งคำพูดของครูพี่เลี้ยงที่ว่า “สำคัญยิ่งไปกว่านั้นผลที่เกิดกับเด็กโดยตรงคือการศึกษาที่เด็กมีอิสระทางความคิด มีความกระตือรือร้น และมีความสุข” ถึงที่สุดแล้วครูพี่เลี้ยงก็ได้เห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ และที่สุดของที่สุดคือผู้ปกครองก็ยิ่งได้สัมผัสเรื่องราวเหล่านี้และพร้อมที่จะเดินเคียงข้างกับครูพี่เลี้ยงเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของศูนย์ต่อไป

ทีมวิจัย

กันยายน 2553

บทที่ 1

ข้อมูลโครงการวิจัย

ชื่อโครงการ ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษานิเทศก์ พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หัวหน้าโครงการ นางศุภยัะ สำตู

สัญญาเลขที่ RDG50S0012

เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 – 31 ธันวาคม 2552 รวมระยะเวลา 31 เดือน

หลักการและเหตุผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลามบ้านลาหงา ตั้งอยู่ หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ. ละงู จ. สตูลได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2543 โดยนายฮารน หมาดหยด อีหม่ามประจำมัสยิดบ้านลาหงา ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นประธานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลามบ้านลาหงา ในช่วงแรก ได้ชื่อว่า ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านลาหงาเป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ของกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรม ต่อมาถ่ายโอนภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบลละงูเป็นผู้จัดการดำเนินงานประมาณอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม สัตว์- วัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนและค่าตอบแทนครูผู้ดูแลเด็ก

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลามบ้านลาหงาจัดการศึกษากับเด็กในชุมชนและชุมชนใกล้เคียงที่มีอายุระหว่าง 3 – 5 ขวบ มีเด็กนักเรียนทั้งหมด 111 คน มีครูผู้ดูแลเด็กจำนวน 5 คน มีห้องเรียนขนาด 24 ตารางเมตร จำนวน 4 ห้องเรียน เมล็ดห้องเรียนละ 28 คน มีพื้นที่นอกห้องเรียนและในห้องเรียนทั้ง 300 ตารางเมตร

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลามบ้านลาหงา จัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานิเทศก์ พ.ศ.2546 บูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมภูมิปัญญาและเน้นการศึกษาในรูปแบบของอิสลามเพื่อให้เด็ก ได้มีความรู้คู่คุณธรรม โดยการสอนวิธีการปฏิบัติศาสนกิจ(ละหมาด) การถือศีลอด การทักทาย(กล่าวสละม) การเป็นอยู่และมารยาทต่างๆตาม

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับการศึกษานิเทศก์ พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

แบบอย่างของศาสนาสถิตลาม รวมถึงการสอนคัวร์ (บทยอพรของศาสนาอิสลาม)ที่ใช้เป็นกิจกรรมประจำวัน เช่น คัวร์ก่อนนอน – ต้นนอน คัวร์เช้า – ออกห้องน้้า คัวร์กินข้าว คัวร์คืนน้้า คัวร์สวมใส่เสื้อผ้า คัวร์ขนधानพาทนะ คัวร์ให้กับพ่อแม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบอย่างของท่านศาสดามูฮัมมัด (ซ.ล)ทั้งสิ้น

ที่ผ่านมามีการจัดการเรียนการสอนครูเป็นผู้สอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว โดยการสอนแบบบทบาทสมมติ เช่น สอนเรื่องทะเลที่นำรูปภาพทะเลมาให้เด็กดู ถ้าสอนเรื่องกล้วยไม้ก็นำรูปกล้วยไม้ให้เด็กดู เป็นต้น และผู้ปกครอง ชุมชน ไม่ค่อยรับรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูและเด็ก รวมทั้งห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนมีพื้นที่คับแคบไม่เหมาะสมกับจำนวนของเด็กนักเรียน จากการจัดการสอนดังกล่าวมีผลต่อการจัดการเรียนรูซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการของเด็ก

ดังนั้นครูผู้ดูแลเด็กได้ร่วมกันคิดหาวิธีการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) โดยการนำเด็กไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง ให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จึงทำโครงการวิจัย ศึกษาแบบการจัดการเรียนรูของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ. ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรอุลอิสลาม (บ้านลาหง) เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรูและเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจด้านสังคม และด้านสติปัญญา รวมทั้งมีทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิด การอ่าน การพูด และการสังเกตที่ใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นที่สูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรูของเด็กจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา
2. เพื่อให้ ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรูของเด็ก
3. เพื่อให้เด็กเกิดเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

คำถามวิจัย

หน่วยการเรียนรู้/วิธีการ

1. หน่วยการจัดการเรียนรูมีอะไรบ้าง มีวิธีการอย่างไร
2. การจัดการเรียนรูตามหน่วยการเรียนรู้ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียนให้มีความสัมพันธ์กันได้อย่างไร
3. วิธีการจัดการเรียนรูเป็นอย่างไร

ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญา

1. แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา มีอะไรบ้าง และสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร
2. วิธีการอย่างไร ที่จะให้ ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

เด็กนักเรียน

1. เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร
 - ด้านกระบวนการคิด
 - ด้านการพูดและการแสดงออก
 - ด้านการบูรณาการเรียนรู้
 - ด้านทักษะการเรียนรู้ การอ่าน
 - ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็กชั้นอนุบาล 3-4 ขวบ 4 ห้องเรียน จำนวน 86 คน
2. แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา 10 แห่ง
3. ชุมชน
4. ผู้ปกครองนักเรียน

ขอบเขตการศึกษา แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในตำบลสูง ตำบลปากน้ำ และตำบลกำแพง

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาสำรวจข้อมูล
1. ประชุม/แลกเปลี่ยน
2. ทดลอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง
2. เด็กเกิดการบูรณาการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมการจัดการเรียนรู้ของเด็ก

บทที่ 2
ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลพื้นฐานของศูนย์พัฒนาเด็กอนุบาลรัฐอิสลาม

(1.1) สถานที่ตั้ง / สถานพทั่วไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัยบ้านลาหง ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล อยู่ใกล้กับสี่แยกบ้านลาหงและอยู่ใกล้กับชุมชน

(1.2) ประวัติความเป็นมา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัยบ้านลาหง (อนุบาลรัฐอิสลาม) ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2543 โดยคณะกรรมการมีชัยบ้านลาหง ที่โดยนายอาหฺรณ หมดแหยศ ร่วมกับ นายเจ๊ะหมัดส่งบ้านโคก ครูสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนแสงประทีปวิทยา ในขณะนั้นและข้าราชการประชาชนหมู่ที่ 6 ตำบลละงู มีเป้าหมายเพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่มุ่งเน้นหลักสูตร ทักษะ หลักการของศาสนาอิสลามและเห็นว่าการเน้นทักษะอิสลามเพื่อผลิตคนที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักการของศาสนาอิสลาม เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ของศาสนา ต่อมาด้วยโอนภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบลละงูเป็นผู้ดูแล

(1.3) การบริหารจัดการ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัยบ้านลาหงมีคณะกรรมการศูนย์ทั้งหมด 7 คน ดังนี้

1. นายอาหฺรณ	หมดแหยศ	ประธานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. นายนูรุดดีน	กาหา	กรรมการ
3. นายประเสริฐ	โอมณี	กรรมการ
4. นายอคุลัย	อุศมา	กรรมการ
5. นายเสรี	นิตกุล	กรรมการ
6. นายสมหมาย	เจริญฤทธิ์	กรรมการ
7. นางสาวสุกัญญา	ดีล้ำ	เลขานุการ

คณะกรรมการทั้ง 7 คน มีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและชี้แนะทางการบริหารศูนย์ ในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้คำปรึกษา ในเรื่องต่าง ๆ และดูแลความเรียบร้อยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาศูนย์เป็นเงินบริจาค จากผู้ปกครอง เดือนละ 200 บาท ซึ่งจะเก็บทุกเดือน ๆ จนกว่าจะปิดเทอม เงินในส่วนนี้จะเอามาซ่อมแซมปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็ก

เล็ก และชื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ให้กับเด็ก เช่น สี ดินสอ หนังสือ และอุปกรณ์อื่น ๆ ส่วนอาหารกลางวันและอาหารเสริมมีงบประมาณจากกรมศาสนาที่จัดสรรผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลละงู

ในงบประมาณ 2553 คณะกรรมการชุดนี้ได้หามาตรวจสอบ และทางศูนย์ได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการชุดใหม่ จากเดิม 7 คน เป็น 15 คน ได้แก่

1. นายอาหารน หมดเขตด ประธานศูนย์ฯ
2. นายสัน รักสัตย์ รองประธานศูนย์ฯ
3. นายสมหมาย เจริญฤทธิ์ กรรมการ
4. นายอตุลย์ อุตมา กรรมการ
5. นางสาวอาสึปะะ ขานา กรรมการ
6. นายประเสริฐ โอมนั กรรมการ
7. นางสาวปัทมา เอียดดี กรรมการ
8. นายธีรยุทธ ดิงหวัง กรรมการ
9. นายสินิจ สอหรีบ กรรมการ
10. นางจিন্নันท์ ลักเดบ กรรมการ
11. นายชูนุส นุ้ยโส๊ะ กรรมการ
12. นายวิฑาล์ เกษา กรรมการ
13. นางเจ๊นะ๊ะ สัมเหมิม กรรมการ
14. นางสาวสุไรษา จะสับน กรรมการ
15. นางสาวสุกัยยะ ล่ำสู กรรมการเลขานุการ

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำมัสยิดบ้านลาหงา มีผู้ดูแลเด็กจำนวน 6 คน ผู้ปรุงอาหาร 1 คน มีเด็กจำนวน 86 คน มีห้องเรียนทั้งหมด 4 ห้องเรียน ห้องน้ำ 2 ห้อง มีพื้นที่ตารางเมตร โดยผู้ดูแลเด็ก จัดการเรียนการสอนที่เน้นบริบทของชุมชนเป็นหลัก เน้นการเรียนการสอนตามหลักศาสนาอิสลาม จัดการศึกษาในรูปแบบงานวิจัย ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่ส่งเสริมให้เด็ก มีบทบาทในการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

(1.4) บุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีขีดความสามารถ จำนวน 6 คน ซึ่งเมื่อก่อนมีเพียง 5 คน ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดสรรมาให้อีก 1 คน เมื่อเดือนกันยายน 2550 ปัจจุบันมีครู 6 คน ตามรายละเอียดดังนี้

1. นางสาวศุภีย๊ะ คำสู รักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่อยู่ 191 หมู่ที่ 2 ต.ปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล

การศึกษา - อนุปริญญา สาขา เกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล
- จบการศึกษา ปริญญาตรี สาขา การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ปัจจุบันทำหน้าที่ศึกษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2. นางสาวสุไรยา งามรัมย์ ที่อยู่ 87 หมู่ที่ 2 ต.ปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล
การศึกษา - ปริญญาตรี สาขา เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ปริญญาตรี สาขา การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่าย การเงินและกิจการนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3. นางสาวสุนันทา อินทองมาก ที่อยู่ 218 หมู่ที่ 18 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล
การศึกษา - ปริญญาตรี สาขา การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่ายกิจการนักเรียนและพัสดุของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4. นางสาวนุชสารีระ อุสมา ที่อยู่ 305 หมู่ 17 ต. ละงู อ.ละงู จ. สตูล
การศึกษา - ปริญญาตรี สาขา ศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขล
ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่าย วิชาการและอนามัยและความปลอดภัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5. นางสาวรุยฉา จิวจวบ ที่อยู่ 305 หมู่ที่ 17 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล
การศึกษา - ปริญญาตรี สาขา การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่ายบุคลากร ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

6. นางสาวจรรยา หยีสือด ที่อยู่ 213 หมู่ที่ 12 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล
การศึกษา - ปริญญาตรี ศิลปะศาสตรบัณฑิต สาขา การจัดการทั่วไป (สาขาการบริหาร
ทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ปัจจุบัน ทำหน้าที่ฝ่ายกิจการนักเรียน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

(1.5) ข้อมูลนักเรียน

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีศิษย์บ้านลาหางมีจำนวนนักเรียน ทั้งหมด 88 คน แบ่งเป็น

4 ห้องเรียน ดังนี้

ห้องอนุบาล 3 ขวบ จำนวน 2 ห้องเรียน

ห้องอนุบาล 4 ขวบ จำนวน 2 ห้องเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม 100 % และเป็นเด็กที่อยู่ในพื้นที่ของบ้านลาหางและ

พื้นที่ใกล้เคียง

(1.6) แนวทางการจัดการเรียนการสอน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีศิษย์บ้านลาหาง ได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นตามหลักการของ

ศาสนาอิสลาม สอนให้เด็กสละกบฏผู้ใหญ่ ครู พ่อแม่ และผู้พบเห็น อ่านคุอาฮ์ต่าง ๆ เช่น คุอาฮ์กินข้าว คุอาฮ์ก่อนนอน – ตื่นนอน คุอาฮ์เข้าห้องน้ำ ฯลฯ ซึ่งการอ่านคุอาฮ์นั้นเป็นแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ.ล) ศาสดาของศาสนาอิสลาม

นอกจากนี้ยังสอนในเรื่องต่าง ๆ ที่ตรงตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 มีทั้งหมด 6 กิจกรรม ได้แก่ 1. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ 2. เสริมประสบการณ์ 3. กิจกรรมสร้างสรรค์ 4. กิจกรรมกลางแจ้ง 5. เกมการศึกษา 6.

นำมาบูรณาการเข้ากับการสอนแบบอิสลามและสอนในเรื่องของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็กเพื่อให้เด็กได้มีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งจะสอนตามแผนการจัดการประสบการณ์หรือแผนที่ได้จัดทำขึ้น เช่น เรื่องฝน ขยะ สิ่งต่าง ๆ รอบตัว เป็นต้น และการสอนให้สอดคล้องกับวันสำคัญ เช่น วันพ่อ วันแม่ และวันสำคัญทางศาสนาอิสลาม เช่น วันอีดิลฟิตรี – อีดิลอฎฮา (วันขึ้นปีใหม่) ของคนอิสลาม และในการสอนแต่ละครั้งครูก็จะสอนแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กไปพร้อมกัน แต่การสอนแบบนี้พอนานเข้าเด็กจะรู้สึกเบื่อเนื่องจากการสอนที่อยู่แต่ในห้องเรียน บางครั้งเด็กก็เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้ความสนใจและแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของเด็กลดลง ครูก็ต้องค้นหาวิธีการใหม่เพื่อจูงใจให้เด็กอยากเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์การศึกษาปฐมวัย

1. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด - 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้อบรมเลี้ยงดูที่คำนึงถึงธรรมชาติของเด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

2. วิสัยทัศน์

เด็กปฐมวัยในท้องถิ่นทุกคนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพที่พัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยคำนึงเอาวัฒนธรรมท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เด็กมีจิตสำนึกในความเป็นไทย รู้จักอนุรักษวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรมและระเบียบวินัย สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ภารกิจ

1. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้ง 4 ด้าน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมความรักความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ใฝ่อย่างมีความสุข
4. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น
5. จัดกิจกรรมเสริมสร้างให้มีความรัก ศรัทธาในชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
6. จัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้

4. เป้าหมาย

1. เด็กทุกคนมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน เหมาะสมกับวัย
2. เด็กทุกคนมีสุขภาพร่างกายเจริญเติบโตและสุขนิสัยที่ดี
3. เด็กทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย สามารถนำไปใช้ในชีวิิตประจำวันได้
4. เด็กทุกคนมีนิสัยรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ครูทุกคนจัดประสบการณ์ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
6. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อม อาคารเรียน ห้องเรียน สื่ออุปกรณ์ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5. สารสาระเรียนรู้

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักสูตร
การศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหาง) หมู่ที่ 6 อ.ละงู จ.สตูล หน้า 8

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๕๖

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๕ ปี* บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม * ๕ ปี หมายถึง อายุ ๕ ปี ๑๑ เดือน ๒๙ วัน

หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาศึกษาปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัย ทุกประเภท
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษานั้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่าง
3. ระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
4. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
5. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข
6. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี จัดขึ้นสำหรับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล

จุดหมาย

การพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี มุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี
2. ใช้รอยยิ้มของร่างกายได้คล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กับ
3. มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย
4. รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว
5. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
6. สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย
7. สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว

คุณลักษณะตามวัย

ช่วง ๓ ปีแรกของชีวิตวัยเด็กเป็นช่วงระยะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากสมองของเด็กมีการเจริญเติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาโดยที่พัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดตามวุฒิภาวะหรือความสามารถของเด็กและมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้นอย่างต่อเนื่องตามวัยถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู จำเป็นต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์ทันที คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี มีดังนี้

เด็กแรกเกิด – ๒ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. ผงกหัวหันซ้ายขวาในท่าคว่ำได้
2. พลิกตัวตะแคงข้างได้เมื่อนอนหงาย
3. ชี้อมองได้ มองเห็นในระยะห่าง ๘-๑๒ นิ้ว
4. จับถือของได้นาน ๒-๓ นาที

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ตกใจง่าย เมื่อได้ยินเสียงดัง
2. ทำเสียงในคอเบาๆเมื่อรู้สึกพอใจ

พัฒนาการด้านสังคม

1. ตบตา จองหน้าแม่
2. ยิ้มได้
3. หยุตร้องไห้เมื่อมีคนอุ้ม
4. ชอบบิให้มีคนเล่นด้วย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. หยุตฟังหันหาเสียง
2. ทำเสียงอ้อแอ้ ใช้เสียงร้องที่ต่างกันเมื่อหัวหรือเดิน
3. สนใจมองใบหน้าคนมากกว่าสิ่งของ

เด็กอายุ ๒-๔ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. ชันคอในท่าคว่ำได้
2. เขยิบขาขึ้นพื้นได้เมื่อจับยืน
3. เริ่มคว้าจับสิ่งของ
4. มองตามสิ่งที่เคลื่อนไปขวา/ซ้าย บน/ล่าง ได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ยิ้มง่าย หัวเราะเสียงดังเมื่อพอใจ
2. แสดงอารมณ์ ความรู้สึกทางสีหน้า

พัฒนาการด้านสังคม

1. ร้องไห้เพื่อบอกความต้องการ เจ็บขบเสียงเมื่อเห็นหน้าคน
2. ส่งเสียงโต้ตอบเสียงพูดและรอยยิ้มของแม่
3. สนใจมองและยิ้มให้กับตนเองในกระจก

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. จำหน้าแม่และคนในครอบครัวได้
2. ส่งเสียงอ้อแอ้ พยายามทำเสียงต่างๆ ในคอ
3. หยุตฟังเสียง หันตามเสียงเกาะ
4. สนใจจ้องมองสิ่งที่เคลื่อนไปหรือมีเสียง

เด็กอายุ ๔-๖ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. นอนคว่ำ ยกศีรษะ ยันหมอนก้นให้สูง
2. นั่งได้โดยพ้อมไม่ต้องประคอง
3. คืบ พลิกคว่ำ พลิกหงาย
4. มองตามสิ่งทีผ่านไปเร็วได้
5. ไขว่คว้า ไข่มือกว่าหยิบของได้บางชิ้น

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ส่งเสียงแสดงอารมณ์ต่าง ๆ
2. รู้จักแสดงปฏิกิริยาต่อคำถามเมื่อไม่พอใจ

พัฒนาการด้านสังคม

1. หันหาเสียงเรียกชื่อ
2. ยิ้มให้คนอื่น

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. จำหน้าแม่และคนคุ้นเคยได้
2. ส่งเสียงตามเมื่อได้ยินเสียงพูดหรือมีกิจกรรมพูดด้วย
3. ไขว่คว้าสิ่งเรียกชื่อคนหรือสิ่งของง่าย ๆ
4. ขอบมองสำรวจสิ่งของ สนใจรายละเอียดต่างๆ

เด็กอายุ ๖-๘ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. หันหน้าและเอี้ยวตัวไปมาได้ดี
2. นั่งทรงตัวได้เอง
3. กุกขึ้นนั่งเองได้
4. ยกตัวในท่าคลาน
5. คลานได้
6. เอื้อมมือหยิบของด้วยมือข้างเดียว
7. เปลี่ยนมือถือของได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ผูกพันกับพ่อแม่ หรือผู้เลี้ยงดูใกล้ชิด
2. เริ่มกลัวคนแปลกหน้า
3. แสดงอารมณ์เปิดเผยตามความรู้สึก

1. รู้จักแสดงท่าทางตั้งใจ ห่วงระอา

พัฒนาการด้านสังคม

1. เขียนแบบกิริยาท่าทางของคน
2. แสดงออกถึงการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. พยายามเขียนแบบเขียนต่างๆ ที่ได้ยิน
2. พูดยุคนเดียว
3. ทำเสียงซ้ำ ๆ เช่น นามา หม่าหม่า
4. ชอบสำรวจสิ่งต่างๆ รอบตัวโดยเอียงเข้าปาก
5. สนใจรายละเอียดเล็กๆน้อยๆของสิ่งของ

เด็กอายุ ๘-๑๒ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. คลานได้คล่อง คลานขึ้นบันไดได้
2. นั่งตัวตรงได้
3. เกาะยืนได้ช่วงสั้นๆ
4. เกาะเดินได้
5. ยืนได้ชั่วครู่ และนั่งลงจากท่ายืนได้
6. หยิบของไว้ด้วยและหยิบออกได้
7. หยิบของขึ้นมาถือด้วยนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ได้
8. ตบมือ โบกมือได้
9. ใช้มือทั้งสองข้างทำงานคนละอย่างได้
10. มองตามของตก

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. เริ่มรู้จักทำตามใจตนเอง
2. ผูกพันกับผู้เลี้ยงดูใกล้ชิด

พัฒนาการด้านสังคม

1. ติดแม่ กลัวการแยกจาก
2. เข้าใจท่าทางและสีหน้าคนอื่น
3. กลัวคนแปลกหน้าและสถานที่ใหม่ๆ

4. เลียนแบบสีหน้า ทำทางและเสียง
5. ชี้ออกความต้องการได้
6. ให้ความร่วมมือเมื่อแต่งตัว
7. แยกตัวเองและเงาในกระจกได้

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. รู้จักเชื่อมโยงคำพูดกับการกระทำ เช่น “ไม่” จะสั่นหัว
2. “บ๊าย บาย” จะโบกมือ
3. ชอบฟังคำซ้ำๆ เสียงสูงๆต่ำๆ
4. รู้ว่าคำต่างๆ เป็นสัญลักษณ์ของวัตถุนั้นๆ เช่น ถ้าพูดว่านกจะชี้ไปที่ท้องฟ้า
5. เริ่มพูดเป็นคำๆ ใ้บ้าง เช่น พ่อ แม่
6. เรียนรู้คำใหม่เพิ่มขึ้น
7. ค้นหาของที่ปิดซ่อนจากสายตาได้

เด็กอายุ ๑๒-๑๘ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. ถูกขึ้นยืนเองได้
2. เดินได้เอง
3. ขึ้นบันไดโดยมีคนจูง
4. เริ่มวิ่งได้
5. เล่นกลิ้งลูกบอลเบาๆ ได้
6. ถอดเสื้อผ้าต่างๆ เองได้ เช่น กางเกงเอวรูต ถุงเท้า
7. กำลังหยิบของที่พื้นได้โดยไม่หกถล่ม

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. พยายามทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง ชัดใจจะโกรธ
2. แสดงท่าทางพอใจเมื่อได้ยินเสียงเพลง เช่น โยกตัวไปตามจังหวะเพลง
3. อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ชอบขยว้างของเวลาโกรธ

พัฒนาการด้านสังคม

1. เข้าใจทำทางและสีหน้าคนอื่น
2. สนใจการกระทำของผู้ใหญ่
3. เริ่มช่วยเหลือตนเองได้

4. ขอบเล่นคนเดียว แต่มีผู้ใหญ่ในสายตา
5. หวังของ

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. รู้จักชื่อตนเอง
2. แสดงความคิดและจินตนาการ
3. เริ่มเปลี่ยนเสียงหรือกล่าวคำพูดเกี่ยวกับการกระทำที่ทำอยู่
4. เข้าใจคำพูดง่ายๆ ได้
5. พูดเป็นคำๆ ได้มากขึ้น
6. ทักทายโดยการ ใช้เสียงพร้อมท่าทางอย่างเหมาะสม
7. สนใจสำรวจสิ่งรอบตัว
8. ลองคัดลอกถูกเพื่อแก้ปัญหา
9. จิตเขียนสั้นๆ ได้

เด็กอายุ ๑๘-๒๔ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. เดินไปข้างหน้าหรือด้านข้าง
2. เดินถอยหลัง
3. กระโดดสองขาอยู่กับที่ได้
4. เดินขึ้นบันได โดยจับราว
5. ค้างหรือผลักสิ่งของขณะเดิน
6. ใช้เครื่องมือได้มากขึ้น เช่น หมนมือ หมนสิ่งของ ฯลฯ

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. กลัวความมืด กลัวเสียงดัง กลัวการถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว
2. ใช้คำพูดแสดงอารมณ์ เช่น โน้อ ออกไป
3. ต้องการความเป็นตัวของตัวเอง ต่อต้านคำสั่ง

พัฒนาการด้านสังคม

1. ใช้ช้อนตักอาหารเองได้ แต่หกเลอะเทอะบ้าง
2. ตั้มน้ำจากแก้วได้เอง
3. ชอบมีส่วนร่วมในงานบ้าน
4. บอกสิ่งที่ต้องการด้วยคำพูดต่างๆ ได้

5. รู้จักการขอ

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. พูดคำต่อกัน เช่น ไปเที่ยว กินข้าว ฯลฯ
2. เลียนแบบคำพูดที่ผู้ใหญ่พูด
3. ชอบฟังนิทานเรื่องสั้น ๆ
4. พยายามทำตามคำสั่ง
5. มีความเข้าใจเรื่องเวลาจำกัดมากขึ้นแต่เพียงเดี๋ยวนี้เดี๋ยวก่อน
6. เรียกหรือชี้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้
7. เริ่มจำชื่อวัตถุสิ่งของที่พบเห็นบ่อยๆได้
8. ชีตเขียนเส้นต่างๆ แต่ยังไม่ชัดเจน
9. วางของซ้อนกันได้ ๓ ชั้น

เด็กอายุ ๒๔-๓๖ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. วิ่งคล่องขึ้นแต่ไม่สามารถหยุดได้ทันที
2. เดินถอยหลังได้
3. เดินขึ้นลงบันไดได้เองโดยวางเท้าทั้ง ๒ ข้างบนบันไดขั้นเดียว
4. สลับเท้าขึ้นบันไดได้เมื่ออายุย่าง ๓ ปี
5. หยิบของชิ้นเล็กๆ ได้แต่หลุดมือง่าย
6. จับดินสอแทงใหญ่ๆ ได้ด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ด้วยคำพูด
2. มีความรู้สึกที่ติดต่อกันเอง เมื่อได้รับการยอมรับหรือชมเชย
3. มีความเป็นตัวของตัวเอง

พัฒนาการด้านสังคม

1. เล่นรวมกับคนอื่น แต่ต่างคนต่างเล่น
2. เริ่มรู้จักเล่นเป็นกลุ่มกับเด็กอื่น
3. พยายามช่วยตัวเองในเรื่องการแต่งตัว
4. รู้จักขอและเริ่มรู้จักให้
5. เริ่มรู้จักรอคอย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. มีช่วงความสนใจกับของบางอย่างได้นาน ๓-๕ นาที
2. ชอบดูหนังสือภาพ
3. ชอบฟังบทกลอน นิทาน คำคล้องจอง
4. สนใจกินดื่มน้ำ สำรวจสิ่งต่างๆ
5. เริ่มประโยคคำถาม “อะไร?”
6. สนใจอยากรู้อยากเห็นสิ่งรอบตัว
7. ชัดเขียนเส้นตรงเป็นแนวตั้งได้
8. วางของซ้อนกันได้ ๔-๖ ชั้น

สาระการเรียนรู้

เด็กอายุต่ำกว่า ๗ ปีสามารถรับรู้และเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว ได้ตั้งแต่เกิด พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูคือเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ โดยวางรากฐานการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆที่อยู่ใกล้ตัวและกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวในชีวิตประจำวัน ซึ่งเด็กจะรับรู้และเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕ และการเคลื่อนไหว จากเรื่องต่างๆไปสู่เรื่องที่ซับซ้อนมากขึ้น ตามความสามารถของวัย การอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ พัฒนาการ และความสามารถของเด็กจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงประสบการณ์สำคัญและสาระที่เด็กในวัยนี้ควรเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงความคิดในระดับที่สูงขึ้นไป

สาระการเรียนรู้กำหนดเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในวัยเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะในระยะแรกเริ่มชีวิต หรือช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นรากฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิต บุคคลแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจ ใฝ่เรียนรู้ ใฝ่ดี และความสามารถหรือรสนิยมในการพัฒนาตนเองของเด็ก ที่จะส่งผลต่อเนื่องจาก ช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ ประสบการณ์สำคัญจะเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทุกด้านที่กระตุ้น ให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆรอบตัว ในวิถีชีวิตของเด็กและในสังคมภายนอก อันจะส่งผลเป็นทักษะ พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา ประกอบด้วยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูในการสนับสนุน ให้เด็กได้มีประสบการณ์ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย การสร้างความรัก ความผูกพันกับ

คนใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และการรู้จักใช้ภาษาสื่อความหมาย ดังนั้นการฝึกทักษะต่างๆ ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันและการเล่นเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเล่นแบบทดลองผิดลองถูก สำรวจ ทดลอง และลงมือกระทำจริง การปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของบุคคล และธรรมชาติรอบตัวเด็กตามบริบทของสภาพแวดล้อมจำเป็นต่อการจัดประสบการณ์สำคัญแบบองค์รวมที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ดังต่อไปนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (ก้ามเนื้อแขน-ขา-ลำตัว) กล้ามเนื้อเล็ก (กล้ามเนื้อมือ-นิ้วมือ) และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท (กล้ามเนื้อมือ-ประสาทตา) ในการทำกิจกรรมประจำวันหรือทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายตามจังหวะดนตรี การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส การเล่นออกกำลังกลางแจ้ง เป็นต้น ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การเคลื่อนไหว และการทรงตัว การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อและระบบประสาท เด็กควรมีโอกาสเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเล่นในสภาพแวดล้อมใกล้ชิดตัว ได้รับประสบการณ์การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และผลการประสานสัมพันธ์ระหว่างแขนกับขา มือกับปาก มือกับตา ไปด้วยกัน

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริง แจ่มใส ได้พัฒนาความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง และความสัมพันธ์ในตนเอง จากการทำปฏิบัตกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น ฟังนิทาน ท่องคำคล้องจอง ร้องเพลง เป็นต้นประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การรับรู้อารมณ์หรือความรู้สึกของตนเอง การแสดงอารมณ์ที่เป็นสุข การควบคุมอารมณ์และการแสดงออก พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้เด็กรู้สึกเป็นที่รัก อบอุ่น มั่นคง เกิดความรู้สึกปลอดภัยไว้วางใจ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กสร้างความรู้สึกรู้สึกต่อตนเองและเรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสนปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวในชีวิตประจำวัน ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นอย่างอิสระ เล่นรวมกลุ่มกับผู้อื่น แบ่งปันหรือให้ รู้จักรอคอย ใช้ภาษาบอกความต้องการ ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ได้ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การช่วยเหลือตนเอง การปรับตัว อยู่ในสังคมเล็กควรมีโอกาสได้เล่นรวมกลุ่มหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นผู้ช่วยเหลือยกเว้นหรือต่างวัย เพศเดียวกันหรือต่างเพศ หรือผู้ใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนฝึกให้ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันตามวัยที่เด็กสามารถทำได้

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้

และเรียนรู้สิ่งต่างจากรอบตัวในชีวิตประจำวันผ่านประสบการณ์ชีวิต ๕ และการเคลื่อนไหว ได้พัฒนาการใช้ภาษาสื่อความหมายและความคิด รู้ถึงแง่มุมลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะ ขนาด รูปร่าง รูปทรง วิถีสัมพันธ์ของสิ่งเรียกสิ่งต่างๆ รอบตัว มีการฝึกการใช้วัชวะรับสัมผัสต่างๆ ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนังในการแยกแยะสิ่งที่รับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความเหมือน ความแตกต่าง และมีจิตสัมพันธภาพระดับประสบการณ์ที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การสังเกต การฟัง การคิด การแก้ปัญหา และภาษาเพื่อการรับรู้การชี้แนะ ให้รู้จักคุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของสิ่งต่างๆ รอบตัว สังเกตวัตถุหรือสิ่งของที่สัมผัสและระบุพรางที่แตกต่างกัน เติบโตารได้ฝึกการฟังเสียงต่างๆ รอบตัว โดยเฉพาะเสียงพูดหยอกล้อ โต้ตอบของพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู เพื่อกระตุ้นให้เด็กออกเสียงและเลียนเสียงจนพัฒนาเป็นคำพูดที่สื่อความหมาย ได้มากขึ้นเด็กควรมีโอกาสสำรวจ ค้นคว้า ทดสอบทดลองวัตถุสิ่งของที่เห็นของจริง สิ่งของที่เลียนแบบของจริง และสิ่งของที่ไม่มีรูปแบบชัดเจน ตลอดจนฝึกให้เด็กได้ตีความแผน คิดตัดสินใจ หรือคิดแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง และให้เด็กได้แสดงออกถึงจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ออกมาเป็นภาพวาดหรือบอกเล่าเรื่องราวตามความสามารถ ของวัย

๒. การที่ถาวรเรียนรู้

สาระที่จะให้เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เรียนรู้ควรเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็กเป็นลำดับแรก แล้วจึงขยายไปถึงเรื่องที่อยู่ไกลตัวเด็ก ซึ่งข้อมูลที่ได้เด็กเริ่มเรียนรู้มาจากการเล่นที่ตอบโต้ชวนให้ดู สอน หรือพูดบอก โดยพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู ให้เด็กรู้จักชื่อเรียกและคุณสมบัติของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวเด็ก สาระที่ควรเรียนรู้มีดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรจะได้อ่านชื่อของตนเอง เริ่มต้นจาก ชื่อเล่น ได้รู้จักหน้าตาและชื่อเรียกส่วนต่างๆ ของร่างกาย ตลอดจนได้สำรวจความสามารถของตนเองในการทำอะไรต่างๆ ได้ เช่น คลานได้ หยิบของได้ เป็นต้น

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรมีโอกาสรู้จักชื่อของพ่อแม่ พี่น้องและบุคคลต่างๆ ในครอบครัว ตลอดจนมีโอกาสนำชื่อเรียกชื่อของพ่อแม่ พี่ตุตุย ทำความรู้จักกับชื่อเรียกหรือสรรพนามแทนตัวของญาติหรือผู้เลี้ยงดู รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในครอบครัว ชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน เช่น เล่นกับพี่น้องในบ้าน ไปตลาดกับแม่ เป็นต้น

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรจะได้อ่านชื่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตรอบตัว รวมทั้งมีการเชื่อมโยงลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างง่ายของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติที่พบเห็นในชีวิตประจำวันจากการชี้แนะหรือสำรวจ

๒.๔ สิ่งต่างๆรอบตัวเล็ก เล็กควรจะได้รู้จักชื่อของวัตถุสิ่งของ เครื่องใช้หรือของเล่นที่อยู่รอบตัว รวมทั้งมีการเชื่อมโยงลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างง่ายของสิ่งต่างๆที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก เช่น รับประทานอาหาร ขนาด ตัวสัมผัส เป็นต้น

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ได้พัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ซึ่งสามารถจัดในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น ดังนี้

๑. หลักการจัดประสบการณ์ ควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญต่อไปนี้

- ๑.๑ เสี่ยงดูแลให้มีความปลอดภัยและปลอดภัย
- ๑.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กด้วยวาจาและท่าทีที่อบอุ่นเป็นมิตร
- ๑.๓ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ ความต้องการและพัฒนาการของเด็ก
- ๑.๔ จัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ตามวัยของเด็ก
- ๑.๕ ประเมินการเรียนรู้แบบโตและพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- ๑.๖ ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

๒. แนวการจัดประสบการณ์

- ๒.๑ ดูแลสภาพอนามัยและตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางกายและจิตใจของเด็ก
- ๒.๒ สร้างบรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น ความไว้วางใจ และความมั่นคงทางอารมณ์
- ๒.๓ จัดประสบการณ์ตรงให้เด็กได้เลือก ลงมือกระทำและเรียนรู้จากประสบการณ์สัมผัสทั้ง ๕ และการเคลื่อนไหวผ่านการเล่น
- ๒.๔ เปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่แวดล้อมและสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กอย่างหลากหลาย
- ๒.๕ จัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้และของเล่นที่สะอาด ปลอดภัย เหมาะสมกับเด็ก
- ๒.๖ ใช้คำสั่งกตและติดตามการเจริญเติบโตและพัฒนาการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- ๒.๗ ให้ครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็ก

๓. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานการเรียนรู้และการพัฒนาพื้นฐานของเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดกิจกรรม

ควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเด็กตามวัย โดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตประจำวันและการเล่นของเด็กตามธรรมชาติที่เหมาะสมกับวัย ดังนี้

๓.๑ การศึกษานิสัยและลักษณะนิสัยที่ดี เป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมคุณนิสัยที่ดีในเรื่องการรับประทานอาหาร การนอน การทำความสะอาดร่างกาย การขับถ่าย ตลอดจนปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพอนามัยและการแสดงมารยาทที่สุภาพ นุ่มนวลแบบไทย

๓.๒ การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ผ่าน ประสบการณ์สัมผัสทั้ง ๕ ในการมองเห็น การได้ยินเสียง การลิ้มรส การได้กลิ่น และการสัมผัสกับสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกันในด้านขนาด รูปร่าง ความยาว สี น้ำหนัก และผิวสัมผัส เช่น การเล่นของเล่นเองกับกระดองงา การเล่นของเล่นที่มีพื้นผิวแตกต่างกัน เป็นต้น

๓.๓ การฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตา เป็นกิจกรรมที่ฝึกความ แข็งแรงของกล้ามเนื้อมือ นิ้วมือ ให้พร้อมที่จะหยิบจับ ฝึกการทำงานอย่างสัมพันธ์กันระหว่างมือและตา รวมทั้งฝึกให้เด็กรู้จักคาดคะเน หรือระยะเวลาของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเทียบกับตัวเองในลักษณะใกล้เคียงกับกล เช่น มองงมบายทมิฬและเสียง ร้อยลูกปัด เล่นพลาสติกสร้างสรรค์ เล่นหยอดบล็อกรูปทรงลากล่อง ตอกหนุด โยนรับลูกบอลตักน้ำหรือทรายใส่ภาชนะ เป็นต้น

๓.๔ การเคลื่อนไหวและการทรงตัว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อแขนกับขา มือกับนิ้วมือ และส่วนต่างๆของร่างกายในการเคลื่อนไหวหรือออกกำลังกายทุกส่วน โดยการจัดให้เด็กเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก ตามความสามารถของวัย เช่น คลาน ยืน เดิน เล่นนิ้วมือ เลื่อนนิ้วส่วนต่างๆ ของร่างกายตามเสียงดนตรี จึงได้จับ ปีนป่ายเครื่องเล่นสนาม เล่นชิงช้า มาโยกลากจูงของเล่นมีล้อ ซึ่งกระยานสามล้อ เป็นต้น

๓.๕ การส่งเสริมด้านอารมณ์-จิตใจ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเลียดูในการตอบสนองความต้องการของเด็กด้านจิตใจ โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้สึกรับรู้คุณค่าและมีความสุข เช่น อ้อม โอบกอด ตอบสนองต่อความรู้สึกรักที่เด็ก แสดงออก เป็นต้น

๓.๖ การส่งเสริมทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์กับพ่อแม่ผู้เลี้ยงดู และบุคคลใกล้ชิด โดยการพูดคุยหรือล้อเล่นกับเด็กหรือ พาเด็กไปเล่นเล่นนอกบ้าน พบปะเด็กอื่นหรือผู้ใหญ่ เช่น เล่นจะเข้ พาไปบ้านญาติ เป็นต้น

๓.๗ การส่งเสริมทักษะทางภาษา เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้เปล่งเสียงเลียนเสียงพูดของผู้คน เสียงสัตว์ต่างๆ รู้จักชื่อเรียกร่างของตนเอง ชื่อพ่อแม่หรือผู้คนใกล้ชิดและชื่อสิ่งต่างๆรอบตัว ตลอดจนรู้จักสื่อความหมายด้วยคำพูดและท่าทาง เช่น ชี้ชวนและสอนให้รู้จักชื่อเรียกสิ่งต่างๆจากของจริง เล่านิทานหรือร้องเพลงง่าย ๆ ให้ฟัง เป็นต้น

๓.๘ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดตามจินตนาการของตนเอง เช่น ขีดเขียนวาดรูป เล่นสมมติ ทำกิจกรรมศิลปะ เป็นต้น
สร้างสรรค์ เป็นต้น

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี ควรประเมินทุกช่วงอายุ เพราะ เด็กเล็กมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและสมองอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงขวบปีแรกและมีความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังและติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก ควรสังเกตพัฒนาการเด็กจากคุณลักษณะตามวัย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กแต่ละคน หากพบความผิดปกติ ต้องรีบพาไปพบแพทย์ หรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก เพื่อหาทางแก้ไขหรือบำบัดฟื้นฟูโดยเร็วที่สุด โดยมีหลักในการประเมินพัฒนาการ ดังนี้

๑. ประเมินพัฒนาการของเด็กรับทุกด้าน
๒. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ
๓. ประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในกิจกรรมต่างๆ และกิจวัตรประจำวันหรือสัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดกับเด็ก
๔. บันทึกพัฒนาการลงในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข หรือของหน่วยงานอื่น
๕. นำผลที่ได้จากการประเมินพัฒนาการ ไปพิจารณาจัดกิจกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้ และมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย

การใช้หลักสูตร

สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก จะนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมการเรียนรู้ ควรดำเนินการดังนี้

๑. การใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๓ ปีควร ใช้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัว แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ประกอบกับครอบครัวส่วนใหญ่มักจะเป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่ต้องนำเด็ก ไปรับการเลี้ยงดูในสถานพัฒนาเด็ก

ปฐมวัยซึ่งเปรียบเสมือนบันไดสองของศึก ดังนั้นผู้บริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและผู้เกี่ยวข้องในการเลี้ยงดูเด็กควรคำนึงการใช้ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ ครบตามปรัชญา และหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่มุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมนักการศึกษาทุกท่านทั้งการประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก คึงเน้นสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยควรจัดให้มีการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๑.๑ การเตรียมการใช้หลักสูตร

๑.๑.๑ ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านต่างๆ เช่น วิธีการอบรมเลี้ยงดูและความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครอง วัฒนธรรมและความเชื่อของท้องถิ่น ความพร้อมของสถาน-พัฒนาเด็กปฐมวัย รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ฯลฯ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อกำหนด เป้าหมายการจัดกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาการเด็กแต่ละช่วงอายุ

๑.๑.๒ จัดหาผู้เลี้ยงดูเด็กหรือผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ตลอดจนมีจรรยาบรรณที่ดีต่อการพัฒนาเด็ก และจัดให้มีเอกสารหลักสูตรและคู่มือต่างๆอย่างเพียงพอที่จะใช้เป็นแนวทางดำเนินงาน ตลอดจนพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และมีความเข้าใจในเป้าหมายของการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างชัดเจน

๑.๒. การดำเนินการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บริการคุณภาพ หลักสูตร และจุดหมาย มีแนวทางดังนี้

๑.๒.๑ การจัดทำสาระของหลักสูตร ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

- ศึกษาจุดหมายหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรระดับความสามารถหรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องเกิดขึ้นหลังจากเด็กได้รับประสบการณ์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงอายุ
- กำหนดสาระที่ควรเรียนรู้ในแต่ละช่วงอายุอย่างกว้างๆให้ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน โดยผ่านประสบการณ์สำคัญและมีลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก หรือจากสิ่งใกล้ตัว ไปไกลตัว

- จัดทำแผนการจัดประสบการณ์พร้อมสื่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความง่ายต่อการรับรู้และเรียนรู้ตามความสามารถของเด็กแต่ละวัยและความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม โดยอาจประยุกต์ใช้สื่อที่ทำขึ้นเองได้

๑.๒.๒ การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กต้องมุ่งเน้นการจัดประสบการณ์ที่ผู้เด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงการพัฒนาเด็ก โดยอ้อมรวม การจัดกิจกรรมต่างๆตามกิจวัตรประจำวันและการบูรณาการผ่านการเล่น

๑.๒.๓ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องจัดบรรยากาศที่

อบอุ่นด้วยบ้านหรือครอบครัว ตลอดจนดูแลความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์ต่างๆที่หลากหลายเหมาะสมกับเด็ก เพื่อสนับสนุนให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและเรียนรู้ด้วยความสุข

๒. การใช้หลักศูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู

พ่อแม่ทุกคนมีวิถีการและความเชื่อในการอบรมเลี้ยงดูลูกแตกต่างกันไปตาม แนวความคิด และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่ตนเองอยู่อาศัย หลักศูตรการศึกษาปฐมวัย ฉบับนี้จะเน้นแนวทางให้พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กให้เจริญเติบโตและพัฒนาเหมาะสมกับวัย ซึ่งมีข้อเสนอแนะในการใช้ดังนี้

๒.๑ ศึกษาปรัชญา หลักการ และจุดหมายของหลักสูตร เพื่อทำความเข้าใจกับแนวทางการพัฒนาเด็กอย่างมีคุณภาพ โดยยึดเด็กเป็นสำคัญ

๒.๒ ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพ การอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัยให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยและการเรียนรู้อย่างมีความสุข

๒.๓ อบรมเลี้ยงดูและจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างเหมาะสมกับวัย โดยดูจากสาระเรียนรู้และการจัดประสบการณ์

๒.๔ ติดตามประเมินพัฒนาการทุกด้านของเด็ก โดยการสังเกตและบันทึก การเจริญเติบโตและพัฒนาการตามช่วงอายุที่กำหนด รวมถึงการเฝ้าระวังปัญหาพัฒนาการที่ล่าช้าหรือความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก ถ้าพบว่าเด็กมีพัฒนาการช้ากว่าปกติ ควรปรึกษาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อช่วยเหลือเด็กต่อไป

๒.๕ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก แต่ละคนมีพัฒนาการ เร็ว ช้า ต่างกัน พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูไม่ควรเปรียบเทียบกับเด็กอื่น หรือเลือกปฏิบัติต่อเด็กเฉพาะคน แต่ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการตามวัยพร้อมหรือด้านที่เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้

การจัดการศึกษาปฐมวัย (เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส เด็กที่มีความสามารถพิเศษ สามารถปรับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กแต่ละประเภท โดยเฉพาะเด็กออตาต่ำกว่า ๓ ปี มีความเสี่ยงต่อสภาพความผิดปกติ พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด หากพบความผิดปกติต้องช่วยเหลือบำบัดฟื้นฟูโดยเร็วที่สุด การเชื่อมต่อการศึกษาระดับปฐมวัย (เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี) กับการเรียนรู้ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ก่อนที่เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปีจะเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ควรมีการเตรียมตัว พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กในการสร้างรอยต่อการเรียนรู้ของเด็กที่ได้ประสบการณ์จากบ้านสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เพราะเด็กจะต้องปรับตัวในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคล สถานที่ และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างจากบ้าน การเชื่อมต่อซึ่งจะมีผลให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ครอบคลุมและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ควรปฏิบัติตามดังนี้

๑. กรอบครัว

๑.๑ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก เป็นสิ่งสำคัญมากในการส่งต่อการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กได้แก่

๑.๑.๑ ข้อมูลด้านการเจริญเติบโตทางร่างกาย ได้แก่ ขนาด ความยาวเส้นรอบศีรษะ น้ำหนัก ส่วนสูงควรวัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ หากพบว่ามีความผิดปกติ เช่นน้ำหนักน้อยอยู่ในเกณฑ์อันตราย ต้องรีบแก้ปัญหาโดยปรึกษาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

๑.๑.๒ ข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ ความสามารถด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา

๑.๑.๓ ข้อมูลด้านสุขภาพและประวัติการเจ็บป่วย ได้แก่ ภาวะโภชนาการ ประวัติการได้รับภูมิคุ้มกันโรค บันทึกการเจ็บป่วยในแต่ละช่วงวัย

๑.๒ บทบาทพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กมีดังนี้

๑.๒.๑ ต้องมีความพร้อมในการให้ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก โดยให้รายละเอียดตามผล

การบันทึกในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขหรือของหน่วยงานอื่น

๑.๒.๒ เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กในการใช้ชีวิตครอบครัวอย่างอบอุ่นมั่นคง มีการ

สื่อสารทางบวกระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยความรัก และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาต่างๆ และมีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

๑.๒.๗ ต้องพิจารณาเลือกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามมาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี

๑.๒.๘ ตระหนักถึงความสำคัญที่จะร่วมมือกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กตามวัย

๑.๒.๙ ให้ความร่วมมือ ปฏิบัติตามคำแนะนำของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เลี้ยงดูเด็กด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย และความปลออดภัย และส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้เด็กมีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

๑.๒.๑๐ ประสานความร่วมมือระหว่างบ้านและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในการพัฒนาเด็กไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๒.๑๑ สร้างความคุ้นเคยระหว่างเด็กกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยก่อนที่จะให้เด็กเข้ารับการอบรมเลี้ยงดูในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒.๑ บุคลากรในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒.๑.๑ บุคลากรทุกคนในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องตระหนักถึงการสร้างบรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น มีความเป็นมิตร มีความเมตตาต่อเด็กและ ช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความไว้วางใจผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมใหม่

๒.๑.๒ บุคลากรทุกคนในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับ

เด็ก เช่น มีความเมตตา มีการใช้ภาษาที่สร้างสรรค์ มีกิจกรรมทางสุขภาพ ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ฯลฯ

๒.๒ การจัดกิจกรรม

๒.๒.๑ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดความคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ทั้งใน ด้านบุคคล ได้แก่ ครู เด็ก และบุคลากรอื่น ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ให้โอกาสเด็กได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง จัดเตรียมของเล่นและสื่อเพื่อการเล่น ให้เด็กได้สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง สิ่งใหม่ๆ ตามลำพังและเป็นกลุ่มในสถานที่ปลอดภัย แต่ไม่ควรละทิ้งให้เด็กอยู่ตามลำพัง

๒.๒.๒ ให้คำชมเมื่อเด็กทำถูกต้อง แต่ไม่ลงโทษหรือคว่ำวาอย่างรุนแรงเมื่อทำไม่ถูกต้อง และควรอธิบายให้เด็กเข้าใจ

๒.๒.๓ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน และส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือตนเองตามโอกาส

๒.๒.๔ จัดกิจกรรมที่สร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบ้านกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความใกล้ชิดระหว่างบ้านกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรลือสถาน (บ้านตาหนง) หมู่ที่ ๑ ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

สำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปี

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ ๓ - ๕ ปีเป็นการจัดการศึกษา ในลักษณะของกิจกรรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปี มุ่งให้เกิดมีพัฒนาการ ด้านร่างกายอารมณ์จิตใจ สังคม และ สติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้

๑. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขอนามัยที่ดี
๒. กล้าทำน้อใหญ่และกล้าเผชิญกับแรง ใ้ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
๓. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
๔. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
๕. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
๖. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
๗. รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
๘. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
๑๐. มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
๑๑. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
๑๒. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ ๓-๕ ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัย ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และการพัฒนาจะ

เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีควมก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษา
ผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันทางที่

คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ ๓-๕ ปี มีดังนี้

เด็กอายุ ๓ ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

๑. กระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้
๒. รับประทานของด้วยมือและลำตัว
๓. เดินขึ้นบันไดสลับเท้าได้
๔. เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้
๕. ใช้กรรไกรมือเดียวได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

๑. แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก
๒. ชอบที่จะทำใหญ่พองใจและได้คำชม
๓. กลัวการพลัดพรากจากผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดคนน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

๑. รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง
๒. ชอบเล่นแบบคู่ขนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น)
๓. เล่นสมมติได้
๔. รู้จักรอคอย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

๑. ตำราวงสิ่งต่างๆ ที่เหมือนกันและต่างกันได้
๒. บอกชื่อของตนเองได้
๓. ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
๔. สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆได้
๕. สนใจนิทานและเรื่องราวต่างๆ
๖. ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำคล้องจองง่ายๆและแสดงท่าทางเลียนแบบได้
๗. รู้จักใช้คำถาม “อะไร”
๘. สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างง่าย ๆ
๕. ออกจากอุอชักเห็นทุกอย่างรอบตัว

เติกอายุ ๔ ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

๑. กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้
๒. รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสอง
๓. เดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าได้
๔. เสีนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้
๕. ตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้
๖. กระฉับกระเฉงไม่ชอบอยู่นิ่ง

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

๑. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์
๒. เริ่มรู้จักชื่นชมความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น
๓. ชอบท้าทายผู้ใหญ่
๔. ต้องการให้มีคนฟัง คนสนใจ

พัฒนาการด้านสังคม

๑. แต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง
๒. เล่นร่วมกับคนอื่นได้
๓. รอคอยตามลำดับก่อน-หลัง
๔. แบ่งของให้คนอื่น
๕. เก็บของเล่นเข้าที่

พัฒนาการด้านสติปัญญา

๑. จำแนกสิ่งต่างๆ ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าได้
๒. บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้
๓. พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองหลังจากได้รับคำแนะนำ
๔. สนทนาโต้ตอบ / เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง
๕. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
๖. รู้จักใช้คำถาม “ทำไม”

เติกอายุ ๕ ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

๑. กระโดดขาเดียวไปข้างหนึ่งอย่างต่อเนื่องได้

๒. ระบุจุดบอดที่กระตุนชนจากพื้นที่ด้วยมือทั้งสอง
๓. เดินขึ้น ลงบันไดสลับบททำได้อย่างคล่องแคล่ว
๔. เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้
๕. ตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งที่กำหนด
๖. ใช้ก้านเนื้อเล็ก ไม้ขีด ไม้ขีดกระดาษ ไม้ขีดกระดาษ ไม้ขีดกระดาษ ฯลฯ
๗. ชีตตัว คล่องแคล่ว

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

๑. แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
๒. ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
๓. ชีตตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

๑. ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง
๒. เล่นหรือทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
๓. พบผู้ใหญ่ รู้จักไหว้ ทำความเคารพ
๔. รู้จักขอขมคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
๕. รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

๑. บอกความแตกต่างของกลิ่น สี เสียง รส รูปร่าง จำนวน และจัดหมวดหมู่สิ่งของได้
๒. บอกชื่อ นามสกุล และอายุของตนเองได้
๓. พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง
๔. สนทนาโต้ตอบ / เล่าเป็นเรื่องราวได้
๕. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่
๖. รู้จักใช้คำถาม “ทำไม” “อย่างไร”
๗. เริ่มเข้าใจสิ่งที่เขียนมาชม
๘. นับปากเปล่าได้ถึง ๒๐

ระยะเวลาเรียน

ใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ๑ - ๓ ปีการศึกษา โดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นที่สื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณลักษณะหรือ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมความรู้สำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปีจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคล และสถานที่ที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กที่เด็กมีโอกาสใกล้ชิดหรือมี ปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจจะไม่เน้นเนื้อหา การท่องจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการ เคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกันควรปลูกฝังให้เด็กเกิดเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึที่ดีต่อตนเองและ ผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และมีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษา อาจนำสาระเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วย การสอนแบบบูรณาการหรือ เลือกลงใช้วิธีการที่สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑. ประสพการณ์สำคัญ

ประสพการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างจำเป็นสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้าง องค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มี ปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกัน ด้วย

ประสพการณ์สำคัญ มีดังนี้

- ๑.๑ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่
 - ๑.๑.๑ การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่
 - การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
 - การเคลื่อนไหวพร้อมวัตถุอุปกรณ์
 - การเดินเครื่องเล่นสนาม
- ๑.๑.๒ การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก
 - การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
 - การเขียนภาพและการเล่นกับสี
 - การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน แป้ง ไม้ เศษวัสดุ ฯลฯ
 - การต่อของ บรรจุ เท และแยกชิ้นส่วน

๑.๑.๓ การรักษาสภาพ

- การปฏิบัติตามสุขอนามัย

๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย

- การรักษาความปลอดภัยของตัวตนเองและผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน

๑.๒ ประสิทธิภาพด้านทักษะที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่

๑.๒.๑ คมตรี

- การแสดงปฏิกริยาโต้ตอบแต่ียงคนตรี
- การเล่นเครื่องดนตรีง่าย ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทตะโพน ประทัด ฯลฯ
- การร้องเพลง

๑.๒.๒ สุนทรียภาพ

- การชื่นชมและสรรเสริญสิ่งสวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราวเหตุการณ์ที่สนุกสนานต่างๆ

๑.๒.๓ การเล่น

- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

๑.๒.๔ คุณธรรม จริยธรรม

- การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่นับถือ

๑.๓ ประสิทธิภาพด้านทักษะที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้แก่

การเรียนรู้ทางสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การวางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ
- การมีโอกาสได้รับรู้ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการของตนเองและผู้อื่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย

๑.๔ ประสิทธิภาพด้านทักษะที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่

การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (เด็กอายุ ๓-๕ ปี) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสำหรับเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส เด็กที่มีความสามารถพิเศษ สามารถปรับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละประเภท

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่งบุคลากรทุกฝ่ายจะต้องให้ความสำคัญในใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความรู้ไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียน การสอน ตัวเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆที่ระบบการสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ จะประสบผลสำเร็จได้ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการสร้างรอยเชื่อมต่อโดยเฉพาะระหว่างหลักสูตรการศึกษาระดับปฐมวัยในช่วงอายุ ๓-๕ ปีกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยต้องศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจ จิตระบบการบริหารงานด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการเชื่อมโยงการศึกษาโดยการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

๑.๑ จัดประชุมผู้สอนระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา ร่วมกันพัฒนารอยเชื่อมต่อของหลักสูตรทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษาเพื่อผู้สอนทั้งสองระดับจะได้เตรียมการสอนให้สอดคล้องกันด้วยกัน

๑.๒ จัดหาเอกสารตำราหลักสูตร และเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับ มาไว้ให้ผู้สอนและบุคลากรอื่นๆได้ศึกษาทำความเข้าใจอย่างสะดวกและเพียงพอ

๑.๓ จัดกิจกรรมให้ผู้สอนทั้งสองระดับมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใหม่ๆที่รับจากการอบรม ซึ่งไม่ควรจัดให้เฉพาะผู้สอนในระดับเดียวกันเท่านั้น

๑.๔ จัดเอกสารเผยแพร่ตลอดจนกิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๑.๕ ระหว่างที่เด็กอยู่ในระดับปฐมวัย ผู้บริหารควรจัดให้มีการพบปะทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อผู้ปกครองจะได้สร้างความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนการสอนของบุตรหลานตนได้อย่างถูกต้อง

๑.๖ สถานศึกษาที่สมัครตั้งสองระดับควรจัดกิจกรรมที่ผู้สอน ผู้ปกครองและผู้ปกครองได้ทำ

กิจกรรมร่วมกันในบางโอกาส

๑.๗ สถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ควรจัดปฐมนิเทศ ผู้ปกครอง ๒ครั้ง คือ ก่อนเด็กเข้าเรียนระดับปฐมวัย และก่อนเด็กจะเลื่อนชั้นขึ้นระดับประถมศึกษา ปีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจ การศึกษาทั้งสองระดับ และให้ความร่วมมือช่วยเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

๒. ผู้สอนระดับปฐมวัย

ผู้สอนระดับปฐมวัย นอกจากจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กของตนเองแล้ว ควรศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และสร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้ปกครองและบุคลากรอื่นๆ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนเลื่อนชั้นขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดย ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ๒๑ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อส่งต่อผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งจะทำให้ผู้สอนระดับประถมศึกษาสามารถให้ข้อมูลนั้นช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ให้ใหม่ต่อไป

๒.๒ พุดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ที่ดี ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๒.๓ จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้สึกกับผู้สอนตลอดจนสภาพแวดล้อม บรรยากาศของห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกันหรือ สถานศึกษาอื่น

๓. ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ผู้สอนระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อการ จัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นที่มูลในการพัฒนา จัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ของตนให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็กและผู้ปกครองมีโอกาสได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้สอนและห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย โดยจัดให้มี มุมประสบการณ์ ภายในห้องเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ เช่น มุมหนังสือ มุมเกมการศึกษา มุมของเล่น เพื่อช่วยให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการเล่นปฏิบัติจริง

๓.๓ จัดกิจกรรมสร้างข้อตกลงที่เกิดจากเด็กร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

๓.๔ เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์กับเด็กผู้ปกครอง และชุมชน

๔. ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาต้องทำความเข้าใจหลักสูตรของการศึกษาทั้งสองระดับ และเข้าใจว่าถึงแม้เด็กจะอยู่ในระดับประถมศึกษาแล้วแต่เด็กยังต้องการความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลและการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ได้แตกต่างไปจากระดับปฐมวัยและควรให้ความร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

การกำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงาน

การจัดการศึกษาปฐมวัยมีหลักการสำคัญในการให้สังคม ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาลงไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยมอบภาระสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้นเพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัย มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม จำเป็นต้องมีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกกลุ่มฝ่ายที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาเห็นความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน การวางแผน และดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่ง คุณภาพอย่างแท้จริงการกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาและระบบการประกันคุณภาพที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้ผู้ใช้เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบหรือช่วยครอบคลุมนหน่วยงานภายในและภายนอก ตั้งแต่ระดับชาติ เขต พื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากบุคคลทุกระดับและทุกอาชีพ การกำกับดูแลและประเมินผลต้องมีการรายงานผลจากทุกระดับนี้ ฝ่ายรวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากรายงานผลมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

บทที่ 3
รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

ก่อนที่จะเป็นงานวิจัย

คณะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านลาหงา ได้คุยกันว่าจะทำอย่างไรที่จะพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทีมได้พูดคุยกันในหลาย ๆ เรื่อง และคิดหากระบวนการสอนที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ จุดประสงค์ที่สำคัญที่ทำให้ทีมได้คิดที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนก็คือ ตัวเด็ก เพราะเริ่มเห็นว่าเด็กจะเบื่อกับวิธีการสอนแบบเดิมๆ เช่น ครูอธิบายให้ฟัง ให้ดูรูปภาพจากหนังสือ ซึ่งเด็กในวัยอนุบาลจะมีสมาธิอย่างมากที่สุด 15 นาที เด็กในวัยนี้จะชอบทำกิจกรรม เช่น เล่นเกมส์ ร้องเพลง และที่สำคัญสื่อที่นำมาใช้ไม่เป็นของจริง(ถ้าเป็นของจริงจะดีที่สุด)และอีกอย่างหนึ่งก็คือบริเวณภายในศูนย์ฯค่อนข้างคับแคบไม่เหมาะสำหรับเด็ก ทำให้เด็กมีพื้นที่ในการเล่นไม่เพียงพอ

วันหนึ่ง คุณวิมาท หมายาศา ได้ถามทีมครูคนหนึ่งว่าสนใจที่จะทำวิจัยบ้างไหมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา และบอกว่าหากสนใจให้ไปถามเพื่อนครูด้วยกันว่าคิดอย่างไร อยากทำหรือไม่ ถ้าตกลงที่จะทำก็ให้บอกแล้วจะชวนบ้างพียงขยับำทำความเข้าใจกัน ทีมจึงตกลงกันว่าจะทำ

“ศูนย์ฯของเรามักพบากเลย” และ**“สื่อการสอนก็มีน้อย”**คำพูดนี้ได้เอ่ยมาจากครูพี่เลี้ยงในครั้งแรกที่เจอหน้ากัน บังพียงของเราที่ได้พูดขึ้นมาว่า **“ที่แคบไปเป็นไร่หรืออก อยู่ให้ใจครูแคบก็แล้วกัน”** บอกว่าอย่ามองแต่พื้นที่ภายในศูนย์เพียงอย่างเดียว มองข้ามรั้วออกไป ข้างๆศูนย์ว่าวนั้นมีอะไรอีกเยอะแยะมากมากมายที่จะทำให้เด็กการเรียนรู้ได้ และให้การบ้านกลับไปคิดเรื่องที่จะทำทำอะไร อย่างไร พร้อมทั้งชื่อโครงการ หลังจากนั้น คุณวิมาท ก็นัดทีมมาร่วมกันเขียนเอกสารเชิงหลักการ (เขียนโครงการวิจัย) ให้กับทีมหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งโครงการได้รับการอนุมัติ

ความต้องการของงานวิจัยครั้งนี้คือการหาวิธีการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) โดยต้องการนำเด็กไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง และอยากให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง **“ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรดิสถาม (บ้านลาหงา)”**

ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วยและเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา รวมทั้งมี

1. ที่ตั้งศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสุล

2. คุณสมพงษ์ หลีศรีประระห์ ผู้ประสานงานศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสุล

ทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิด การอ่าน การเขียน การพูด และการสังเกตที่ใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
ขั้นที่สูงขึ้นไป ซึ่งมี วัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กจากแหล่งเรียนรู้
และภูมิปัญญาท้องถิ่น (2) เพื่อให้ ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของเด็ก และ
(3) เพื่อให้เด็กเกิดเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้อัตโนมัติ
เมื่อโครงการได้ดำเนินการอย่างแรกที่สำเร็จก็คือ ทำความเข้าใจกับตัวหนังสือ สัญลักษณ์โครงการ
เอกสารการเงิน และก็แบ่งหน้าที่รับผิดชอบรวมทั้งวางแผนขั้นตอนการทำงานต่างๆ ดังนี้

1. นางสาวสุกัญญา คำสู หัวหน้าโครงการ
2. นางสาวสุไรยา งามสน ร่องหัวหน้าโครงการ, เลข
าอินทรทองมาก ฝ่ายการเงิน
3. นางสาวสุนันทา อุตมา ฝ่ายประสานงาน
4. นางสาวนุชสารีระ จิวงาม ฝ่ายประชาสัมพันธ์
5. นางสาวรุยดา หลังจกานันท์มีภักดีวางแผนทำกิจกรรมตามแผน ตามที่เขียนไว้ในโครงการ

กิจกรรมตามแผน

กิจกรรมที่ 1 เวทีนำเสนอโครงการ

ในวันศุกร์ที่ 3 สิงหาคม 2544 เวลา 13.00 น. ณ อาคารมัธยมบ้านลาหอง ทีมวิจัยได้จัดให้มี
เวทีนำเสนอโครงการวิจัยต่อชาวบ้านลาหอง, ผู้ปกครองเด็ก, กรรมการ, สมาชิก อบต. เพื่อบอกเล่าถึง
ที่มาของโครงการและความพร้อมของชาวบ้านและผู้ปกครองในการร่วมกิจกรรมใน
โอกาสต่อไป มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 55 คน และมีนายวรพรม ทองสีสัน ทำหน้าที่เป็นพิธีกร

เวลา 13.30 น. คุณสมพงศ์ หลีละครหะห์ ผู้ประสานงานหน่วยงานวิจัยท้องถิ่นจังหวัด
สตูล ได้ขึ้นมาให้คำแนะนำและความหมายของงานวิจัย ผลของงานวิจัยที่จะนำมาพัฒนาการเรียนรู้
วิธีการเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงเข้ากับงานวิจัย

เวลา 13.45 น. คุณสุกัญญา คำสู หัวหน้าโครงการได้บอกเล่าถึงความเป็นมาของโครงการวิจัย
ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ได้บอกเล่าถึงสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การจัดการ
เรียนการสอนของครู รวมถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กและวิธีการเรียนการ
สอนที่เป็นสื่อประสมขึ้นมาให้ของจริงว่ามีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างไร

เวลา 14.00 น. คุณสุนันทา ออินทรทองมาก ทีมวิจัย ได้บอกเล่าถึงวัตถุประสงค์ของ
โครงการวิจัย ผลที่คาดว่าจะได้รับการจัดการและได้บอกเล่าถึงความสำคัญของการร่วมมือกัน
ระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน รวมไปถึงแหล่งเรียนรู้ที่จะนำเด็กไปศึกษาและเรียนรู้ที่อยู่ในพื้นที่

และพื้นที่ใกล้เคียงและได้ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการและชาวบ้านที่จะร่วมกันพัฒนาการเรียน การสอนของลูกหลานต่อไป

เวลา 14.20 น. คุณนุชสาระะ อุสมาน ได้บอกเล่าถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการวิจัยตลอดจน คำใช้ช่วยที่ใ้สว่างแผนไว้ในการใช้ช่วยในกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้อนุมัติโครงการจาก สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

เวลา 14.30 น. คุณสุพธิ สายสุนีย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะโตะโตะไสมานเป็นวิทยากรได้เล่า ถึงการทำวิจัยที่โรงเรียนบ้านตะโตะโตะไสมานในเรื่องของการศึกษา ปัญหาของการศึกษาของเด็ก ในบึงจวบน์ ความสำคัญของการเข้าเรียนของเด็กในวัยอนุบาล รวมไปถึงการจัดการพัฒนาเด็กที่ต้อง พัฒนาตั้งแต่อายุในครรภ์มารดา เมื่อออกมาอยู่นอกครรภ์มารดาแล้วสิ่งแรกมาที่เราไม่ต้องการที่ สามารถเลือกได้ คุณสุพธิ สายสุนีย์ ได้พูดถึง พรบ. การศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและปัญหา ในตอนนี่คือการขาดคนดี สิ่งที่จะทำได้ตรงนี่คือการจัดการศึกษาให้ดีที่สุดเพื่ออนาคตของเร

เวลา 15.00 น. นายอัคริธ ช่องสาย นายกองกำกับการบริหารส่วนตำบลสูง ได้พูดถึงการทำวิจัย ว่าเป็นสิ่งที่ดี ทำให้สามารถรู้ปัญหาที่จะนำมาแก้ไข เช่น การทำนา ทำสวน พูดถึงการจัดการศึกษาของ แต่ละศูนย์พัฒนาเด็กก็จะไม่เหมือนกัน เช่น ศูนย์มีสถิติจากนั้นคุณอัคริธและการละหมาด จะแยกเป็น วิชามันเหมือนกับประอม มัชฌิมไม่ได้เพราะเด็กรับ 3-5 ปี เป็นช่วงวัยที่นั้นในเรื่องของพัฒนาการเป็น ส่วนใหญ่และได้พูดถึงงบประมาณที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษามี 12 ล้านกว่า และถ้าหากงบ การศึกษาไม่พอก็จะเอาเงินในส่วนอื่นเข้ามาจัดสรรให้กับส่วนการศึกษา รวมไปถึงการที่จะจัด การศึกษาให้ดีขึ้นนั้นผู้ปกครองจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กได้รับ การพัฒนาที่สมบูรณ์และจะต้องให้ความร่วมมือของทุกครึ่ง

ผลที่ได้รับ

1. ผู้ปกครอง ชาวบ้านและหน่วยงานของรัฐให้ความร่วมมือเข้าร่วมประชุมรับฟังและให้ ความสำคัญกับงานวิจัยซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังและพบเห็นมาก่อน
2. ผู้ปกครอง ชาวบ้านและหน่วยงานของรัฐ เข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย และเห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็ก
3. ผู้ปกครอง ชาวบ้าน ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะจัดขึ้นในครั้งต่อไป

ผลต่อทบทวนวิจัย

1. สมาชิกในทีม ได้มีการพัฒนา โดยเฉพาะด้านการศึกษา เพราะไม่เคยพูดบนเวทีมาก่อนก็ได้ พูด

2. ได้เรียนรู้กระบวนการทำงานเป็นทีม และวางแผนการทำงานในกิจกรรม
3. ได้เรียนรู้กระบวนการคิด ทำให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และสามารถนำไปพัฒนาต่อไป
4. มีความสามัคคีกันมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

1. สถานที่จัดประชุมไม่กว้างขวางพอ
2. คอมพิวเตอร์ที่จระะมานำเสนอข้อมูลมีปัญหา
3. การติดตั้งโปรแกรมเตอร์ไม่สามารถทำได้
4. สถานที่จัดการประชุมมีแสงสว่างมากเกินไปทำให้การนำเสนอข้อมูลไม่ค่อยชัดเจนจากจอโปรเจกเตอร์

ข้อเสนอแนะ

ควรตรวจสอบเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะนำมาเสนอให้พร้อมเพื่อที่จะไม่มีปัญหาระหว่างการประชุม

กิจกรรมที่ 2 ศึกษาสถานที่แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา

หัวหน้าวิจัยได้แนะนำทีมวิจัยที่เพิ่มเข้ามาอีก 1 คน เพื่อร่วมในการวิจัย คือ นางสาวรรรษา หัยสือด ให้กับตัวแทนผู้ปกครองได้ทราบ และทีมวิจัยได้เชิญตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 10 คน มาปรึกษาเพื่อวางแผนการไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ทั้ง 14 แห่งลง ได้แก่

1. มัสยิด
2. สถานีตำรวจ
3. สถานีอนามัย
4. สถานที่ท่องเที่ยว
5. ที่ว่าการ อบต.
6. โรงเรียน
7. ชาวสวน
8. หัตถกรรม (จักสาน)
9. ทำขนม
10. ทำผ้าบาติก
11. ชาวประมง

12. ชาวนา
13. ลอกใบจาก
14. บ้าน

หลังจากที่กำหนดแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาแล้วทีมวิจัยและตัวแทนผู้ปกครองตกลงและกำหนดบริเวณเวลาที่จะไปติดต่อสถานที่แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา

วันที่ 18 ตุลาคม 2550 ทีมวิจัยได้ประชุมเรื่อง การร่างหนังสือเพื่อติดต่อแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา และแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

เช้า มีแหล่งเรียนรู้ คือ ทำขนม, สถานที่ท่องเที่ยว (เขตรา), ลอกใบจาก, ประมง, หัตถกรรม (จักรสาน), นัตยิด,

บ่าย มีแหล่งเรียนรู้ คือ บ้าน, ชาวสวน, โรงเรียน, อบต, สถานีตำรวจ, อนามัย, บาติก

วันที่ 12 พฤศจิกายน 2550 การนัดวันและเวลาไปติดต่อแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา ทีมวิจัยได้ตกลงวันและเวลา คือ 17 พฤศจิกายน 2550 สถานที่ที่ไปติดต่อ คือ นัตยิด, ทำขนม, สถานที่ท่องเที่ยว, ชาวประมง, ลอกใบจาก, หัตถกรรม (จักรสาน), ทำผ้าบาติก, บ้าน

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2550 ทีมวิจัยพร้อมกันเวลา 09.00 น. ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาล นครลิสลาม ไปติดต่อค้นหาในเวลา 09.30 น.

แหล่งเรียนรู้ที่ 1 มีสถิติบ้านลาหงา พบ นายอาหฺรณ หมาดหยด อีหม่ามประจํา นัตยิดบ้านลาหงา ทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับนายอาหฺรณ หมาดหยด ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

แหล่งเรียนรู้ที่ 2 ที่ทำขนม ไปพบ โต๊ะสุหนี่ เจ้าของร้านทำขนมที่ลาหงา ทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับ โต๊ะสุหนี่พั้ง และโต๊ะสุหนี่เองก็ได้เล่าถึงความเป็นมาในการทำขนมให้กับทีมวิจัยพั้งและบอกว่าจะให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วย

แหล่งเรียนรู้ที่ 3 สถานที่ท่องเที่ยว (เขตรา) ในเขตของตำบลปากน้ำ วันนั้นหัวหน้าอุทยานไม่อยู่มีแต่เจ้าหน้าที่รับหนังสือและให้ทีมวิจัยแจ้งไปยังหัวหน้าอุทยานอีกครั้ง

แหล่งเรียนรู้ที่ 4 ประมง ได้ติดต่อกับ นางมิตะ องศารา เจ้าของร้านส้มตำทายาง ซึ่งอยู่ในเขตของตำบลปากน้ำ และทางคุณมิตะเองก็บอกว่าจะให้ความร่วมมือและให้ความรู้เกี่ยวกับ

แหล่งเรียนรู้ที่ 5 ลอกใบจาก ได้ติดต่อนางฟองรัตน์ ทุมมาลี ทางทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับนางฟองรัตน์พั้ง ซึ่งนางฟองรัตน์ก็ได้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

แหล่งเรียนรู้ที่ 6 กิจกรรม (จักรสาน) ที่ติดต่อกับทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการมาศึกษาแหล่ง
ผู้ในครั้งนี้ ส่วนทางคุณก็ได้แจ้งการจัดกระสานอย่างคร่าว ๆ ให้กับทีมวิจัยฟัง และบอกว่าจะให้ความ
ร่วมมือในครั้งนี้

แหล่งเรียนรู้ที่ 7 บ้าน ได้ติดต่อกับ นายสาหรี่ กุลศิโน และทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการศึกษา
แหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้ ทางนายสาหรี่ กุลศิโน ก็ตอบรับและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

แหล่งเรียนรู้ที่ 8 ได้ติดต่อกับ คุณบุหงา ซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มหัวหน้าบดิก ทีมวิจัยได้บอกเล่าถึง
การมาศึกษาแหล่งเรียนรู้ ส่วนคุณบุหงาบอกกับบอกว่า เดียวจะบอกให้หัวหน้ากลุ่มบดิกทราบอีกครั้ง
พร้อมบอกว่าจะให้ความร่วมมือในครั้งนี้

แหล่งเรียนรู้ที่ยังไม่ได้ไปติดต่อกับ 4 แหล่งเรียนรู้คือ โรงเรียน, อบต, สถานีตำรวจ, เพราะว่าเป็น
วันหยุดราชการแล้วได้กำหนดวันและเวลาในการไปติดต่อกับแหล่งเรียนรู้ทั้ง 4 แหล่งในวันที่ 16
มกราคม 2551

วันที่ 16 มกราคม 2551 ทีมวิจัยพร้อมกันเวลา 09.00 น. ณ. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีล
อิสลาม เพื่อประชุมวางแผนการไปติดต่อกับแหล่งเรียนรู้ในสถานที่เหลืออีก 4 แหล่ง

แหล่งเรียนรู้ที่ 1 สถานีตำรวจ พบเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ ทางทีมวิจัยก็ได้บอกเล่าถึงการศึกษา
แหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้ ทางเจ้าหน้าที่ก็ได้รับหนังสือและบอกว่าจะแจ้งให้กับสารวัตรทราบอีกครั้ง และ
คิดว่าไม่มีปัญหาอะไรในการให้ความร่วมมือ

แหล่งเรียนรู้ที่ 2 ที่ทำการ อบต. ทางทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับทาง
เจ้าหน้าที่ทราบ และได้รับหนังสือและบอกว่าจะแจ้งกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอีกครั้ง
แหล่งเรียนรู้ที่ 3 สถานีอนามัยบ้านในเมื่อง คุณก็หลายบ้านเจ้าหน้าที่อยู่ที่สถานีอนามัย ทาง
ทีมวิจัยได้ไปติดต่อกับหลายและบอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้ก็หลายบอกว่าเป็น
โครงการที่ตีมาก ยินดีให้ความร่วมมือและแจ้งให้กับหัวหน้าสถานีอนามัยทราบอีกครั้ง

เนื่องจากวันที่ 16 มกราคม เป็นวันครุ แหล่งเรียนรู้ที่ 1 แหล่งก็คือ โรงเรียนไม่สามารถไป
เนื่องจากโรงเรียนหยุดทำการเรียนการสอนทางทีมวิจัยจึงได้ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ในวันที่ 17 มกราคม
2551 ในช่วงตอนเย็นเวลาประมาณ 15.00 น. หลังจากที่ได้กักพักรับกลับบ้านหมดแล้วทางทีมวิจัยก็ได้
ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการและให้หนังสือพร้อมทั้งบอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้
ทางเจ้าหน้าที่ก็ยินดีให้ความร่วมมือและแจ้งให้กับผู้อำนวยการโรงเรียนทราบอีกครั้ง

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ได้รู้จักหน่วยงานต่างๆที่ไปติดต่อกับมา

ผลต่อทีมวิจัย

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของสื่อจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักผู้ทรง
การศึกษารุ่นวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลอิสลาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

1. ทีมวิจัยได้ริเริ่มกระบวนการวางแผนในการทำงาน

ปัญหาและอุปสรรค

1. แหล่งเรียนรู้บางแห่งเป็นสถานที่ราชการต้องไปในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ ซึ่งบางทีทีมวิจัยก็ไม่สามารถเพราะจะต้องให้โรงเรียนเลิกก่อนจึงไม่ทัน
2. แหล่งเรียนรู้บางแห่งไม่พบเจ้าของแหล่งเรียนรู้ทำให้เสียเวลาไปหลายครั้ง

ข้อเสนอแนะ

1. สถานที่ราชการควรจะไปวันจันทร์-ศุกร์ เพื่อประหยัดเวลาในการไป

กิจกรรมที่ 3 เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มิใช่ประสบการณ์

ก่อนที่จะมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มิใช่ประสบการณ์ในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551 ทีมได้มาร่วมกันประชุมหลายครั้ง เพื่อเตรียมวางแผนการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อที่จะนำมาเสนอในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีประสบการณ์ คำแทนผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้ และวิทยากร ทีมได้มีการประชุมกันหลายครั้งดังนี้

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 ทีมวิจัยได้ประชุมกันในเรื่องของแหล่งเรียนรู้ที่จะเชิญเข้าร่วมประชุมในเวที เมื่อได้แหล่งเรียนรู้ที่แน่นอนมาแล้วจะมีการร่างหนังสือเชิญเข้าร่วมประชุมในทุกๆ แหล่งเรียนรู้และร่วมกันกำหนดวันที่จะจัดเวทีแลกเปลี่ยน ซึ่งก็ได้ลงมติร่วมกันว่าเป็นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551 ในการประชุมครั้งนี้ก็ได้มีเจ้าหน้าที่ ศกว. 2 คน ก็คือ คุณสมพงษ์ หลีศรีระห์ และคุณวิมาท หมายศสา ซึ่งก็ได้มาให้ความคิดเห็นว่าข้อมูลที่ให้นำมาเสนอกับผู้เข้าร่วมประชุมต้องสามารถเข้าใจได้ง่ายความแม่นยำและชัดเจนของข้อมูล ถ้าหากสามารถตั้งคำถามตอบคำถามนั้นได้โดยไม่มีภาพร่อง

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551 เวลา 16.00 น. ทีมวิจัยได้ประชุมในเรื่องของสถานที่ที่จะจัดการประชุมซึ่งตอนแรกทีมลงความเห็นว่าจะขอใช้ห้องประชุมสภาขององค์การบริหารส่วนตำบลสูงและจัดเตรียมหนังสือที่จะเชิญแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาประชุม

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2551 เวลา 16.00น. ทีมได้ไปติดต่อขอใช้ห้องประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลสูง แต่ปรากฏว่าไม่ว่างเพราะเขาใช้ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเคลียต้องเปลี่ยนสถานที่ประชุมไปเป็นโรงเรียนละงูพิทยาคมแทน

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551 คำแทนทีมวิจัยได้ไปส่งหนังสือเชิญผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้ และไปติดต่อวิทยากร ซึ่งตรงกับวันปีคริสต์มาสที่มหาวิทยาลัยอยู่ดูแลก็เลยต้องส่งคำแทนออกไป

สอนสิ่งที่ยากเด็กเข้าใจง่ายก็พอแล้ว และครูต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กในเรื่องที่จะนำเด็กออกไป ซึ่งได้แนะนำให้ครูกลับไปคิดถึงที่อยู่ใกล้ตัวใกล้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาเป็นแหล่งเรียนรู้

เวลา 15.00 น. คุณสมพงษ์ หลีคราะห์ ก็ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของความถี่ไปไว้ดี และความถี่ของแหล่งเรียนรู้ที่จะไปศึกษาว่า แหล่งเรียนรู้ที่จะไปใกล้หรือ ใกล้ชุมชนรอบละไร่บ้าง พาเด็กออกไปเพราะต่อไปในอนาคตหลังจากเสร็จโครงการวิจัยแล้วจะทำกิจกรรมต่อไปต้องใช้งบประมาณจากไหน และในการพาเด็กออกไปเราต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กเป็นสำคัญ ถ้าปลอดภัยเป็นปัญหาได้

เวลา 15.30 น. ได้เปิดโอกาสให้ตัวแทนแหล่งเรียนรู้และผู้ปกครองร่วมแสดงความคิดเห็น

1. ตัวแทนแหล่งเรียนรู้จาก อบต. นายจรัส ช่างสาย นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลงู ได้พูดถึงสถานที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กว่า มีพื้นที่กับแคบ ไม่สามารถช่วยเหลือในเรื่องสถานที่ได้
2. ตัวแทนจากสถานีอนามัย คุณเกษญา สุวาหกล้า หัวหน้าสถานีอนามัยบ้านในเมืองได้พูดถึงการพาเด็กออกไปนอกสถานที่ว่า เป็นสิ่งที่ลำบากที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ใหม่ๆ ให้เด็กได้แสดงออก เด็กจะได้รู้จักว่าสถานีอนามัยใช้ทำอะไร
3. คุณศุภาลี โอบณี ตัวแทนจากแหล่งท่องเที่ยวเกษตรฯ ได้แสดงความเห็นว่าถ้าจะพาเด็กไปยืนดูให้ความร่วมมือเพราะก่อนหน้านี้มีหลายโรงเรียนที่ได้พาเด็กไปทัศนศึกษาในเรื่องของต้นไม้ พืชต่างๆ และสัตว์ที่อยู่ในอุทยาน
4. คุณณัฐเชษฐ เกตุชู ตัวแทนจากกลุ่มบวคได้บอกว่ายินดีที่จะสอนให้เด็กและบอกว่าเด็กเล็กและเด็กโตจะเรียนต่างกันเด็กวัยอนุบาลจะรู้ดีกว่ามีอะไรบ้างและจะทำให้ทดลองทำแบบง่ายๆ ที่เด็กทำได้
5. คุณศรีสมพร เจริญฤทธิ์ ตัวแทนจากโรงเรียนบ้านสาหงซึ่งเป็นครูสอนชั้นอนุบาลได้พูดถึงแผนการจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัยและบอกเด็กก่อนวันเรียน ในช่วง 3-5 ขวบ เป็นวัยที่ต้องการพื้นฐานในพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน และในโรงเรียนประถมก็ต้องรับเด็กที่จบจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กออกให้ครูอนุบาลและครูในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาเรียนสอนตามพื้นฐานในด้านการศึกษาเรียนการสอนของเด็กเพราะครูจะได้รู้พื้นฐานของเด็กแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร
6. คุณมิตะ อังศารา ตัวแทนจากกลุ่มประมง ได้มีความเห็นว่าถ้าจะให้สอนเด็กสอนในเรื่องของปลาว่ามีปลาอะไรบ้าง กินอาหารอะไร เวลาไหน การดูแลรักษาเป็นอย่างไร

7. คุณพ่อรัตน์ ทุมมาลี ตัวแทนจากผู้ประกอบการและกลุ่มลูกไบจากใต้มีความเห็นว่าอยากให้คุณได้รู้จักภูมิปัญญาและร่วมกันอนุรักษ์ เพราะในปัจจุบันเด็กไม่ค่อยสนใจในเรื่องของคุณมีปัญญามากนัก
8. คุณอตุลย์ อูสมาน ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของงบประมาณที่จะนำมาก่อสร้างงบประมาณที่จะนำมาก่อสร้างอาคาร ถ้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งมีพื้นที่คับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้ก็ให้มีการจัดงานขึ้นมาเพื่อขอรับบริจาคเพื่อนำมาซื้อที่ดินเอาไว้สร้างอาคารเรียนก็ได้และได้ยกตัวอย่างโรงเรียนที่เขาได้ทำแล้ว
9. คุณอาบิติน นิลสกุล ได้สนับสนุนความคิดเห็นของคุณสมพงษ์ หลีคราะห์ ในเรื่องของความเป็นไปได้ความยั่งยืนของแหล่งเรียนรู้และเสริมในเรื่องของความปลอดภัยในขณะเดินทางไปแหล่งเรียนรู้ของเด็ก

เวลา 16.00 น. คุณศุภกัญเษะ คำสุ สุรูปะระเด็นที่สำคัญที่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมต่อไป ขอขอบคุณแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่นำมาให้ความรู้และความร่วมมือและ คุณสมพงษ์ หลีคราะห์ ได้เสนอแนวความคิดเสริมในเรื่องของแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญา ให้ทีมวิจัยกลับไปทำการบ้าน ที่คุณหรรณ หัสมา ได้ให้กลับไปดูแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่อยู่ใกล้ศูนย์ฯ เพื่อความปลอดภัยของเด็ก ส่วนในเรื่องของสถานที่ของศูนย์ฯ จะคับแคบสักแค่ไหน แต่ใจของทีมนักวิจัยอย่าคับแคบ ขอให้ทีมวิจัยมีความพร้อมที่จะให้ความรู้แก่เด็ก **“คับแคบแต่ที่ แต่ใจไม่คับแคบ”** งานของเราก็จะก้าวหน้า

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ได้รับรู้ถึงความคิดเห็นของแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
2. ได้รู้ข้อที่ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น

ผลต่อทีมวิจัย

1. ทีมวิจัยได้รู้ข้อที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข

ปัญหาและอุปสรรค

1. แหล่งเรียนรู้บางแหล่งไม่ได้เข้าร่วมประชุมทำให้ยังไม่ทราบข้อมูลที่แน่ชัด
2. แหล่งเรียนรู้บางแหล่งไม่ได้เข้าร่วมประชุมเพราะละเลยจึงควรมีการติดต่อเพื่อข้เอกสารก่อนวันการจัดเวที

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนมีการจัดเวที 1 วัน ควรย้ำกับแหล่งเรียนรู้อีกครั้งเพื่อป้องกันการลืม

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของตำบลชุมวิชัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตร

การศึกษารูปแบบ พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลอุบลรัตน์ (บ้านตาหนิง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หน้า 53

กิจกรรมที่ 4 ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ในกิจกรรมครั้งนี้ก็ได้มีเสียงคนใหม่คือคุณหญิงก็ได้เข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกันหลายครั้งในเรื่องการเขียนแผนและในกิจกรรมครั้งนี้ที่มีวิจัยได้วางแผนการจัดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใหม่ ซึ่งจากการจัดเวทีในกิจกรรมที่ 3 ที่มีวิจัยได้รับการแนะนำจากหลายท่าน ได้แก่ วิทยากรเจ้าหน้าที่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ว่าเป็นที่ปรึกษาแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้โรงเรียนคุณก็ว่ามีอะไรบ้างที่สามารถนำมาจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กได้ เพราะจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กด้วย ที่มีวิจัยจึงได้สำรวจแหล่งเรียนรู้ใหม่ซึ่งได้มา 7 แห่ง ที่อยู่ใกล้โรงเรียนได้แก่

1. มัสยิด	5. ต้นจาก
2. ระบายครีอูชาติ	6. เสวียนหม้อ
3. เพลงกล่อมเด็ก	7. ของเล่นเด็ก
4. ชนบ	

ในระหว่างที่ทำรายละเอียดการจัดการเรียนการสอน วันนั้นพี่หญิงมาร่วมทำด้วย คุณครูผู้ก็ได้เล่าให้ฟังเกี่ยวกับพลาต็อกนอกสถานที่มีเวลานี้ และได้เก็บลูกยางพาราที่หั่นได้โคนต้นข้างกลีบมาจากขายแล้วครูก็นำมาทำแล้วให้เด็กจับสีเล่นกันอย่างสนุกสนาน เด็กๆก็บอกว่าคุณครูพาออกไปอีก พี่หญิงก็เสริมขึ้นมาว่าอย่างนั้นลองพามาไปอีกแล้วลองบันทึกการพาออกไปด้วยว่าเด็กพูดว่าอย่างไร เห็นอะไร

แล้วความคิดก็ร่างพุดออกมาภายนอกได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอีกแบบหนึ่งก็คือ ให้เด็กได้ออกสำรวจพื้นที่บริเวณใกล้ด้วยศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หลังจากนั้นก็ได้เก็บมาที่ศูนย์เพื่อระดมความคิดว่าเด็กได้เจอหรือพบเห็นอะไรมาบ้างจากการไปสำรวจแล้วให้เด็กแต่ละคนเจออะไร โดยครูจะนำสิ่งที่เด็กบอกมาวาดเป็นรูป เช่น เด็กบอกว่าเจอแมงกิ้งให้ครูวาดแมงกิ้งก็ได้ ซึ่งต้องใช้วิธีการวาดภาพแทนการเขียนหลังจากนั้นก็ให้เด็กร่วมโหวตกันว่าต้องการเรียนเรื่องอะไร โดยใช้วิธีการให้เด็กไปติดสติ๊กเกอร์สีที่รูปนั้น รูปไหนเด็กติดสติ๊กเกอร์มากกว่ากันก็เรียนเรื่องนั้นต่อไป

หลังจากนั้นทีมก็มาประชุมสรุป ซึ่งก็ได้วิธีการจัดการเรียนการสอนมา 2 รูปแบบ คือ

วิธีที่ 1 ครูเป็นคนกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้

วิธีที่ 2 เด็กเป็นคนเลือกเรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

1. วิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งก็ได้วิธีการจัดการเรียนรู้อีก 2 วิธีด้วยกันคือ

วิธีที่ 1 ครูเป็นคนกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้ ที่มีทั้งหมด 7 เรื่อง

1. มัธยิถ
2. ต้นจาก
3. เกร็ดงูชาติ
4. เสวียนหม้อ
5. เพลบก้อมเล็ก
6. ขอบเต็กเต็น
7. ขนนม

วิธีที่ 2 เด็กเป็นคนเลือกรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

โดยครูจะพาเด็กออกไปสำรวจแล้วให้เด็กกลับมาระดมความคิดเลือกรื่องที่เด็กสนใจมากที่สุด

2. การจัดประสบการณ์ ทิมวิชัยได้ร่วมกันเขียนการจัดประสบการณ์ โดยจะนำเรื่องที่จะเรียนในวิธีที่ 1 ทั้ง 7 เรื่องมาเขียนแผนการจัดประสบการณ์ให้ครอบคลุมทั้ง 6 กิจกรรมในแต่ละวัน โดยกำหนดให้ 1 เรื่องเรียน 5 วัน และในแต่ละวันก็ได้กำหนดกิจกรรมที่ต้องทำว่ามีอะไรบ้าง ดังนี้ เช่น เรียนเรื่องขนนม กำหนดกิจกรรมดังนี้

วันที่ 1 เรียนเรื่องมารยาทและข้อตกลงต่างๆ ก่อนที่จะออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ได้แก่

- ไม่ส่งเสียงดัง
- ให้เดินเป็นแถว
- ห้ามทักทาย
- ให้กล่าวสละม (การทักทายแบบอิสลาม) เมื่อพบผู้ใหญ่
- ไม่ขวางปาลิ่งของ
 ฯลฯ

วันที่ 2 พาออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้การทำงาน

ไปเรียนรู้วิธีการทำงานที่บ้านปฏิบัติงูชาติ โดยจะให้เด็กเรียนรู้วิธีการทำงาน อุปกรณ์ในการทำขนนมว่ามีอะไรบ้าง ให้เด็กได้สังเกตและตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยและอยากรู้ ในกิจกรรมที่ครูเป็นผู้สังเกตการณ์ พฤติกรรมการแสดงของเด็กแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร ครูจะบันทึกไว้เป็นภาพรวมคนที่มาทบทวนเด็กมากที่สุดคือคนที่ทำงาน

วันที่ 3 - 4 เด็กทำกิจกรรมในห้องเรียน โดยครูจะเป็นคนทบทวนสิ่งต่าง ๆ

ที่เด็กได้ไปพบเห็นมาจากการทำขนม ให้เด็กได้จินตนาการและอ่านภาพเหตุการณ์จากการไปสังเกตเรียนรู้การทำขนม โดยการใช้เด็กได้ออกมาเล่นเหตุการณ์ว่าเป็นอย่างไร มีอุปกรณ์อะไรบ้าง มีวิธีอย่างไร เป็นการให้เด็กได้ฝึกการจินตนาการ และใช้ความคิด

วันที่ 5 สรุปการทำกิจกรรมในวันที่ 1-4 ว่าผลที่ได้เป็นอย่างดีเพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

ส่วนในวิธีการที่ 2 จะไม่มีการเขียนแผนการเรียนการสอนล่วงหน้าแต่จะมีการบันทึกหลักการที่เด็กออกไปสำรวจว่ามีวิธีการหรือกระบวนการอย่างไรในการทำกิจกรรม

3. การจัดตารางการเรียนรู้

ทิมวิจัยและผู้วิจัยได้ประชุมเพื่อจัดตารางในการโดยกำหนดไว้ว่า

วิธีที่ 1 จะทดลองการจัดประสบการณ์เป็นเวลาประมาณ 2 เดือน โดยจะพาเด็กออกไปศึกษาหลังเรียนรู้อุปกรณ์ละ 1 วัน และกลับมาจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน 4 วัน จะเริ่มการจัดการเรียนการสอนในเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์

วิธีที่ 2 จะพาเด็กออกไปสำรวจแหล่งเรียนรู้คุณละวันกับวิธีที่ 1 และเมื่อพาเด็กออกไปเรียนรู้สำรวจแล้วก็จะนำเรื่องที่ได้ศึกษาเรียนรู้มาจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงต่อไปจนกว่าจะหมดเรื่องที่ยากเรียนแล้วจึงค่อยให้เด็กออกไปสำรวจอีกครั้งซึ่งวิธีที่ 2 ไม่สามารถกำหนดวันหรือเวลาได้ขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็ก กิจกรรมที่จะจัดขึ้นในเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ 2552

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพิ่มมาอีก 1 รูปแบบ

ผลต่อทิมวิจัย

1. ได้เรียนรู้การวางแผนการทำกิจกรรม
2. ได้แนวคิดใหม่เพิ่มขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

1. ในการประชุมแต่ละครั้งมีเวลาจำกัดเนื่องจากทีมต้องทำงานภายในศูนย์ไปด้วย
2. บางครั้งทิมวิจัยต้องไปช่วยงานของ ออบต. ด้วย ทำให้ไม่มีเวลา

ข้อเสนอแนะ

ทีมควรประชุมปรึกษากันทุกวันหลังเลิกเรียนเพื่อจะได้มีเวลามากขึ้น

กิจกรรมที่ ๑ ประชุมผู้ปกครอง

ทีมวิจัยได้จัดเวทีการประชุมผู้ปกครองเพื่ออนุญาตพาดูเอกสารที่ได้ออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ในวันพุธ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ น. อาจารย์เรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัยคบ้านลาหงา โดยมีคุณสุภียะสา ผู้ดูแลหน้าโครงการทำหน้าที่เป็นพิธีกร มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด ๕๑ คน

เวลา ๑๓.๓๐ น. นายอาหรรณ หมาดเหยด โต๊ะอิหม่าม ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กล่าวเปิดเวทีประชุม นายอาหรรณก็ได้พูดในเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้กับลูกหลานว่า มีจุดเน้นลูกหลานของเราห่างไกลจากการค้ามนุษย์รูปแบบอิสลาม ไม่มาก การสอนจะถูกต้องให้เด็กเรียนรู้และมีแบบอย่างที่ดีของอิสลามจะช่วยให้เด็กปลอดภัยในเรื่องที่ไม่ดีต่างๆ ที่พบเห็นในปัจจุบัน ให้เด็กมีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ไม่หลงไปกับสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี

เวลา ๑๔.๐๐ น. นายอาบีดิน นิลสกุล ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาก็ได้มาพูดในเรื่องของเงินที่ผู้ปกครองได้รับจากมาว่าเงินทั้งหมดได้นามาพัฒนาศูนย์ ปรับปรุง ตกแต่ง ภูมิทัศน์ ภายในศูนย์ให้สวยงามขึ้น และขอให้ผู้ปกครองสบายใจได้ว่า ครูทุกคนจะดูแลเด็กๆ ของปกครองที่มากไปได้อย่างดีที่สุด

เวลา ๑๔.๓๐ น. คุณสุภียะสา กล่าวหัวหน้าโครงการก็ได้มาชี้แจง ทำความเข้าใจ และเล่าถึงการทำวิจัยกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ทำผ่านมาแล้วให้กับผู้ปกครอง ได้รับรู้และเข้าใจ รวมไปถึงชี้แจงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่ได้ทำผ่านมาแล้วให้กับผู้ปกครอง ได้รับรู้และเข้าใจ รวมไปถึงชี้แจงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่จะได้พาเด็กออกไปว่า มีอะไรบ้าง อยู่ที่ไหน เพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ ได้ว่าเด็กมีแหล่งเรียนรู้ อยู่ที่ไหน เพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจได้ว่าเด็กมีแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้โรงเรียนและมีความปลอดภัย

เวลา ๑๕.๓๐ ทีมวิจัยก็ได้ให้ผู้ปกครองของเด็กแต่ละคนลงชื่อในซองยื่นขอ หรือ ไม่ยินยอมให้ลูกของตนเองออกไปศึกษาหรือเรียน เพื่อเป็นหลักฐานว่า มีใครยินยอมและไม่ยินยอมเพื่อที่จะได้พาเด็กไปตามที่คุณปกครองเข้าใจได้ลงชื่อมา

เวลา ๑๖.๐๐ น. คุณสุภียะสา กล่าว สรุปการประชุมอีกครั้งในเรื่องต่างๆ ที่ได้ชี้แจงและรวมถึงหนังสือขออนุญาตของผู้ปกครองของเด็กแต่ละคน

ผลจากการทำกิจกรรม

1. ผู้ปกครองเข้าใจและยินยอมให้ลูกออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้
2. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการปกครองเป็นอย่างดี

ผลต่อทีมวิจัย

1. ทีมวิจัยได้เรียนรู้วิธีการวางแผนการทำกิจกรรม

2. ทิม วิจัย ได้เรียนรู้วิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ปัญหาและอุปสรรค

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีพื้นที่คับแคบ ไม่เพียงพอกับการประชุม

ข้อเสนอแนะ

อยากให้ผู้ปกครองทุกคนมาพร้อมกันตามเวลาที่กำหนดเพราะถ้ามาช้าเกินไปก็จะได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วน

กิจกรรมที่ 6 จัดกระบวนการการเรียนรู้การสอนจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้

ทิม วิจัย ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ทั้งรูป 2 แบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 จะจัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ตัวเองรู้ ซึ่งทั้งหมด 7 เรื่อง คือ

1. มัตถิด
2. ต้นจาก
3. เกร็ดญาติ
4. เสวียนหน่อ
5. พอลงกล่อมเต็ก
6. ของเต็กเด่น
7. ขนมนโค

ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแบ่งเป็น 2 เทอม ดังนี้ เทอมที่ 1 ตั้งแต่เดือน มกราคม 2552-

เดือน กุมภาพันธ์ 2552 ใช้อัด 5 เรื่อง คือ มัตถิด ขนมนโค เกร็ดญาติ ของเด่นเต็ก เสวียนหน่อ ในเทอมที่

2 ในเดือน สิงหาคม 2552 มี 2 เรื่อง คือ ต้นจากและพอลงกล่อมเต็ก

รูปแบบที่ 2 จะให้เด็กเลือกเรื่องตามความสนใจซึ่งมีทั้งหมด 3 เรื่อง คือ

1. เรื่องแมว
2. เรื่องนก
3. เรื่องไก่

ใช้ระยะเวลาในเทอม 1 เดือนพฤศจิกายน 2551 เรื่องแมว ในเดือนมกราคมเรื่องนก ในเดือน

ธันวาคม 2551 ในเดือนสิงหาคม 2552 เรื่องไก่

ทั้ง 2 รูปแบบหลังจากที่ได้เรียนรู้นอกห้องเรียนแล้วครูก็นำเด็กมาจัดกิจกรรมในห้องเรียนซึ่งมีทั้งหมด 6 กิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 นั้นก็คือ

1. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
2. กิจกรรมเสริมประสบการณ์
3. กิจกรรมสร้างสรรค์
4. กิจกรรมเสรี
5. กิจกรรมกลางแจ้ง
6. กิจกรรมเกมการศึกษา

กิจกรรมที่ 7 เวทีนำเสนอผลงานเด็ก

จัดขึ้นในวันที่ 31 มีนาคม 2552 หลังจากเสร็จสิ้นในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบงานวิจัยแล้วก็ได้จัดเวทีประชุมครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อรับทราบการเรียนรู้อย่างเต็มที่ทั้งหมดที่ได้เรียนมา และเวทีนำเสนอผลงานเด็ก หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมมาทั้งหมด เพื่อฝึกให้เด็กกล้าแสดงออกในด้านทักษะการพูด ซึ่งทีมวิจัยก็ได้เชิญผู้เข้าร่วมจากแหล่งเรียนรู้ ผู้ปกครอง สมาชิก อบต. ตำบลหนองจากวนการศึกษาและประชาชนใกล้เคียง

เพื่อนำเสนอผลการจัดการเรียนการสอนในช่วงที่ผ่านมาแล้ว โดยที่ทีมวิจัยออกเล่าสิ่งที่มาที่ไป การจัดทำโครงการ มอกถึงกิจกรรมที่ทำมาทั้งหมด ผลที่เกิดขึ้นกับเด็ก และหลังจากนั้นก็ให้ป็นหน้าที่ของเด็กในการโชว์ความรู้ความสามารถ เช่น ร้องนาซด การลอกใบจาก นับค่าน้ำหน้าของพี่น้องในครอบครัวเดียวกัน 10 ลำดับด้วยกัน

จากการแสดงของเด็กทำให้ผู้ปกครองหลายท่านก็ไม่ตั้งใจอย่างเช่น การลอกใบจากของเด็กหญิงที่เรียนรู้ คือแม่และเด็กหญิงจรดดา จีนปาน ที่ดูเชี่ยวชาญมาก และการนับลำดับชื่อเรียกพี่น้องนั้นตั้งแต่คนที่ 1 จนถึงคนที่ 10 เพราะว่าผู้ใหญ่เองก็ยังไม่หมดเนื้อมาจากว่าพี่น้องไม่ถึง 10 คน จึงไม่คุ้นกับการเรียกกัน

หลังจากนั้นก็ได้เชิญวิทยุมาคุยถึงความรู้สึกที่เด็กได้ไปศึกษาที่บ้าน และผู้ปกครองที่มีการจัดการสอนแบบนี้ว่ารู้สึกอย่างไรกับบ้างและมีความคิดเห็นอย่างไร

นับได้ว่าเป็นความแปลกใหม่ของชุมชนที่ไม่ต้องมแสดงการเต้น แสง สี เสียง ก็สามารถสะกดคนดูให้ติดตามจนเสร็จสิ้นกระบวนการได้ โดยที่ทุกคนต่างก็มีความภาคภูมิใจ ตื่นเต้น และสนุกไปด้วย

กิจกรรมที่ 8 ศึกษาดูงาน

ทีมวิจัยมีโอกาสดูไปร่วมเวที ชวนกันอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่ จ.ยโสธร ในวันที่ 25-26 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นเครือข่ายงานวิจัยภาคอีสาน โดยกลุ่มเป้าหมายที่ไปครั้งนี้ประกอบไปด้วยทีมวิจัยและพี่เลี้ยงหนึ่งคนรอผู้ซึ่งจากการที่ได้ไปศึกษางานนอกสถานที่ทำให้ทีมวิจัยมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่าเดิม จากที่ตัวเองทำงานแค่คนใกล้ๆ ไม่เคยเห็นความสำคัญและยังมองเป็นเรื่องที่มีสาระน้อย หากเมื่อเห็นคนอื่นที่เขาทำแล้วมีคนให้ความสนใจเหมือนแรงเสริมให้มันกำลังที่จะก้าวต่อไป แล้วยังคงคอยย้ำว่าสิ่งที่ทำนั้นมีคุณค่าทางแล้วเพราะว่าการที่จะพัฒนาคนได้ต้องมาเริ่มที่พัฒนาการศึกษา แล้วกลุ่มเป้าหมายต้องเริ่มที่เด็กก่อนใคร ไม่ใช่เริ่มที่ผู้ใหญ่ หากแต่เป็นการต่อยอดมากกว่าในเรื่องของผู้ใหญ่

หลายคนให้ความสนใจกิจกรรมการที่ทำให้เด็กเกิดการอ่านมากยิ่งขึ้น มองว่าเป็นเรื่องระดับชาติเลยทีเดียวหากมาช่วยกันดูแลในเรื่องราวเหล่านี้ สำหรับทีมวิจัยก็ได้วิถีคิดในการจัดการการอ่านหนังสือของเด็กในศูนย์มาด้วยโดยคิดว่าจะชวนผู้ปกครองมาช่วยกันหาหนังสือให้กับลูกคนละเล่มเมื่ออ่านเสร็จแล้วก็พามาไว้ที่โรงเรียนแล้วแล้วก็อ่านกับเพื่อนเวียนกันจนครบทุกคนก็มาเริ่มหาหนังสือกันใหม่

คิดว่าน่าจะเป็นวิธีที่สนุกเพื่อให้เด็กเกิดการอยากหนังสือกันมากขึ้น

เวทีครั้งนี้ทำให้ครูเพิ่มพูนความรู้กันมากกว่าเดิมในเรื่องการจัดการเรียนรู้และยังได้สื่อการสอนกลับมาเยอะแยะมากมาย

กิจกรรมที่ 9 เวทีวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำหลักสูตร

จัดขึ้นในวันที่ 12 ธันวาคม 2552 เริ่มเวลา 08.30 น. ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ โดยมีผู้เข้าร่วมในเวที ก็มี อาจารย์สมเจตนา อาจารย์หุตติณ ทิมวิชัยทั้ง 6 คน และพี่เลี้ยง คือ บังพวงศกะบุหพันธ์ และครูอาสา ในวันที่นี้ได้มีการนำข้อมูลที่ได้ทำกิจกรรมมาทั้งหมดนำมาวิเคราะห์กันว่าในแต่ละกิจกรรมที่ทำผลออกมาเป็นอย่างไร เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร และครูเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เด็กและครูได้อะไรจากการทำวิจัยในครั้งนี้โดยอาจารย์สมเจตน์ได้ตั้งข้อสงสัยในเรื่องการวิจัยของเด็กว่าปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว

ก่อนที่จะพูดคุยกันทีมวิจัยได้สรุปการจัดการเรียนทั้ง 2 แบบ โดยมีประเด็นหลักๆที่ด้วยกันคือ กระบวนการทำอย่างไรที่กินตัวแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายของการเรียน ผลที่ได้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กเป็นอย่างไร ในช่วงเรียน และสามารถตอบจุดประสงค์ตามหลักสูตรปฐมวัยอย่างไรบ้าง

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยของเด็กหลังเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตร

การศึกษามัชฌิม พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาทราย) หมู่ที่ 6 ศ.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หน้า 60

อาจารย์ทั้งสองท่านก็แนะนำถึงการสังเคราะห์ความรู้ให้เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการศึกษา
จัดการเรียนการสอน เช่น

- เรืองศาสนา-การให้ควมสำคัญ(สอนคณาพในสถานที่ต่างๆ,ชั้นรอ,พบกับผู้อื่น)
- วิชมนธรรม-การเชื่อมโยงมาจากของจริง (เพลงกล่อมเด็ก,ขนมใบจาก)
- ธรรมชาติ-การใช้ประโยชน์ (ต้นจาก ลอกใบจาก เสวียนหม้อ ของเล่นเด็ก แมว)
- ทางสังคม-การสร้างควมสัมพันธ์(ครูญาติ ผู้นำทางสังคม ครูผู้สอน)
- คู่มือช่วยสอน-รูปแบบใหม่ (เปรียบเทียบกับสิ่งที่เป็กลางๆ,ภาษา)
- กระบวนการเรียนรู้(บริบทของการเรียนรู้/การเหตุ เหตุผล)-ขั้นตอนการเชื่อมโยงจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่อง

และก็ได้ร่วมกันยกวางแผนการสอนที่จะทำในอนาคต ว่าเป็นรูปแบบใด ซึ่งก็สรุปได้ว่า จะนำรูปแบบการสอนที่ 1 และ ที่ 2 มาบูรณาการร่วมกัน โดยการกำหนดเวลาชั่วโมงให้ผู้ใด ซึ่งเป็นหน่วยใหญ่ๆ และมีเรื่องย่อยๆที่คัดเลือกเองโดยไม่กำหนดเวลาขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็กและจะนำมาแนวคิดนี้เสนอไปยังต้นสังกัดเพื่อเป็นต้นแบบให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่นๆต่อไป

กิจกรรมที่ 10 เวิร์กช็อปเสนอผลงานวิจัย(เวทีเปลี่ยนความคิดสร้างอิสระ แห่งการเรียนรู้)

วันที่ 12 ธันวาคม 2552 ร่วมกันวางแผนการจัดเวทีนำเสนองานวิจัยในวันที่ 24 ธันวาคม 2552 ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสูง ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ ประเด็นที่คุยคือ

1. การนำเสนอองานวิจัยโดยที่มวิจัยใช้พาวเวอร์พอยท์เป็นสื่อ ซึ่งมีข้อป้ลิกย่อกัยวกับงานวิจัย,วิธีการทำงาน,ผลที่เกิดขึ้น(ผลการเรียนรู้,การเปลี่ยนแปลง,องค์ความรู้)
2. ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ,
3. แนวทางการทำงานต่อ(หน่วยการเรียนรู้,กระบวนการ,ตัวอย่างแผน)
4. ข้อเสนอต่อนโยบาย(สนับสนุนงบประมาณ,การสร้างการเรียนรู้ระหว่างศูนย์)
5. การจัดนิทรรศการผลงานที่มีอยู่(ที่เป็นผลงานเด็ก,สื่อต่างๆ,ที่เส็กสถิติ (ลอกใบจาก,เพลงกล่อมเด็ก, ไข่จอมไข่ล่อย)
6. เติ้นำเสนอผลงาน
7. เอกสารที่จะแจก
8. การจัดทำ VCD กระบวนการ
9. ใวนิล(จากหลัง,นิทรรศการ
10. เขียนเป็นโครงการ/หนังสือออกโดยนายกอบต.ละงู
11. พิธีกรประจำงาน (ป้ิงละระห์ หัวทาง)

12. กลุ่มเป้าหมายที่มาในงาน
ก็ได้แบ่งการกิจไปจัดการ

ในวันที่ 16 ธันวาคม 2552 ก็มีการนัดประชุมเพื่อเตรียมงานอีกรอบวันนั้นก็มิ อาจารย์สุทธิ
วิชัยเพื่อท้องถิ่น นายพรน อัสมา อติศศึกษาพิเศษ ซึ่งทั้ง 3 ท่าน เป็นที่ปรึกษาของศูนย์ประสานงาน
โรงเรียนที่มีระดับปฐมวัย

ชื่อโครงการก็เป็นอีกรื่องที่ต่อจะใช้เวลานานในการตั้งชื่อเรื่อง เพื่อให้ตรงกับกระบวนการ
เป้าหมายของงานที่ทำ นอกจากนี้ประเด็นสุดท้ายคือหัวข้อเสวนาที่ต้องมี เพื่อประสานความ
ร่วมมือในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในอนาคต

ก็จะมาวิเคราะห์ถึงผู้ร่วมเสวนา คือ ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนครูพี่เลี้ยง ตัวแทนจากสภา.ฝ่าย
วิจัยเพื่อท้องถิ่น ตัวแทนจากองค์การบริหารส่วนตำบลสูง

ที่สำคัญผู้ดำเนินการเสวนาก็มีบทบาทในการเตรียมเรื่องเสวนาด้วย ที่ประชุมมีมติเสนอให้
อาจารย์สุทธิ สายสุณี เป็นผู้ดำเนินการ

ในสำนวนรายละเอียดก่อนที่ปรึกษาหารือประชุมอย่างไม่เป็นทางการและให้โทรศัพท์ติดต่อกัน
ตลอดระหว่างพี่เลี้ยงกับทีมวิจัย

วันที่ 22 ธันวาคม 2552 ได้นัดดูความพร้อมกันรอบสุดท้ายพร้อมด้วยผู้ปกครอง และนัดมาจัด
สถานที่ในวันที่ 23 ธันวาคม 2552

ในวันที่ 24 ธันวาคม 2552 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลสูง ก็ได้เชิญผู้เข้าร่วมมาจาก
โรงเรียนต่าง อบต. ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครองเด็ก สมาชิกสภาอบต. นายกอบค.และผู้สนใจเข้าร่วม ใน
เวทีนี้ก็จะเป็นการนำเสนอภาพรวมของการทำงานทั้งหมดตั้งแต่เริ่มทำ โครงการซึ่งก็ได้มี
กำหนดการดังต่อไปนี้

เวลา 09.00 น -09.30 น นายกองคำการบริหารส่วนตำบลกล่าวต้อนรับผู้ที่มาร่วมในเวทีและ
ได้พูดถึงภารกิจหลักของ อบต. ว่า การสนับสนุนเรื่องการศึกษาเป็นภารกิจสำคัญ ที่ อบต. จะส่งเสริม
และสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นสร้างประมาณ ได้แก่ อาหารกลางวันเด็ก ค่าตอบแทนครู อาหารเสริมนม
และการสนับสนุนสื่อการเรียนและอุปกรณ์ต่างๆ อบต. ได้ทำมาโดยตลอดและการที่ศูนย์พัฒนาเด็ก
เล็กนุรลือติลาทำได้ทำโครงการวิจัยในครั้งนี้เป็นการดีที่จะได้พัฒนาเด็กให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เวลา 09.30 -09.45 น ชมวีซีดี
เวลา 09.45 น- 10.30 น เป็นการบอกเล่าของพี่เลี้ยงถึงกิจกรรมต่างๆที่ได้ทำมาทั้งหมด รวม

ไปถึงผลการเปลี่ยนแปลงของเด็กและรวมไปถึงโครงการที่จะทำในอนาคตด้วย ก็คือโครงการ อ่าน
หนังสือให้เด็กฟังหลังจากนั้นก็เป็นการสาธิตการทำกิจกรรมในรูปแบบของการทำงานโดยทีมวิจัยทั้ง

6. คน โดยจะเป็นการสถิติถึงกระบวนการของการทำกิจกรรมโดยยกตัวอย่างเรื่องแนวมาสถิติ และทางที่มวิจัยก็ได้มาศึกษณ์ถำรุ่นที่ 1 ของการทำวิจัย มาสถิติการเล่าที่ทาน ซึ่งก็เป็นผลมาจากการทำวิจัยเช่นกัน

เวลา 10.30-11.30 น. น.เวลาที่เสวนา โดยมีตัวแทนผู้ปกครอง นายก อบต.ละงู อ.อดุลย ตาเมือง อ.หรณ หัสมา และอ. อวารณั โสภาพัฒนากิจ ได้ร่วมกันเสวนาในประเด็นเรื่องการศึกษาและประโยชน์ของการทำวิจัยว่าส่งผลให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรและก็ได้ฝากเรื่องงานวิจัยไว้กับนายท อบต.ละงูว่าช่วยส่งเสริมให้งานวิจัยได้เข้าไปอยู่ในศูนย์เด็กเล็กอีก 6 แห่ง ของอบต. ด้วย

เวลา 11.30- 11.45 ทางโครงการ ได้เชิญผู้เข้าร่วมเวทีรับประทานอาหารร่วมกันและปิดเวที

บทที่ 4
ผดุงชีวิตขึ้น

รายละเอียดการจัดการเรียนการสอนรูปแบบที่ 1

เด็กนักเรียนรุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2552

หน่วยมัลติมีเดีย

วัน จันทร์ ที่ 19 เดือนมกราคม 2552

ครู ได้สอนให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทและข้อศกกลที่ควรปฏิบัติเมื่อตอนที่จะไปเรียนรู้นอกสถานที่ว่าเด็กควรปฏิบัติตนเองอย่างไรถึงจะเรียกว่าเป็นเด็กดีครู ได้สอนให้เด็กๆ เรียนรู้เกี่ยวกับการทักทายตามแบบอย่างของหลักอิสลามคือการ “สalam

ครู : การสalamควรทำกับใครบ้าง

น้องนา : สลามกับโต๊ะ

อัคนิน : สลามกับชาย

น้องตา : สลามกับปะมะ

อัสรี : สลามกับจะ

เนย์ : สลามกับทุกคนที่พบกับครูด้วย

ครู : เด็กๆ เก่ง จังเลย “เฮ้! เด็กทุกคนนี่เป็นคู่ และหันหน้าเข้าหากันนะจะครูจะสอน

เพลง

“สalam” และเด็กๆ ร้องตามนะละ และยื่นมือสalamให้กันด้วย

เด็ก : เฮ้!

ครู : “สalam สลาม สลาม น้องเคยสalamหรือเปล่า สลามมีค่าไม่เบา เมื่อเราพบกันก็สalam เมื่อเราจากกันก็สalam เพราะเราทำตามท่านนบี”

ฟาลึก : ครูร้องเลยแต่

ครู : เด็กๆ จ้า ร้องเพลงสalamแล้ว สลามกับเพื่อนแล้ว เมื่อครูพาเด็ก ๆ ไปเรียนรู้นอก

สถานที่

จะต้องทำอย่างไรบ้างละ

จีน่า : เข้าแถว

อัสรี : เตินหม้อนรอไฟ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรดิสถาน (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

บุกฟา : เดินไปข้างทาง เคี้ยวธมมาชน

เมย์ : เวลาธมมาศรูกบอกเองแหละ

ครู : เมื่อครูพาออกไปเรียนรู้นอกสถานที่ต่างๆ ต้องเดินเข้ามาแถวให้เรียบร้อยเหมือนที่จิน่าบอก และเดินเหมือนรถไฟเหมือนอีสิริว่าด้วย เมื่อเวลาพบใครๆ เราต้องทำอย่างไรคะ

ติว : ให้สละม

ฟาซาน : “อัสลามูออลัยกุม”

บุกฟา : ยืนมือแล้วให้สละม

ครู : ทุกคนแก่งงเลยคะ ดมมือให้ตัวเองหน่อย เมื่อเราเจอใครๆ เราก็ต้องให้สละมและกล่าว ว่า

“อัสลามูออลัยกุม” เหมือนที่ฟาซานบอก เต็กๆ จำได้ไหมคะ

ฟาล็อก : จำได้ครับ / คะ

ครู : วันพรุ่งนี้ครูจะพาเต็กๆ ไปเรียนรู้อีกเกี่ยวกับสยิด ครูจะสอนคุณเอาเองเข้า—ออก มีสยิด ให้

เต็กๆ ท่องจำนะคะ

ฟาล็อก : ว่าพร้อละคะครู

ครู : “อัสลอลุฮุมบิฟตาลี อับบาบา เราะมาตีกา” โอ้อัสลอลุฮุมบิฟตาลีทางเปิดประตูแห่ง ความ

เมตตาให้แก่นักด้วยเถิด” นี้คือคุณเอาเข้ามาสยิดนะคะ

เต็ก : ทุกคนกล่าวตามครู

คอดียะ : ไปสุ่เพราะหอคครู

ครู : ใช่แล้ว คอดียะไปไหนละ

คอดียะ : ยืม พักหน้า

เต็กๆ ทุกคนชอบใจเมื่อครูบอกว่าวันพรุ่งนี้จะพาไปเรียนที่มัสยิด เต็กต่างๆ คนต่างแย่ง พูตกันว่า “เฮ้! คอยเข้าเราไปสุ่ไปสุ่เพราะแหละ” เป็นเสียงเด็กขวักขวามหมดเลย ครู : แต่วันนั้นครูมีอะไรให้เต็กๆ ดู “นี่คือรูปอะไรเอ่ย”

น้องนา : รูปมาหยั่ง

ซุลิมัยฺ, ติว : ไม้ใช้ รูปจับมือสละม

ครู : เขาได้ซูดอะไรคะ

อีสิริ : ซูดสุ่เพราะ

บุกฟา : เตื่อโตะลาหงา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรวิทยาคาร (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครู : เก่งขงเลย เป็นภาพสละม ครูจะให้เต็กา ระบายสีภาพสละมให้สวยงามใคระบายสี
ภาพให้สวยงามเลย
เด็กทุกคนต่างก็ทำงานของตนเองอย่างขงขัน ในระหว่างที่ระบายสีก็ขงอยู่ ต่างก็พูด “ของ
เรานีระบายสีสวย” ของเราก็สวย” พูดกันหลายคน ต่างคนต่างพูดต่างทำงานของตนเองจนเสร็จ
เรียบร้อย

เมื่อครูดูผลงานของเด็กๆ แล้วครูก็ให้คำชมเชย แต่เด็กทุกคนที่ขงขันทำงาน

ครู : ครูให้สวยงามกับทุกคนเลย คีใจให้มละเต็กา

เต็ก : หัวเราะขงขใจ และตบมือพร้อมกัน

ครู : ครูจะนำผลงานของเด็กๆ ทุกคนมาติดใ้หน้าห้องนะละ คกลงใ้หม

เต็ก : คกลงครึบ / ละ

คิม : ครูติดของเราแล้วนะ

แนบ : ติดไปก่อนแหละ เต็วครูติดของเราแล้ว

จิน่า : อย่างเบหุ ครูทำงานใ้

ครู : ใ้ เต็กอย่างเบหุ ครูทำงานอยู่

เอ็ยะชาน : น่องน่านีระบายเราระบายแล้วสิแต่ขง

น่องนา : สวยขงเลย

ครู : เอาเต็กา ครูติดผลงานของเด็กใ้ครึบทุกคนแล้ว ดูช๊ะสวยงาม

เต็ก : คอบพร้อมกัน สวยมากเลย

ครู : วันนีก่อนจะจบเต็กลงมาทบทวนดูเอาใ้คุณครูสอนช๊ะ

อ็สิริ : ดูเอาใ้มีสติค ว่าหลัโบบนี

เมื่ออ็สิริพูดนำใ้เพื่อนกล่าวพร้อมกัน ทุกคนงกล่าวดูเอาใ้มีสติคพร้อมกันเป็นเสียง

เต็ชว

ครู : เต็กา ทุกคนเก่งขงเลยละ

ดูเอาใ้มีมีสติคและออกมีสติค เต็กลงถ้าวเป็นกันทุกคน เต็กไม่สอนอะไรใ้จะกล่าว

เป็นใ้ได้อย่างเร็วและคถ่อง วันนีทุกคนดูมีความสุขกับการเรียนมากเลยทีเต็ชว

วัน อังการ ที่ 20 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

หลังจากที่เต็กเสร็จจากการทำกิจกรรมหน้าเสาธงเรียบร้อยแล้วต่างก็แยกย้ายกันไปประจำ
ห้องเรียนของตนเอง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของดีคาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ภัณฑุษาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิถีสถาย (บ้านลาหงา) หมู่
ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครู : วันนี้ครูจะพาเด็กๆ ไปเรียนรู้อะไรดีดี ที่มันดีดีบ้านตาหงด้วย แต่ก่อนทีจะไปเรา
ลองมาทบทวนข้อตกลงและมารยาทกันก่อนอีกสักครั้งนะค่ะ

อัสรี : นั่งเรียบร้อย

คิว : เดี๋ยวเป็นแถว

มุกฟ้า : ว่าคู่อะไรด้วย

เมย์ : อย่านู๋ พอดีไปดูหร่า

ครู : เด็กๆ ทุกคนเข้าใจข้อตกลงและมารยาทแล้วนะค่ะ ถ้าอย่างนั้น เด็กทุกคนให้สรองทำ
และเข้าแถวพร้อมกันหน้าห้องนะค่ะ

เด็ก : ครับ / ค่ะ

ครูนำเด็กออกไปเรียนรู้อะไรดีดีที่มันดีดีบ้านตาหง เพราะเป็นมันดีดีที่อยู่ใกล้ศูนย์ฯ
และในการเดินทางก็ไม่เป็นอันตรายกับเด็ก และครูก็สามารถควบคุมดูแลเด็กได้อย่างเป็นระเบียบ
ด้วย โดยครูเชิญโตะอิหม่ามประจำมัสยิดมาเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้เด็กๆ

ครู : เด็กๆ จ้า เรามาถึงมัสยิดแล้ว ก่อนที่จะเข้ามัสยิดเราต้องอ่านคู่อะไรมันดีดี
ก่อนนะค่ะเดี๋ยวกล่าวตามครูนะค่ะ

เด็ก : กล่าวคู่อะไรเข้ามัสยิดตามครูพร้อมกัน

ครู : ครูมีมุสลิมหนึ่งที่กำลังจะแนะนำให้เด็กๆ รู้จักกับโตะอิหม่ามประจำมัสยิดบ้านตาหง

โตะอิหม่าม : โตะอิหม่ามแนะนำตัวเองให้เด็กๆ ฟัง

เมื่อโตะอิหม่ามแนะนำตัวเองให้เด็กๆ ฟัง เด็กๆ ก็ต่างเข้ามาทักโตะอิหม่าม

โตะอิหม่าม : ตอนที่ถูกเข้ามัสยิดนั้น อ่านคู่อะไร

อัสรี : คู่อะไรเข้ามัสยิด

โตะอิหม่าม : ลูกๆ ทุกคนต้องให้سلامและกล่าวคู่อะไรเข้ามัสยิด พอเข้ามัสยิดต้องกล่าวทักเขา
ก่อน

ลูกๆ ทุกคนจำไว้นะลูก

เด็ก : ครับ / ค่ะ

โตะอิหม่าม : กล่าวสละม “อัสลามูอาลัยกุม”

เด็ก : วาอาลัยกุมมุสลาม”” เด็กรับสละม และอ่านคู่อะไรเข้ามัสยิด

โตะอิหม่าม : มัสยิดไว้ทำอะไร

น้องนา : เขาไว้มาหัจ (ละหมาด)

โตะอิหม่าม : มันอะไรอยู่ในตู้

มุกฟ้า : มันหนังสือ

โตะอิหม่าม : เปรียบกว่า “อัลกรุอาน”

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์กับแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุรุอิติลาม (บ้านตาหง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ในขณะที่ที่โต๊ะอิหม่ามอธิบายเกี่ยวกับเรื่องหนังสือที่ผูกฟาดอบและโต๊ะอิหม่ามคือ อัลกรุอาน มีคัมภางส่วนที่ผนวกหูพูดกันเสียงดัง
โต๊ะอิหม่าม : เวลาเข้ามาในมัสยิดต้องอาบน้ำและอย่าตะโกนห้ามเสียงดังเด็ดขาด แล้วเติกๆ จำได้ไหม

มารยาทในมัสยิด

มุกฟา : ให้สละน

เนย์ : ให้สละน

มุกฟา : เวลาเข้าแถวก้าวเท้าขวาก่อน

โต๊ะอิหม่าม : ทำอะไรเลย

คิม : อ่านคู่ออ์, อ่านกรุอาน

เติก : ร่วมกันนับพิศลมที่อยู่ในมัสยิดและสิ่งกตออบๆ ในมัสยิด

อะนาม : ที่บ้านอะนามมีหลายประตู

โต๊ะอิหม่าม : เวลาละหมาด ผู้ใหญ่ ผู้ชายอยู่ทหาไหน

เนย์ : โบชอยอยู่ทหานี้ โบหญิงอยู่ทหานี้ เราเคยมาแล้วกับมะ

เอียะซาน : มีรูปมกกะฮ์ด้วย

โต๊ะอิหม่าม : ในมัสยิดมีอะไรบ้าง

เติก : มีประตู หน้าต่าง ตู้เก็บหนังสือ นาฬิกา เก้าอี้ อกกไม้ ห้องละหมาดชาย / หญิง

ครูกี๋ย : ให้เติกๆ ไปวาดในสิ่งที่เติกพบเห็น

โต๊ะอิหม่าม : นี้อะไร

นุชซา : เขาไว้บัง

อะนาม : เขาไว้ปิดเพลง

โต๊ะอิหม่าม : เขาไว้อ่านคุตตอะนะห์, ที่โต๊ะอิหม่ามนำละหมาด

ครูกี๋ย : เติกๆ นี่เขาเรียกลูกอะไร

โต๊ะอิหม่าม : ลูกตัสเบียะ

ครูกี๋ย : กล่าวคำขอขอบคุณแก่โต๊ะอิหม่ามที่ให้ความรู้แก่เติกๆ ในวันนี้

โต๊ะอิหม่าม : ไม่เป็นไร อินดีที่จะให้ความรู้แก่เติกทุกคน

เติก : กล่าวสละนกับโต๊ะอิหม่าม

ครูกี๋ย : กล่าวคู่อ้อออกจากมัสยิดให้เติกอ่านตาม พร้อมกับบอกกับเติกๆ ให้ก้าวเท้าซ้าย

ออกก่อน

ครูกี๋ย : เมื่อตอนที่ไปเรียนกับโต๊ะอิหม่ามที่มัสยิดเติก เห็นอะไร ให้เติกๆ วาดภาพที่

ตนเองพบเห็น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กรุ่นวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหยง) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เด็ก ๆ ทุกคนต่างวาดภาพสิ่งที่คุณเห็นไม่ว่าจะเป็นประตู หน้าต่าง ไม้ค้ำคอกไม้ที่
อาบนำคนตาย ตู้ใส่ผ้า ตู้ใส่หนังสือ พัดลม ฯลฯ

วันพุธ ที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

วันนี้ครูได้นำเด็ก ๆ ออกไปเรียนที่วัดสัตตอกวันหนึ่งก่อนที่ครูจะนำเด็กต่าง ๆ ก็นั่งสร้าง
ข้อตกลงร่วมกัน

ครูก็ย : เด็ก ๆ จัดแถวให้เป็นระเบียบ ครูจะพาไปมีสัตตอกวันนี้อยากไปไหน
คะ

เด็ก : อยากรับ / คะ

ครูก็ย : เด็กว่าสัตตอกนี้เป็นของใคร

อัสรี : เป็นของโตะอีมาม

ครูก็ย : ไม้ไซ่เป็นของโตะอีมาม แต่เป็นของทุกคน ก่อนที่เด็กจะเข้ามาสัตตอกเราต้องทำ

อะไร

เด็ก : กล่าวอุอาอ์เข้ามาสัตตอก

ครูก็ย : นั่นหมายความว่าอุอาอ์เข้ามาสัตตอกพร้อมๆ กันนะคะ

ครูและเด็กก็เรียนต่างกล่าวอุอาอ์เข้ามาสัตตอกพร้อมกัน และเด็ก ๆ เข้ามสัตตอกอย่างเป็น
ระเบียบและทุกคนก็เข้าเข้ามาสัตตอกทุกคน

ครูก็ย : เด็กเข้ามาในมัสยิดแล้วครูจะอธิบายการยืนแถวในการละหมาด เด็กอยากรู้ไหมคะ

เด็ก : อยากรู้รับ / คะ

ครูก็ย : เด็กรู้ไหมคะ ก่อนที่จะละหมาดเราต้องทำอะไรก่อน

อัสรี : เข้าแถว

อะนาม : อาบนำมายัง

ครูก็ย : ถูกต้องคะ ต้องอาบนำละหมาดก่อน การอาบนำละหมาดคือเริ่มด้วยการล้างมือ

ขวานปาก ถ้างหน้า ถ้างอก เอาน้ำอุบศรีษะ ถ้างหูและถ้างเท้า เด็ก ๆ ทำได้ไหมคะ

เด็ก : ทำได้ครับ / คะ

ครูก็ย : ต่อไปครูจะสาธิตการละหมาด ครูจะสาธิตการละหมาดซุบฮิ มี 2 รอกออัต หรือที่เข

เรียกว่าละหมาดศูไบยะ เด็ก ๆ เคยได้ยินไหมคะ

อะนาม : มะโตะทำมายังศูไบยะทุกคน

ครูก็ย : ตอนเด็กตั้งแต่วัยน การก็มรู้ก็จะ การสูญุด การนั่งระหว่างสองรอกออัต การนั่งตะ

ยาค

การสละาม ซ้าย—ขวา ใครพอทำไต้บ้าง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กระดับวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- อิสริ : เราทำเป็น
- อะนาม : ทำเป็น
- ฟาลึก : ทำงายๆ หรือก (พร้อมกับกินให้ดู)
- ครูกีย : การละหมาดคือมีฮีหม่ามทำละหมาดอยู่ข้างหน้า ครูฮาสาสมัคร 1 คน
- อิสริ : ครูเราสมัครเอง
- ครูกีย : เออเต็กาๆ ทุกคนยื่นขึ้นเตรียมตัวละหมาด เสียอีหม่ามอิสริจะทำละหมาด อีหม่ามกับมะนุมนละหมาดพร้อมกัน
- หลังจากที่ครูกียให้เต็กสาธิตการละหมาดพร้อมกัน เสร็จเรียบร้อยแล้วครูกียได้ชักถามเต็กๆ ในทำทางของการละหมาดว่าใครจะทำไปบ้าง เต็กๆ ต่างก็ตอบกันไปคนละทำ มีบางคนตอบไม่ถูก ไม่รู้ว่าเรียกทำอะไร
- ครูกีย : ครูขอตัวแทน 1 คน ในการสาธิตการละหมาด
- น้องฟาซาน : ยกมือและละหมาดให้เพื่อนๆ ดู
- มุกฟา : ทำทำละหมาด เช่น รอยเกาะ และให้เพื่อนตอบว่าเป็นทำอะไร
- นุชซา : นั่นคือทำรอยเกาะ
- ฟาซาน : ทำทำสูยุดให้ดูบ้าง
- คิม : เขารียกว่าทำสูยุดแบบนี้
- ฟาซาน : ทำทำตาขาดให้ดู
- เอียะห์ซาน : เขานั่งตะขาด
- ครูกีย : เต็กๆ เก่งมากเลยทุกคน ได้รู้จักการละหมาดแล้วอย่าลืมกลับไปปฏิบัติด้วย กลับไปที่ทำที่
- บ้านศ็วยนะละละ
- เต็ก : คร์บ / ค๊ะ
- ผู้ประสานงานวิจัย (สกว.) ต่างก็ให้ทำข้อตกลงร่วมกับเต็กในการเดินทางกลับสู่ศูนย์ โดยให้เต็กๆ เคนเป็นแถว และอย่าส่งเสียงดัง เคนเป็นแถว ห้ามวิ่ง และเต็กๆ ทุกคนก็ต่างรับคำคร์บ / ค๊ะ

วัน พุธที่สิบตี ที่ 22 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

ครูกีย : เมื่อวานเต็กๆ ต่างก็อานนำละหมาด และละหมาดกันเรียบร้อยแล้วเป็นยังง่าง

คิว : มายังเป็น

มุกฟา : ทำทำรอยเกาะเป็น

อิสริ : เขาอานนำมายังด้วย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบบการจัดการเรียนรู้ของเต็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเต็กเต็กอนุบาลบุรีลิสลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูเกี้ยว : เก่งมากเลยทุกคนจ้าได้ คะแนน เต็มๆเลยคุณครูให้ทดสอบ เด็กๆ ในการอ่านน้ำละหมาด ว่าเริ่ม จากทำ ไตก่อน โดยการอ่านน้ำละหมาดตามลำดับขั้นตอน แล้วจะให้ครูสร้อยคู

เด็กๆ
ปฏิบัติ

เด็ก : ครับ / ค่ะ

อิสริ : ง่ายหรือทหนอ มุกฟา

มุกฟา : ใช่แล้ว

ครูเกี้ยว : ทุกคนพร้อมหรือยัง

เด็ก : พร้อมแล้วครับ / ค่ะ

ครูเกี้ยว : ครูสร้อยพร้อมหรือยัง

ครูสร้อย : พร้อมแล้วค่ะ

ครูสร้อยให้เด็กๆ อยู่ประจำที่ก่อนำ โดยเริ่มการอ่านน้ำละหมาดและคอยสอนเด็กๆ ที่อ่านน้ำละหมาดผิด หรือสลับก่อนหลังกันอยู่ จนเด็กอ่านน้ำละหมาดครบทุกคน

ครูเกี้ยว : เด็กอ่านน้ำละหมาดแล้ว เป็นอย่างไรบ้าง

จิน่า : ครูสร้อยสอนทำเป็นแล้ว

น้องนา : ครูสอนมากก็ทำเป็นแล้ว

เด็ก : เราที่ทำเป็นครู เราทำได้ดีแล้วครู

ครูเกี้ยว : เวลาที่เราไปมีสยิด เมื่ออ่านน้ำละหมาดแล้ว แต่เสียใจว่าในระหว่างที่รอเวลาละหมาดเกิด

ตดขึ้นมาน้ำละหมาดใช้ได้ไหม

ร่อฟาอี : ไม่ได้ อ่านใหม่

ครูเกี้ยว : เก่งมากร่อฟาอี หากเราตดน้ำละหมาดก็เสียจะต้องไปอ่านน้ำละหมาดใหม่

คิว : คนหญิงถูกคนชายก็ไม่ได้

ครูเกี้ยว : ใช่แล้วผู้หญิงที่มีน้ำละหมาดถูกผู้ชายก็เสียน้ำละหมาดคือขออ่านใหม่แล้วครูจะให้เด็กเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนถึงของการอ่านน้ำละหมาด

เด็กๆ ทุกคนต่างก็เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังของการอ่านน้ำละหมาด บางคนถูกบ้าง สลับกันบ้าง แล้วแต่ใครจะจำได้

วัน สุกร์ ที่ 23 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

ครูเกี้ยว : เราเรียนเรื่องละหมาดมาเกือบครบอาทิตย์แล้ว เด็กๆ จำได้ไหมค่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลพเพง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- เต็ก : จำได้ครับ / ค่ะ
- ครูกี๋ย : เตียวครูจะให้เต็กแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม โดยครูจะให้เต็กฯ หยิบกระดาษสีที่ครูสุ่ม
สุ่มยศจึ่มไว้ให้ หากใครได้สีเดียวกันอยู่กับกลุ่มเดียวกัน
- เต็ก : ครูให้หยิบกระดาษคนละแผ่น
- ครูกี๋ย : ใครได้สีเหมือนกันจับกลุ่มนั่งคุยกันเลย นั่งหากลุ่มได้แล้ว ขอตัวแทนมากลุ่มละ 1
คน
- มาหยิบสลาก หมายเลขในการรายงานกลุ่ม
- กลุ่มที่ 1 : คูอาอ๋เข่ามส์ยิด
เนย์ คิว นา จีน่า นุกฟา ฟาอิ๊ก อีส์ริ
- กลุ่มที่ 2 : คูอาอ๋ออกมส์ยิด
อัดนิน อะนาม เอื้อะซาน นังมี นังงูดา ลา ฟาเดียร์
- กลุ่มที่ 3 : อาบนำละหมาด, การละหมาด
คิม ฟาซาน ฉินจูฉี ร่อฟาอ๋ ซิลมีย์ วาซิด

ในแต่ละกลุ่มได้เลือกตัวแทนในการสอนให้เพื่อนปฏิบัติได้ทุกคนโดย กลุ่มที่ 1 เลือก
เนย์ และคิว สอนเพื่อนๆ ในการท่องคูอาอ๋เข่ามส์ยิด

เนย์ : เอาทุกคนมายกมือขอคูอาอ๋

คิว : ฮา! ฟาอิ๊กนั่งโย้เลย เนย์บอกว่ายกมือ

เนย์ : คูอาอ๋เข่ามส์ยิด “อัลลอฮุมมัสลามิ อับบาวาระห์มาเตกา”

คิว : นันละ แต่ได้แล้วเนย์

เนย์ : ว่าหนั่นงเลยเตียวเราไปว่าให้ครูและเพื่อนฟังหนอ

อีดรี : เออ! เราไปก่อนเลยหนอเนย์ ไบ่เราท่องหนอ

คิว : ฮา! ออย่าหลงแล้วได้แล้ว

ทุกคนต่างกันซ้อมกล่าวพร้อมกันจนจบและไปกล่าวให้ครูและเพื่อนฟัง

- กลุ่มที่ 2 ได้คัดเลือก ฟาเดียร์ น่องลา อัดนิน มาสอนเพื่อนในการกล่าวคูอาอ๋อออกมส์ยิด
- ฟาเดียร์ : ใครว่าไม่ได่มั่ง
- นังมี : ยกมือ
- อัดนิน : ว่าตามเรานี้เตียวเราสอนให้
- นังมี : พยัคหน้า
- ลา : เรามาว่าพร้อมกันเลย คูอาอ๋อออกมส์ยิด

เต็กฯ ในกลุ่มนี้ให้เพื่อนกันซ้อมจนค้องทุกคนมากล่าวให้ครูและเพื่อนฟัง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปู่ชญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศูนย์บาลนุรุติสลาม (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

กลุ่มที่ 3 เติบโตเกิดความสงสัยว่าทำไมใครอยู่ก่อนอยู่หลัง บางคนยังจำผิดๆ ถูกๆ ครูก็เลยสอนให้
เด็ก

ทำตาม

ครูก็ย : เอาเด็ก ๆ ครูจะนะเดี๋ยวครูจะสอนให้เด็กดู

เด็ก : ครับ / ค่ะ

ครูก็ยก็สอนการอ่านน้ำละหมาดทั้ง 7 ทำ ของการอ่านน้ำละหมาด จนเด็ก ๆ ทุกคนทำได้
และสามารถสอนให้เพื่อนทำตามได้ด้วย

ในหน่วยของมัตยัตเต็ทๆ ก็ด้วยความรู้มากมายแต่การปฏิบัติเด็กสามารถปฏิบัติได้เร็วกว่า
แต่เด็ก ๆ ทุกคนก็มีความสนใจออกไปเรียนรู้ในสิ่งที่ครูเป็นคนสอนให้ ทุกคนตั้งใจที่จะเรียนรู้
มากเลย

เด็กทุกคนตื่นตื่นและสนุกกับการไปเรียนซึ่งนอกรมาก เมื่อเด็กไปถึง
 เด็ก : กล่าวสวัสดีกับคุณมีปัญญา “อัสลามูอาลัยกุม”
 คุณมีปัญญา : รับสวัสดี “วาอาลัยกุมมุสสลาม”
 ครูก็ย : เด็กๆ ถอดรองเท้าให้เป็นระเบียบและนั่งเป็นวงกลมจะได้เห็นวิธีการทำงาน
 ฟาอิก : นั่นอะไร
 คุณมีปัญญา : แป้ง เคี้ยวหะชะจะบอกอุปกรณ์ในการทำงานบอกกันว่ามิ
 อะไรบ้าง ถูกฟังให้คินะ มีแป้งขาวเหนียว แป้งขำง้ำ น้ำตาลแวงน หม้อ เต่า
 17 กระละมั่ง กระชอนมะพร้าวชูด จาวัก เกลือ ถาด อุปกรณ์ก็บอกหมดแล้ว ต่อไปมาวิธีการ
 ทำขนมโคตะตะในการทำงานโค เขาแป้งขาวเหนียวตกลงไปในกระละมั่งให้หมดเลย 1 ถุง และ
 เทแป้งขาวเจ้าลงไปสักกตหนึ่งไม่ต้องหมด จากนั้นก็เติมน้ำลงไปและคลุก
 ฟาอิก : นั่นแล้วเอาไปทอด เฮ้อ!
 ฟาเดयर : ไม่ใช่เขาเอาไปต้ม
 คุณมีปัญญา : ใช่แล้วค่ะ เอาไปต้ม เก่งเลย เมื่อขึ้นแล้วใส่น้ำตาลแวงนแล้วนำไปใส่ในหม้อที่
 น้ำเดือด ทำไปก็ถูกแล้วนับหรือยัง
 เอชะห์ซาน : 3-4 หน่วยแล้ว
 ครูก็ย : นื้ออะไรเต็ๆ รู้จักไหม
 ฟาอิก : ไม่ครับท่าน
 ครูก็ย : เก่งเลย ฟาอิก
 คุณมีปัญญา : เวลาที่เขาปั้นนั้นเขาคิดถึงพิมพ์เป็นรูปอะไร
 เด็ก : วงกลม
 คุณมีปัญญา : เต็ๆ อัยกอินใหม่
 เด็ก : ชอบกิน
 คุณมีปัญญา : เขาเรียกว่าขนมอะไรเอ่ย
 เนย์, อัดนิน : ขนมโค
 ครูก็ย : ใช่ขนมโคที่ปั้นแล้วไปปั้นที่นั่นมันจะจบก่อน
 ฟาอิก : นานไหมที่มันสุก
 อัดนิน : กว่าจะสุกนาน แซ่ด้วย
 มุหลิ้น : ใช่แป้งอะไร
 อัดนิน : แป้งเหนียว
 มุหลิ้น : ใช่อะไรอีก
 ฟาเดयर : น้ำผึ้งแวงน

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศิษย์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
 สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาพงา) หมู่
 ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- ครูสร้อย : ถ้าหากผมเฉลยแปลว่า.....
- นุกฟา : มันสุดแล้ว
- ครูกัญ : อันที่สุกกับอันที่ไม่สุกอันไหนเม็ดใหญ่กว่า
- นุกฟา : อันครูสร้อยทำ (ผมคนที่ครูสร้อยทำลูกจะใหญ่กว่าผมคนที่กัญทำ)
- ครูสร้อย : ตักขนมใส่กระชอนทำไป
- นุกฟา : ให้นำมันย่อย
- ครูสร้อย : ให้นำมันสะเด็ด
- กัญปัญญา : เมื่อเราปั้นขนมให้เหมือนขนมสุกและตักให้มันสะเด็ดน้ำ และนำมะพร้าวขูดคุกกับเกลือเล็กน้อย แล้วใส่ลงในถาด และนำขนมที่สะเด็ดน้ำมาคุกกับมะพร้าว จัดใส่จานพร้อมทานได้เลย ตอนนี้เต็ๆ หิวหรือยัง
- เต็ก : อยยากินแล้ว
- อาหาร : เมื่อทำขนมโตเสร็จเรียบร้อยแล้ว เต็กๆ นั่งพร้อมพริยกันอ่านคู่มือก่อนรับประทาน
- นุกฟา : อยยากินแล้วเต็ อัดลอมขึ้นมา บาริกลามา ฟึมา รอซึกตนา นาว่ากินา อาชานันนาช “ขนมโตเอ่ชมนมโต เม็ดโตรสหวาน ก่อนจะรับประทาน ต้องกล่าวนามอัดลอส้อย”
- ครูสร้อย : ลูกที่สุกกับลูกที่ไม่สุกเหมือนกันไหม
- เต็ก : ไม้เหมือนกัน
- นุกฟา : ลูกที่ไม่สุกสีขาว ลูกที่สุกสีม่วง
- ครูสร้อย : ลูกที่ไม่สุกสีขาว ลูกที่สุกสีขาวขุ่น
- ครูกัญ : เอ้า เต็กๆ นั่งเป็นรูปสี่เหลี่ยม ครูจะให้ทานขนมโตแล้วเมื่อเต็กๆ นั่งเป็นสี่เหลี่ยมเรียบร้อยแล้วครูให้เต็กชิมขนมคนละเม็ด 2 เม็ด
- ครูกัญ : เป็นไงบ้างอร่อยไหม
- เต็ก : อร่อย
- ครูกัญ : เต็มไหม
- เต็ก : ไม้เต็ม
- ครูกัญ : เปรี๊ยะไหม
- เต็ก : ไม้เปรี๊ยะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ศ.ละงู อ.ละงู จ.สุรินทร์

ครู : ทำไมนักเรียนถึงคิดว่าเตาแก๊ส

อู๋สิริ : เพราะมันมีของอย่างปลา

ครู : ในนั้นมิอะไรร

เนย์ : ถ่าน

คิม : มีไฟ

ครู : แล้วในนั้นและคิมอะไรร

คิม : มีไฟ

ครู : แล้วเตาแก๊สมีถ่านไหม

อู๋สิริ : ไม่มี

ครู : นักเรียนคิดว่าเขาเรียกอะไรรคละ เขาเรียกเตา

น้องตา : เตาอ้อยเตาถ่านไม่ได้เรียกอ้อย

ครู : ทำไมถ่านไม่ได้น้องตา

อู๋สิริ : มันร้อน

ครู : อันนี้คืออะไรร (ครูชี้ที่หม้อ)

คิม : หม้อ

ครู : อันนี้คืออะไรร (ครูชี้ที่เตาไฟ)

มุกฟา : เตาไฟ

คิม : มันมีขนมโคลอยอยู่

คิม : เออ ไข่ลอยอยู่

ครู : มิอะไรรอยู่ในหม้อ

คิม คิว เนย์ : ขนมโครสหวานๆ

ครู : ไข่หนองอ่านกลอนที่มุกฟาแต่งดูซิละ ขนมอ้อยขนมโค

เด็ก : เม็ดโคจรรสหวานๆ ก่อนจะรับประทานต้องกล่าวนามอิตลลอฮ้อเอ่ย

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กรู้จักภาพขนมที่สุกแล้วและยังไม่สุกให้เด็ก

กากบาทภาพขนมโคที่สุกแล้ว แล้วนำมาส่งให้ครูนะละ ทำได้ไหมละ

เด็กๆ ทุกคนตั้งใจทำงานเสร็จและสิ่งให้เก็บเข้าเพิ่มผลงาน

วันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2552

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบบูรณาการจัดการเรียนรู้ของเด็กรุ่นวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศลาลัย (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- หลังจากที่กิจกรรมหน้าเสาธงเรียบร้อยแล้ว ครูให้เด็กๆ เข้าห้อง
- ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กทำงานมโนศิลป์ตนเอง ครูเตรียมอุปกรณ์
มาให้เด็กเรียบร้อยแล้ว มีอะไรบ้างคะ
- เด็ก : หน้อย เต่าไฟ แป้งข้าวเหนียว แป้งข้าวเจ้า ถ่าน น้ำผสมแวน
ไบคย น้ำ กะละมัง จวัก
- ครู : แล้วอันนี้คืออะไร
ดอกอัญชัน
- ครู : ตบมือให้ตัวหน้อย
- เด็ก : ตบมือ
- ครู : ครูจะให้แป้งในกะละมัง ครูจะให้แป้งข้าวเหนียว และข้าวเจ้า
ผสมกัน นวดจนแป้งเข้ากัน และครูจะแจกให้เด็กๆ ไปทำ
ขนมโกลอมนะคะทำไปไหน
- เด็ก : ทำไส้
- ครู : แป้งแป้งที่ผสมเรียบร้อยแล้วให้เด็กคนละก้อนใหญ่ และน้ำตาล
แวนคนละก้อน
- เด็ก : ปั้นวงกลม ใส่น้ำตาลแวนตัวครู
- เมื่อเด็กได้แป้งเรียบร้อยแล้ว เด็กปั้นขนมโกลใส่น้ำตาลแวนเรียบร้อยแล้วในระหว่างที่ปั้น
เด็กบางคนก็บ่นว่าเขาไส้ก็มด
- ครู : ใครทำเสร็จแล้วมาใส่ลงในหม้อที่น้ำเดือดอยู่ นะคะ เก่งจัง
เลยครูไม่ต้องบอกเลยว่าทำยังไง เด็กจำได้ไหมคะ
- จิน่า : มะคานาสอนแล้ว
- ติว : เขาเรียกภูมิปัญญา
- ครู : เมื่อใส่ ในหม้อจนขนมโกลสุกแล้วทำยังไงต่อคะ
- กิม : คูกุพราว
- ครู : เอามาตากแดดพราวให้ ใสรสลูกมะพร้าวแล้ว อย่านั่ง
ทานก่อน รอเพื่อนด้วยนะค่ะ
- เด็ก : ครับ / ค่ะ
- เมื่อทุกคนได้ขนมโกลที่ลูกมะพร้าวเรียบร้อยแล้ว ต่างๆ ก็นั่งรับประทานและอ่านคู่มือ
ก่อนรับประทานพร้อมกัน เมื่อทานเสร็จแล้วเด็กๆ ต่าง ช่วยครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ ไว้ในครัวจน
เรียบร้อย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาไปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาพื้น
 สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสถิตย (บ้านตาหงา) หมู่
 ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

วันศุกร์ที่ 30 มกราคม 2552

หลังจากเสร็จกิจกรรมหน้าสาขงเรียบร้อยแล้ว ครูให้เด็กเข้าห้องและเล่นเกมเสือกินวัว และมอบของขวัญ โดยสลับกับเล่นครบทุกคน

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กมานำเสนอหน้าห้องในเรื่องนามโคที่เรียนมาแล้วว่ามีอะไรบ้าง โดยครูจะให้เด็กหยิบกระดาษสี ใคร่ได้สีอะไรก็อยู่กลุ่มเดียวกัน โดยครูจะให้สรุปเรื่องราวท และข้อตกลง ทบทวนวันไปเรียนขนมโคข้างนอก อุปกรณ์ทำขนมโค การทำขนมโคในอกรเรียน เมื่อครูให้เด็กหยิบกระดาษสี แบ่งกลุ่มแล้วครูให้เวลาเด็กเตรียมตัว และ ออกมานำเสนอ

กลุ่มที่ 1 ออกมาแล้วให้สลาม มีตัวแทน 2 คน คือ คิว จิน่า

ครู : กลุ่มที่ 1 ข้อตกลงมารบตาป็นยังงัยบ้าง

จิน่า : นั่งให้เรียบร้อย

คิว : ให้สลาม เข้มแถว ตั้งใจฟัง เชื้อฟังครู

จิน่า : หมกแล้วควรวร้องเพลงสลามให้ฟัง

คิว, จิน่า : สลตาม สลตาม น้อยเคยสลามหรือป่าว สลตามมีค่าไม่มา เมื่อเราพบกันก็

สลตาม เมื่อเราจากกันก็สลตาม เพราะเราทำตามท่านนบี

ครู : ตบมือให้กลุ่มที่ 1 หน้อย เอาต่อไปกลุ่มที่ 2

กลุ่ม ที่ 2 อะนามกับคิม การทำขนมโคกับภูมิปัญญา

อะนาม : มะคานา สอนทำงานนมโค เขาใช้แข็งข้าวเหนียว

คิม : ได้แข็งเจ้าศ้าย ใต้น้ำกัน

อะนาม : เขาหย่าให้เข้ากัน แล้วก็ใส่ใส่

คิม : นำตั้งแฉวน

อะนาม : ใส่นมหม้อที่น้ำต้อด สุกแล้วตักใส่ในพร้าว

คิม : ให้นำเตีตก่อน แล้วใส่ในพร้าว กินได้เลย

ครู : ตบมือให้กลุ่มที่ 2 หน้อย ต่อไปกลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 3 มุกฟา เนย์ ส่วนผสมอุปกรณ์

ครู : มีอะไรบ้างคะกลุ่มนี้

มุกฟา : มีตาไฟ แป้ง น้ำตั้งแฉวน กะละมัง น้ำ

เนย์ : พรวัว ถ่าน จาวัก ใบตอย ดอก ดอก.....

มุกฟา : เขาเรียกว่าดอกอัญชัน

เนย์ : มีเม็ดควยฝาน้ำผึ้ง หมกแล้ว ครบแล้ว

บุกฟ้า : วากลอนตัวยแถ

บุกฟ้า แซ่ : ขนมอ้ย ขนมโศ เม็ดโตๆ รสหวานๆ ก่อนรับประทานต้องกล้ำวานามอัลลอสี่
อ้อย

ครู : คบมือให้กลุ่มที่ 3 หย่อ ค่อยไปกลุ่มที่ 4 กลุ่มสุดท้าย

กลุ่มที่ 4 นื่องนา รอฟาอ้อ เอื้อะชาน ตัวแทน ทำขนมโศในห้องเรียน

ครู : เป็นอย่างไรคะทำขนมโศในห้องเรียน

นื่องนา : สนุกได้ทำเองด้วย

รอฟาอ้อ : กินหรือขนมโศสิม่วงและสีเขียว

ครู : สีม่วงกับสีเขียวได้มาจากอะไร

เอื้อะชาน : สีม่วงคอกอัญชัน สีเขียวใบเตยหอม

นื่องนา : ทำขนมโศในห้องทำเองกินเองเลย ได้กินทุกคน

รอฟาอ้อ : อยากทำเลยครู สนุก

เอื้อะชาน : หลบไปทำที่บ้านเป็นแล้ว มะบอกว่างั่ง

ครู : มีอะไรอีกไหม

นื่องนา : ไม่มีแล้ว

ครู : เอาคบบมือให้กลุ่มที่ 4 หย่อ เต็กๆ ทุกคนแก่งจึงเลยบางคนไม่ออกมาก็ยังเข้าใจ
และคนเป็นตัวแทนมานำเสนอก็จ้างใจ ค่อยไปครูจะมีงานให้เต็กๆทำเป็นการกาบทาภาพอนุรักษ์

การทำขนมโศ

เต็ก : อยากทำ

เมื่อเต็กๆ ได้รับงานไปคนละแผ่นแล้ว เต็กต่างตั้งใจทำงานจนเสร็จและนำมาส่งครูเก็บ
เข้าบเพิ่มผลงาน

ก่อนกลับบ้านครูให้เต็กๆ เล่นเกมการเรียงภาพขนมโศ โดยเต็กๆ นั่งเล่นกัน เป็นกลุ่ม
และสามารถเรียงได้ถูกต้องเพราะเต็กๆ ได้ผ่านการทำขนมโศมาด้วยตัวเอง

หน่วยเสวยหม้อ

วันจันทร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552

ครูชวนเต็กๆ เล่นเกมมอญซ้อนผ้า และเกมคอกไม้หุบ/บาน วันนี้ครูสอนเรื่องข้อตกลง

และมารยาทในการออกไปเรียนข้างนอก โดยที่ครูและเต็กๆ สร้างข้อตกลงร่วมกัน

ครูก็ย : เมื่อออกไปข้างนอกต้องทำยังไง

ติวจิน่า : นั่งให้เรียบร้อย วางรองเท้าให้เป็นแถว

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเต็กๆ จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลาม (บ้านลาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เอื้อชะชาน : อย่างหลงเสียงดัง

กิม : อย่างเบหู

ครูก๊วย : เก่งจิงเลยล่ะ เมื่อเราออกไปเรียนข้างนอกเราต้องนั่งให้เป็นระเบียบและอย่าเสียงดัง เวลาที่ก๊วยมีบุญวาสนอน หากใครไม่เชื่อฟังจะเรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เก่ง พ่รุ่นนี้ครูจะนำเด็กๆ ออกไปเรียนข้างนอกไปเรียนเรื่องสวีเดนหม้อ มีใครอยากไปบ้าง

เด็ก : ยกมือ

ครู : เด็กๆ รู้จักไหมสวีเดนหม้อ

คิว : พรึ่นพรึ่อสวีเดนหม้อ

ครู : เด็กๆ ยังไม่รู้จักสวีเดนหม้อหรือบางคนอาจรู้จักแต่เรียกไม่เหมือนกัน อันนี้ไปล่ะสวีเดนหม้อ (ครูชูสวีเดนหม้อให้เด็กๆ ดู)

คิว : รากันหม้อ บ้านคิวก็ไว้รองหม้อ แต่ดำแล้ว

จิม่า : บ้านเรากันไว้รองหม้อ สีดำกัน

ครู : ที่บ้านเรียกรากันหม้อ แต่ภาษากลางเรียกสวีเดนหม้อ แล้วทำไมที่บ้านคิวกับจิม่าสีดำล่ะคะ คิว จิม่า : ตั้งหม้อจิงดำ

ครู : พ่รุ่นนี้เราไปรู้จักสวีเดนหม้อกันที่บ้านก๊วยมีบุญวา แต่เด็กๆ อย่างลืมช็อคกลงและมารายาทที่เราตกลงกันนะ

เด็ก : ไม่ลืมครับ / ค่ะ

ครู : นินพ่รุ่นนี้เราไปกัน แต่ตอนนี้ครูจะให้เด็กคิดรูปจากแต่ตาถือแก้วมดติดลงบนกระดาษให้สวยงาม

กิม : ตัดด้วยไรครู

น้องนา : ไร้กรรไกรแต่

ครู : ไร้ล่ะครูจะแจกกระดาษแต่ตาถือแก้วกรรไกรให้คนละอัน ให้คิดรูปที่ตนเองชอบและอยากตัด เข้าใจไหมล่ะ

เด็ก : เข้าใจครับ / ค่ะ

หลังจากที่ครูแจกอุปกรณ์ให้เด็กเรียบร้อยแล้ว เด็กๆ ก็เริ่มทำงานของตนเองจนเสร็จเรียบร้อยแล้วนำมาส่งให้ครูเก็บเข้าแฟ้มผลงาน

วัน อังคาร ที่ 3 กุมภาพันธ์ 2552

ครู : วันนี้ครูจะพาเด็กๆ ไปไหนล่ะ จำได้ไหม

คิว : ไปเรียนรากันหม้อที่บ้านก๊วยมีบุญวา

ครู : เด็กพร้อมที่จะไปหรือยัง

เด็ก : พร้อมแล้ว

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรลธิสตาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- ครู : เวลาที่ไปเรียนที่บ้านภูมิปัญญาดีๆ อย่างมช้อดกลางและมารยาทที่ดีนะค่ะ
- เด็ก : ไม่ลืมครับ / ค่ะ
- ครู : เด็กๆ ทุกคนเตรียมตัวเข้าแถวและไปขึ้นรถนะค่ะ กล่าวคุ้อาสั่งขึ้นรถพร้อมกัน
วันนี้ไปเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมที่บ้านภูมิปัญญาโดยไปช่วยรถของเจ้าหน้าที่ ศกว. และใน
ระหว่างที่เดินทางเด็กๆ ก็สนทนากัน
- เด็กๆ : นั่นครูสอนตอน
- ฟ่อก : คันทายเลย
- น้องดา : นั่นเพื่อนๆ บ้านน้องลา
- อัสริ : นั่นบ้านเราเลยว้ไปทางนั้นแล
- ฟ่อก : นั่นทางไปท่ายาง
- ร่อกฟ้อ : ที่นั่นแถวแล่นบ้านองกับมะ
- เนย์ : นั่นโน้นรู้จักมาบอกถ้า
- มุกฟา : อ่า นั่นถึงบ้านลิซ้แล้ว
- เมื่อรถหยุดจอดหน้าบ้านของภูมิปัญญาเด็กมีความตื่นตัวมากในการออกไปเรียนข้างนอก
- ครู : มาถึงบ้านภูมิปัญญาแล้ว ทำอะไรคะ
- เด็ก : ให้สละมกับภูมิปัญญา (อัสลามอัสลาม) พร้อมกับรับสละมเองเลย
- ภูมิปัญญา: รับสละมเด็ก (วาอัสลามมุสลาม) แล้วจะพาไปเรียนที่อาคารด้านในนั้น เติ่นตาม
มานะค่ะ
- ครู : เอาเด็กเดินแถวล้ฟตามภูมิปัญญา
- เมื่อเด็กไปถึงอาคารที่เรียน ทุกคนต่างหันหลังถือและไปดูหนังสือคนละเล่ม
- ภูมิปัญญา: เด็กว ใ้ละดูทำาเสวียนหม้อให้ดู
- เอยะซาน : ทำจากอะไรนั้น
- ใ้ละดู : ทำจากก้านจากนั้นทำจากดินจาก ลิข้ของผู้บ้านหลงมาก พอมาพร้อมครูไม่หลงเลย
- ครู : ใ้ละดูนั้นบแปลกก่อนแล้วแบ่ง 3 เด็กๆ พับตามคูชค๊ะ
- เด็ก : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
- ครู : เด็กดูจากใ้มีสี่นสี่ใ้ละดูสถานเป็นรากันหม้อเลย
- ใ้ละดู : เด็กว ใ้ละดูจะเล่าให้ทานให้ฟังที่ใ้เล่ามาทำเสวียนหม้อนี้ขาย
- ครู : เด็กๆ รู้จักใ้หม้นิทาน นิทานที่ดีคือเรื่องเล่าความเป็นมา
- ใ้ละดู : ที่ใ้เล่ามาทำากันหม้อ ใ้ละดู ใ้เรียนจากคนข้างบ้านเห็นเขาทำาเลยลองทำาแลก็ทำาเป็น
และทำาขายจนกิดรายได้ และใ้ละสร้างอะไรมาขายเลย นักเรียนแลใ้ละดูแล้วทำาเป็น หม้อย
- ฟ่อก : ทำาเป็น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลธิสตาม (บ้านลาทางา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- ครู : โตะสูทำอะไรนั้น
- อัสรี : ตื่นๆ ทำไม้ตะ
- เอียะซาม : ช่วยหนอน้องนัย
- เด็กา : โตะสูทำเก่งมากเลย
- ครู : ที่โตะสูสุสานมาเป็นแฉงกับเขาไว้ใต้อะไร
- น้องนา : คอกไก่
- อัสรี : คัดล่ายที่จับปลาเลย
- ครู : เขาเรียกอะไรลองถามโตะสูดู
- โตะสู : ที่ที่กบถานันเขารียกว่า ไช

ในระหว่างที่โตะสูสุสานวิชาการทำเสวียนหม้อให้คู่อู้นั้นมีบางคนที่ยืนใจข้างนอกมีคิม และอัสรี มองไปทางกุโบร

- ครู : โตะสูทำเกือบเสร็จแล้วนะเด็กา
- โตะสู : เอาโตะสูทำให้แฉงจนเสร็จแล้ว ที่บ้านใครมีบ้าง
- เด็ก : ยกมือ
- โตะสู : ที่บ้านนี้ก็มีเอาไว้ทำอะไร
- คิม : ใต้อูถองุ่น
- น้องลา : แรกทีเดียวโตะสูซื้ชคักงานจากจนเป็นเลยน่องนัย
- เด็ก : ตบมือให้โตะสูพร้อมกัน
- ครู : อันแบบนี้เขาไว้ทำอะไร
- โตะสู : ใต้อูผลไม้
- อัดนิน : ขนุน
- ครู : อันแบบนี้เด็กรู้ใหม่เขารียกว่าอะไร มีที่ลือด้วย
- โตะสู : กระเซ้า
- ฟ้อก : ใต้อูผัก
- โตะสู : เขาเอาเวลาไปขอมียแต่่งงาน มีคนมาสั่งให้ทำหลายอันด้วย
- อัสรี : ที่บ้านก็มี
- โตะสู : เมื่อเสร็จแล้วเอาไปตากแดดก่อนน่องกินอย่าให้สุ้นรา
- ครู : สองอันนี้ของเสวียนหม้อ เหมือนกันไหมคะ
- เด็ก : ไม้เหมือน
- คิม : เขาทำพริอนั้น
- โตะสู : ทาเสวียนซึ้นถึงจะสวย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลาม (บ้านสหองา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครู : วันนี้เด็กๆ ทุกคนก็ได้รู้จักสวิตช์หม้อที่โต๊ะตู้ทำแล้ว และโต๊ะตู้ก็สอนพวกเราทุกคน
จนหน້อยแล้ว ถึงเวลาแล้วที่พวกเราจะกลับชั้นนี้ๆ
เด็ก : ขอบคุณครับ / ค่ะ โต๊ะตู้ อีตลาบุญอภัยคุณ
โต๊ะตู้ : วาอาลัยคุณมุสลาม
ครู : เด็กๆ ชั้นนี้ที่ได้แล้วค่ะ และอย่าลืมกล่าวคุ้อาฮ์ด้วย
เด็ก : กล่าวคุ้อาฮ์ขจรต ‘ขุบฮานัลลาฮี ซึกคอรอลานา ฮาซาวามกูนนะ ลาฮุมคอรินนา
อินนาลิลาร็อบบีนาลาบคอรินนา’

เมื่อกลับมาถึงชั้นนี้ เด็กๆขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ สว.ก. ที่พาไปเรียนเรื่องสวิตช์หม้อ

เด็ก : ขอบคุณครับ / ค่ะ

เจ้าหน้าที่: อินดีที่พาเด็กไปเรียน

ครู : เด็กทุกคนนั่งประจำที่ของตนเองค่ะ ค่อยไปครูจะให้กิจกรรมสร้างสรรค์ อันนี้อะไรค่ะ
เด็กๆ

กิม : ที่ตักปลา

จิน่า : ไม่ใช่ แงกันคอกไม้

ครู : ครูจะให้เด็กๆ วาดภาพแ่งกันคอกไม้มีมีนะค่ะ ทำได้ไม๊คะ

เด็ก : ทำได้เสีๆ ต่างก็วาดรูปแ่งกันของตนเองตามทีครูให้ดูและนำมาส่งให้ครูเก็บเข้าแฟ้ม
สะสมงาน

วันพุธ ที่ 4 เดือน กุมภาพันธ์ 2552

ครูเตรียมตัวยกวางเก้าอี้ตามเรื่องข่าวศึกกาถักยักให้เด็กๆ ฟัง เด็กตั้งใจฟังและสนทนา

กัษระหว่างเล่านิทาน

อัสรี : ผึกกาถักใหญ่จะว่า

เนย์ : เราเห็นแล้วแต่อันนี้ว่านี่

ครู : เอาเสีๆ ครูจะให้ฟังว่าทำไมผึกกาถักนี้ใหญ่จึง มีตาคนหนึ่งเอาหัวผึกกาถักมาปลุก และ
ขอให้โตวันโตคืนและขอให้ใหญ่ จนผึกกาถักใหญ่ยักษ์ ตาจึงไปถอน แต่ถอนไม่ไ้จึง
ให้ชายช่วย

เอียะชาน : ทำไม้ใหญ่แรงนั้น

ครู : ตายายช่วยกันตีแ่งแต่ตีงไม่ออก ขายจึงไปตามหลานมาช่วย แต่ยังไม่ออก หลานจึงไป
ตามหมามาช่วย แต่ก็ยังไม่ออก หมาก็จะไปตามแมวมาช่วยแต่ยังไม่ออก ทำไปละเสีๆ
ให้ใครช่วยอีก

ดิว : ขวนหนูมาช่วย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตม (บ้านลาหงา) หมู่
ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- ครู : ใช้แล้ว ไปชวนหมามาช่วยจน หัวผักกาดหลุดออกมา
- เด็ก ๆ : คบมือ
- ฟาลึก : หนูนั่นแก่งงเลย
- ครู : วันนี้ทำยอดเยี่ยม จะมาสาธิตการลอกใบจากให้ดู
- เมย์ : ทำแบบนี้ครู
- คิว : ไปให้ทีละ เอามาทำให้ดู
- น้องคิวก่อนลอกใบจากให้เพื่อนและครูดู การลอกใบจากของคิว เก่งมากเลยและยังมีผู้นำ
ตัวที่เข้าร่วมในการลอกใบจาก
- ครู : คบมือให้น้องคิว และจิน่าหน่อย
- เด็ก : คบมือ
- ครู : อันนี้เป็นก้านจากที่เหลือมาจากการลอกใบจาก ที่บ้านใครบ้าง
- จิน่า, เมย์, คิม, คิว, อภิษฎา : ยกมือ
- คิว : ที่บ้านก็ลอกอยู่กัน
- ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กระบายสีเสวียนหม้ออันเล็กนี้นะค่ะ ระบายให้สวยงามเลยครูนำ
เสวียนหม้ออันเล็กออกมาให้ดู
- คิว : เสวียนหม้อที่บ้านก็มีอันใหญ่ แต่ค่าแล้ว
- ครู : ทำไม่จึงค่า
- คิว : ชอบตั้งหม้อ
- จิน่า : ที่บ้านเราก็ค่า
- ครู : ครูจะแบ่งกลุ่มเด็กๆ ออกเป็นกลุ่มๆ 5 คน และครูจะมีอุปกรณ์ให้มีเสวียนหม้อ งาน
สี ฟุ้งกัน น้ำ กระดาษทิชชู ครูจะสาธิตให้เด็กๆ ดูนะค่ะ ครูจุ่มสีแดง ถ้าครูไม่เอาสี
แดงแล้วให้เอาฟุ้งกันจุ่มน้ำก่อนแล้วจับตัวทิชชู แล้วเอาไปจุ่มสีที่ต้องการ เข้าใจไหมค่ะ
- เด็ก : เข้าใจครับ / ค่ะ
- เด็ก ๆ เมย์ ได้กลุ่มของตนเองแล้วก็เริ่มทำงานของตนเอง และในระหว่างที่เด็กก็สนทนา
กัน และก็มีบางคนที่ไม่พูดมุ่งทำงานอย่างเดียว เช่น ร้อฟาย เอียะชาน
- คิม : แบบนี้หม้ายครู
- ครู : ค่ะ ถูกต้องแล้ว
- คิว : จิน่าของเราสวยงาม
- จิน่า : สวยของเราล่ะ
- คิว : สวยกัน
- จิตสมัย : ครูทาสีนี้แต่ใหม่

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้ช่วยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสถาน (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ตะลุง อ.ตะลุง จ.สตูล

ครู : ท้าได้และต้องเอาพู่กันจุ่มน้ำและชุบด้วยทิชชูก่อน
เมื่อเด็กทำงานของตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้วเด็กฯ พาไปตากแดด แล้วนำผลงานมาส่งให้
ครูเก็บไว้

วันพฤหัสบดี ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2552

หลังจากนี้เสร็จจากกิจกรรมหน้าเสาธงเรียบร้อยแล้ว ครูให้เด็กเล่นเกมอนุช้อนผีงาน

ครบทุกคน

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กร้อยลูกปัด และทำให้ผู้คิดกับสวิตช์นมมือ หรือเรียกให้สวยงาม คือ
ท้า

โมบายนั้นเอง เด็กทำได้ไหมคะ

เด็ก : ทำได้ครับ / ค่ะ

ครู : ลูกปัดครูให้ร้อยใส่เชือกแล้วนำไปผูกกับสวิตช์นมมือ เด็กฯ ห้ามเอาใส่หู ใส่จุกนะ
ค่ะ

อันตรายต้องพาไปโรงพยาบาล ท้าได้ไหมคะร้อยลูกปัด

เด็ก : ท้าได้

เมื่อเด็กฯ ได้อุปกรณ์ในการทำโมบายแล้วเด็กทุกคนก็นั่งทำงานของตนเองอย่างตั้งใจและ

เด็กฯ นับไปด้วย 1-10 ลูก และมีการสนทนา

พาทัก : ครูท้าไม่ได้อ

น้องนา : ครูท้าพร้อมหรือ

ติช่า : ครูเขาใส่แบบไหน

ครู : เด็กถือลูกปัดข้างหนึ่งแล้วนำเชือกที่อยู่อีกด้านหนึ่งมาใส่ในรูลูกปัดและนับจนครบ

ติบ

คิว : ครูมาแลกท้านั้นมั่งแล

จิน่า : เออ จริงมันแหละ

อัดนิน : ครูแค่นี้ได้สวยงาม

ครู : ค่ะ เด็กๆครูจะไปดู อัดนิน ครบ 10 หรือยังล่ะอะนายน ครู ครบแล้ว

ครู : ครบแล้วผูกเลยผูกไปไหน

อะนายน : ไม้ได้อ

ครู : ค้างไว้เดี๋ยวครูไปผูกให้

อัสรี : ของเราราคีครบแล้ว

อะนายน : ครูถ้าครบทุกอันแล้วส่งพมาย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตาลัย (บ้านตาพงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

คิม : แง่กัน
 อีสุรี : เหมือนที่คิดปลานั่นเอง
 คิม : ไม่ใช่เขาเรียกแ่งกัน
 จิน่า : รากันหม้อด้วย
 คิว : มาจากก้านจากตานั่น เราถือออกเป็น
 จิน่า : เราด้วยหนอ โบ้เราช่วยมาทำที่บ้าน ได้สมัยด้วย
 คิว : เอ้อ พายี่ยไปซื้อน้ำแข็ง
 ครู : น้องคิวกับจิน่าออกไปจากแ่งมย เด็กๆ ว่า
 เต็ก : แ่งและคบบมอให้ด้วย
 ครู : สรุปลแล้วเสวียนหม้อไว้ทำอะไรได้บ้าง
 เต็ก : แ่งกันใส่คอกไม้ ตะกร้าใส่ถ่อุ่น รากันรองหม้อ
 ครู : ครูจะให้เต็กๆ ระบายสีภาพแ่งกันให้สวยงามนะคะ
 เต็ก : ครับ / ค่ะ
 เต็กๆ ต่างๆ ระบายแ่งกันจากภาพที่ครูแ่งกให้และมาส่งให้ครูเก็บเข้าแฟ้มผลงาน

หน่วยการเรียนรู้

วันจันทร์ ที่ ๑ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

เรียนข้อตกลงและมารยาท

เด็กๆเข้ามาแถวเคารพธงชาติในคอนเสิร์ตฯ กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากนั้น
แถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของ
ตนเอง

ครูสร้อย : อัสลามูออลัยกุม (ครูให้سلامเด็ก)

เด็กๆ : วาออลัยกุมมุสสลาม (เด็กรับسلام)

ครูสร้อย : ให้เด็กอ่านคู่มือเพิ่มพูนความรู้

เด็กๆ : รอบมีชนิดนี้ อิลมัล โรฮ์อัลละหะห์ไปรดเพิ่มพูนความรู้ให้แก่นั่นด้วยเถิด

ครูสร้อย : เอละละละเด็กๆ ฟังนั่นครูจะพาเด็กๆไปเรียนเรื่อง “เศรษฐกิจ” กันนะค่ะ

แต่ก่อนที่เราจะไปเที่ยวคุณครูที่จะสอนเรื่องเศรษฐกิจ เราทำความตกลงกันก่อนนะค่ะ เด็กๆ
ได้ไหมคะ

มุกฟา : จำได้ครับ ต้องนั่งเรียบร้อย

คิว : ต้องให้سلام

จิน่า : ต้องคืนเป็นแถวค่ะ

ครูสร้อย : อะไรอีกค่ะ?

เด็กๆ : นึกไม่ออก

ครูสร้อย : ช่วยเสริม “เด็กๆต้องตั้งใจฟัง เมื่อครูปฏิบัติญาณสอนเรื่องเศรษฐกิจ และ
ให้มีการบาทในการพูดและซักถามด้วยนะค่ะ ต้องไม่แย้งกันพูด มีข้อสงสัยอะไรให้ถามต่อถามที่
ละคนนะค่ะ”

หลังจากนั้นครูให้เด็กระบายสีภาพการให้سلامและปฏิบัตกิจการประจำวัน

ตามปกติ ก่อนกลับบ้านครูให้เด็กเล่นเกมภาพตัดต่อ การให้ سلام

วันอังคาร ที่ 10 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ไปเรียนรู้บ้านครูภูมิปัญญา

เด็กๆเข้ามาแถวเคารพธงชาติในคอนเสิร์ตฯ กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากนั้น
แถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของ
ตนเอง เมื่อเด็กนั่งเรียบร้อยแล้วครูได้ทบทวนมารยาทและข้อตกลงก่อนออกเดินทางไปเรียนข้าง
นอก

ครูสร้อย : เด็กๆจำได้ไหมเราต้องทำอะไรอย่างไรเมื่อออกไปเรียนข้างนอก

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุดดีฮาม (บ้านลาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

อัครี : เข้าแถวครับ
ติว : นั่งเรียบร้อย
จิน่า : ไม่ตั้งใจค่ะ
มุกฟ้า : ตั้งใจครับ
ครูสร้อย : เต็มใจเท่า รองเท้าของตัวเองให้เรียบร้อย และผู้หญิงให้ใส่ผ้าคลุมให้เรียบร้อยนะคะ

ครูจัดให้เต็ยกขึ้นเป็นแถวตามลำดับ ครูให้ถืออาสาสมัครหนึ่งคน คือ น้องมุกฟ้า มาเป็นคนดูแลแถวเพื่อให้แถวเป็นระเบียบเรียบร้อย

ครูสร้อย : แนะนำว่า “ เมื่อเจอกับผู้ใหญ่ เต็มใจทำอะไรก็ตามด้วยนะคะ อย่ำลิม

เมื่อเต็ยกเริ่มออกเดินทางโดยการเดินแถวไปบ้านครูภูมิปัญญา เนื่องจากบ้านครูภูมิปัญญาอยู่ใกล้ศูนย์ฯ จึงให้เต็ยกเดินไป เมื่อเดินไปในบ้าน ถึงบ้านครูภูมิปัญญา เต็ยกทุกคนให้สละมา ครูภูมิปัญญาพร้อมกับจูบมือด้วย

ครูสร้อย : เต็ยกเต็ยวรามานั่งเป็นครึ่งวงกลมนะคะ(ครูจัดให้เต็ยกนั่งเป็นครึ่ง

วงกลม)

ครูภูมิปัญญา : ครูชื่อว่า “โตะจิป๊ะ” นอ

ครูภูมิปัญญา : ไครมีโตะมัง?

เต็ยก : ย้ง (แปลว่ามี)

ครูภูมิปัญญา : ไครมีหว่ามัง

เอ็ยะชาน : ย้ง

ครูภูมิปัญญา : โตะคือไคร?

น้องนา : มะของมะ มะของปะ

ครูภูมิปัญญา : ไครมีจูนัง? จูนันคือน้องมะ

เนย : เราย้ง

ครูภูมิปัญญานับเคล็ยกยาคูให้เต็ยกฟัง

1. หวา
2. หังะ
3. หลั้ง
4. หย้ง
5. เต๊ะ
6. หนะ
7. ตา

8. คำ
9. จิ
10. ฐ

ครูภูมิปัญญาให้เด็กนับตาม เด็กๆนับตามบางคนก็นับได้ด้วยความสนใจ บางคนก็ไม่นับยอมนับ เช่น ฐิชา ครูภูมิปัญญาสรุปโดยเน้นอีกกรอบ และให้เด็กนับตาม ก่อนกลับศูนย์ฯ เด็กๆกล่าวสวัสดีกับครูภูมิปัญญา และยื่นมือให้สวัสดีละคน ครูให้เด็กจดแถวเดินทางกลับศูนย์ฯ เมื่อกลับถึงศูนย์ฯ ครูให้เด็กระบบายสีภาพครอบครัวของมัน เมื่อทำเสร็จแล้ว เด็กๆเก็บอุปกรณ์เข้าที่ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

วันพุธ ที่ 11 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ครูเสริมการเขียนรู้ในห้องเรียน

เด็กฯเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่ออต่างๆ หลังจากนั้นแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่านิทานเรื่อง “ถูกหนูสามตัว” ให้เด็กฟัง

ครูสร้อย : จากนิทานเด็กฯมีความรู้สึ้อย่างไร?

คิา : ู้รู้เรื่องพ่น้อง

ครูสร้อย : คนฉลาดย่อมเอาตัวรอดได้เสมอ

ครูและเด็กร่วมกันสนทนา เรื่อง ระบบเครือญาติ ที่เรียนมาในวันอังคาร ครูทบทวนจากคนที่หนึ่ง โดยครูถามจากคนที่หนึ่ง ถ้าใครรู้ก็ให้ยกมือตอบ

เอี้ยะชาน : คนที่ 1. หวา

คนที่ 2. หง๊ะ

คนที่ 3. หลิ่ง

จัน่า : คนที่ 4. หยิ่ง

คนที่ 5. เต๊ะ

มุกฟา : คนที่ 6. หน๊ะ

คิา : คนที่ 7. ตา

มุกฟา : คนที่ 8. คำ

คนที่ 9. จิ

เด็กฯ ตอบพร้อมกัน : คนที่ 10 ฐ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสีลา (บ้านลาหงา) หมู่

ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หน้า 93

เด็กส่วนใหญ่นับตามได้ และสามารถจำได้แต่ยังไม่ตามลำดับ หลังจากนั้นครูได้ทำกิจกรรมสร้างสรรค์ เมื่อทำเสร็จแล้ว เด็กๆเก็บอุปกรณ์เข้าที่ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

วันพฤหัสบดี ที่ 12 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

การเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เด็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากนั้นแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเรื่องราวเรื่อง “หนอนนอนตึก” หลังจากนั้นครูนำสื่อคุณมะเพื่ออง และร่วมกันนับเครื่องมือวัดตามรูปที่ครูประดิษฐ์ขึ้น 3 รอบ ครูให้เด็กอาสาสมัครออกมานับลำดับเครื่องมือของตนเองที่เค็กรู้จักที่บ้าน

คิว : “อัสถามูอัสถกุ่ม” แล้วเริ่มนับ “โต๊ะ ชาย จิ อู ปะป้า จะ”

น้องนา : ชาย โต๊ะ มะ จะ ปะ ห๊ะ น่อง

วาซึล : โต๊ะ ชาย มะ ปะ วาซึล

นัจญดา : โต๊ะ มะ หวัน โต๊ะ

จิน่า : โต๊ะ ชาย ปะ มะ น่อง หวามาต

ฟาซาน : มะ ปะ จะ โต๊ะ จิ ฟาซาน

น้องลา : น่อง ปะอู หวัน โต๊ะ มะ ยะ

มุกฟา : หวา มะ ปะ โต๊ะ น่องมารินา

รอฟาอ์ : มะ โต๊ะ หวัน ปะ หวา รอฟาอ์

อัสนิน : จะ มะ ปะ ชาย โต๊ะ อู นิจู 2 คน อูลากกันิ โต๊ะหลังป็น โต๊ะหลัง

ก้อย โต๊ะหวา หลังมูย หวัน อัสนิน

เอยะซาน : มะหวา ปะหวา บัง 2 คน บังมีกับบังปี มะ ชาย โต๊ะ อาเยะ

เอยะซาน

เนย์ : โต๊ะ ชาย มะ จิ อูริค อูซาน บังรุส ปะ จิปาน จิดา น่องสาวพา

น่องอัสนิน

เมื่อทุกคนได้บอกบุคคลในครอบครัวของตัวเองเสร็จแล้ว ครูก็ให้เด็กๆปรบมือให้เพื่อนและตัวเอง ที่กล้าแสดงออกและรู้จักบุคคลในครอบครัวตัวเอง หลังจากนั้นครูให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ การวาดภาพตามจินตนาการบุคคลในครอบครัว เด็กๆเก็บอุปกรณ์เข้าที่ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรอุลอิสลาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.สะงู อ.สะงู จ.สตูล

วันศุกร์ ที่ 13 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

การแสดงบทบาทสมมุติ

เด็กฯเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กฯแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กฯนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง วันนี้ครูจัดเรื่องราวสมมุติขึ้น คือเรื่อง “วันรายา” ซึ่งเป็นวันสำคัญและเป็นวันหยุดเทศกาลให้ภักดีกันในบรรดาญาติพี่น้อง เพื่อนห้องชาวมุสลิม ครูเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ไข่ตะลေးขนมรายา นำหวาน ผลไม้ และอุปกรณ์ เช่น ถ้วย แก้วน้ำ ชุดใส่ขนม โดยให้ตัวแทนในห้องเรียนเป็นสถานที่ในการจำลองเหตุการณ์ ครูเป็นผู้ประเมินระเบียบเรียบร้อย ครูติดตามบุคคลภายนอกที่อยู่ใกล้ศูนย์มาช่วยแสดงบทบาทสมมุติ

ในห้องเรียน ครูชี้ให้เห็นกับจริงพร้อมและให้เด็กทบทวนลำดับการเรียกเครือญาติ

ครูชี้ : สมมุติว่าเป็นวันรายาครูเป็นมะ ส่วนเด็กเป็นลูก มะจะพาลูกๆไปเที่ยววันรา

ยา

ครูชี้ : โตะมีลูกหลายคนมีใครกันบ้างคะ

ตอนนี้ครูชี้เริ่มแนะนำกับแสดงให้กับเด็กฯฟัง

ครูชี้ : เริ่มจาก	โตะชี้	แสดงเป็น	โตะ
	หว่า	แสดงเป็น	หว่า
	จะชี้	แสดงเป็น	หัง
	หลังสาย	แสดงเป็น	หลัง
	มะน้องหนา	แสดงเป็น	หัง
	กะชี้	แสดงเป็น	เต๊ะ
	ครูนุ้ย	แสดงเป็น	หนะ
	ครูหยาด	แสดงเป็น	คา
	ครูสร้อย	แสดงเป็น	คำ
	ครูรส	แสดงเป็น	จี
	ปรีบีน(เต็ก)	แสดงเป็น	นู
	ครูชี้	แสดงเป็น	มะ(แม่)

ครูชี้ให้เด็กอาสาแสดงเป็นลูก 6 คน ได้แก่ น้องนย์ จิน่า เอ๊ะซาน ลิม

นุกฟา อัดนัน

เริ่มการแสดงบทบาทสมมุติโดยครูชี้ ซึ่งแสดงเป็นมะ พาลูกๆไปเที่ยวบ้านโตะใน

วันรายา

ลูกฯ : อัสลามูออลัยกุม (ให้สละมา)

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัตติสลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

โตะ : วาอาลีอุมมุสลาม (รับสลาม)

มะ : ถอดรองเท้าด้วย มะฟา ไปข้างโตะ ญ โตะงูมมือด้วยอุก

เศกขึ้นมือทั้งสองข้างเพื่อสลามและงูมมือ โตะ

มะ : ญนี้ยังครบเลย มาเร็ว ไปชอลลอลลอฮ์ด้วยหา หลังจากนั้นมะก็ให้ลูกๆ

ไปชอลลอลลอฮ์กับทุกคนจนครบ พร้อมแนะนำให้ลูกๆรู้จัก

มะ : ราชการทุกคนแล้วมายูกู ญมาแล้วชอลลอลลอฮ์ด้วยอุก

เมื่อเคาะกพบญัตติและได้รู้จักญาติกันหมดแล้ว ก็ได้ร่วมรับประทานอาหารกันอย่างมี

ความสุข

ครูสรุปให้เด็กฟังว่าที่บ้านของนักเรียนก็มีญาติหลายคนเหมือนกัน ถ้าใครยังไม่รู้จัก ลอก
กลับไปถามมะดูแล้วให้มะพา ไปเที่ยววันราชการหรือวันไหนๆ ก็ได้ เพราะการที่เรามีความรักต่อ
ญาติของเราเป็นเรื่องที่ดี ที่สามารถช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันได้ สุดท้ายครูให้เด็กๆลำดับการ
นับคร้อญาติ โดยใช้สื่อที่ครูผลิต สื่อรูปมะเพื่ออง ตอนนี้เด็กเริ่มนับ ได้ชัดเจนขึ้นและมีความ
พร้อมพร้อมกันในการนับ

หน่วยของเล่นเด็ก

วันจันทร์ ที่ 16 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

เรียนชื่อตกลงและมารยาท

เด็กๆเข้ามาแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากนั้น
แถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของ
ตนเอง ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการร้องเพลง “สลาบ” 2 รอบ ครูและเด็กร้องเพลง
พร้อมกัน ครูสนทนากับเด็กเรื่องข้อตกลงและมารยาทในการออกไปเรียนนอกสถานที่

ครูสร้อย : เมื่อเด็กๆออกไปเรียนข้างนอกควรปฏิบัติตามตัวอย่างไรคะ?

อัสรี : ต้องให้สละมารับ

มุกฟ้า : เข้าแถวให้เรียบร้อยครับ

เอ็ยะซาน : ไม่ส่งเสียงดัง

ครูสร้อย : อะไรอีกคะ?

คิว : นั่งเรียบร้อยคะ

มุกฟ้า : ตั้งใจฟังครับ

ครูสร้อย : เก่งมากเลยคะ พู่นี้ครูจะพาเด็กๆ ออกไปเรียนข้างนอกอีก ถ้าเด็กๆไม่ส่ง
เสียงดัง เข้าแถวเรียบร้อย นั่งเรียบร้อย ตั้งใจฟัง มีข้อสงสัยอะไรก็ตามได้นะค่ะเด็กๆ

หลังจากนั้นครูให้เด็กๆระบบสติภาพการให้สละมาเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ และ
ดำเนินกิจกรรมประจำวันตามปกติ

วันอังคาร ที่ 17 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ไปเรียนรู้บ้านครูภูมิปัญญา

เด็กๆเข้ามาแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากนั้น
แถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของ
ตนเอง โดยทบทวนบทเรียนข้อตกลงก่อนออกไปเรียนบ้านครูภูมิปัญญา ครูให้เด็กใส่ถุงเท้า
รองเท้า และเด็กผู้หญิงใส่ผ้าคลุมศีรษะให้เรียบร้อย ครูให้เด็กเข้าแถวตามลำดับสูง-ต่ำ ครูขอ
อาสาสมัครผู้นำแถวหนึ่งคน ซึ่งเด็กชายอัสรีเป็นผู้อาสาเป็นหัวหน้าแถวเพื่อตรวจดูความเรียบร้อยของ
แถว เด็กและครูออกเดินทางกลับบ้านครูภูมิปัญญาโดยการเดินเพราะบ้านครูภูมิปัญญาอยู่ใกล้ศูนย์ฯ
เมื่อไปถึง

เด็กฯ : อัสลามูอาลัยกุม (การให้สละมา เป็นการทักทายแบบมุสลิม)

ครูภูมิปัญญา : วาอาลัยกุมมุสสลาม (การรับสละมา)

ครูผู้ดูแลเด็ก : เด็กๆนั่งให้เรียบร้อยเป็นรูปครั่งวงกลมนะค่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรยัตติลาม (บ้านถาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูภูมิปัญญา : ครูชื่อใครประเภทหรือว่าบงกชอิดิเด เต็กๆพร้อมแล้วยัง
เต็กๆ : พร้อมแล้วค่ะ/ครับ
ครูภูมิปัญญา : “นี่อะไร?” พร้อมชูลูกยางให้ดู
เต็กๆ : ลูกยาง
ครูภูมิปัญญา : “แล้วนี่อะไร?” พร้อมจับมีดขึ้นมา
เต็กๆ : เบด (มีด)
ครูภูมิปัญญา : เอาไว้ทำอะไร?
เต็กๆ : ตัดเชือก (เชือก)
ครูภูมิปัญญา : เอาไว้จะลูกยาง
ครูภูมิปัญญา : “ของเล่นอะไร?” พร้อมชูลูกยางให้เต็กดู
มุกฟ้า : เครื่องบิน
ครูภูมิปัญญา : กิ่งहन

ครูภูมิปัญญาสาธิตการทำให้ดู
เนย์ : บังที่ทำงาน

ครูภูมิปัญญาแจกลูกยางคนละหนึ่งมีด หลอดตัดให้ได้ขนาดคนละหนึ่งอัน กิ่งहनคนละหนึ่งก้าน เชือกคนละหนึ่งเส้น ครูให้เต็กนั่งเป็นกลุ่มและครูภูมิปัญญามาสอนทีละกลุ่ม คุณครูผู้ดูแลเด็กช่วยสอนด้วย เมื่อเต็กๆทำกิ่งहनลูกยางเสร็จเต็กๆได้ทำการทดลองเล่น เมื่อเล่นเสร็จเต็กๆกล่าวขอขอบคุณครูภูมิปัญญาและให้สลาม เต็กๆเข้ามาเดินทางกลับศูนย์ฯ เพื่อปฏิบัติกิจกรรมประจำวันตามปกติ

วันพุธ ที่ 18 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ครูเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เต็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่อ้อต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เต็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง ครูให้เต็กนั่งเป็นวงกลมและให้อาสาสมัครหนึ่งคน เพื่อเล่นเกมอ้อมชูxonฝ้า ใ้ใช้เวลาประมาณ 15 นาที เมื่อเล่นเสร็จครูให้เต็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเองครูและเต็กวิ่งกันสนทนาในเรื่องการทำของเล่นเต็ก หรือว่า
การทำกิ่งहनลูกยาง

ครูถัย : เมื่อวานเราไปไหนมาล่ะ?

ติว : ไปบ้านครูไ้ตรุษขุทธมาล่ะ

เนย์ : ไปเที่ยวล่ะ

มุกฟ้า : ไปทำกิ่งहनครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเต็กๆจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านถ่าง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูกี๋ย : ครูไ้ตรุฑุฑททสอนอะไ้รบ้าง
เต็กๆ : ทำักงหันคะ/ครึรับ

ครูไ้ให้เต็กถ่่านกั้งหันถูกข่างทเต็กๆผลึตซึ้นเองอย่างสนุกสนาน

วันพฤหัสบดี ที่ 19 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ครูเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เต็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฎิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพชาติเสร็จ เต็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เต็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง ครูนำเข้าสู่กิจกรรมและการเก็บเต็ก โดยเพลง “กั้งหันต้องลม” 2 รอบ เมื่อเต็กๆพร้อมที่จะเรียนรู้ ครูก็เริ่มสนทนากับเต็กๆโดยการตั้งคำถาม

ครูกี๋ย : เต็กๆรู้ไ้หมว่ากั้งหันถูกข่างที่ทำซึ้นไ้รทำอะไร?

เต็กๆ : เอาไ้ไว้ถ่่านคะ/ครึรับ

ครูกี๋ย : อันตราข่างจากการถ่่านกั้งหันถูกข่างมีอะไ้รบ้างคะ?

เต็กๆ : ถ้าคั้งแรงๆเช็อกข่างอาจเข้าตาไ้เต็

ครูกี๋ย : เก้งจ้งเลยคะ

หลังจากสนทนากันเสร็จ ครูไ้ให้เต็กๆทำกิจกรรมสร้าสรคั้กถ่อกการกั้งตั้งข่างถูกข่างหลังจากนั้นจัดกิจกรรมเต็กๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

วันศุกร์ที่ 20 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

บททวนบทเรียนในหน้าขของถ่่านเต็ก

เต็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฎิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เต็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง วันนี้ครูไ้ให้เต็กๆเรียนที่ถ่่านหน้าห้องเรียน โดยจัดไ้ให้เต็กๆนั่งเป็นวงกลม ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการร้องเพลง “ซึ้ข้างตัวโต” พร้อมไ้ให้เต็กๆทำท่าทางประกอบ ครูทบทวนการเรียนในหน้าขของถ่่านเต็กๆ โดยการสนทนา ครูตั้งคำถามเพื่อไ้ให้เต็กๆแสดงความคั้เห็น

ครูกี๋ย : เต็กๆจำไ้เต็ๆไหมคะว่า ก่อนออกไปเรียนบ้านครูไ้ตรุฑุฑท เต็กๆควรรปฎิบัติตัวอย่างไ้ไร

คึม : เต็คเป็นแถว

น้องลา : ไ้ไม่คึยกัน

ครูกี๋ย : ครูไ้ตรุฑุฑทสอนไ้ให้เต็กทำอะไรคะ

มุกฟ้า : ทำขของถ่่านครึรับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเต็กๆปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเต็กๆถ่่านกั้งหันถ่่านนุกถ่่านถ่่าน (บ้านถ่่านถ่่าน) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

น้องนา : ทำถึงขั้นนี้ล่ะ

เด็กและครูร่วมกันสรุป เรื่อง การทำของเล่น

ครูก็ย : เราได้อะไรจากการทำของเล่นนี้

เด็กๆ : ได้ของเล่น

ครูก็ย : ได้ของเล่นที่ทำเองจากวัสดุธรรมชาติและเป็นของเล่นที่เล่นกันมานาน

ตั้งแต่วัยชายน (ปู่) รุ่น ปะ (พ่อ)

หลังจากนั้นครูให้เด็กๆ ทำกิจกรรมสร้างสรรค์โดยการวาดภาพตามจินตนาการ เมื่อวาด

ภาพเสร็จ เด็กๆ เก็บอุปกรณ์เข้าที่ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่

สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหมา)

ที่ 6 ต.ตะลุง อ.ตะลุง จ.สตูล

เด็กรุ่นที่ 2 เดือนสิงหาคม 2552 (ปีการศึกษา 2552)

หน่วย เพลงกล่อมเด็ก

วันจันทร์ ที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้เป็นวันจันทร์ หลังจากเช้าแถวเราพรงชาติเสร็จแล้ว เด็ก ๆ ก็แยกย้ายไปต้นน้ำกัน เมื่อคืนน้ำเสร็จ ครูผู้ยได้เรียกเด็กอนุบาล 3 ขวบ และ 4 ขวบ เข้ามาร่วมร่วมด้วยกัน วันนี้ก็มาเรียนทั้งหมด 23 คน เมื่อเค็กมาพร้อมพริยกันแล้ว ครูผู้ยให้เด็ก ๆ จับมือกันเป็นวงกลม เพื่อเตรียมพร้อมก่อนเรียน เมื่อเด็กเรียบร้อยแล้ว ครูผู้ยก็เริ่มการสอนทันที ซึ่งสัปดาห์นี้จะสอนหน่วย เพลงกล่อมเด็ก ก่อนจะสอนเพลงกล่อมเด็กในวันอังคารที่ 18 สิงหาคม 2552 ครูเริ่มสละมาและอ่านคูอาร์ก่อนเข้าสูบทเรียน เมื่อครูผู้ยอ่านคูอาร์เสร็จ เริ่มสร้างข้อตกลงให้กับเด็กทุกคน ก่อนที่กัมีปัญญาจะมาสอนในวันพรุ่งนี้

เด็กลงให้เรียวร็อยนะคะ เรามารู้ข้อตกลงก่อนนะคะ

ครูผู้ยให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม

ครูผู้ย : ให้สละมากับเด็ก ๆ

เด็ก ๆ : เด็ก ๆ รับสละมา

ครูผู้ย : สร้างข้อตกลง การพูดต้องพูดทีละคน เมื่อจบอกับเพื่อน ๆ และมีคนมาหา

ควรร กล่าวอะไร

เด็ก ๆ : ตอบว่า ต้องกล่าวสละมา

ครูผู้ย : สมมุติว่าไปบ้านคนอื่น เด็ก ๆ ต้องกล่าวอะไร

น้องมา : ตอบว่า เราต้องกล่าวสละมา

ครูผู้ย : ถามถึงปลว่าเราไว้ทำอะไร

น้องมา : ไว้ให้น้องนอนแปล

ครูผู้ย : สาธิตการกล่าวสละมาให้เด็ก ๆ ดู

ครู : ให้เด็ก ๆ จับคู่ มี 12 คู่ 22 คน เหลือ 1 คน ก็จับคู่กับคุณครู

เด็ก ๆ : เด็กให้สละมาต่อกัน

ครู : เมื่อสละมากับผู้ใหญ่ให้เด็กดูว่ามีตัวนะคะ

ครูและเด็ก : ร่วมกันร้องเพลง เพื่อน

ครูผู้ย : ร้องเพลงกล่อมเด็กให้เด็ก ๆ ฟัง

เด็ก ๆ : ตั้งใจฟังด้วยความสนใจ

ครูผู้ย : ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม

ครู : สรุปการสละมา

ก่อนสร้างข้อตกลง ครูผู้ยเตรียมความพร้อมก่อนสร้างข้อตกลง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิธิตถาม (บ้านลาหารา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูภักดิ์	:	นำหุ่นช้าง
ครูภักดิ์	:	ให้หุ่นปั้นออกมาเรื่องเพลงช้างหัวโต
น้องปิ่น	:	ให้ตุ๊กตารูป “ อีสตามมูฮาลัยกุม ”
เพื่อนๆ	:	ทุกคนรับตุ๊กตารูป “ วาฮาลัยกุมมูฮาลัย ”
น้องปิ่น	:	ร้องเพลงช้างและกล่าวตุ๊กตากับเพื่อนๆ
ครูภักดิ์	:	ให้ตุ๊กตานั้นเป็นวงกลมนะค่ะ

สรุปกิจกรรมสร้างสรรค์

ครูเตรียมภาพตุ๊กตาให้เด็กๆ วันนี้ให้เด็กระบายสีภาพ ภาพคนตุ๊กตาทุกคน ทุกคนมีความตั้งใจมากเมื่อทำกิจกรรม แต่ก็ยังมีบางคน ที่ไม่ค่อยสนใจ ทำงานให้เสร็จเร็วไปเล่น เมื่อหน้าเด็ก 3 ขวบ และ 4 ขวบ มาทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ค่อยสนใจเท่าไร

วันอังคาร ที่ 18 สิงหาคม 2552

ครูภักดิ์ให้เด็กนั่งครึ่งวงกลม ครูภักดิ์สร้างข้อตกลงก่อนเจอกับนิปฏิบัติ ตุ๊กตา ตุ๊กตาหัวโต/ตุ๊กตาหัวเล็ก

ว่าเมื่อเจอกับนิปฏิบัติ เด็กต้องทำอย่างไรก่อนค่ะ/ตุ๊กตา (ตุ๊กตา) ต้องกล่าวสวัสดีค่ะ/ตุ๊กตา หลังจากถามความรู้เดิมของเด็กแต่ละคน ครูภักดิ์เริ่มแนะนำตัวให้กับตุ๊กตา (นิตุ๊กตานั้นนั่งอ้อมขึ้น

คนใหม่ของเรา ชื่อครู วัตถุประสงค์นะ ค่ะ/ตุ๊กตา) วัตถุประสงค์ก็แนะนำตัวให้กับตุ๊กตา (นิตุ๊กตานั้นนั่งเรียนเพราะเป็น วัตถุประสงค์นะ เกป็น)

เด็กนั่งเรียบร้อยพร้อมกัน เมื่อเจอกับนิปฏิบัติ (วันนี้จัดบรรยากาศการสอนหน้าชั้นเรียน

นั่งบนเก้าอี้กัน เด็กๆนั่งเรียบร้อย ครู วัตถุประสงค์เริ่มร้องเพลงกล่อมเด็ก)

เพลงกล่อมเด็กมีดังนี้

โชนและ โผกเปกลกลางนา
 ชาวนาญ่าขี่ควายทางคอก
 หมากเต็มงอก ดอกทอนเต็มขั้น
 เม้าลาวัลโชนและ โชนและ

หลังจาก วัตถุประสงค์ร้องเพลงกล่อมเด็ก ตุ๊กตา ทุกคนปรบมือให้ แต่ก็ยังงงงๆอยู่ เพราะ

เด็กฯยังไม่เคยรู้จักบทเพลงแบบนี้ (ว่าแต่เขา ครูภักดิ์ยังไม่เคยได้ยิน)

วัตถุประสงค์ ร้องเพลงกล่อมเด็กให้เด็กๆ ฟัง เป็นที่ขำที่ 2 ตุ๊กตา ร่วมกันว่าตามวัตถุประสงค์

แต่ก็ยังไม่เข้าใจ

วัตถุประสงค์ ร้องเพลงกล่อมเด็กให้เด็กๆ ฟัง เป็นที่ขำที่ 3 ตุ๊กตา ร่วมกันว่าตามวัตถุประสงค์

เพื่อนๆที่ 3 เริ่มตั้งขำ แต่ความสนใจของเด็กเริ่มลดน้อยลง มีเด็ก 4 ปี ที่นั่งฟังวัตถุประสงค์ร้องเพลง

กลุ่ม เด็กอายุ 3 ปีมีน้อยมากที่สนใจ เมื่อเด็กที่ออกมาเรียนนอกห้อง เด็กจะสนใจบรรยากาศภายนอกกว่าการเรียน เด็กจะมีสมาธิสั้นมาก

เที่ยวที่ 4 เมื่อโตะตอบมีเรื่องเพลงกล่อมเด็ก เด็กๆก็จะว่าตามโตะตอบอย่างพร้อมเพรียงกันอีกครั้ง แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่สนใจ เมื่อโตะตอบจะนั่งกล่อมเด็กหลายๆเด็กจะไม่ค่อยสนใจเท่าไร ครูก็ยแะละครูนุ้ย ก็เลยคิดทำท่าขี้นมาเพื่อดึงดูดให้เด็กสนใจว่าเดิมเมื่อเด็กๆได้เห็นท่าทางที่ครูก็ยแะและครูนุ้ยทำ เด็กจะสนุก และทำตามทำตามตามครูนุ้ยและครูก็ย ทำให้ความสนใจของเด็กดีขึ้นกว่าเดิม โตะตอบมีทัศนคติไปกับท่าทางของครูก็ยแะและครูนุ้ย

หลังจากร้องเพลงกล่อมเด็กเสร็จ ครูก็ยแะและครูนุ้ย ถามเด็กว่า โตะชื่ออะไรค่ะ/ครับ (คนที่ถามก็คนที่เล่นและไม่ค่อยสนใจเท่าไร) เมื่อเด็กๆถามโตะตอบมีก็แนะนำตัวอีกครั้ง (ฟังให้ตื่นนะค่ะ) โตะชื่อ โตะตอบมี แล้วยกๆละมีโตะมีบัย มีโต๊ะ/มีครับ (ทุกคนแย้งกันตอบ) (ครูก็ย) ตอบที่ละคนก็ะ

น้องอาติล	=	โตะชื่อ	โตะมียะ
น้องอับ	=	โตะชื่อ	โตะมีนะ
น้องญา	=	โตะชื่อ	โตะที่ง
น้องจะ	=	โตะชื่อ	มีะโตะ (ก็คือ) โตะ

วันพุธ ที่ 19 สิงหาคม 2552

วันนี้เป็นวันที่ 3 ที่เรียนร้องเพลงกล่อมเด็ก หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ ออกกำลังกายเพลง ฝึกกายบริหาร หลังเลิกเข้าแถวเด็กๆก็แยกย้ายไปเล่นน้ำ

ครูก็ยให้เด็กนั่งครึ่งวงกลม ครูก็ยเตรียมความพร้อมโดยมีวิธีการดังนี้ คือ 1 ให้ปรบมือ 10 ครั้ง เมื่อปรบมือ 10 ครั้งเสร็จ ให้เด็กๆร่วมกันร้อง อวัยวะของเรา 1 เที่ยว สรุปรบที่เรียนอ่าน ก-ฮ A-Z 1-20 ภาษามลายูและภาษาอาหรับ เมื่อทบทวนบทเรียนเสร็จ ครูนุ้ยนำแปลที่จัดลงชั้น มีตุ๊กตา 1 ตัว นำมาให้เด็กๆ ครูก็ยร่วมร้องเพลงกล่อมเด็ก โยนและ เด็กๆทุกคนเริ่มร้องตามครูก็ย เด็กๆ สามารถร้องตามได้เกือบทุกคน ประมาณ 2-3 เที่ยว เด็กๆเริ่มสนุกกับเพลงกล่อมเด็กโยนและ เพราะมีท่าทางประกอบด้วย ที่ครูนุ้ยแะและครูก็ยคิดขึ้น เมื่อครูก็ยร้องเพลงกล่อมเด็ก 2-3 เที่ยว ครูก็ยแะและครูนุ้ยเตรียมอุปกรณ์อาบน้ำเด็ก มีกะละมัง น้ำ แป้ง ผ่าเช็ดตัว หวี ผ่าอ้อม ชุดเด็ก นม ขวดนม เด็กๆ เห็นทุกคนหัวเราะและสนุกสนานเหมือนเห็นอุปกรณ์ต่างๆ ครูก็ยยกข้ออุปกรณ์ที่เตรียมมาว่ามีอะไรบ้าง เมื่อแนะนำเสร็จ ครูก็ยเริ่มสาธิตการอาบน้ำเด็ก เมื่ออาบน้ำเสร็จ เช็ดตัวให้แห้ง แล้วยาแป้ง ทาแป้งเสร็จ แต่งตัว ห่อผ้าอ้อม หลังจากนั้นก็นำเด็กไปเล่น

ครูก็ยถามเด็กว่า เมื่อให้ของนอนแปลแล้วทำอะไรต่อค่ะ/ครับ น้องบีนตอบ น้องต้องกินนมก่อน ครูก็ยสาธิตการละลาบนมให้เด็กๆดู ครูก็ยถามว่า เอน้ำที่อาบให้ของมาลาบายนมให้

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลธิสถาน (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 คลองสูง อ.ละงู จ.สตูล

น้องได้ใหม่ น้องมันตอบว่า ไม่ได้ครับ น้องพี่ชายนี้ลายค๊ะ ครูก็ตอบว่าไม่ได้ใช้น้าคีบ น้ศรูนตอบว่าต้องใช้น้ำร้อน เมื่อได้มาแล้วได้มันม เราต้องทำอะไรบ้างก่อน น้องคิดตอบว่า หยอก น้องบีนตอบว่า จะแรงแรง (ภาษาใต้ค๊ะ) ครูก็ยกมือตอบว่า เขยาค๊ะ/ครีบ ถ้ามันไม่ร้อนก็ให้น้องต้มได้ลยค๊ะ/ครีบ เมื่อน้องกินนมเสร็จ ก็ใส่ปลาให้น้องนอน เรามาเริ่มกลุ่มเด็ก (เพลงโยนและกินตุ๊กต๊ะ) ครูก็ร้องเพลงกลุ่มเด็กโยนและ วันนี้น้เต้ก็จะสานใจมากกว่าเมื่อวาน ทั้งเต้ก 3 ปี และ 4 ปี โดยเฉพาะน้องบีนจะว่าเพลงโยนและเสียงดังกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ โดยเฉพาะค๊ะว่า โยนและ เต้กทุกคนจะว่าเสียงดังกว่าคำอื่น ๆ น้องซุนนูน (3 ขวบ) ก็รับว่าเสียงดังซุน ครูก็ยกมืออาสาสมัครมาว่า เพลงกลุ่มเด็กหน้าชั้น ใครกล้าให้ยกมือขึ้น น้องนุรอาสาสมัครเป็นคนแรก ต่อไปก็น้องฟ้าภูต น้องพี่ชาย น้องบีน น้องอาติล วันนี้ทุกคนแย่งกันมากลุ่มเด็ก และเต้กทุกคนสานใจมากขึ้น เมื่อแสดงบทบาทสมมุติ แย่งกันมากลุ่มเด็กโยนและ

เมื่อทุกคนจำเพลงกลุ่มเด็กโยนและกินทุกคนแล้ว เราลองมาว่าเพลงกลุ่มเด็กบทใหม่กันดีกว่า (เพลงกลุ่มเด็กบทนี้ครูก็สอนเอง เพราะครูก็รักจำงานในเพลงกลุ่มเด็กเหมือนกัน) ในหลองมาตุซุคค๊ะว่า เพลงไหนสนุกกว่า มีบทเพลงดังนี้

นกออกนอกโตมึงมอธ็อง	หรือ ไม่มอธ็องลาปลาไม่พู่
ปลาออกปลาโตไม่พู่	หรือ อีพูลาค่าหญ้านมรก
หญ้าออกหญ้าโตมึงมรก	หรือ ไม่มรกลาต่างไม่กิน
งัวออกงัวโตไม่กิน	หรือ อีกินละค่าเจ้าไม่ถ่าม
เจ้าออกเจ้าโตไม่ถ่าม	หรือ อีถ่ามถ่ามเจ้าเจ็บพุง
พุงออกพุงโตมึงเจ็บ	หรือ ไม่เจ็บลาถ่ามเจ้าวนนตีบ
ข้าวออกข้าวโตมึงตึบ	หรือ ไม่ตึบลาถ่ามไม่พีนมันเปียก
ไม่พีนออกไม่พีนโตมึงเปียก	หรือ ไม่เปียกลาถ่ามมันตัก
ฝนออกฝนโตมึงตัก	หรือ ไม่ตักลาถ่ามเช็ดมันน้ำร็อง
เช็ดออกเช็ดโตมึงกรียก	หรือ ไม่กรียกลาค่าจุ่มนขบ
งูออกงูโตมึงขบ	หรือ ไม่ขบลาถ่ามเหย้อกู่ถ๊ะ

เด็กาทุกคนนั่งฟังจนเงียบ เมื่อครูก็ร้องเพลงกลุ่มเด็ก นกออกนอก ครูก็ร้องให้เต้กฟัง 3 เทียว เร็วว่าตามแต่ยังไม่ค่อยพร้อมพริยงกัน ก่อนทำกิจกรรมสร้างสรรค์ เด็การ่วมกันร้องเพลงกลุ่มเด็ก โยนและ 1 เทียว เมื่อน้เต้กนั้งเรียบร้อยแล้ว ครูก็นำภาพปลาที่จะให้เต้กระบายสีดูก่อน ทำก่อนระบายสี ครูก็ถามว่าส่วนต่างๆ ว่าเขาเรียกอะไรค๊ะ น้เอะไรค๊ะ น้เอะบีนตอบ ผ่าปลา ครูก็ถามต่ออีกไปว่าน้เอะไรค๊ะ น้เอะบีนตอบว่า เชือก ก็ไม่ผิด ครูก็ถามว่าน้เอะไรค๊ะ เต้กก็ตอบว่าไม่มี เวลาผูกปลาต้องผูกที่น้เอะ เมื่อบอกส่วนต่างๆ แล้วครูก็ยกเต้กถามารับไปงานที่ชุมชน

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรลือติลลามา (บ้านลาทาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หลังจากการที่กิจกรรมระยะปลายตีเปด เต็กๆ ทุกคนสนุกกับกิจกรรมที่ทำให้ทำ บางคนว่าเพลงกล่อมเด็กไปพราง ระบายสีไปพราง เด็ก 4 ปี ระบายสีสวยงามกว่า เด็ก 3 ปี ซึ่งเด็ก 4 ปีกลัมนั่นเองจะแข็งแรงกว่า และการใช้สีเริ่มใช้สีปะปนกันทำให้ภาพที่เด็กระบายสวยงามมากขึ้น น้องอานันต์พูดพลางทำงานว่า ระบายสีให้สวยครูจะดีใจ ครูก็ย ครูหยาด ครูนุ้ย ถูกใจมากเลย พออานันต์ว่าแบบนี้

วันพฤหัสบดี ที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้ก่อนเรียนครูขออาสาสมัคร 4 คน มีน้องปิ่น น้องจลวาท์ น้องอาติล น้องนุรุ ออกมาว่าเพลงโยนและ เต็กทุกคนว่าเพลงกล่อมเด็กโยนและพร้อมกัน พร้อมทำท่าทางประกอบทั้ง 4 คน ทุกคนทำกันอย่างสนุกสนาน เมื่อ 4 คนนี้เขาไปนั่งคนต่อไปที่แย่งออกมาว่าเพลงกล่อมเด็กต่อ ต่อไปน้องนิน น้องอ๊ิบ น้องฝ้าย น้องจัสมิน ทั้ง 4 คน ก็ทำท่าทางกันอย่างสนุกสนาน หลังจากนั้น 4 คนว่าเพลงกล่อมเสร็จ เต็กๆ ทั้ง 4 คนก็แยกย้ายไปนั่งที่เดิม

ต่อไปรามาดูภาพกันดีกว่า ซึ่งภาพที่ครูวาดนั้นใช้แทนคำศัพท์ของเพลงกล่อมเด็ก เต็กๆ ทุกคนสามารถอ่านจากภาพได้กันทุกคนด้วยความสนุกสนาน

ครูก็ยเริ่มอ่านเพลงกล่อมเด็ก กลอนใหม่ให้เต็กฟัง ซึ่งมีข้อความครุภยได้อ่านเพลงกล่อมเด็กไป 3 เที้ยว เต็กๆยังไม่จำทำไร วันนี้ทราบว่าเพลงกล่อมเด็กกันตอนนะ พร้อมแกลงแปลด้วย เมื่อครูก็ยว่าเพลงกล่อมเด็กเสร็จครูก็ยถามว่าในเพลงมีสัตว์อะไรบ้าง ในเที้ยวที่ 1 น้องฝ้าย (3 ขวบ) ตอบว่ามีงู ซึ่งเต็ก 3 ปี สามารถจับใจความได้ ในเที้ยวที่ 2 เต็กสามารถบอกได้มีน้องอ๊ิบ (3 ขวบ) มีปลาครีบ น้องนัสรัน (4 ขวบ) มีนกครีบ น้องนัจญมา (4 ขวบ) มีวัวละ น้องอรัชญา (4 ขวบ) มีหญ้า น้องปิ่น (4 ขวบ) มีหญ้า มีขยัค น้องอรัชญา (4 ขวบ) มีข้าวคิบ น้องรุฟาน (4 ขวบ) มีคน ซึ่งเที้ยวที่ 2 เต็กสามารถบอกได้มากกว่าเที้ยวที่ 1

ครูก็ยเริ่มว่าเพลงกล่อมเด็ก นกออกนก เที้ยวที่ 3 ต่อ คราวนี้เต็กๆว่าตามครุภยพร้อมกัน และนั่งเป็นวงกลมอย่างระเบียบเรียบร้อย ในเที้ยวที่ 3 เต็กจะมีอะไรบ้างบอกครุหน้อยหือหือ

น้องมปิ่น	ตอบว่า	มีปลา
น้องรุฟาน	ตอบว่า	มีคน
น้องฟาญูล	ตอบว่า	มีฝน
น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีวัว
น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีหญ้า
น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีข้าวคิบ
น้องอาติล	ตอบว่า	มีหัวคะเนน (งจิงเลย มีไม้คอะในเพลงกล่อมเด็ก

สงสัยตอนนี้อยู่ในช่วงเต็กตั้ง อบต.)

น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีคน (เจ้า)

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเต็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเต็กลืออนุบาลนุรุตติสตาม (บ้านลาพาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

น้องรุฟาน	ตอบว่า	มีไม่พิน
น้องมิน	ตอบว่า	มีซียด
น้องมิน	ตอบว่า	มีงู
น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีนก

เที่ยวที่ 4 เด็กทุกคนสามารถอ่านจากภาพที่ใช้แทนคำศัพท์ เช่น นก มีภาพนก ซึ่งเด็กสามารถอ่านได้จากภาพพร้อมครุอย่างสมบูรณ์หลังจากนั้น หลังจากเด็กว่าเพลงกล่อมเด็กไป 4 เที่ยว เด็กสามารถอ่านเพลงกล่อมเด็กตอนใหม่ได้ ซึ่งเด็กสามารถจากภาพประกอบได้

กิจกรรมสร้างสรุควินนี้ให้เด็กผมให้น้องด้วยไหมพรม เด็กสามารถติดได้เกือบทุกคน ส่วนเด็ก 4 ปีจะติดได้ดีกว่าเด็ก 3 ปี เพราะกะด้ามเนื้อของของเด็ก 4 ปีจะแข็งแรงมากกว่าเด็ก 3 ปี เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเด็กทุกคนต่างก็ชื่นชมในผลงานของตนเองอย่างมีความสุข คุณครูก็ตั้งใจช่วยเมื่อผลงานที่ออกมาสวยงาม

วันศุกร์ที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้เป็นวันที่ 5 ของการเรียนเรื่องเพลงกล่อมเด็ก ครูก็พยายามเรื่องเพลงกล่อมเด็กที่เรียนมา วินนี้ครูก็เริ่มสาธิตการอ่านนำเด็กให้เด็กทุกคนดู เด็กทุกคนสนใจมากเลย และตั้งหน้าตั้งตาดูกันทุกคน ครูก็เริ่มสาธิตการอ่านนำเด็ก โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. อายนำ สระผสม
2. เช็ดตัว
3. แต่งตัว
4. ห่อผ้าอ้อม
5. ให้น้องดื่มนม
6. ไล่เปล แล้วร้องเพลงกล่อมเด็ก

ในขณะที่ครูก็สาธิตอยู่นั้น เด็กๆทุกคนสามารถจำขั้นตอนต่างๆได้ เมื่อน้องดื่มนมเสร็จก็ไล่เปล วินนี้ก็เป็นวันที่ 5 แล้ว ที่เด็กเรียนเรื่องเพลงกล่อมเด็ก (ครูกัญพุด) วินนี้รวมมาให้สง่าและว่าพร้อมๆกันนะละคะ

กิจกรรมสร้างสรุควินนี้ให้เด็ก ๆ ทำแบบฝึกหัด กากบาท(คำศัพท์) ที่มีอยู่ในเพลงกล่อมเด็กนอกเหนือจาก เด็กอายุ 4 ปี สามารถทำได้ กากบาทถูกต้อง (เน้นความทรงจำ) เด็กอายุ 4 ปี มีจำนวน 10 คน ทำได้มี น้องปิ่น,น้องมา,น้องอิรุฟาน,น้องงู,น้องอนันต์,น้องนศรูน,น้องฟาญูต,น้องจิลวาว,น้องอาติล,น้องสุกัยยะ ที่ทำไม่ได้ ครูคอยทอเพลงกล่อมเด็กให้แล้วเขาทำตาม ส่วนเด็กอายุ 3 ปี ให้ระบายสีภาพปลา เพราะมีเด็กที่จำน้อย (เช่น น้องฝ้าย) ก็เลยให้ระบายสีภาพปลาแทน ทุกคนระบายสีดีชิ้น แต่ก็มีบางคนที่ระบายออกนอกเส้น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และชุมชน ัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสีดา (บ้านลาทาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หน่วย ต้นจาก

วันจันทร์ ที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2552

ตีปดาห์นี่เป็นตีปดาห์ที่ 2 แล้ว ที่เรียนตามโครงการวิจัย อาทิตยน์นี้จะมาเรียนเรื่องต้นจาก ก่อนที่จะเรียนเรื่องต้นจาก เต็ก ๆ จำได้ใหม่ที่จะว่าเราเรียนเรื่องอะไร เต็ก ๆ นั่นนี้ อ้อเราเรียนเรื่องเพลงกิน (เพลงกล่อมเด็ก) โยมละ เมื่อเค้าจำได้แล้วเราบาร้องเพลงกล่อมเด็ก โยมละกินเต็กว่า (ครูก็ยกกับเต็ก) และเพลง โยมละนี่เป็นอะไรคะ (ครูก็ยกพูด) เขาเรียกว่าเพลงกล่อมเด็ก เค้ารู้สำหรับกล่อมเด็กเล็ก ๆ เพื่อให้นอนหลับ (ครูก็ยกพูด) ก่อนมาเรียนเรื่องต้นจากในวันพื้งนี้ เมื่อเจอกับปฏิบัติปัญญามาสอนเต็ก ๆ เต็ก ๆ ต้องทำอะไรก่อนคะ อ้อ (เต็ก ๆ) เมื่อเจอกับครู (ภูมิปัญญา) เต็ก ๆ ต้องปฏิบัติอย่างไรคะ/ครับ

เราต้องทำตามแล้วเขาไปจับมือก่อน และต้องมีมารยาทที่เรียบร้อย ไม่พูดจาที่ไม่น่าฟัง เมื่อเจอผู้ใหญ่เราต้องให้สละมาก่อนนะคะ เมื่อเต็กเข้าใจแล้ว เต็ก ๆ จับคู่กันแล้วนั่งลงให้เรียบร้อยก่อน เต็ก ๆ ทำเลียวครูก็ยกกับครูนุ้ย สวมธิตการสละมาให้คู่ก่อนนะคะ เมื่อเจอผู้ใหญ่ต้องสละแบบนั้นะคะ ถ้าเป็นผู้ใหญ่เต็ก ๆ ต้องจับมือด้วยนะคะ ครูก็ยกขออาสาสมัคร 1 คู่ออกมาหน้าชั้นสาธิตการสละมาให้เพื่อนดู (น้องบินกับน้องนุร) ออกมาหน้าชั้นเรียนเป็นคู่ที่ 1 และสาธิตการสละมาให้เพื่อน ๆ ดู และถ้าพร้อมคนแก่เต็ก ๆ ต้องจับมือด้วยนะคะ ถ้าหากเป็นเพื่อน ๆ ของเรา ไม่ต้องจับสละมาอย่างเตียว เมื่อเต็ก ๆ เข้าใจแล้วให้หนลองจับคู่กันสิคะ เต็ก ๆ จับคู่กันแล้วสละกับเพื่อน ๆ เต็ก ๆ ทุกคนชอบมาก เพราะเรียนร่วมกัน 2 ห้อง อายุ 3 – 4 ปี เมื่อสละกัน เต็ก 3 ปี บางคนจับคู่กับพี่ ๆ 4 ปี ทำให้บรรยากาศสนุกสนานกันทุกคน เมื่อทุกคนเข้าใจแล้วจะปฏิบัติตนอย่างไรกับครู (ภูมิปัญญา) ในวันพื้งนี้คุณครูให้ระบายนิสภาพการสละมา เต็ก ๆ นั่นนี้ให้เรียบร้อยก่อนนะคะ คนไหนนั่งเรียบร้อยก่อน เตียวครูให้ระบายนิสภาพการสละมาก่อนนะคะ เต็ก ๆ ทุกคนนั่งเรียบร้อยมือครูให้ทำกิจกรรม

ประเมินการทำกิจกรรม เต็ก ๆ ทุกคนตั้งใจทำกิจกรรมกันทุกคน ผลงานที่ออกมาสวยงามบ้าง ไม่สวยงามบ้าง เป็นไปตามพัฒนาการของเต็ก ซึ่งเต็ก ๆ ทุกคนทำกิจกรรมอย่างมีความสุขก็พอในผลงานของตนเอง

วันอังคาร ที่ 25 สิงหาคม 2552

หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จวันนี้ เรามาริยต้นจาก วันนี้เต็ก ๆ ตีใจมากเลย มีภูมิปัญญาคนสาวมาสอนเต็ก วันนี้รามเปลี่ยนบรรยากาศ การเรียนกันดีกว่า จากที่เรียนในห้องเรียนทุกวัน เรามาริยนอกห้องเรียนกันบ้างนะคะ เพื่อให้การเรียนการสอนของเราสนุกสนานมากยิ่งขึ้นนะคะ ก่อนที่เรียนเรื่องต้นจาก เรารู้จักครู (ภูมิปัญญา) คนใหม่กันก่อนนะคะ ครูภูมิปัญญา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเต็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรลือสตาม (บ้านตาหาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ไม่ใช่ชีวิตที่โหดร้ายเกินไปเอง ก่อนมาเรียนเรื่องต้นจาก เรามาทำความเข้าใจกับครู โสมก่อนนะ
 ตะเคียน ๆ คนไหนมีคำถามจะถามครู โสมบ้างคะ

- น้องปิ่น : ครู โสมเป็นใครคะ
- ครู กัญ : แล้วเคียน ๆ ทราบไหมคะว่าครู โสมเป็นใคร
- น้องนุร : ไม่รู้แต่
- ครู กัญ : เคียน ๆ ลองทายดูดีคะ
- ครู กัญ : ครู โสมก็พี่สาวของครู กัญ
- ครู กัญ : หน้าเหมือนกินไหมคะ
- น้องปิ่น : หน้าเหมือนกัน
- ครู กัญ : แล้วใครช่วยก่ากันคะ
- น้องปิ่น : ครู โสมช่วยก่า
- ครู กัญ : แล้วใครแก้ก่าคะ
- น้องปิ่น : ครู กัญแก้ก่า
- ครู กัญ : ครู จะเป็นคนแก้ก่า ทำไปพูดความจริงคะน้องปิ่น

อย่างเช่นครู กัญกับครู โสมเยอะไป เคียน ๆ คน

เราก็เข้ามาพอกพอนปากหอมคอ เรามาเข้าเรื่องกันดีกว่านะ (ครู โสมพูด) เคียน ๆ เห็นไหม
 ค่ะว่าวันนี้ครู โสมพาอะไรมาเยอะแยะ วันนี้เรามาเรียนเรื่องต้นจากกันดีกว่า ครู โสมมีส่วนต่าง ๆ
 ของต้นจากให้เคียน ๆ ดู เคียน ๆ จ้ามีเขาเรียกว่าอะไรคะ

- น้องอัย : ไปจากครับ
- ครู โสม : แล้วไปจากเขาไปทำอะไร
- น้องอัย : ไปจากเขาไปไว้ชุดครับ ที่บ้านเขาชุดไปจากเหมือนกัน
- ครู โสม : แล้วเขาเรียกว่าอะไรคะ (ครู โสมขกวงจากขนั้น)
- เคียน ๆ : ทุกคนงมมากเลยเพราะไม่มีใครรู้จักและไม่เคยเห็นด้วย
- ครู โสม : นี่เขาเรียกว่าวงจากคะ/ครับ
- ครู โสม : แล้วนี่อะไรคะ
- เคียน ๆ : ดอกจากครับ
- ครู โสม : แล้วนี่อะไรคะ
- เคียน ๆ : ถูกจากครับ
- ครู โสม : แล้วลูกเขาไว้ทำอะไรคะ
- น้องนุร, น้องปิ่น, น้องอัย : เขาเอาไว้กิน

เด็ก ๆ รู้จักกันหลายคน โดยเฉพาะน้องปิ่น น้องนุร รู้จักเกือบทุกคน น้องปิ่น ตอบว่า มะ
น้องปิ่นออกไปจากกัน นั่นแหละที่บอกได้ว่าไปจากเขาเอาไว้ทำอะไร เมื่อครูโสมมองส่วนต่าง ๆ
กันแล้ว ครูโสมเริ่มสาธิตการลอกใบจากให้เด็ก ๆ ดู เด็ก ๆ เริ่มสนุกมากกับการลอกใบจาก น้องอิว
เป็นคนแรกเลยที่ออกมาลอกใบจาก น้องปิ่นว่าน้องปิ่นลอกด้วยดีจ้า เด็ก ๆ ทุกคนเริ่มสนุกกับการ
ลอกใบจาก เริ่มกล้าๆทุกคน และอยากลอกใบจากกัน ส่วนเด็กผู้หญิงไม่มีใครกล้ามาลอกใบจาก
ผู้หญิงก็คัดค้านจากที่จะทำขมขื่นจาก วันนั้นครูเก็ย,ครูหยาด,ครูนุ้ย สนุกกับการลอกใบจากไป
เหมือนกัน โดยเฉพาะครูหยาดที่ไม่เคยลอกใบจากเลย สามารถลอกได้เหมือนกัน วันนั้นทั้งครูและ
เด็กทุกคนสนุกกับการลอกใบจาก

เมื่อลอกใบจากเสร็จ ครูโสมเริ่มผ่าลูกจากให้เด็ก ๆ ดู เมื่อครูโสมเริ่มผ่าลูกจาก เด็ก ๆ เห็น
ต่างก็ดีใจมากเลย ทุกคนอยากกินลูกจากกันทุกคน เด็ก ๆ ทุกคนเริ่มแย่งกันกินลูกจาก เด็ก ๆ ปล่อยให้
เรียบร้อยก่อนนะละ เคี้ยวครูโสมให้กินทุกคน น้องปิ่นรีบไปเอาจานที่ได้ลูกจาก ตอนแรกก็ไม่มี
ใครกล้ากิน เกรงใจ ไม่มีใครกล้าเหยียบลูกจากในงาน (เร็ว ๆ แลครุชอกมาแล้ว)

หลังจากที่เด็ก ๆ ทุกคนได้กินลูกจากกันทุกคน ครูโสมเริ่มสาธิตการทำน้ำจิ้มจาก เด็ก ๆ
ทุกคนดีใจมาก เพราะจะได้ชิมน้ำจิ้มจากแล้ว ก่อนทำน้ำจิ้มจาก ครูโสมสาธิตการชิมน้ำจิ้มจาก เด็ก ๆ
ทุกคนหัวเราะครูโสม เพราะครูโสมชิมมาแล้วทำให้ตาลุกด้วย เด็ก ๆ ก็เลยชอบมาก

น้องปิ่นพูดว่า ครูโสมทำน้ำจิ้มจากได้แล้วละ น้องปิ่นอยากชิมมาแล้วด้วย เมื่อเด็ก ๆ ทุก
คนเรียกร้องอยากชิมน้ำจิ้มจากแล้ว ครูโสม . ครูเก็ย, ครูนุ้ย , ครูหยาด หลังสาย เริ่มกินลูกจาก
เพื่อเอาก้านจากมาทำน้ำจิ้มจาก เมื่อได้ก้านจากมากพอสมควรแล้ว ครูโสมเริ่มทำน้ำจิ้มจากจาก
ให้เด็ก ๆ ทุกคน เมื่อครูโสมทำน้ำจิ้มจากเสร็จ ครูโสม แจกน้ำจิ้มจากให้เด็กทุกคนเล่น เด็ก ๆ ทุก
คนเล่นน้ำจิ้มจากกันอย่างสนุกสนาน

วันพุธ ที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2553

หลังจากเช้าแถวเคารพชาติเสร็จ เด็ก ๆ แยกย้ายกันไปเล่นน้ำ เมื่อเล่นน้ำเสร็จครูเก็ยกับครู
หยาด เอาเสื่อมาปูหน้าห้องเรียนเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศการเรียน เรียนในห้องทุกวัน เด็ก ๆ เริ่มเบื่อ
วันนี้รามาริยนนอกห้องเรียนบ้าง เพื่อให้เด็ก ๆ เบื่อ วันนี้เราจะมาทำขมขื่นจากกัน จึงสะดวก
ที่มาริยนนอกห้องเรียน ครูเก็ยและครูหยาดจัดเสื่อ ๆ ให้นั่งเป็นแถว เด็ก ๆ จับให้ล่กันนั่งเป็นแถว
และสนใจมากกว่าวันอื่น ๆ

วันนี้ครูทำอะไรกันครับ (น้องปิ่นถาม) เด็กอายุ 4 ขวบจะสนใจมากกว่าเด็กอายุ3 ขวบ เด็ก
อายุ 3 ขวบ เมื่อได้มาริยนนอกห้องเรียนต่างก็เล่นจับกัน เล่นกันอย่างสนุกสนาน ครูเก็ยนำพัฒนา
ออกมาเปิดข้างนอก เพื่อให้เด็ก ๆ ร่อนเดินไป เด็กอายุ 3 ขวบ เล่นพัฒนากันจนรู้ว่าไปหมด กว่า
จะจัดให้เป็นระเบียบอีกครั้ง ทำให้ครบชุดหัวไปหมด หลังจากจัดให้เด็กนั่งเป็นระเบียบอีกครั้ง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กระดับวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลธิสถาน (บ้านตาพง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูก็ยเริ่มสอนก่อนมาทำงานผม ครูก็ยเตรียมความพร้อมโดยให้เด็กปรมมือ 1 ครึ่ง ปรมมือ 2 ครึ่ง ปรมมือ 3 ครึ่ง เมื่อเด็กนั้นเป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว ครูหยาดจึงเตรียมอุปกรณ์และส่วนส่นของขนมไปบอก ครูหยาดนำตาไปพอกมาตั้ง เด็ก ๆ ทุกคนตอบกันว่า “ตาไฟ” ครูไม่ต้องการเด็ก ๆ ก็ สามารถตอบได้ว่านี่เขาเรียกว่า “ตาไฟ”

ครูก็ยเริ่มตั้งคำถามให้กับเด็ก เด็กก็รู้จักใหม่ละมีเขาเรียกว่าอะไร

เด็ก ๆ ตอบว่า “ตา”

เมื่อเด็ก ๆ รู้จักตาไปพอกแล้ว ครูหยาดนำถ่านมาให้เด็ก ๆ ครูก็ยก็ตั้งคำถามให้กับเด็ก ๆ ว่าเด็ก ๆ รู้จักไหมเอ่ยนี่คืออะไร

ครูก็ย : เด็ก ๆ รู้จักไหมเอ่ยนี่คืออะไร

เด็ก ๆ : รู้จักค่ะ

ครูก็ย : เขาเรียกว่าอะไรกันละ

น้องปิ่น : ถ่านครับ

ครูก็ย : ถ่านคืออะไรละ

น้องปิ่น : ถ่านเงิน

ครูก็ย : สีอะไรกันละ

น้องปิ่น : สีดำครับ

ครูก็ย : เมื่อไฟติดที่ถ่านจะเป็นอย่างไรละ

น้องญา : ร้อนมากค่ะ

ครูก็ย : เมื่อไฟติดสีอะไรละ

น้องญา : สีส้มค่ะ

ครูก็ย : เด็ก ๆ จับได้ไหมค่ะ

เด็ก ๆ : ไม่ได้ค่ะ/ครับ

ครูก็ย : แล้วนี่เขาเรียกว่าอะไร

น้องปิ่น : ที่ข้างปลาคาร์บ

ครูก็ย : ใช่ข้างปลาคาร์บ เขาเรียกว่า “ตะแกรง”

ครูก็ย : เราใช้ตะแกรงอย่างขนมจากกันค่ะ

หลังจากเด็ก ๆ ได้รู้อุปกรณ์ที่ใช้ข้างขนมจากแล้ว เราว่าส่วนส่นของขนมจากกันดีกว่านี่นะ (ครูก็ยพูด)

ครูหยาดเตรียมส่วนส่นผสมและอุปกรณ์วางไว้บนโต๊ะอย่างป็นระเบียบเตรียมให้เด็ก ๆ ได้รู้จัก ครูก็ยเริ่มตั้งคำถาม ตามเด็ก เราว่ารู้จักส่วนส่นส่นกันก่อนนะค่ะ

ครูก็ย : นี่เขาเรียกว่าอะไรค่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสีลาบ (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เด็ก ๆ : แป้ง (เด็กตอบกันเกือบทุกคนว่า “แป้ง”)
ครูก็ย : เขารียกว่าแป้งอะไรคะ
เด็ก ๆ : เด็ก ๆ นุ่งง เมื่อครูก็ยถามว่าแป้งอะไร เพราะเด็กคงไม่รู้จักหรือกว่าแป้งอะไร

ครูก็ย : เขารียกว่าแป้งข้างเหนียวคะ/ครับ
เด็ก ๆ : อ้อแป้งข้างเหนียว
ครูก็ย : แล้วนี่เขารียกว่าอะไรคะ/ครับ
น้องญา : น้ำผึ้งคะ
ครูก็ย : ถูกคะ น้ำผึ้งเป็นภาษาถิ่นใต้คำ/แต่ภาษากลางเขารียกว่าน้ำตาลทรายคะ/ครับ

เด็ก : น้ำตาลทรายคะ/ครับ
ครูก็ย : แล้วนี่เขารียกว่าอะไรคะ/ครับ
เด็ก ๆ : ทรายอะคะ/ครับ
ครูก็ย : ใช้พรารว คำว่า “พรารวเป็นภาษาใต้ แต่ภาษากลางเขารียกว่า “มะพร้าว”

เมื่อรู้จักส่วนผสมของขนมจากแล้ว เราร่วมมาทำขนมจากกันดีกว่า
มีขั้นตอนการทำดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 1. เตรียมกะละมังและอุปกรณ์
2. ใส่น้ำ แป้งข้างเหนียว น้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายแดง มะพร้าวอ่อน
เกลือ คนให้เข้าหากัน

3. นำแป้งที่เตรียมไว้ นำมาห่อในใบจาก แล้วลัดด้วยก้นมะพร้าว
4. ห่อเสร็จนำมาขายไป พลิก ไปพลิกบางจตุก
5. ยกใส่จาน ที่เตรียมไว้ให้เย็นก่อนแล้วค่อยรับประทาน

ขณะที่ครูย่างไฟนั้นเด็ก ๆ ก็พูดขึ้นมาว่า ครูเราขายขนมจากแล้วแต่ ครูหยาดพูดขึ้นว่า เคียวก่อนลัดคะ ขนมยังไม่สุกเลย กินยังไม่ได้ ครูหยาดอย่างขนมจากด้วยความสนุก เพราะทั้งร้อน เมื่อมีใบจากที่ร้อน ครูหยาดก็ตกใจทุกที จนเด็ก ๆ หัวเราะครูหยาด (น้องญาว่าครูหยาดเป็นตัวตลก) ครูก็ยก็แซวขึ้นมาว่า เด็ก ๆ คอยดูดี ๆ นะว่า ครูหยาดอะไรก็ด เห็นตั้งอุทานขึ้นมาที ๆ ส่วนครูนี้ย ครูก็ย หัวถึงสาย , ห้อยนมจกด้วยควมมมมือเหมือนกิน แป้ง 1 กิโลกรัม ห้อยเสร็จภายในไม่กี่นาที (ห่อแกงบอนนี้เราจะพาไปห่อขายในงานนิทรรศการหรืองานต่าง ๆ)เมื่อครูหยาดห่อขนมจากหมด ครูหยาด ครูก็ย ก็จกตเด็ก ๆ นุ่งให้เป็นระเบียบ เด็ก ๆ นุ่งเป็นระเบียบกันทุกคน ครูก็ยให้เด็ก ๆ อ่านดู

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษาชั้นวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปู่ญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรลือสถาน (บ้านตาหาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

อาจกินขนมเค้ก ๆ ทุกคนอ่านคู่มือพร้อมกัน (เพราะทุกคนอยากกินขนมจากกันแล้ว) จนมาจาก 1
ก็โลกรั้ม เค้ก ๆ กินจนหมดเลย เค้ก ๆ ทุกคนมีความสุขมากเลยที่ร่วมกันกินขนมจากในวันนี้

วันหยุดพิเศษที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้ก็เป็นวันที่ 4 แล้วที่เรี้นเรื่อง “ต้นจาก” เค้ก ๆ นั้นเป็นครึ่งวงกลม ทั้งเค้กอายุ 3 ขวบ
และอายุ 4 ขวบ (เค้ก ๆ เริ่มเรียนรู้กฎระเบียบมากขึ้น) ครูก็เตรียมความพร้อมด้วยถวถวปรบมือ 1
ครึ่ง 2 ครั้ง 3 ครั้ง 4 ครั้ง ปรบมือเร็ว ๆ เค้ก ๆ ปฏิบัติพร้อมกัน เมื่อเด็กพร้อมก็กันอย่างเรียบร้อย
แล้วครูก็พร้อมและถามความรู้เดิมเรื่องต้นจาก เค้กตั้งคำถามโดยถามเด็ก ๆ ทุกคนตอบกัน
พร้อมกันทำขนมจาก ครูก็ถามว่าส่วนต่าง ๆ ของต้นจากนำมาทำอะไรได้บ้างคะ

- ครูก็ย : ใบจากเอาไว้ทำอะไรคะ
 - เด็ก ๆ : รอกาะ
 - ครูก็ย : ไข่คะ/ครับ รอกาะเป็นภาษาใต้คะ/ครับ
 - ครูก็ย : ลูกจากเอาไว้ทำอะไรคะ/ครับ
 - ฟ้าเรือด : เอาไว้กินครับ
 - ครูก็ย : แล้วเปลือกลูกจากเอาไว้ทำอะไรได้บ้างคะ
 - เด็ก ๆ : ทุกคนนั่งง
 - ครูก็ย : นำลูกจากที่ผ่าแล้วมาให้เด็ก ๆ ดู
 - ครูก็ย : วนนี้เราจะปั้นสี่คะ/ครับ
 - เด็ก ๆ : ปั้นจากอะไรคะ/ครับ
 - ครูก็ย : ปั้นจากเปลือกลูกจากคะ/ครับ
 - เด็ก ๆ : เค้กทุกคนนี้ด้วยความสนใจ (เพราะเค้ก็ยังไม่เคยได้ทำ)
 - ครูก็ย : เค้กใครจะสาธิตให้ดูนะคะ
 - ครูหยาด : ครูหยาดสาธิตการปั้นสี่จากลูกในเค้ก ๆ ครูหยาดปั้นสี่เป็นรูปดอกไม้
 - ครูหยาด : สวยไหมคะ , ของคุณครู
- คนไหนที่นั่งเป็นระเบียบก่อนครูจะให้ทำก่อนเพื่อนคนอื่น ๆ นะคะ (น้องปิ่นนั่งเป็น
ระเบียบคนแรก)
- น้องปิ่น ทำอย่างสนุกสนาน (ผลงานออกสวย)
- คนที่ปั้นสี่มา ๆ ภาพจะไม่ค่อยดี คนไหนที่ปั้นแรง ๆ ภาพจะออกมาสวย
- เด็ก ๆ : ทุกคนปั้นสี่ความสนุกสนานทุกคนออกมาสวย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของคณาจารย์จากแหล่งเรียนรู้และปฏิบัติ ๒๕๕๒
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสถาน (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

วันศุกร์ ที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2552

หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติออกกำลังกายเสร็จ เด็ก ๆ เริ่มเดินเข้าห้องอย่างมีระเบียบพร้อมที่จะเริ่มต้นจาก วันนี้เป็นวันที่ 5 ที่เริ่มเรื่องต้นจาก

ครูก็ยอมรับความพร้อมโดยให้เลือกร่องเพลงกล่อมเด็ก โขนและและเพลงกล่อมเด็กนกเออดนก เพื่อให้เด็กได้ท่องจำสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้ว

ครูก็ , ครูหยาด , ครูนุ้ย จัดเด็ก ๆ ให้นำเป็นวงกลม ก่อนสรุปเรื่องต่อจาก ครูก็ให้เด็ก ๆ อ่านคู่มือก่อนเรียน และเตรียมความพร้อมก่อน 5 นาที หลังจากนั้นเข้าสู่บทเรียน ครูก็ถามความรู้เดิมที่ครูโสมสอนว่าสอนเรื่องอะไร เด็ก ๆ ตอบว่า เรื่อง ต้นจาก ครูก็ถามเด็ก ๆ ว่า ส่วนต่าง ๆ ของต้นจากเขารียกว่าอะไรบ้างคะ

น้องอิรุฟาน : มีใบจากครับ
น้องอิรุฟาน : มีลูกจากครับ
น้องฟาญล : ยอดจากครับ

ครูก็ถามว่าส่วนต่าง ๆ สามารถนำมาทำอะไรได้บ้างคะ

น้องอิรุฟาน : ก้านจากนำมาทำไม้ก้านจาก
น้องฝ้าย : ลูกจากนำมาเป็นสี
น้องฟาญล : ใบจากนำมาทำขนมจาก

ครูก็ถามเด็ก ๆ ใบจากกินได้ไหม : กินได้ถ้ากินไม่ได้อีกเลย (น้องชุนนุญพูด)

หลังจากสรุปผลเรื่อง ต้นจากแล้วเด็กมีความรู้เรื่องต้นจากมากขึ้น และสามารถบอกชื่อส่วนต่าง ๆ ของต้นจากได้ (เด็ก 4 ขวบ บางคนที่บ้านมีอาชีพปลูกใบจาก โดยเฉพาะเด็กชายจะรู้จักบ้างพอสมควร)

กิจกรรมสร้างสรรค์วันนี้ให้เด็ก ๆ ทำแบบฝึกหัดข้อที่มีความสัมพันธ์กัน

ครูก็ : ใบจากทำอะไรได้บ้างคะ

อิรุฟาน : ใบจากไว้ทำขนม

ครูก็ : ลูกจากไว้ทำอะไร

อิรุฟาน : เอาไว้กิน

ครูก็ : ยอดเอาไว้ทำอะไร

อิรุฟาน : เอามาทำใบจากไว้ดูด

จะเห็นว่าเด็กทำอย่าง (น้องอิรุฟาน) ตอบคำถามที่ครูก็ถามได้ค่อนข้างดี แสดงประสิทธิภาพเรื่องต้นจากมีมากพอสมควร

ครูก็แจกแบบฝึกหัด จับคู่ภาพความสัมพันธ์ คนไหนนั่งเรียบร้อยก่อน คุณครูแจกก่อนนะ
ค่ะ เด็ก ๆ ทุกคนนั่งกันเป็นระเบียบ ครูก็ยอมรับแจกการบ้านให้กับเด็ก ๆ เด็กอายุ 4 ขวบ จะมีความ
เข้าใจมากกว่าเด็ก 3 ขวบ (น้องอิรฟานจะรู้มากกว่าเพื่อน ๆ) และทำแบบฝึกหัดเสร็จก่อนเพื่อน
หลังจากทำแบบฝึกหัดเสร็จ ครูก็นำคำถามจากออกมาสาธิตการชี้คำถามจากให้เด็ก ๆ
และในขณะที่ชี้คำถามจากให้ดูนั้น ครูก็ว่าคำกลอน มอ้ย ม ม้า

มอ้ย ม ม้า
แมงแครงกล้า ม้าอาหรับ
พวกทหาร ใช้ชีชบ
รุกไปจับศัตรูเอย

อีก 1 คำกลอน

ม้าวิ่งกับฯ เตี้ยม้ารับตัวเราไป
ม้าวิ่งเร็วไว ความตั้งใจ ความกับฯ
ม้าวิ่งเร็วไว สุขีหายไป
ม้าวิ่งเร็วไว ความตั้งใจ ความกับฯ

ครูก็ยี่ได้คำถามจากให้เด็ก ๆ ทุกคนแล้วจัดแถวเป็นลำดับ ครูนำยี่แข่งถูกฝึกการเล่นม้า
ก้านจากให้เด็ก ๆ โดยให้แข่งกันทีละ 2 คน ใครที่ความและวิ่งเร็วกว่าเพื่อนจะเป็นผู้ชนะ คู่แรก
เริ่มต้นจาก อิรฟานกับ อานัส กับการแข่งขัน อิรฟาน จะวิ่งเร็วกว่าอานัส คู่ที่ 2 ชุนนุณกับพีรชาน
ผลคือ พีรชานเป็นผู้ชนะ คู่ที่ 3 สุภยิยะกับอิรชญา ผลคือน้องญาเป็นผู้ชนะ คู่ที่ 4 น้องฟาร์เญล
กับนัศรูน ผลคือนัศรูนชนะ ให้แข่งขึ้นจนครบทุกคู่ มีทั้งหมด 8 คู่ 16 คน และไม่มีคู่ คน 1 ไม่ยอมชี้
คำถามจาก (น้องนาธาน) และเห็นม้าแล้วกลัว ไม่กล้าชี้มันเองคานา เด็ก ๆ ทุกคนชี้คำถามจากกัน
อย่างสนุกสนานและเต็มไปด้วยเสียงหัวเราะของการชี้คำถามจาก

สรุป เด็กทุกคนมีความสนุกสนานกับการชี้คำถามจาก และวิ่งแข่งกันกันไปทั่วบริเวณ
โรงเรียนซึ่งการชี้คำถามจากสามารถนำมาดัดแปลงจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนก็ได้ (เป็น
กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ) หรือกิจกรรมกลางแจ้งก็ได้

รายละเอียดการจัดการเรียนการสอนรูปแบบที่ 2

กระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบที่ 2

ก่อนออก

- สร้างข้อตกลงในเรื่องของมารยาทและการปฏิบัติตัวในขณะที่ออกเรียนนอกสถานที่

ระหว่างออก

- สำรวจตั้งต่าารอบตัว

กลับมาจัดกิจกรรมในห้องเรียน

- ให้ความรู้ที่เด็กอยากจะเรียนมากที่สุด

จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- คงสื่กรายละเอียดเรื่องที่ยังเรียน เติมเต็มเรื่องต่างๆตามที่เด็กคิดออกมา

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

- คุพัฒนาการของเด็ก และเด็กได้อะไรจากการเรียนรู้

เด็กรุ่นที่ 1 เดือนพฤศจิกายน 2551 (ปีการศึกษา 2552)

วันจันทร์ที่ 10 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

เตรียมตัวก่อนพาเด็กออก

กำหนดข้อตกลงในการปฏิบัติตนขณะเรียนนอกสถานที่โดยให้ทุกคนช่วยกันคิดข้อตกลงร่วมกัน เช่น แต่งกายเรียบร้อย เข้าแถวเป็นระเบียบ หาสุนัขนำแถว เพื่อดูแลความเรียบร้อยของเพื่อนๆขณะเดินทางออกศึกษานอกสถานที่,อ่านคู่มือ (บทขอพร) ก่อนออกจากศูนย์ฯ เมื่อเลิกฯเห็นผู้คนที่กล่าวสวัสดีทักทายพร้อมๆกัน พบเห็นสิ่งใดพูดคุยซักถามได้

วันอังคารที่ 11 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ก่อนพาเด็กออก

1. ทบทวนข้อตกลงในการปฏิบัติตนขณะออกไปเรียนนอกสถานที่

วิธีดำเนินกิจกรรม	ครูใช้สื่อหุ่นละคร มาทบทวนข้อตกลงกับเด็กๆ ก่อนพาเด็กฯ
ร่วมสนทนาตั้งข้อตกลงอย่างสนใจทุกคน และสนุกสนาน เมื่อคุณครูถามเด็กผ่านตัวหุ่น	ต้องเดินเป็นแถวมีระเบียบค่ะ
เด็กหญิงสรวิศ (น้องซา) :	ใส่เสื้อคลุมเรียบร้อยค่ะ
เด็กหญิงตนา :	ใส่เสื้อคลุมเรียบร้อยค่ะ
เด็กชายภูรินทร์ :	ใส่รองเท้าเรียบร้อยครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลาพาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เด็กชายมาอาarif : ต้องแต่งตัวเรียบร้อยครับ
เด็กชายชนาก : พบผู้ใหญ่ให้กล่าวสวัสดี “ อัสลามมู
อาลัยกุม”
เด็กชายเจซาน : กล่าว “อัสลามมูอาลัยกุม” ทั้งตอนไป
และตอนกลับด้วยครับคุณครู

บางข้อเด็กๆนึกไม่ออก ครูช่วยเสริมให้เพิ่มเติม เมื่อทำการทบทวนเสร็จแล้ว เด็กๆ
แต่งตัวเองให้เรียบร้อย เช่นแถวรอ พร้อมที่จะออกไปเรียนรู้นอกสถานที่

เตรียมตัวออกนอกสถานที่

1. แต่งกายเรียบร้อย
 2. จัดแถวเรียบร้อยและหาผู้นำแถว
 3. อ่านคู่มือ (บทข้อพร) ก่อนออกจากศูนย์ฯ
- ระหว่างทาง

เมื่อออกจากศูนย์ฯได้พบผู้นำ ได้หยุดสังเกต เด็กๆไม่ตาม ครูต้องกระตุ้นเด็กด้วยคำถาม
จึงมีการสังเกตเกิดขึ้น ครูถามเด็กว่าเห็นอะไรบ้าง

เด็กชายเจซาน : เห็นต้นไม้
ครู : ต้นอะไร
เด็กชายเจซาน : ต้นกล้วย มีสระน้ำอยู่ด้านหลัง
เด็กอา : ตอบพร้อมๆกัน เห็นดอกไม้, สีเสื้อ, มีห้องใน
ศูนย์ฯ

ก่อนออกเดินทางต่อ ครูทำให้เด็กสังเกตอีกครั้งหนึ่ง มีขยะอยู่ข้างศูนย์ฯ เด็กๆบอกว่าไม่
ดี ต้องทิ้งขยะในถังขยะแล้วเด็กๆก็ร้องเพลงลงเก็บขยะขึ้นพร้อมกัน “อย่าทิ้ง อย่าทิ้ง อย่าทิ้ง
แฉะจะสกปรก ถ้าเราเห็นมันรัก ต้องเก็บ ต้องเก็บ”

จากนั้นเดินทางต่อ ครูบอกให้หยุด เด็กจะมีระเบียบในแถว ยกเว้นเด็กชายโธซาน ที่อยู่
ไม่เป็นระเบียบ ครูและเพื่อนต้องคอยเตือนอยู่เสมอ ครูบอกให้เด็กช่วยกันสังเกตสิ่งที่อยู่
ข้างหน้า ว่าพบเห็นอะไรบ้าง

ครู : นี่ต้นอะไร
เด็กอาพูดพร้อมกันว่า : ต้นปาล์ม
ครู : ส่วนประกอบของต้นปาล์มมีอะไรบ้าง
เด็กชายอุรินทร์ : ลูกปาล์มครับ
ครู : เอาไปทำอะไรคะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านกลาง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.บุรีรัมย์

เด็กชายภูรินทร์ : เอาไปขายได้เงิน
เด็กชายมาอาร์ท : มีใบยาวๆ
เด็กหญิงฟาน่า : มีหนามแหลมคม

จากนั้นเดินทางต่อ ผ่านร้านค้า เจอเจ้าของร้านค้า เด็กๆหยุดพักขาย ให้สถานพร้อมกัน
ว่า “อัสตลามนุอาลัยกุม” เด็กๆไปนั่งที่ในร้านค้า

เด็กชายภูรินทร์ : กินน้ำชา
เด็กชายเจฮาน : สั่งน้ำชาครับ

เด็กๆเพลิดเพลินนั่งเล่นสนทนากันซาซึ้งซาซึ้งร้านค้าอย่างสนุกสนาน แล้วเด็กๆก็เดินเข้าสวน
ยางที่ติดกับร้านค้า บางคนก็ปลูกยางมือเพื่อนที่เก็บใส่กระเป่าเสื่อถือ
เด็กชายมาอาร์ทปลูกยางเป็นคนแรก แล้ววาดให้เพื่อนๆ

เด็กชายชนากร : เก็บลูกยางจากตรงไหน

เด็กหญิงสุนิศา : เก็บลูกยางมาให้ครูดู

เด็กชายอติฟ : เก็บขยะไม่รู้ว่าจะใส่ไว้ที่ไหน ถือไม่หมด ครูเห็น

เด็กชายรุสดี : เห็นน้ำยางในกะลาที่รองน้ำยาง บอกครูว่าน้ำยาง

แห้ง เป็นขี้ยาง

เด็กชายเจฮาน : เก็บลูกยางไปขายได้เงิน

เด็กๆเก็บลูกยางอย่างสนุกสนาน ครูบอกให้เด็กๆอย่างเข้าไปในสวนยางเล็กๆ ระวังสูง
หลังจากนั้นตั้งแถวใหม่เดินทางกลับชุมชนฯ กลับมาถึงโรงเรียน ให้เด็กๆเช่นแถวต้นน้ำ เป็น
ระเบียบเรียบร้อยเมื่อเด็กๆคืนนี้เรียบร้อย แล้วครูให้เด็กๆกลับไปพักในห้องเรียน แล้วทำ
กิจกรรมต่อไปห้องเรียนครูถามเด็กๆ ว่าเด็กๆพบเห็นอะไรบ้าง จากที่ได้ออกไปเรียนรู้นอก
สถานที่ศึกษาบอกพบต้นไม้, ดอกไม้, ผีเสื้อ, ขยะ, ต้นยาง, ต้นปาล์ม, ร้านค้า, ลูกยางพารา ครู
ให้เด็กอ่านลูกยางที่เก็บได้ไว้ในกล่อง แต่เจฮานไม่นำมารวมกับเพื่อนๆ บอกว่าจะนำกลับไปขาย

สรุป ในการออกศึกษานอกสถานที่เป็นครั้งแรกเด็กๆที่กล้าแสดงออกความคิด กล้าพูด กล้าคุย

1. เด็กชายมาอาร์ท มุส๊ะ
2. เด็กชายภูรินทร์ กายอ (อับบัส)
3. เด็กชายชัตรภูมิ เทพบุตร (เจฮาน)
4. เด็กหญิงคานา คิงหวัง
5. เด็กหญิงสวรรค์ หวันสู (น้องซา)
6. เด็กหญิงฟาน่า จันทร์เพ็ญ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษาชุมชนวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาฉบับรัช พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือติตตาม (บ้านลาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

สรุปผล การทำกิจกรรมด้วยการพิมพ์ภาพจากลูกข่ายพาราในห้องเรียน

- เด็กๆเข้าใจการแบ่งกลุ่ม สามารถทำได้ด้วยตนเอง
- เด็กๆเข้าใจวิธีการทำงานกลุ่มร่วมกัน รู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือกัน
- เด็กๆรู้จักการพิมพ์ภาพด้วยลูกข่ายพารา และรู้จักทำด้วยตนเอง
- เด็กๆได้ฝึกสมาธิและพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กๆให้แข็งแรง
- เด็กๆมีความสนุกสนานและเพลิดเพลินในงานศิลปะ
- เด็กๆภูมิใจในผลงานของตนเอง และสนใจชื่นชมในผลงานของเพื่อนๆด้วย
- เด็กๆได้พัฒนาทั้ง 4 ด้าน ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

วันจันทร์ที่ 17 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ก่อนพบเด็กออก

วิธีดำเนินกิจกรรม
1. ทบทวนชื่อตกลงในการปฏิบัติตน ขณะออกไปเรียนนอกสถานที่

ครูใช้สื่อหุ่นละคร มาทบทวนชื่อตกลงกับเด็กๆ ก่อนพบเด็กออก เด็กๆร่วมสนทนาถึงข้อตกลง อย่างสนใจทุกคน และสนุกสนาน เมื่อครูถามเด็กผ่านตัวหุ่น

เด็กหญิง คานา	:	แต่งตัวเรียบร้อยค่ะ
เด็กหญิง สวรรส	:	ใส่เสื้อคลุมด้วยค่ะ
เด็กชายณัฐพล	:	ใส่ถุงเท้ารองเท้าครับ
เด็กชายเบจฮาน	:	ต้องเดินเป็นแถว
เด็กชายมาอารีฟ	:	ให้สัสสมครับ
เด็กชายภูมิรินทร์	:	ให้ผมเป็นผู้นำแถวครับ

บางชื่อเด็กๆนึกไม่ออกครูช่วยบอกเพิ่มเติม เมื่อทำการทบทวนเสร็จแล้ว เด็กๆแต่งตัวเองให้เรียบร้อย พร้อมทั้งจะออกไปสู่นอกสถานที่

เตรียมตัวออกนอกสถานที่

- แต่งกายเรียบร้อย
- จัดแถวเรียบร้อยและหาผู้นำแถว
- อ่านคู่มือ (บทขอพร) ก่อนออกจากศูนย์ฯ

ระหว่างทาง

เมื่อออกจากศูนย์ฯ ไปพบเข้าของบ้านที่อยู่ข้างศูนย์ฯ เด็กๆหยุดพักทักทายให้สถานที่พร้อมๆกันว่า “อัสลามมูออลัยกุม” แล้วเดินต่อไปเรื่อยๆจนถึง บ้านชายคนหนึ่ง เด็กๆก็หยุดพักทักทายให้สถานที่กันว่า “อัสลามมูออลัยกุม” แล้วเดินต่อไปเรื่อยๆอีก ในขณะที

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรอุลอิสลาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เดินไปเตี๊ยกๆ ไม่คอยถามครู แล้วเด็กชายเองสถาน ก็พูดขึ้นว่า “ไปบ้านเราดีกว่า” แล้วเขาก็หันมา เพื่อนๆและครูและเจ้าหน้ำที่ สกว. ไปจนถึงบ้านของงเขา ได้พบกับปู่ (ชาย) ของเด็กชายเองสถาน เตี๊ยกๆก็เตี๊ยกๆกล่าวคำทักทายให้สละมกับปู่ของเตี๊ยกๆเด็กชายเองสถาน ปู่ของเด็กชายเองสถาน ก็ได้คุยกับเตี๊ยกๆ แล้วก็ได้เอาน้ำและกลั้วขมาให้เตี๊ยกๆทาน เด็กชายเองสถาน เขาไปในบ้านลูกแก้วนอนอยู่ก็บอกร เพื่อนๆว่า “มีลูกแก้วของเรา” เพื่อนก็เข้าไปดูลูกแก้วด้วยความสนใจ หลังจากนั้นก็เตี๊ยกๆก็ได้ให้สละมกับปู่ของเตี๊ยกๆเองสถาน แล้วลากลับไปยังศูนย์

กลับมาถึงโรงเรียนให้เตี๊ยกๆเข้าแถวคั้นน้ำ เป็นระเบียบเรียบร้อย เมื่อเตี๊ยกๆคั้นน้ำเรียบร้อยแล้ว แล้ว ครูให้เตี๊ยกๆมานั่งพักที่ห้องเรียน แล้วทำกิจกรรมต่อ ครูถามเตี๊ยกๆทีละคนว่าพบเห็นอะไรบ้าง จากที่ได้ออกไปเรียนรุ่นอกสถานที่ เตี๊ยกๆบอกว่า พบต้นมะขาม , ต้นมะม่วง , นก , แมว , รอยนต์ , ลูกท้อ , ผู้หญิง (ยาย) , ผู้ชาย(ปู่) , ดอกไม้, กลั้วข, รดจกทรายนต์, ต้นมะพร้าว, ตู้เย็น

เมื่อเตี๊ยกๆบอกครูก็วาดรูปให้เตี๊ยกๆดู ครูถามเตี๊ยกๆว่าอยากเรียนเรื่องอะไรทีละคน โต้ให้เตี๊ยกๆออกมาติศติศกเตอร์ที่รูปภาพต่างๆที่เลือวาด

ชื่อ-สกุล	แมว	ดอกไม้	ต้นมะพร้าว	ต้นมะขาม	อื่นๆ
1. เด็กชายฉัตรภูมิ เทพบุตร				/	คนผู้หญิง
2. เด็กชายศราวุฒธ สวณนุค					มะพร้าว
3. เด็กหญิงสวรส หวันสู			/		ตู้เย็น
4. เด็กชายชนาธิป แดว					นก
5. เด็กหญิงเมธิยา จิเหม					กลั้วข
6. เด็กชายมาอริฟ มูลิ๊ะ			/		
7. เด็กหญิงดانا ดิงหวัง					
8. เด็กชายภูมิ บุญแสน			/		
9. เด็กชายรุติ นาคสง่า			/		
10. เด็กชานภรินทร์ กายอ			/		
11. เด็กหญิงพาสาน่า จันทร์เพ็ญ			/		รดจกทรายนต์
12. เด็กหญิงเกวริน หนูตั้งซ์			/		
13. เด็กหญิงชานิสา นาคสง่า			/		
14. เด็กหญิงณัฐธินชา ชายช่วย			/		
15. เด็กหญิงโรบินา หมายถก			/		
16. เด็กหญิงอาราญา ท่าชะมวง					
17. เด็กชายณัฐ พรหมบุตร					
รวม	7	2	1	1	1

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเตี๊ยกๆวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลิตลตาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

สรุปว่าเด็กๆ ส่วนใหญ่อยากจะได้เรียนเรื่องแมว ครูและเด็กๆตกลงกันว่าจะเรียนเรื่องแมวในวันต่อไป

วันอังคารที่ 18 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ทำกิจกรรมในห้องเรียน เมื่อตกลงใจพวกกันในห้องแล้ว ส่วนใหญ่สนใจเรื่องแมวมากที่สุด จึงเรียนเรื่องแมวก่อน

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่องรูปร่างลักษณะของแมว

ครูถามเด็กว่า แมวมีรูปร่างลักษณะอย่างไร แล้ววาดรูปลงกระดาษชาร์ตสีขาวให้เด็กดูตามคำที่เด็กๆบอกว่ามีอะไรบ้าง

เด็กๆบอกว่ามีขา 4 ครูเลี้ยวตามลักษณะที่เด็กบอกบนกระดาษชาร์ตสีขาว เฉพาะขาสีขาว เด็กๆบอกยังไม่สมบูรณ์ มีหัว ตัว มีคอด้วย

- เด็กชายรออิบ แมวมีหน้า มีจมูก มีหางยาว
- เด็กชายมาอริฟ แมวมีปาก มีเขี้ยว 10 อัน แมวผมหางยาวด้วย มีนม 2 อัน มีขา 4 ขา มีหนวด มีขน
- เด็กหญิงคานา มีตา
- เด็กๆบอก แมวมีขนสั้น ขนยาว
- เด็กหญิงไมบูม มีปาก
- เด็กหญิงนริชา แมวท้องมีสีดำ
- เด็กชายเจฮาน มีนม 10 อัน แมวผมอยู่ที่ร้านลานข้างข้างบ้านผม
- เด็กชายมาอริฟ แมวมีเล็บ แมวกินน้ำ
- เด็กๆบอก แมวชี้หูขึ้น
- เด็กชายรออิบ แมวชี้หูขึ้นก่อน
- เด็กชายมาอริฟ ขี้เป็นก้อนกลิ้งๆ
- เด็กชายเจฮาน แมวบ้านผมมี 2 ตัว กินอาหาร
- เด็กชายรออิบ แมวกินอาหาร ที่ร้านสาเกลซูเปอร์มาร์ทอาหารแมว
- เด็กหญิงคานา แมวกินข้าวด้วย
- เด็กชายรุสดี แมวกินข้าวกับปลา
- เด็กชายเจฮาน แมวผมถูกหมากัด
- เด็กชายรออิบ แมวมีหู 2 หู อยู่บนหัว
- เด็กหญิง คานา แมวเราชื่อปรีไซ

หลังจากนั้นครูก็สรุป เกี่ยวกับสิ่งที่เด็ก ๆ บอกมา ให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ ตั้งใจฟังและสนใจรูป
ที่ครูวาดให้ดู

กิจกรรมสร้างสรรค์ ครูให้เด็ก ๆ ทำกิจกรรมวาดรูป แมว ตามความคิดของตนเอง
และระบายสีให้สวยงาม วัสดุอุปกรณ์ กระดาษ A4 ดินสอ สีไม้ ยางลบ
ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน เมื่อแบ่งกลุ่มเรียบร้อยแล้วครูให้เด็ก ๆ วาดรูป
รูปแมวที่วาดเองตามความคิดของตนเอง

ครูแจกวัสดุอุปกรณ์ ทำกิจกรรมเมื่อเด็ก ๆ ทำเสร็จก็นำผลงานมาส่งครูรายเอียดผลงานของ
เด็ก ๆ

- เด็กหญิงศรวัส วาดได้แก่มาก รูปแมวใส่เสื้อเหมือนการ์ตูนแมว ให้ชื่อภาพว่าแมว
หางุกด
- เด็กชายศรชุตท แมวมสีขาว แต่มองไม่ออกว่าเป็นแมว
- เด็กชายเอชาน ตั้งชื่อภาพว่า แมวสิงโต แมวหน้าเหมือนสิงโต
- เด็กชายรุสดี วาดแมวยักษ์ (แมวตัวโต)
- เด็กหญิงนิรชา วาดรูปแมว 2 ตัว มีแม่แมวชื่อสีฟ้า และลูกแมวชื่อสีส้ม
- เด็ก ๆ บางคนวาดรูปแมวได้แต่บอกชื่ออธิบายผลงานเองไม่ได้

*หมายเหตุ ก่อนทำกิจกรรมเด็ก ๆ ออกตัวบอกว่าวาดรูปแมวไม่เป็น ครูเลยออกว่าลองวาดดูก่อน
พอเด็ก ๆ ไปวาด ก็วาดเป็นทุกคน

วันที่ 19 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

เรียนรื่องหน้าแมว

หลังจากทำกิจกรรมหน้าเสาธงเสร็จ ครูให้เด็ก ๆ เข้าห้องเรียน มานั่งที่ประจำของตนเอง
แล้วทำกิจกรรมอ่านดูอาส์ต่างๆ ก่อนทำกิจกรรมอื่นๆ

ขั้นนำเรื่อง ครูให้นักเรียนอ่านคำคล้องจอง พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ “แมวอ้อย แมว
คิดถึงลูกแล้ว มันร้องเหมียว เหมียว”

หลังจากนั้นเขียนตัว C บนกระดานชาิร์ต เป็นรูปแมว แล้วถามเด็ก ๆ ว่าตัวอะไร เด็กชาย
มาอริฟ บอก ตัวซี แคทแมว ครูเลยเขียน C Cat แมว จากนั้นชี้ให้เด็ก ๆ อ่านตาม ครูพิมพ์
คำศัพท์ภาษาไทย ม. แมว โดยนำภาพ.มาวางเทียบเคียง ว่านอกจาก ม.นี้แล้ว ยังมี อะไรอีก
ได้บ้าง เด็กตอบพร้อมกันว่า ม. แมว

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เด็ก ๆ และครูร้องเพลง และทำท่า
ประกอบเพลงร่างกายของฉัน อ้อและฮี้ให้มา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และ ๓ ที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรตติสตาม (บ้านลพพลา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

“นี่คือมือ นี่คือมืออาอัลละฮ์ให้มา นี่มือซ้าย นี่มือขวา 2 มือไว้ขออุอาฮ์

นี่คือแขน นี่คือแขนอาอัลละฮ์ให้มา นี่แขนซ้าย นี่แขนขวา 2 แขนงเราไว้ขออุอาฮ์

นี่คือขา นี่คือขาอาอัลละฮ์ให้มา นี่ขาซ้าย นี่ขาขวา เราไว้เดินไปมา

นี่คือมือ นี่คือแขน นี่คือขา อัลละฮ์ให้มา

นี่ตัวเรา อัลละฮ์เมตตา สร้างเราอัลลัมตุลิลลาฮ์”

เด็กๆทำท่าทางพร้อมกันอย่างสนุกสนาน ยกเว้น เด็กชายเจฮาน และเด็กชายญูรริณห์

เด็กชายรออิบ เด็กชายญูบิ ที่สี่ก็ยกต้องสริมแรงทางลบถึงจะยอมทำในช่วงท้ายของกิจกรรม

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

จริงๆแล้วครูจะบอกส่วนต่างๆของหน้า โดยบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษพร้อมกันด้วย ที่ละส่วนของใบหน้าแมว แต่เด็กจะหยุดสนใจที่ตามาก เลยได้เรียนเฉพาะเรื่องตาในวันนี้

Eye ตา

เด็กหญิงดานา : แมวกระปุกมีขี้ตา หนูเขียนขี้ตาให้ทุกวัน

เด็กหญิงสรวส : ขี้ที่ตา ว่าแมวมีขี้ตาที่ตา ตรงรูน้ำตา

เด็กหญิงฟาฮาน่า : แมวมีขี้ตาที่ตา

เด็กหญิงดานา และเด็กชายมาอารีฟ : บอกว่าขี้ตาเหม็น

เมื่อเด็กๆช่วยกันตอบเกี่ยวกับเรื่องตาเสร็จแล้ว ครูให้การบ้าน โดยให้เด็กกลับไปดูว่าแมวที่บ้านตัวเองมีขี้ตาหรือไม่ มีตอนไหน เอจี้ตาออกอย่างไร สิ่งหน้าอย่างไร ให้สังเกตและถามผู้ปกครองที่บ้านด้วย ครูบอกตามแมวมีหลายสีไม่เหมือนกัน

เด็กหญิงดานา : แมวกระปุกมีตาสีเทา

เด็กชายมาอารีฟ : มีสีเขียว

เด็กชายเจฮาน : มีสีแดง

เด็กหญิงนัรธา : มีสีดำ

เด็กชายรออิบ : มีสีขาว

ครูถามเด็กๆว่า ตามแมวมีไว้ทำอะไร เด็กๆตอบพร้อมกันว่า : มีไว้ดู

ครูบอกเด็กๆว่าในเวลากลางคืนตามแมวมีสีแดงในเวลามืด

เด็กๆบอกว่าแมวที่บ้านมีตาสีแดงเหมือนกัน

เด็กชายเจฮาน : ตาสีแดงน่ากลัวเหมือนกัน

เด็กๆบอกว่าตามันมองเห็นมือ ก็จับหนูได้

กิจกรรมสร้างสรรค์ ระบายสีภาพแมวให้สวยงาม

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของดีกลุ่มวิจัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลืออิสลาม (บ้านลาหาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

แนวคิด เด็กมีมือ สามารถถือดินสอ, สี, วาดภาพระบายสีได้สวยงาม

วิธีดำเนินการ

- 1 ครูเตรียมอุปกรณ์ มีกระดาษรูปแมว, สีไม้
- 2 ครูให้เด็กฯแบ่งกลุ่มอิสระคน
- 3 ครูชี้แจงเกี่ยวกับการระบายสี ภาพแมวให้เด็กฯฟัง
- 4 ครูแจกกระดาษรูปแมวและสีไม้ให้เด็กฯ ใ้ระบายสีภาพแมวให้สวยงาม
- 5 ระบายสีภาพแมวเสร็จส่งครู แสดงผลงานในห้องเรียน
- 6 เก็บอุปกรณ์เรียบร้อย โดยช่วยกันในแต่ละกลุ่ม

สรุปผล

1. เด็กสามารถทำได้ดี และทำงานกลุ่มได้ดี
2. เด็กชายรออับกต่าพูดคุย แสดงความคิดเห็น ก่อนหน้านั้นเป็นเด็กหลังห้อง ชอบเล่นในเวลาเรียน แต่ตอนนี้ขยันเรียนและสนใจมากขึ้น
3. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น และมั่นใจในตนเองมากขึ้น
4. ให้การบ้านไปศึกษาใจไม่ลืมทำการบ้าน สนใจไปสังเกตและถามผู้ปกครองที่บ้าน

แนวคิด เด็กๆมีมือ สามารถถือดินสอ, สี, วาดภาพระบายสีได้สวยงาม

วิธีดำเนินการ

- 1 ครูเตรียมอุปกรณ์ มีกระดาษรูปแมว , สีไม้
- 2 ครูให้เด็กๆแบ่งกลุ่ม๐๓-๕คน
- 3 ครูชี้แจงเกี่ยวกับภาระบายสี ภาพแมวให้เด็กๆฟัง
- 4 ครูแจกกระดาษรูปแมวและสีไม้ให้เด็กๆ ่วะบายสีภาพแมวให้สวยงาม
- 5 ระบายสีภาพแมวเสร็จส่งครู แสดงผลงานในห้องเรียน
- 6 เก็บอุปกรณ์เรียบร้อย โดยช่วยกันในแต่ละกลุ่ม

สรุปผล

1. เด็กสามารถทำได้ดี และทำงานกลุ่มได้ดี
2. เด็กชายรออืบถ้ำพูดคุย แสดงความคิดเห็น ก่อน
หน้านี้เป็นเด็กหลังห้อง ชอบ
เล่นในเวลาเรียน แต่ตอนนี้ขยันเรียนและสนใจมากขึ้น
3. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น และมั่นใจในตนเองมากขึ้น
4. ให้การบ้าน ไปก็สนใจไม่ลืมทำการบ้าน สนใจไปสังเกตและ
ถามผู้ปกครองที่บ้าน

เด็กปฐมวัยที่ 2 เดือนสิงหาคม 2552 (ปีการศึกษา 2553)

วันจันทร์ที่ 31 เดือน กรกฎาคม 2552

นำเด็กออกนอกสถานที่

1. กำหนดจุดตกลงในการปฏิบัติขณะเรียนนอกสถานที่ โดยที่ผู้ดูแลครูกับเด็กช่วยกันคิดข้อตกลงร่วมกัน

1.1 แต่งกายเรียบร้อย

1.2 เข้าแถวเป็นระเบียบ

1.3 หากผู้นำแถวเพื่อดูแลความเรียบร้อยของเพื่อนๆ ของเพื่อนๆ ของเด็กทางออกศึกษานอกสถานที่

1.4 อ่านคู่มือ(บทของพร)ก่อนออกจากศูนย์

1.5 เมื่อเด็กฯเห็นผู้คนให้กล่าวทักทายพร้อมกัน

1.6 พบสิ่งใดพบอุყยชักถามได้

ครูนำสื่อตัวการ์ตูนหนั้ตุงมีหนูน้อย และไอ้โง่กับสะหม้อ มาพูดเป็นภาษาหนึ่งตระกูล เพื่อเพิ่มเติมสร้างความรู้เข้าใจในเรื่องการเข้าแถว ไม่เดินแตกแถว ให้เดินเรียงแถวเหมือนลูกเป็ด เด็กๆ ร่วมสนทนาเพิ่มเติมด้วยความสนุกสนาน

หลังจากนั้นเมื่อทุกคนเข้าใจแล้วก็เตรียมตัวออกนอกศูนย์ฯ เพื่อไปเรียนรู้นอกสถานที่

- แต่งกายเรียบร้อย
- จัดแถวเรียบร้อยและหาผู้นำแถว
- อ่านคู่มือ(บทของพร) ก่อนออกจากบ้าน

ดูอาสาก่อนออกจากบ้าน

“บิสิบิลลาลี ตะวักกิลลูลู อะลลิลลาลี ะละลหาลละ ะละลาทุอะตะอิลลาลิลลาลี”

คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ฉันขอมอบตัวต่ออัลลอฮ์ ไม่มีพลังอำนาจใดๆ ในการทำความดีและไม่มีความชั่วใดๆ ในการทำความชั่วนอกจากพระองค์เท่านั้น

ระหว่างทาง

ครูบอกให้เด็กๆดูสิ่งต่างๆที่เดินผ่านให้เด็กฝึกการสังเกตครูต้องคอยชี้คำถามกระตุ้น

เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่นำเด็กอายุ 3 ขวบ ร่วมกับเด็กอายุ 4 ขวบ ออกนอกสถานที่

ครู : เด็กๆดูสิคะอะไรเป็นต้นไม้

กาวลิน : ฝึฝึคือคะ

ครู : มีกี่ตัวคะ

วงศกร : ตัวเดียวครับ

ในระหว่างที่เดินไปเรื่อยๆผ่านบึงน้ำใหญ่

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลาพาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สุรินทร์

- วงศกร : อุเม็คในบั้งชีวิตรับ
- ครู : นิภิตัวคะ
- วงศกร : 3 ตัวกรับ พร้อมกับชุนี่วสามนิ้ว
- ครู : มีสี่อะไรคะ
- เด็ก ๆ : สี่คำ คอสีขาว คะ/ ครับ
- ครู : เปิดทำอะไรอยู่คะ
- เด็ก ๆ : กินน้ำ คะ/ ครับ

ครูเตือนเด็ก ๆ ว่าจะตักน้ำคะ เปิดมีทั้งตัวผู้และตัวเมีย เด็ก ๆ ดูซิเปิดเดินเป็นแถว ตามมือ ให้เปิดหน่อยคะ

- ครู : ใครเดินเป็นแถวจะตอบมือให้
- ศิริมชัย : นู๋ (นู่น) ตัวหนึ่งไปแล้วครับ
- ศิวกกร : ไปหาปลา , นู๋ก็ขัง(มี)ครับ
- มุมนิน : เข้(จระเข้)ก็ขัง(มี)
- เกวลิน : ปลาโลกมาก็มีคะ
- ครู : ไม่มีจระเข้และปลาโลมาหรรอกคะ เพราะน้ำมีนิดเดียว
- ครู : เด็ก ๆ ปรมาแล้วอยู่นี่หน่อยคะ
- วงศกร : รอบรรทุกโด่งครับ
- นารินทร์ : เขาเรียก กูร์(โอง)คะ
- ครู : เด็ก ๆ นายผู้ที่รับเลยคะ ตรงนั้นร้อนแดด
- วงศกร : ครูไม่มีเข้(จระเข้)หรอคะ มีแต่และมีว่าอยู่ตรงนั้น
- ครู : มาดูว่าจระเข้ วัวร้องขัง
- อันวา : ตุก
- วงศกร : วัวสีน้ำตาลครับ
- มุมนิน : วัวหางยาวครับ
- ครู : เด็ก ๆ ทำเสียงวัวร้องขังคะ
- เด็ก ๆ : มอ มอ

ครูและเด็กเดินไปเรื่อยจนไปถึงบ้านนายหลังเนิน เด็ก ๆ ทุกคนให้สวัสดีคุณหลังเนิน

พร้อมกัน (อัสลามูออลัยกุม)

พระ : ยกมือไหว้ พร้อมกันให้สวัสดี (อัสลามูออลัยกุม)

หลังเนินรับสวัสดีจากทุกคน (วาออลัยกุมมุสสลาม)

มุมนิน : นู๋(นั่น) ไก่ครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตาลัย (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 คณะสูง อ.ละงู จ.สตูล

ครู : ใ้กร้อยั้งใจค่ะ
มุนิน,พระ : ร้องเอ้กเอ้ก เอ้ก
ครู : ใ้ก้มอะไบบ้างคะ
มุนิน : ปีกครับ
พระ : มีแม่ใ้กั่ พร้อมกับนับ 4-6-8
นารีรัตน์ : มีแม่ช่วยคะครู
ครู : ลองทำเสียงแม่วาค่ะ
เด็กฯ : เหมียว เหมียว เหมียว
ครู : แมวสิอะไรคะ
เด็กฯ : สีดำคะ/ครับ
ครู : ทางต้นหางยาวคะ
ยูโธบ : ต้นครับ
สาทิทธิ์ : นังคิดว่าครับคุณครู
ครู : เด็กๆทุกคนนั่งลงคะ
ครู : ต้นอะไรคะ
มุนิน : คอกไม้ครับ
ยูวินดา : ใ้ไม่ใช้คะ
ครู : วงศกรดูซิมีไข่มดแดงไหม
วงศกร : ใ้ไม่มีใ้
สาทิทธิ์ : เอาดูขางมาให้ครู
พระ : แม่ใ้ไปไหนแล้วครับ
ครู : นื้ออะไรคะ (ครูใ้ดูดูขาง)
เด็ก : ดูขางครับ/คะ
อัญชลี : ครูนี้คะดูขาง
ศาสดา : มีเต็มหมดเลยครับ
ครู : ดูขางพาไปไหนคะ
ยูวินดา : พาไปขายคะ
ขวัญทิพย์ : นีดูขางเรา
เกวลิน : ดูขางเรามากเลย

เด็กชอบที่ใ้ใ้ใ้ใ้ดูขาง ทุกคนเก็บดูขางจะพากลับ ไปศูนย์ ยกเว้น ค.ญ.ปารณีย์ ,
ค.ญ.คานี , ค.ญ.นุชอัยฉิ ที่ใ้เก็บ ระหว่างที่ใ้เก็บดูขาง มี ค.ญ.ศุณิศา เก็บหมดทุเรียน

ครู : คุณสา นั้นไม่ใช่ลูกยางนะค่ะ เป็นเมตตาอะไรค่ะ

คุณสา : เมตตาเรียนค่ะ

ครู : ในนี้มีอะไรค่ะ (ครูให้ลูกะตาที่ใช้รองน้ำยาง)

พี่ระ : ซึ้งมากครับ

ครู : เด็กๆได้เยอะหรือยังค่ะ

กวลิน : ใช่ๆดูย(เยอะ)แล้ว

อัญชสี : น้ะคะครูหนูได้มาก

ครู : ใครได้เยอะแล้วมาขึ้นตรงนี้ค่ะ

กวลิน : เรานี่(หนูได้เยอะ)

สาสิทธิ์ : ครูเราได้เต็มเป้(กระเป๋)

ครู : ตริมีชัย ลูกอะไรนั่นที่เก็บ

ตริมีชัย : ลูกปาล์มครับ

กวลิน : ไม้ใช่ลูกปาล์มมีหนามด้วย นั่นเขาเรียกลูกยาง

หลังจากที่เด็กๆเก็บลูกยางกันอย่างสนุกสนานแล้ว ครูให้เด็กๆเข้าแถวเตรียมตัวกลับศูนย์

ปารณีย์เก็บขยะเป็นถุงขบม คุณสาเก็บนมคทุเรียน และคมมีตทุเรียนด้วย ตอนกลับครูและเด็กร้อง

เพลงปัดพร้อมกันและมีเครื่องขบข่าน

พี่ระ : ครูครับ ผมเห็นเครื่องขบแล้วครับ

กลับมาถึงศูนย์

- ให้เด็กเข้าแถวขบข่านเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ครูให้เด็กๆกลับเข้าไปพักในห้องเรียน
- ครูถามเด็กว่าพบเห็นอะไรบ้างจากที่ได้ออกไปศึกษานอกสถานที่
- เด็กๆบอกในสิ่งที่ตนเองเห็น โดยครูเขียนเป็นรูปภาพ
- เด็กๆร่วมกันเลือกเรื่องที่ยากจะเรียนจากรูปภาพที่ครูวาด
- ให้ผลสรุปว่าเด็กๆอยากเรียนเรื่อง ไม้

วันอังคารที่ 4 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เริ่มเรียนเรื่องไม้เป็นวันแรก โดยนำ ไม้กิ่งมาให้เด็กดูที่ศูนย์ฯ ครูเล่ามายากดีให้เด็กดู โดยให้ดูอุปกรณ์บอล เด็กทุกคนชอบใจและตอบข้อ

ครู : วันนี้ครูจะสอนเรื่อง ไม้ กิจากการที่เด็กๆทุกคนไปวาดกันมานะค่ะ

ครูอ่านกลอนไปพร้อมกับทำท่าให้เด็กทำตาม

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาไปบนการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศดาลัย (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

พี่ระ : ถูกขึ้นไปใช้แล้วพร้อมกับพูดว่า โบบง(กิน)ไก่
 ครู : ไข่ทำอะไรคะ
 พี่ระ : ไข่(มด)ไก่ครับ
 ครู : หอมไหมคะ
 พี่ระ : เหม็นครับ
 ครู : เต็มกระวังเหยียบไข่ไก่คะคะ เต็มๆ ต้องใส่รองเท้าด้วย
 ครู : อันนี้คืออะไร(ครูชี้ที่ฟองของไข่)
 พี่ระ : จมูกไก่ครับ
 ครู : ไข่ไก่คะ เขารียกว่า ฟองไข่ มีสีอะไรคะ
 เด็กฯ : สีแดงคะ/ครับ
 ครู : ไก่ต้มและขนไก่ไหมคะ
 เด็กฯ : כן ไข่ต้มก็ได้ ไข่คะ/ครับ
 มุมิน : ว่าน่าได้ตัวครับ
 ครู : เต็มๆ ดูซีคะ ไข่กลับไปแล้ว เต็มปากันหัวระขอบใจ ระหว่างไข่กลับครูชวนเด็กอ่าน

คำกลอนด้วยกัน

“ ก เอ๋ย ก.ไก่ เราเลี้ยงไว้มีเนื้ออาหาร ก่อนเชือดรับประทานต้องกล่าวนาม อีลลอยู่ เอ๋ย”

เด็ก : เขาเชือดไก่ตรงไหนคะ/ครับ
 ครู : ที่คอคะ(พร้อมกับชี้ให้ดู)
 ครู : ไก่ตัวนี้ตัวผู้หรือตัวเมียคะ
 วางศกร : ตัวผู้ครับ
 ครู : ตอนนั้นทำอะไรคะ
 เด็ก : มันกำลังจะ(จิกอาหาร)
 ครู : ไก่ร้องยังไข่คะ
 เด็ก : เสียงๆๆ
 ครู : ไข่มาจากไหนคะ
 พี่ระ : จากบ้านครับ
 วงศกร : มาจากไข่ครับ
 พี่ระ : พ่อมันตัวใหญ่ครับ
 ขวัญทิพย์, อาทิตย์ : ไข่ออกไข่ตัวคะ/ครับ
 ครู : ไข่ไข่ทำอะไรคะ
 อาทิตย์ : ไข่กินครับ

วงศ์กร : ฟูๆ!
ครู : ก็ม่กขาค่ะ
เด็ก : 2 ขาค่ะ/ครับ
ครู : ทางสั้น หรือทางยาวค่ะ
ยูโสบ : ทางยาวครับ
ครู : ก็ม่ชื้อใหม่คะ
มุนิน : ชื้อไ้ครับ

เด็กทุกคนถามน้ะอะไร(เด็กาหมายถึงตะกร้าที่ครูใ้ไ้มาจากบ้าน)

ครู : ตรงไหนคะ

พีระ : บ้านไ้ครับ

วงศ์กร : ไ้ไ้ เขาเรียกว่าตะกร้าครับ

ครู : บ้านไ้เป็นยังไ้คะ

เกวลิน : มีหลังคาด้วยคะ

ครู : บ้านไ้เขาเรียกว่า “เส้าไ้”คะ

จากนั้นครูให้เด็กทำกิจกรรมวาดรูปครูแจกกระดาษและดินสอให้เด็กๆ วาดรูปไ้จากการที่ใ้ดูไ้
ไ้จริง

ขวัญทิพย์ : ครูคะหนูวาดไ้กับไ้ด้วยคะ

ครู : เกวลินวาดอะไ้คะ

เกวลิน : วาดรูปไ้กับคนคะ

ยาวาลิน : วาดรูปคล้ายไ้

อาทิพย์ : วาดรูปไ้มีขา

อัสรีนา : ครูคะ หนูวาดไ้กับบ้านคะ

ครูนำผลงานของเด็กแสดงโชว์บนบอร์ดประจำชั้นทุกคน ครูชมเชยผลงานของเด็กทุกคน “เก่งจังเลยคะ” เด็กๆมีการสนทนา เรื่องไ้ของไ้กับจากไ้ไหน บ้านของไ้ไ้เป็นยังไ้ไร ครูเลยมเห็นความสำคัญจากจุดสนใจของเด็ก จึงจะให้การริชมเรื่องไ้ไ้และไ้ไ้ต่อไป

วันพุธ ที่ 5 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

“เรียนเรื่องไ้กับจากไ้ไหน” (ต่อเนื่องจากไ้มาจากข้อถกเถียงของเด็กว่าไ้มาจากไ้ไหน)

ครูเตรียมพร้อมเด็กด้วยอ่านกลอนพร้อมกับทำท่าประกอบ และเล่นบายากลให้เด็กดู

เตี๊ยกๆ ทุกคนชอบมาขายกตของครูชุนนี่มาก และให้ความสนใจกับสิ่งแปลกใหม่ ไม่เคยเห็นมาก่อน ครูบอกเตี๊ยกๆ ว่า เรียกว่า “แม่เหล็ก” มันสามารถดูดเข้าหากันได้”

ครู : เตี๊ยกๆ จำนวนประจำตัวของตัวเอง เตี๊ยกๆมาเรียนเรื่อง “โซ่” กันนะค่ะ ครูอ่านกตลอน ก.ได้ ให้เตี๊ยกๆทำตาม

“ก. เอ๊ย ก.ได้ เราเลี้ยงโซ่เป็นอาหาร ก่อนเข็ดครีบประทาน ต้องกล่าวนามอัลลอฮฺอยู่”

ครู : นี้อะไรละ (ครูนำโซ่จริงมาให้เตี๊ยกๆดู)

เตี๊ยกๆ : โซ่ละ/ครับ

ครู : เตี๊ยกๆรู้ไหมว่าโซ่ออกมาจากไหนละ

มุมีน : จากฟ้าครับ

ครู : โซ่ออกมาจากทางไหนละ

วงศกร : ออกมาจากทางโบบง(กัน)ครับ

ครู : แล้วโซ่มาจากไหนละ

มุมีน : จากฟ้าครับ

เกวลิน : มาจากบ้านค่ะ

ครู : แม่โซ่ฟ้าโซ่จอนไปแม่ตกและออกมาเป็นลูกโซ่

ครูเล่าเรื่อง “โซ่น้อยอยากมีขา” ให้เตี๊ยกๆฟัง (ดูจากกตผนวก) ระหว่างเล่ามีทบทวนครูและ

เตี๊ยกๆร่วมสนทนาพร้อมกันไปด้วย

ครู : อันนี้รูปโซ่

ปเจดน์ : โซ่แปดครับ

ครู : แม่โซ่เกิดลูกออกมาเป็น....

มุมีน : โซ่น้อยครับ

ครู : แม่โซ่ฟ้าโซ่โซ่อยู่หลายวันจนเป็น.....

วงศกร : ลูกโซ่ครับ

ครู : โซ่มาจากไหนละ

วงศกร : โซ่ครับ

ครู : โซ่ไปเกิดอะไรละ

มุมีน : สีเขียวครับ

เกวลิน : สีฟ้าละ

จากนั้นครูจัดกิจกรรม โดยครูจัดเตี๊ยกๆให้นั่งเป็นกลุ่ม ให้เตี๊ยกๆปั้นรูปโซ่จากดินน้ำมัน ครูแจกดินน้ำมันให้แก่เตี๊ยกๆ คนละ 1 ก้อนในขณะแจกให้เตี๊ยกๆกล่าว บทสัจจลลอสฐิติชรัส ขอขอบคุณค่ะ/ครับ

ครู : เด็ก ๆ รู้จักไหมคะ คืออะไร(ครูนำดินน้ำมันมาให้เด็กดู)
 เด็ก ๆ : ดินน้ำมันค่ะ/ครับ
 ครู : เด็ก ๆ เป็นรูปอะไรคะ
 มุมนิน.ปอดคน : ไม้คร่ำ
 ยวนดา : วงกลมค่ะ
 มุมนิน : น้ำแข็งครับ
 ครู : เรียกว่า “วงกลม” สีอะไรคะ(ครูชูดินน้ำมันสีเหลืองตามเรื่องสีเด็ก ๆ)
 ยวนดา : สีเหลืองค่ะ
 ครู : สีเหลืองอยู่วันอะไรคะ
 ยวนดา : วันจันทร์ค่ะ
 จากนั้นครูปั้นรูปไก่ให้เด็กดู เด็ก ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยกัน
 ปอดคน : ครูครับผมทำลูกโป่ง
 มุมนิน : ครูครับผมทำสองอัน
 พิริยะ : ครูครับผมทำเครื่องบิน
 ครูชมเด็ก ๆ ทุกคนในการตั้งใจทำผลงานของตนเอง แล้วนำผลงานการปั้นดินน้ำมันของเด็ก ๆ มาแสดงผลงานกันทุกคน เด็ก ๆ พอใจในผลงานของตนเอง และยอมรับในผลงานของผู้อื่น

วันหยุดหัตถ์ ที่ 6 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2552

เสริมประสบการณ์ระหว่างเรียน (เรียนเรื่อง ก. ไข่ อัลลอยส์สร้างไข่)

ครูเตรียมตัวการอ่านคำกลอน พร้อมประกอบท่าทาง

คำกลอนฝนตกพร่ำๆ	
“ ฝนตกพร่ำๆ	แม่ค้ากางร่ม
แดดคืนกันๆ	อยู่ข้างกำแพง
ประเดี๋ยวแฉะออก	ไปบอกพ่อแมง
ฉันทันไม่มีแรง	หุบร่มให้พี่”

คำกลอนฝนตกปรอยๆ	
“ ฝนตกปรอยๆ	แม่ช้อยไปตลาด
มือซ้ายหิ้วปลา	มือขวาหิ้วผัก
พอถึงที่ผัก	วางผักวางปลา”

หลังจากนั้นครูให้เด็กกล่าว(บทขอพร)ดูอายุใจแข็ง, ดูอายุเพิ่มพูนความรู้ ก่อนเข้าบทเรียน

ครูบอกกับเด็ก ๆ ว่า “ให้ส่วนประกอบของร่างกายมา นาย เด็ก ๆ รู้ไหม

ครู : ที่ตัวนี้มีอะไรบ้างคะ

ยูวันดา : ตีน ปีกค่ะ

เกวลิน : หัวค่ะ

พระ : โยง(กิน)ครับ

อาทิตย์ : ปีกครับ

ขวัญทิพย์ : มีขนค่ะ

ครู : มีอะไรอีกค่ะ

ปจณ์ : ปากครับ

มูมิน : คอที่ยัง(มี)ครับ

วงศกร : มีนมด้วยครับ

บุโสภ : มีขา 2 ขาคครับ

ครู : เด็ก ๆ เก่งจังเลยคะ คบมือให้ตัวเองหน่อย

ครู : เด็ก ๆ จะสอนต้น ปักขามะคะ ใครชอบบ้าง

เด็ก : ชอบ ชอบ พร้อมกับยกมือ

ครู : ก่อนอื่นอ่านคำกลอน ปักก่อนนะคะ เข้าอ่านพร้อมกัน

“ปักขามะปัก ขางปักคั้นไป เอ๊กเอ๊ก เอ๊ก” พร้อมทำท่าทางประกอบ

ครู : ทุกคนพร้อมไหมคะ

เด็ก : พร้อมครับ/ค่ะ

ครู : ขออาสาสมัครมาเดิน ปักขามะคะ

เด็ก : ยกมือ (เกวลิน ยูวันดา ขวัญทิพย์ พระ วงศกร ฟาร์นันต์ ชัยดามณี)

ครู : เดินและก้าวไปพร้อมกันเลขนะคะ

“ปักขามะ ปักขามะ ปักขามะ

ปักขามะถูกเผา

มันจะโค่นไปไม่มีเสียฯ

เสียบตุคซ่าย เสียบตุคขวา

ร้อยจริง จริง

ร้อยจริง จริง”

ครู : คบมือให้เพื่อนหน่อยคะ

เด็ก ๆ : ครูทำเสีย(ครูทำอีก)

ครู : เอ้า...เด็ก ๆ ทุกคนลุกขึ้นยืนคะ

เด็ก ๆ ทุกคนลุกขึ้นยืน ครูและเด็กจึงเดินเพลง ปักขามะพร้อมกันอีกครั้ง

พระ : ครูครับ ปักขามะถูกยิง ปักขามะถูกยิง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่

สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรลือสถาม (บ้านลาพาง) หมู่

ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หน้า 135

เพื่อนพากันหัวเราะชอบใจ ทีพีระร้องไห้อ่างกุกกิก

ครู : เด็กๆ เหนื่อยไหมคะ

เด็ก : เหนื่อยแล้วค่ะ/ครับ

ครู : ทุกคนนั่งประจำทีละ ครูจะให้เด็กทำกิจกรรมนะค่ะ

เด็กฯ รู้ไหมคะว่า ถ้า เมื่อเราจะนำมารับประทานเราต้องทำอะไรก่อน

มูมิน : หนะ (เซ่อ)ครับ

เกวลิน : คั้งบนไฟค่ะ

วงศกร : ตอนนก่อนครับ

ครู : เก่งเลยคะ เด็กๆ อ่านกลอน ก.ไก่ แบบอิสลามดูสิคะ

เด็ก : ก เอ๋ย ก.ไก่ เราเลี้ยงไว้เป็นอาหาร ก่อนเชือดครับประทานต้องกล่าวมน้อลลอฮู เอย

ครู : ทุกครั้งที่ร่าน้ำถ้ารับประทาน เราต้องกล่าวนามของอัลลฮอด้วย กล่าววา บิสมิลลาฮ

ฮิรเราะมานิร

รอฮีม และเวลารับประทานอาหารต้องอ่านดูอาฮู ก่อนรับประทานอาหารด้วย เด็กๆ กล่าวดูอาฮู

พร้อมกันทีละ

เด็ก : “อัลลฮอฮุมมา บาริกลانا ฟีมารอฮ์กตานาวาเกินา อาฮานันนา”

ครู : เก่งเลยคะ คบมีอให้ตัวเองหนอย ค่อยไปครูจะให้เด็กระบายสีรูปไก่และทำรูปร่างนะ ค่ะ

เด็กทุกคนนั่งประจำที่อย่างป็นระเบียบเรียบร้อย ครูแจกรูปไก่ให้เด็ก 3 ขวบ ระบายสี ครูแจกกระดาษรูปไก่โดยรีบยกชื่อเด็กแต่ละคนมารับ และครูแจกกระดาษรูป □, △ ให้แก่เด็ก 4 ขวบ ให้ทำรูปร่าง เพื่อให้เด็กฯ เรียนรู้เรื่องรูปร่าง ครูก็เรียกชื่อให้มาทำชื่อละคน เช่นกัน

ในระหว่างที่เด็กทำกิจกรรมของตนเอง

เกวลิน : ครูของหนูงาม(สวย)คะ

อาทิตย์ : เหมือนรูปทรง ๔ เหลี่ยมเลยครับ

วงศกร : ครูบอกทำให้ทำรูปร่าง

สุตวานี : ครูไ้ก้อนองุ้มสีเหลือง สวยไหมคะ

ครู : สวยคะ

คณิตสร : ครูนี้(นี้)งาม(สวย)ครับ

มูมิน : ครูว่าอย่าระบายสีออกข้างนอกเด้น

เมื่อเด็กฯ ทำผลงานของตนเองเรียบร้อยแล้ว ครูชมเชยผลงานของเด็กๆ ทุกคนผลงานของเด็กอยู่ในระดับที่ทั้ง 2 ห้อง และแสดงผลงานในบอร์ดโชว์ผลงานของห้อง ทุกคนพอใจในผลงานของตนเอง และของผู้อื่น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาไปบนการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลดิศตาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูให้เด็กๆ ดอกไม้ลงในถ้วยให้ดู เด็กๆต่างให้ความสนใจมากที่อยากเห็นไข่ข้างในว่า
เป็นอย่างไร

ครู : ออกมาแล้ว มีสีอะไรคะ

เกวลิน : สีขาว เหลืองคะ

ครูศักข์ : ไปแดงขึ้นมา พร้อมกับตามเด็กๆ : กินไข่ให้หมดคะ

เกวลิน : เอาไปทอดก่อนคะ

ครู : ก่อนที่จะเอาไปทอดต้องตีไข่ก่อน แล้วก็ใส่ไข่ลงไปคะ

เกวลิน : ใส่ผักคะ

ฮาดีทธิ์ : ใส่ข้าวครับ

ครู : ไข่เปลือกลงไปด้วย แล้วตีให้เข้ากัน แล้วเทลงไปในส่วนที่ร้อนสุกออกมาเป็นไข่เจียว
เลย เด็กๆ ลองทอดไข่อีกใบนะคะ

เด็ก : ตอกแล้วคะ/ครับ

ครู : ไข่ไม่แตกคะ เด็กๆ

พีระ : ไข่มันแข็งครับ

ครู : เดี๋ยวรามมากะกินดูนะคะ เอาดูซิคะไข่อะไร

เกวลิน : ไข่สุกแล้วคะ

พีระ : กินไข่ไหมครับ

ยูวนดา : กินได้แล(ซ)คะ

ครูชี้ไปที่ต้มแล้ว : อันนี้ไข่อะไรคะ ไข่ที่ไม่เหมือนกับไข่ที่อยู่ในถ้วย

ขวัญทิพย์ : ไข่ต้มแล้วคะ

ครู : สุกหรือยังคะ

เด็กๆ : สุกแล้วคะ/ครับ

ครู : สีอะไรคะ

เด็ก ๆ : สีขาวคะ/ครับ

ครู : แล้วข้างในมีสีอะไรคะ เด็กๆ ไข่ไหมสีอะไรคะ

เกวลิน : สีขาวกับสีเหลืองคะ

ครู : เก่งจังเลยคะ เด็กๆ ต้มมาให้ตัวเองหน่อย

**จากการสนทนาทำให้เกิดประเด็นเรื่องไข่ทอดขึ้น ครูจึงปรึกษากันว่าควรต่อข้อความคิด
ของเด็ก ๆ ต่อไปได้อย่างไรจะเรียนเรื่องไข่ทอดวันหน้า**

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาพง) หมู่
ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สุรินทร์

เด็ก ๆ มาส่งผลงานของตัวเองบนโต๊ะ ครูรวบรวมเก็บไว้

ผู้ดำเนิน : ครูจำ ของน้องผู้มีใจดีด้วยค่ะ มันมาจากไหนพี่แตกแล้ว

ครู : เก่งจังเลยค่ะ

วันอังคาร ที่ 11 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2552

นำป๊อปปี้เข้ามาทำงานศิลปะ(ต่อเนื่องจากการเรียนรู้เรื่องไข่สุกและไข่ดิบ)

ครูก็มาร่วมกันอ่าน(บทของพราร่วมกัน อ่านดูฮาฮาใจแข็ง ดูฮาฮาเพิ่มพูนความรู้, ดูฮาฮา

ให้พ่อแม่(ดูในภาคผนวก) ครูเตรียมเด็กด้วยการเล่นมายากล

ครู : วันนี้ครูจะมาเล่นมายากลครูขอตัวแทนหน่อยค่ะ

พิธี : ครูครับผมเองครับ

ครู : ครูจะใส่หางที่แขนซีกแล้วนะค่ะ ช่วงนี้นับหน้าหน่อย 1,2,3,4,5,6, อืม...แล้วใส่ลูกบอลไปช่วยครูนำลูกบอล 2 ลูกมาเล่น มายากลโดยใช้ไว้ในมือ

ครู : หายไปไหนแล้วค่ะเด็ก ๆ

ผู้ดำเนิน : อยู่ในเสื้อค่ะ

ครู : ลูกบอลหายไปอีกแล้วค่ะเด็ก ๆ อยู่ในมือครูค่ะ

ผู้ดำเนิน : อยู่ในถังแล้วครับ

ครู : เด็ก ๆ ช่วยตอบให้พี่ที่มาเป็นผู้ช่วยครูหน่อยค่ะ

เด็ก ๆ ตอบมือพร้อมกัน

ครู : เด็ก ๆ เดี๋ยวคอยดูปากกาที่พี่ให้สิคะ หายไปแล้วค่ะ

พิธี : อยู่ที่โบน(ก้น)ครับ

วงศกร : ไม้ไข่อูอยู่ที่หูครับ

ครูนำไหมพรมมาวางไว้ที่ปากเป็นแถว

ผู้ดำเนิน : คนหญิงไม่มีหนวดและครู(พูดภาษาใต้)

ครู : แล้วใครล่ะค่ะที่มีหนวด

ผู้ดำเนิน : คนชายโด้(ซี)ค่ะ

ครู : เดี๋ยวครูจะให้เด็ก ๆ นำป๊อปปี้เข้ามาติดที่รูปไข่ที่อยู่ในกระดาษ และใช้ไหมพรมวางเป็นรังไข่กันนะค่ะ

เด็ก ๆ ชอบไปไหมค่ะ

เด็ก ๆ : ชอบครับ/ค่ะ

ครู : ในระหว่างครูเตรียมพร้อมอุปกรณ์รามาร้องเพลงไปไว้ตั้งกันดีกว่า (พร้อมทำท่าทางประกอบ)

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่

สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรดิสถาม (บ้านตาหงา) หมู่

ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หน้า 140

เพลงไก่โต้ง

“ไก่โต้ง ชั้น ไช้ ฮี ไช้ ๆ ตัวมีขอกไปกระโตก กระตัก ๆ
ออกไข่แล้วสบายใจมาก ๆ กระโตก กระตัก กระตัก กระโตก”

ครู : จะเรียกชื่อเด็ก ๆ ทีละคนนะคะให้มาทำกิจกรรม “ไข่ซ่อนอยู่ในรัง”

เมื่อคุณครูเรียกเด็กมาทำทีละคนเด็ก ๆ มีความสนใจมากในการทำกิจกรรม มีเด็กบางคน
ที่ดูในการทำกิจกรรมค่อนข้างสนใจและเข้าใจมาก แต่ไม่ใช่ทำไม่ได้เลย ครูชมเชยผลงานของเด็ก ๆ

วันพฤหัสบดี ที่ 13 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เรียนเรื่อง **ใจจอมใจลอย(ครูสอนเสริมเรื่องวิทยาศาสตร์)**

ครูและเด็ก ๆ ร่วมกันอ่าน(บทของพร) อุฮาฮใจแข็ง, อุฮาฮเพิ่มพูนความรู้, อุฮาฮให้พ่อแม่
(ดูในภาคผนวก)ครูเตรียมเด็ก โดยร่วมกันอ่านคำกลอน “ฉันชื่อผลไม้”

คำกลอน “ฉันชื่อผลไม้”	
“ ฉันไปตลาด	ฉันจะชื่อผลไม้
ฉันจะชื่อลำไย	ลำไยไม่มี
ฉันจะชื่อลิ้นจี่	ลิ้นจี่ไม่สด
ฉันจะชื่อส้มประรด	ส้มประรดไม่ฉ่ำ
ฉันจะชื่อระกำ	ระกำไม่หวาน
ฉันจะชื่อถูกตาล	ถูกตาลยังไม่เกาะ
ฉันจะชื่อลูกเงาะ	ลูกเงาะก็ไม่มี
ฉันจะชื่ออะไรดี	หนูจำ ช่วยฉันคิดดี ”

ครู : วันนี้ครูมีอะไรมาให้เด็กดูด้วย อันนี้เขาเรียกว่า (ครูชี้ขวดโหลให้เด็ก ๆ ดู) มีลิ้นใบตะ
เต็ก ๆ : ขวดโหล , 2 ใบตะ/ครับ

ยาสีฟัน : ครูทานี่ครับ (พร้อมกับชู 2 นิ้ว)

ครู : แล้วอันนี้ตะคี่อะไร

เด็ก ๆ : เกลือคะ/ครับ

ครู : เต็ก ๆ ช่วยใ้สำน้ำในขวดโหลทั้งสองใบนะคะ เต็ก ๆ แล้วน้ำครุรูสีใสอะไรลงไปคะ

เด็ก : ใส่น้ำเกลือคะ

ครู : เต็ก ๆ ขึ้นมือมาเตียวคุณครูจะให้เต็ก ๆ ชิมเกลือ รสชาติเป็นยังไงคะ

นุมีน : เติ้มจี้(จะ)ตายครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลิตตาคม (บ้านตาหมา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เกวติน : สัมผัสสังคະ
 ศรวิชัย : ผม ไม่เต็มเลยครับ
 ครู : ครูขี้ได้เกิดถือลงไปแล้วกินให้แกถือละลาย ตอนนั้นน้ำเป็นสีอะไรคะ
 ผู้วนตา : สีขาวคะ
 ครู : ได้แกถือออกของนะคะ 3 ของ แล้วนะคะเตี๊ยกๆ นั่นไว้ด้วย เตี๊ยกครูจะลงชิมดู อี้ย อี้ย
 แสดงว่าเป็นยังเิงคะ
 ขวัญทิพย์ : ครูเต็มจังคะ
 ผู้วนตา : สัมผัสะ
 ครู : เตี๊ยกๆ จ้า ระหว่างที่ครูรสคนให้แกถือละลาย เรามาลองนับดูซิคะว่ากินที่ เอนั้น
 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11.....:100
 ครู : ครูจะใส่ไข่ลงไปแล้วนะคะ เตี๊ยกๆ ดูให้ดีๆ นะคะ ไข่เป็นยังเิงบ้างคะ (ขวดใบที่ใส่
 แกลือ)
 มุนิน : ไข่ขึ้น(ไข่ลอย)ครับ
 ครู : แล้วในขวดใบนี้ละคะ (ขวดใบไม้ใส่แกลือ)
 ผู้วนตา : ไข่ลง(ไข่จม)คะ
 ครู : ขวดที่ไข่ขึ้นที่มุนินบอกเขาเรียกว่า “ไข่ลอย” ส่วนขวดที่ผู้วนตาบอกว่าไข่ลงเรียกว่า “ไข่
 จม”
 วงศกร : ไข่ไม่ใหญ่ตัวครับ
 ครู : ทำไปมันถึงลอยขึ้นมาได้คะ
 ขวัญทิพย์ : ได้แกถือคะ
 ครู : แล้วขวดนี้ละคะทำไปหมอลอยคะ
 ขวัญทิพย์ : ไข่ได้แกถือคะ
 ครู : เก่งจังเลยคะ เตี๊ยกครูจะลงสติบไข่ดูนะคะ ทำไปไม่จมคะ
 เตี๊ยกๆ : นั่นน้ำแกถือคะ/ครับ
 ครู : แล้วอันนี้ละคะทำไปหมอลอยคะ
 เตี๊ยกๆ : ยังไม่ได้แกถือคะ/ครับ
 ครู : ไข่ที่ลอยขึ้นมาได้นั้นเพราะน้ำมีรสเค็มจึงทำให้ไข่ที่อยู่ในขวดใบนี้ลอยขึ้นมาได้ส่วน
 ไข่ที่อยู่ในน้ำใสๆ นั้นไข่จะจมเพราะไม่มีแรงดันของน้ำ เตี๊ยกๆ จ้า น้ำที่ได้แกถือตอนนี้มันได้
 ไข่หมกคะ
 เตี๊ยกๆ : ไข่ได้คะ/ครับ
 พิระ : เคียวตั้นไม้เคียวตายนครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์ปทุมวันจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
 สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลปทุมวันตาม (บ้านตาหงา) หมู่
 ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครู : เก่งจึงเลยพี่ระ เต็มๆ ทุกคนกำลังเลยเดี่ยวครูจะพาเด็กๆ ไปเล่นกิจกรรมกลางแจ้งงเด็กๆ
เข้าแถวค่ะ เล่นซึกกะแยกกัน เตียวครูจะแบ่งปันสองฝั่ง ผู้ซึ่งใครผู้ต่อสู้มหาตัวเองได้ผู้ซึ่งนั้นชนะ
เด็ก : เข้าใจแล้วครับ

หลังจากซึกกะแยกกันเสร็จแล้วครูได้เล่านิทานเรื่อง กุ๊กไก่กับหนอนคอกไม้ ก่อนที่ครูจะ
เล่า

ครู : มารยาทในการฟังเป็นยังไงคะ
เด็ก ๆ : ต้องสงบและนั่งเรียบร้อยครับ

ในระหว่างที่ครูเล่านิทานอยู่นั้นมีเด็กบางคนไม่มีสมาธิ (สมาธิสั้น) แต่ส่วนใหญ่ฟังอย่าง
ตั้งใจมีบางคนเท่านั้นที่เล่าบ้างฟังบ้าง

ครู : กุ๊กไก่เดินไปเรื่อยๆ ไปเจออะไรคะนั้น
ปอนด์ : หนอนตัวใหญ่ครับ

ครู : กุ๊กไก่อาหอนอะไรในอะไร
ศาสดา : ในถ้ำล่องครับ

รัฐพล : เขาเรียกในถ้ำไม้ครับ

ครู : กุ๊กไก่ ขงหอนไว้หลายวันจนเป็นอะไรคะ
เด็ก ๆ : ผีเสื้อคะ/ครับ

สุวานี : สาวจะหว่า(สาวจึงเลย)คะ

ครู : กุ๊กไก่ได้กินหนอนไหมคะ
เด็ก ๆ : ไม่ได้กินคะ / ครับ

ครู : เด็กๆ เก่งจึงเลย ตบมือให้ตัวเองหน่อยคะ

วันจันทร์ ที่ 17 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2552

เรียนเรื่องเข้าทอด (ต่อมาจากความสนใจของเด็กๆเรื่องไข่สุกและไข่ดิบ)

ครูชวนเด็กอ่านดูอาชีพต่างๆ ก่อนที่จะเรียนดูอาชีพแจ้งง, ดูอาชีพเพิ่มพูนความรู้, ดูอาชีพพ่อแม่ (ดู
ในภาคผนวก)

ครู : วันนี้เราจะเรียนดูเรื่อง “เข้าทอด” ก่อนอื่นเด็กๆ มารู้จักอุปกรณ์กันนะค่ะ อันนี้คือ
อะไรคะ (ครูชูกระดาษให้เด็กดู)

วงศกร : กระดาษครับ

ครู : อันนี้ล่ะคะ

เกวลิน : ถ้วยคะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศีกษาชั้นมัธยมศึกษาหลังเรียนผู้และผู้และผู้
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตตาม (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

มุมนิ : ชามศรีรับ

ครู : อุปกรณในการทำไขทอด มีกระทะเตา ตะหลิว จานหรือชาม ด้วย น้ำมัน ถ่านและ
ไขกรอก ส่วนอันนี้เรียกว่า

วงศกร : ขอศศรีรับ

ครู : มีรูปอะไรด้วยคะ(ครูชี้ที่ขวดขอศ)

เกวลิน : มะเขือเทศคะ

ครู : มีอะไรอีกอย่างคะ

เด็ก ๆ : น้ำมันตะ/ศรีรับ

ครู : คุณครูใส่อะไรคะ (ครูสวมเสื้อกันปรือน)

ปงคน : สีขาวศรีรับ

เกวลิน : ผ้ากันเสื้อคะ

ครู : เรียกว่าเสื้อกันปรือนคะ

ครูแจกถ้วยให้แก่เด็ก ๆ คนละใบ และให้ไขคนละฟองโดยให้ตอกไข่ถ้วย ก่อนที่จะ
นำไปทอดไขทอดในกระทะ เมื่อทอดได้ที่แล้วใส่จานให้เด็ก ๆ แต่งหน้าไขทอดด้วยไขกรอกและ
ขอศตามความพอใจ เมื่อเสร็จ ๆ ทำงานครบทุกคน ครูก็ให้เด็ก ๆ นั่งอ่านคู่มือก่อนรับประทาน
อาหาร

คู่มือรับประทานอาหาร

อัลลอฮุมมา บาริกลามา ฟีมา รอซัศคามา วาทีนา อาซันนาร

และให้เด็ก ๆ รับประทานอาหารที่มีของตนเอง เด็ก ๆ ทุกคนสนุกและชอบในผลงานของตนเองมาก
ทุกคนมือคทນรอกอย ก่อน – หลัง ใ้คีตบัก ทำให้การสอนของครูไม่เกิดความจู้จุกจิกเลย

วันอังคารที่ 18 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

ปะติศภาพัก (เสริมประสบการณ์ระหว่างเรียน)

ครูให้เด็ก ๆ อ่านคู่อาย์ต่างๆ คู่อาย์ใจแข็ง, คู่อาย์เพิ่มพูนความรู้, คู่อาย์ให้พ่อแม่ (ดูใน

ภาคผนวก)

ครู : นี้เรียกว่าอะไรเอ่ย

เด็ก ๆ : ผ้าซีดหน้าคะ / ศรีรับ

ครู : เด็ก ๆ จะทำผ้าผืนนี้ให้เป็นโรตีนะคะ พร้อมกับร้องเพลงโรตีประกอบ “โรตี แผ่น
ใหญ่ๆ อันนี้ใส่ไข่ อันนี้ใส่เนย ใส่เนยเยอะๆ”

เพลงโรตี

โรตีแผ่นใหญ่ๆ

อันนี้ใส่ไข่

อันนี้ใส่นม

ใส่นมเยอะๆ”

เด็ก ๆ : ขอบใจตบมือ

ครูนำผ้าเช็ดหน้าทำเป็นรูปสี่เหลี่ยม และทำเป็นรูปหนู เด็กๆ ทุกคนพากันหัวเราะและตบมือพร้อมกันก่อนที่ครูจะให้เด็กทำกิจกรรมครูเตรียมตัวโดยการเล่าที่มาเรื่อง “นมมีหูแต่หนูมีปีก”

ครู : นี้อะไรเอ่ยคะ

สุลวานี : คนคะ

ครู : เรียกว่าหนูได้กาคะ แล้วอันนี้อะไรเอ่ยคะ

เกวลิน : ไข่ปลาคะ

วงศกร : ไข่นกสุกครับ

ฮาติทธิ : ไข่อันใหญ่เอ๋ย

ในขณะที่คุณครูเล่าที่มาเรื่อง “นมมีหูแต่หนูมีปีก”(ดูในภาคผนวก) เด็กๆ ให้ความ

สนใจนิทาน และมีบางคนพูดตามที่ตนเห็น

เกวลิน : นั่น ไข่นกกระทา

ยูโสภ : ไข่แตกแล้วเป็นนกสุกเลยครับ

ครู : มาช้อลลอย (ดูตามแบบอีตลาม)

เด็กๆ ทุกคนกล่าวตามครู

ครู : นกสุกทำอะไรคะ

สุลวานี : กินนมคะ

ครู : เด็กๆ ดูซิมีอะไรร้องกระต๊าก กระต๊าก

เด็กๆ : ไข่ร้องครับ / ค่ะ

ครู : นกสุกในนิทานใจดีหรือใจร้ายคะ

เด็กๆ : ใจดีครับ/ค่ะ

ฮาติทธิ : นกสุกไม่ร้องแล้ว ครูนั้นมันคง(ชี้ว่าโพค)ช่วย 2 อัน

เด็กทุกคนชอบใจมากที่ครูเล่านิทาน ให้ฟังทุกคนต่างตบมือพร้อมกันและ

ครู : เด็กๆครูจะให้เด็กๆ ศึกษารูปไก่ให้สมบูรณ์โดยใช้ส่วนประกอบต่างๆ ของไก่ที่ครูเตรียมไว้ ครูจะเรียกมาทีละ คนนะค่ะ เด็กๆ เคียงข้างเรียงร้อยเลยนะค่ะ

ฮาติทธิ : ครูตัดสินใจ(เท้า)ด้วยนะครับ

เกวลิน : ครูหนูนั่งเรียงร้อยแล้วค่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศัลยกรรมรังสีวิทยาและภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนประถมศึกษา (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 คณะสูง อ.ละงู จ.สตูล

ครู : ก็กินอาหารและกามะพร้าวได้ตัวผู้ไม่ออกไป แต่ได้ตัวเมียออกไป หรือที่เรียกว่าแม่ไก่ ไงค่ะ

เมื่อครูและเด็กเรียนรู้ และดูแล้ว ก็กันพอสมควร ครูก็จะจัดเต็ๆ เช่นถาดไข่เพื่อเตรียมตัวกลับศูนย์ฯ เพื่อจัดกิจกรรม เมื่อกลับมาถึงศูนย์ฯ เต็ๆ เข้าแถวคิมนักน้อยอย่างเป็นระเบียบ เมื่อเต็ๆเข้าห้องนั่งประจำที่เรียบร้อยครูเตรียมความพร้อมเต็ๆๆ ด้วยการร้องเพลงส่วนต่างๆของร่างกายพร้อมประกอบท่าทาง

เพลงต่างๆของร่างกาย

“ ตา หู คอ จมูก
ปาก คาง และผม
มือ แขน และหัวเข่า
ไหล่ ออก และเอว ”

ครู : เต็ๆครูจะเล่านิทานเรื่อง “แม่ไก่ 3 ตัว” (ดูในภาคผนวก)นะค่ะ สวยไหมค่ะครูใช้สื่อตัวไก่)

เต็ๆ : สวยครับ/ค่ะ

ครู : แม่ไก่มีสีอะไรค่ะ

อัสรีนา : สีเหลืองค่ะ

เต็ๆ : ไก่ออกมาแล้วครับ/ค่ะ

ปอตนุ : สีส้มครับ

ผู้วินดา : เป็นวงกลมด้วยค่ะ

ครู : น้แม่ไก่อะไรค่ะ

เกวลิน : ไก่ลายค่ะ

ครู : ฮา! ไก่ของแม่ไก่ลายออกมาแล้วเป็นสีอะไรค่ะ

ผู้วินดา : ไก่สีสียลายด้วยค่ะ ครูค่ะเหลืองแม่ไก่สีส้มเหลืองค่ะครู

ครู : ฮา! ไก่ก็ออกมาแล้ว ช่วยแบ่งหน่อย อีป อีป

ผู้วินดา : แล(ดู) ไก่ขวามากเลยค่ะ

ครู : คบมือให้เก็ๆทั้ง 3 ตัวหน่อยค่ะ เต็ๆๆ ต่อไปครูจะให้เต็ๆทำตัวหนอนจากกระดาษที่ครูเตรียมไว้นะค่ะ อันนี้คืออะไร

ผู้วินดา : หนอน น้ในวงกลมค่ะ

ครู : เก็ๆงเลยทีะ วงกลมติดลงบนกระดาษหลายวงกลมกลายเป็นตัวหนอน และติดหางอนด้วยและอย่าลืมติดอะไรอีกทีะ

มูบิน : ตามันด้วยครับ

เมื่อครูอธิบายถึงวิธีการทำหนอนให้เต็ๆๆ ทุกคนฟังอย่างเข้าใจแล้วครูก็เรียกเต็ๆมาทำทีละคน ครูชื่นชมในผลงานของเด็กทุกคน และนำผลงานของเด็กๆ แสดงไว้หน้าห้อง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลธิ์ดลาม (บ้านตาหาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

วันพฤหัสบดี ที่ 20 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เรียนเรื่องอาหารของไก่ (เสริมจากการไปดูไก่กลับบ้าน)

ครูสอนอวัยวะต่างๆ ของร่างกายเป็นภาษาอังกฤษ และร้องเพลงนี้ว่ามีอะไรประกอบท่าทาง
พร้อมกัน

เพลงนี้ว่ามี

ร้อง ชี้ กลาง นาง ก้อย ก้อย นาง กลาง ชี้

กลาง นาง ก้อย นาง ก้อย นิ้วหัวแม่มือ

นาง ก้อย นิ้วหัวแม่มือ

และครูเล่านิทานเรื่อง “แม่ไก่ 3 ตัว” อีก (ดูในภาคผนวก) เด็กทุกคนชอบใจที่ครูเล่าให้
ฟังอีกทุกคนมือพร้อมกัน

ครู : เอาเตี๊ยะ ช่วยแม่ไก่แบ่งหน้อยเร็ว อีบๆ

เตี๊ยะ : อีบ อีบ

พรีละ : ออกขึ้นมาแล้วครับ

ครู : นั่นอะไรออกมาแล้วละ

เตี๊ยะ : ไช้ละ / ครับ

ครู : มีสีอะไรละ

เกวลินและยูวันดา : สีไ้ช้ละ

ศิริมชัย : สีแดงครับ

ครู : เอาช่วยแบ่งอีกละ อีบๆ

เตี๊ยะ : ออกมาแล้วละ / ครับ

ยูวันดา : ไ้ช้ลายละ

ยูโศบ : เราชอบไ้ช้นี้แหละครับ

ครู : ยังมีไก่อีกตัวเตี๊ยะ ช่วยแบ่งหน้อย อี ๆ

วงศกร : ออกมาแล้ว ไ้ช้ยาวจ้ะครับ

ครู : ไ้ช้ทั้งสามตัวออกไ้มาแล้ว เตี๊ยะ ชอบไ้ไ้ช้ว่าไหนละ

เกวลิน : สีส้มละ

อาทิตย์ : ไ้ช้ลายครับ

ครู : เตี๊ยะ คมมีโอให้ไ้ช้ตัวของหน้อยละ

เตี๊ยะ : คมมีโอ

ครู : ในระหว่างรอครูเตรียมอุปกรณ์ เรามาร้องเพลงทะเลกันดีกว่า

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศดาม (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูและศิษย์รื้อเพลงประกอบทำท่ารำร่วมกัน

เพลงทะเลแสนงาม

“โอ้ทะเลแสนงาม	ฟ้าสีครามสดใส
มองเห็นเรือใบ	แล่นอยู่ในทะเล
หาดทรายงามหืนปู	ดูซิดู หมูปลา
กุ้งหอย นานา	อยู่ในท้องทะเล”

เด็ก ๆ จำ อันนี้คืออะไรคะ

ผู้วนคธา : สารค่ะ

ครูแจกข้าวเปลือกให้เด็กคนละหนึ่งเม็ดแล้วลองให้เด็กแกะข้าวเปลือก

ซาสิทธิ์ : ครูนี้ข้าวออกมาแล้ว

ยูโสภ : ของเราก็เป็นข้าว

ครู : เรียกว่า ข้าวสาร มาจากค้ำในของข้าวเปลือกไงคะเมื่อเป็นข้าวสารนำไปหุงจนสุก เรียกว่า ข้าว ไม้ว่าจะเป็นข้าวเปลือก ข้าวสาร ข้าวก็สามารถนำไปเป็นอาหารได้ ครูจะให้ เด็กๆ นำข้าวเปลือกและข้าวสารมาจัดกิจกรรมวันนี้ นะอะไรคะ

เด็ก ๆ : รูปไข่ค่ะ / คุกกี้

ครู : อันนี้ละคะ

มูมิน : ผมไข่

ครู : เรียกว่า หงอนไข่ ครูจะให้เด็กนำความหมายที่ตัวไข่และนำข้าวเปลือกมาติดที่หงอนไข่ และหางของไข่ ส่วนข้าวสารให้ติดที่ลำตัวของไข่และให้เด็กๆ ติดตาไก่ด้วยตาที่คุกกี้เรียบร้อยแล้ว

วงศกร : ครูทำไข่แล้ว ออกทำ

ครู : ถ้าใครนั่งเรียบร้อยก่อนได้ทำก่อน

เกวณีน : ครู..หนูนั่งเรียบร้อยแล้วค่ะ

ครูอธิบายให้เด็กฟังเรียบร้อยและเรียกเด็กมาทำทีละคน แต่ละคนทำด้วยความตั้งใจครู ชมเชยเด็กๆ และนำผลงานมาติดโชว์ทุกคนเลย

วันศุกร์ ที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

บททวนเรื่องไข่

วันนี้ครูชวนเด็กอ่านคำกลอน “ไข่ เอ๊ย ไข่ กางปึก ไข่ไป เอ๊กอ๊อ๊ก เอ๊ก”

ครู : นี่คือรูปการเกิดของไข่ ครูจะให้เด็กๆ เรียงภาพลำดับใต้เกิดก่อนและหลังใครรู้บ้างคะว่า ไข่เกิดใต้อะไร

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศลาลัย (บ้านลำพอง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ผู้เรียนคา : แม่ไก่ ออกไข่ แล้วฟักไข่ จนไข่แตก พอแตก ออกมาเป็นไก่ค่ะ

ครู : เก่งเลยละคะ เพื่อนๆตามมือให้ผู้เรียนคาหน่อยค่ะ

ชื่อ	ผลการเรียงลำดับ
ผู้เรียนคา ขวัญทิพย์	✓ สามารถบอกและเรียงได้ เรียงลำดับระหว่าง 2 กับ 3
อัคริษา	✓ แต่ไม่พูด ✓ แต่ไม่พูด
ศาสดา	เรียงลำดับ 1 กับ 2
สุนิศา	✓ เข้าใจแต่ถามไม่ตอบ
อาทิตย์	✗ ไม่เข้าใจเลย
ศรวิชญ์	✓ ไข่ผ่าไข่ ไข่แตกเป็นลูกไก่ และเป็นตัวไก่ใหญ่ด้วย
รัฐพล	บอกได้แต่เรียงลำดับ 3 กับ 4
ปงคนัน	✓ เล่น 2 ครั้ง พอเล่นไปทำใจจินตนาการ ✗ ไม่ทำอะไรเลย
อะดออุลลอฮู	ลำดับ 2 กับ 3
ณัฐาศิ	✗ ไม่ทำอะไรเลย
สุตวานิ	ลำดับ 3 กับ 4
ชาวาลิน	✓ สามารถบอกได้
อัสวา	✓ สามารถบอกได้
ปารณิย์	✗ ไม่เข้าใจเลย
ศิวกร	✗ ไม่เข้าใจเลย
ศิรมชย์	เรียงไข่เป็น แต่คำถามอันไหนก่อนซึ่งได้ถูก
ฮาติพริ์	ลำดับ 2 กับ 3
นิตย์	✗ ไม่เข้าใจ ซ้ำอย่างเดียว
ชญานิศา	เรียงถูก และบอกว่าเป็นไก่ตัวผู้
ชัยคานี	ออกมาเป็นไข่ ไข่แตก เป็นลูกไก่ เป็นตัวใหญ่
พิระ	
ยูโศบ	

จากการที่ครูให้เด็กๆ เล่นเกมการศึกษา โดยให้เรียงตามลำดับการเกิดไก่ สรุปได้ว่าเด็กที่ไม่เข้าใจเลยมี 6 คน เรียงลำดับยืมมี 6 คน เรียงและสามารถบอกได้ 11 คนแต่เด็กๆ ถือว่าเก่งมาก

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลธิสถาน (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 อ.ละงู จ.สตูล

ครู : เตี๊ยก จ้ำทุกคนแก่งงเลตตะ คบมือตัวเองหน้อย กิจกรรมต่อไปครูจะ ให้เตี๊ยกถึงจาก
ดูข่างทีเตี๊ยกๆ เก็บตัวก่อนที่ออกไปเรียนรู้อ่างนอก จ้ำได้ไหมตะ

เตี๊ยก ๆ : จ้ำได้คะ / ครับ

ครู : จะเรียกเตี๊ยกมาทำทีละคนนะคะ

เตี๊ยก ๆ : ครับ/ค่ะ

หลังจากที่ครู ให้เตี๊ยกๆ กลิ้งตุ๊กจากดูข่างเรียนร้อยและ ให้เตี๊ยกไปล้างมือเตรียมตัว
รับประทานอาหารกลางวัน ครูได้นำผลงานของเตี๊ยกๆ ทุกคนติดไว้หน้าห้องและชมเชยผลงาน
ของเตี๊ยกๆ ทุกคน

บทที่ ๕ วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยมี 3 ข้อด้วยกันดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมการจัดการเรียนรู้ของเด็ก
3. เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ผลที่ได้ตามวัตถุประสงค์

ข้อที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.1 แหล่งเรียนรู้

จากการศึกษาทำให้ได้เห็นแหล่งเรียนรู้รอบตัวเราที่อยู่บริเวณใกล้ๆกับโรงเรียนเพราะสะดวกในการเดินทางและไม่ทำให้เด็กเกิดอันตราย ซึ่งบริเวณใกล้โรงเรียนก็มีแหล่งเรียนรู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ เช่น สถานที่ใกล้กับโรงเรียน ก็คือ มีสียัด สวนบางใกล้โรงเรียน ส่วนในเรื่องของภูมิปัญญาต่าง เช่น เพลงกล่อมเด็ก ตันจาก เกร็ดอุยาคี ขนมน ก็ให้มาสอนที่โรงเรียน โดยเอาชาวบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงเรียนมาช่วยสอนเด็กในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งก็ทำให้เด็กเกิดความรัก สนุกสนาน และเด็กได้ศึกษารายทิวในเรื่องของการทำทนายแบบอิสลาม รู้จักการเคารพผู้ใหญ่ และที่สำคัญเป็นการฝึกให้เด็กได้ปฏิบัติจริง นอกเหนือจากการสอนในห้องเรียน

ที่สำคัญอีกอย่างแหล่งเรียนรู้นี้สามารถบอกได้ถึงความยั่งยืนว่าหากไม่มีโครงการใดๆมาสนับสนุนทางศูนย์ก็สามารถจะจัดกระบวนการได้เองโดยไม่ต้องใช้งบประมาณแยะแยะมากมาย และสำคัญยิ่งไปกว่านั้นแหล่งเรียนรู้ที่นี้คือชุมชนที่ยั่งยืนยิ่งใหญ่มากกว่าจะรู้เพราะเป็นเรื่องราวที่เขาพบเจอทุกเมื่อเชื่อวัน เป็นเหตุการณ์จริง เป็นเรื่องราวของท้องถิ่น ที่เขาจะรู้ได้สัมผัส เพื่อจะนำไปสู่การเห็นคุณค่า ประโยชน์ ทำให้เกิดความรัก ห่วงเห่น ถิ่นเกิด และยิ่งรวมไปถึงการเชื่อมโยง วิเคราะห์ และพัฒนา ในชุมชนท้องถิ่นต่อไปเมื่อเติบโตขึ้นไปในอนาคต

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสถาน (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

1.2 รูปแบบที่จะไปจัดการเรียนรู้ 2 แบบ ดังนี้

(1.) รูปแบบที่ 1 ครูเป็นคนกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้ซึ่งมี 7 แหล่งเรียนรู้ ดังนี้

1. มัสยิด
2. ต้นจาก
3. ระบบเศรษฐกิจ
4. เสวียนหม้อ
5. เพลงกล่อมเด็ก
6. ของเล่นเด็ก
7. ขนมหันบ้าน

การจัดการเรียนรู้ที่สอนให้นักเรียนรู้ที่กำหนดได้แล้วมาเขียนแผนการสอน โดยจะ

กำหนดให้ 1 หน่วยการเรียนรู้มีระยะเวลาในการสอน 5 วัน ดังนี้

วันที่ 1	เรียนรู้เรื่องมารยาทและข้อตกลง
วันที่ 2	พาเด็กออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้
วันที่ 3 - 4	ทบทวนสิ่งที่ได้ออกไปเรียนรู้
วันที่ 5	สรุปผลการทำกิจกรรมตั้งแต่วันที่ 1-4

วิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยดูสิ่งที่อยู่ที่ใกล้ตัวเด็กและปลอดภัยกับเด็ก ซึ่งเมื่อก่อน
โครงการวิจัยกำหนดหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 14 แหล่ง แต่เมื่อได้ทำกิจกรรมแล้วได้รับ
คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ ของแหล่งเรียนรู้จากเจ้าหน้าที่ สกว. วิทยากรและบุคคลต่างๆที่
เข้าร่วมกิจกรรมก็ได้ปรับเปลี่ยนแหล่งเรียนรู้เหลือแค่ 7 แหล่งเรียนรู้

(2.) รูปแบบที่ 2 เด็กเป็นคนเลือกรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีนี้จะไม่มีกำหนดเรื่องเพราะต้องให้เด็กออกไปนอกสถานที่เพื่อสำรวจสิ่งแวดล้อม
ก่อนแล้วค่อยให้เด็กมากำหนดเรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง

วิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ก็คือวันแรกที่เด็กออกไปสำรวจแล้วครูจะนำเด็ก
มาจัดกิจกรรมในห้องเรียนโดยให้เด็กบอกว่าไปเห็นอะไรมาบ้างแล้วให้เด็กบอกสิ่งที่ตนเองได้เห็น
มาและครูจะเป็นผู้บันทึกไปเป็นรูปภาพหลังจากนั้นก็ให้เด็กเลือกรื่องที่จะเรียนรู้เรื่องไหนถูกเลือก
มากที่สุดก็จะเรียนเรื่องนั้น วันที่สอง-วันที่ ห้า ก็จะมาลงเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

สำหรับวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้มีความสัมพันธ์กันทั้ง 2 แบบจะ
เหมือนกันก็คือ เด็กจะนำสิ่งที่ครูสอนภายในห้องเรียนออกไปใช้นอกห้องเรียน เช่น มารยาท
ข้อตกลงต่างๆ และเมื่อออกไปศึกษานอกห้องเรียนแล้วเด็กก็ต้องนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้มา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของครูชำนาญการแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลีตลาม (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ห้องเรียนกลับมาใช้ในห้องเรียนอีกครั้ง ซึ่งหมายถึงว่า เด็กต้องเรียนรู้วิธีการนี้สิ่งที่เรียนในห้องเรียนไปใช้นอกห้องเรียนและนี่ถึงที่ได้เรียนนอกห้องเรียนนั่นกลับไปใช้ในห้องเรียนอีกครั้ง เป็นความสัมพันธ์ 2 แบบ ที่เด็กจะต้องทำและครูต้องเป็นคนชี้แนะเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อที่ 2 เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมการจัดการเรียนรู้ของเด็ก

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน คือ มีทั้งการจัดเวที การพบปะ ดังนี้

1. **ผู้ปกครอง** เชิญมาร่วมเวทีเพื่อนำเสนอสิ่งที่โครงการวิจัยกำลังจะทำหลังจากนั้นก็ประสานงานเพื่อมาร่วมให้ข้อเสนอแนะในเรื่องหลังเรียน และการจัดเวทีผู้ปกครองเพื่อขออนุญาตพาเด็กไปศึกษานอกสถานที่
2. **ชุมชน** การจัดทำเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จาก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมต่างๆ และขอความร่วมมือเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมร่วมกับเด็ก นอกจากนั้นยังได้ตรวจสอบดูแลเรียนรู้ด้วยตัวเอง เพื่อนำมาเป็นข้อมูล

ข้อที่ 3 เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ผลที่เกิดขึ้นและการเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังทำงานวิจัยในรูปแบบที่ 1

การเปลี่ยนแปลงของเด็กก่อนและหลังการทำงานวิจัย โดยรูปแบบที่ 1 เป็นการกำหนดหน่วยเพื่อนำเด็กออกไปเรียนรู้นอกสถานที่ โดยครูได้สังเกตพฤติกรรมก่อนการเรียนรู้นอกสถานที่ พฤติกรรมเด็กในขณะที่ไปเรียนรู้นอกสถานที่กับครูภูมิปัญญา และพฤติกรรมของเด็กหลังจากได้ไปเรียนรู้นอกสถานที่ เด็กกลับมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บอกกล่าวสิ่งที่พบเห็นภายในศูนย์ฯ พบเด็กมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการพูด การนำเสนอ การเขียน การวาด การจินตนาการ ที่สอดคล้องกับความจริง การนำความรู้ไปใช้ และเชื่อมโยงในชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ของเด็กด้วยกัน โดยสามารถยกตัวอย่างประเด็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของเด็กตามหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำการวิจัย
เด็กไม่กล้าแสดงออกและคอยรับฟังเพียงอย่างเดียว เช่น	เด็กกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าออกความคิดเห็น กล้าตั้งคำถามสิ่งที่ได้พบเห็น สิ่งแปลกใหม่ และทำให้เด็กสนใจอยากเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ เช่น
เด็กชายร้อฟอา เป็นคนพูดน้อย ไม่กล้าแสดงออก คอยรับฟังอย่างเดียว	เด็กชายร้อฟอา กล้าพูด กล้าซักถามมากขึ้น กล้าแสดงออกมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับเพื่อน
เด็กหญิงมณีวรรณ ไม่ค่อยพูด และไม่รู้จักการนับครีอยุธยาติ	เด็กหญิงมณีวรรณ กล้าพูดกล้าแสดงออกและกล้าซักถามมากขึ้น และกลับไปนับถึบหรืออยุธยาติให้ผู้ปกครองฟัง
เด็กชายชนพัฒนา เป็นเด็กกล้าพูดกล้าแสดงออก แต่บางครั้งยังขาดความมั่นใจ ทำให้ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	เด็กชายชนพัฒนา มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกทำให้กล้าแสดงความคิดเห็น
เด็กหญิงพีรณัฐ เป็นเด็กไม่ค่อยกล้าแสดงออกจะพูดเมื่อครูป้อนคำถามให้	เด็กหญิงพีรณัฐ กล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าคิด กล้าตั้งคำถามและสามารถนับครีอยุธยาติทั้ง 10 ลำดับได้อย่างชัดเจนและมีความจำที่ดีขึ้น
เด็กไม่เต็มใจในเรื่องการนับครีอยุธยาติของตนเองที่บ้าน เด็กนับครีอยุธยาติได้เฉพาะบุคคลที่อยู่ในบ้าน เช่น	เด็กสนใจในการนับครีอยุธยาติของตนเองที่บ้าน เด็กนับครีอยุธยาติได้ทั้ง 10 ลำดับ เช่น
- น้องพีรณัฐบอกว่า ที่บ้านมี โต๊ะ(ยาย, ย่า) ชาย (ตา, ปู่) จี(น้ำ) อู(น้ำ) ปะป้า (พ่อ) จะ (พี่สาว)	- เด็กได้นับถึบถึบครีอยุธยาติพร้อมกัน เด็กได้กลับไปนับถึบถึบครีอยุธยาติที่บ้าน จากการบอกเล่าของผู้ปกครอง และการซักถามของครูถึงพฤติกรรมเด็กในการเรียนรู้เรื่องครีอยุธยาติกับผู้ปกครอง
กิจกรรมที่ให้เด็กทำเป็นกิจกรรมที่ซ้ำๆ ทำให้เด็กไม่ค่อยสนใจในการทำกิจกรรม ผลงานของเด็กออกมาไม่เรียบร้อย เช่น	กิจกรรมที่ให้เด็กทำเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ กระตุ้นให้เด็กสนใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น รวมทั้งเด็กได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง เรียนรู้จากของจริง ทำให้เด็กเกิดจินตนาการและ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิสยาม (บ้านลาทางา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเล่นแบบลงเด็กหลังทำการวิจัย
การวาดภาพระบายสี การวาดภาพตามจินตนาการ	สื่อจินตนาการของเด็ก โดยการวาดหรือเขียนออกมาเป็นผลงาน

2. หน่วยของเล่น (กึ่งหุ่นลมจากลูกยางพารา)

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเล่นแบบลงเด็กหลังทำการวิจัย
เด็กไม่ค่อยพูด ไม่กล้าซักถามจะตั้งใจฟังเมื่อครูสอน ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น ขาดความมั่นใจในตนเอง เช่น	กล้าพูดกล้าแสดงออก กล้าซักถาม เมื่อได้เห็นสิ่งแปลกใหม่ และได้เล่นถึงหันกลับมาทำซ้ำจากลูกยางพารา ซึ่งเป็นผลงานที่เด็กทำขึ้นเอง ทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น เช่น
เด็กชายพัฒนา เป็นเด็กไม่ค่อยพูด ไม่กล้าซักถามจะตั้งใจฟังเมื่อครูสอน ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น ขาดความมั่นใจในตนเอง	เด็กชายพัฒนา เกิดความสนุก กล้าพูดกล้าซักถาม เมื่อได้เห็นสิ่งแปลกใหม่และได้เล่นของเล่นที่ตัวเอง
เด็กหญิงจรรยา เป็นเด็กไม่ค่อยพูด ไม่กล้าซักถาม รับฟังอย่างตั้งใจและไม่ค่อยความมั่นใจในตนเอง	เด็กหญิงจรรยา กล้าพูด กล้าซักถามกล้าตั้งคำถามกล้าเสนอความคิดเห็นของตนเองและรู้สึกตื่นเต้นกับสิ่งใหม่ที่ได้เรียนรู้ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียนรู้
เด็กไม่รู้อะไรนำมาลูกยางมาใช้ประโยชน์ เช่น	เด็กรู้วิธีการนำลูกยางมาใช้ประโยชน์ เช่น
เด็กชายฉวีวุฒิ รู้จักลูกยางแต่ไม่รู้วิธีการนำลูกยางมาใช้ประโยชน์	เด็กชายฉวีวุฒิสามารถอธิบายประโยชน์ของลูกยางพาราและการนำลูกยางมาทำเป็นของเล่น

3. หน้าที่มัยสยิด

พฤติกรรมของเด็กก่อนการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เด็ก ๆ เด็กรู้ว่ามัยสยิด(มัยสยิด) คือสถานที่ละหมาด	เด็ก ๆ ได้รู้คุอาฮ์เข้า-ออกมัยสยิด การก้าวเท้าเข้า-ออกมัยสยิด การเข้านมัยสยิดก้าวเท้ามาก่อน เมื่อออกมัยสยิดให้ก้าวเท้าช้ายก่อน เมื่อออกจากมัยสยิดให้ก้าวเท้าช้ายก่อน เด็ก ๆ ได้ปฏิบัติตามละหมาด
เด็กหญิงคอยดะฮะห์ เป็นเด็กที่ไม่ค่อยกล้าแสดงออก เมื่อครูถามอะอะไร ก็จะยิ้มและพยักหน้า ไม่ค่อยเข้ากับเพื่อนๆ เมื่อทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนๆและเป็นเด็กที่มีสมาธิสั้น	เด็กหญิงคอยดะฮะห์ ตั้งใจมากกว่าเพื่อนคนอื่นๆ เมื่อได้ไปเรียนนอกสถานที่และร่วมกิจกรรมในมัยสยิดกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น การละหมาดร่วมกับเพื่อนๆ เมื่อครูบอกว่าเป็นนี้จะพาเด็กไปมัยสยิดอีก น้องคอยดะฮะห์จะกล้าแสดงท่าทางที่ดีใจกว่าเพื่อนคนอื่นๆ
เด็กชายชนพัฒนา เป็นเด็กช่างพูด ช่างคุย และชอบตั้งคำถามเรื่องที่ตนสนใจและตั้งใจทำกิจกรรม เข้ากับเพื่อนๆ ได้ทุกคน	เด็กชายชนพัฒนา จากเดิมเป็นเด็กช่างพูด ช่างคุย เมื่อได้เรียนรู้นอกสถานที่ได้เห็นของจริงที่มัยสยิด ทำให้น้องชนพัฒนา กล้าคิด และมีคำถามใหม่ๆที่ถามต่อครูภูมิปัญญา เช่น ชนพัฒนา : นั่นอะไร ครูภูมิปัญญา : นั่นหนังสือ ชนพัฒนา : หนังสืออะไร ครูภูมิปัญญา : เขาเรียกว่า อัลกุรอ่านตั้งใจเรียนมากกว่าเดิมและมีความเป็นผู้ นำ ทำกิจกรรมเมื่อกลับมากิจกรรมในห้องเรียนน้องจะมีกำลังใจดีตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้ง
น้องคอยอรุณะนาม เดิมเป็นเด็กขี้อาย ไม่ค่อยกล้าแสดงออก เช่น เมื่อให้ออกมาอ่านคุอาฮ์หน้าชั้นเรียนน้องคอยอรุณะนามจะไม่ค่อยกล้าแสดงออก	น้องคอยอรุณะนาม เมื่อได้เรียนนอสถานที่ น้องคอยอรุณะนามจะมีความสนใจมาก เมื่อได้เห็นอะไรที่แปลกตา ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนน้องคอยอรุณะนามจะถามทุกอย่างที่ตนสนใจ และมีกำลังใจแสดงออก โดยสามารถเป็นผู้ นำการเป็น โต๊ะอิหม่ามหน้าเพื่อนๆ

4.หน่วย ขนมหอค

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย เด็กๆ รู้ประสบการณ์เดิม เช่น รสชาติของขนมหอค รู้ว่าขนมหอคใส่น้ำตาลเพราะมีความหวานแต่ไม่รู้ถึงวิธีการทำขนมหอค น้องชนพัฒน์ เป็นเด็กช่างสงสัย ช่างพูด ช่างสังเกต ช่างซักถาม การนับจำนวน ส่วนผสมต่างๆ	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย เด็กๆ ได้เรียนรู้วิธีการทำขนมหอคจากประสบการณ์จริงและปฏิบัติจริง ได้รู้จักการสังเกต การนับจำนวน ส่วนผสมต่างๆ น้องชนพัฒน์ กล้าคิดและสามารถตอบได้มีไหวพริบขึ้น โดยครูแต่กกลอนขึ้นมา 1 บท น้องชนพัฒน์สามารถแต่งกลอนได้ 1 ท่อน คือ ขนมหอย ขนมหอค เม็ดโต โต รสหวานๆ ก่อนจะรับประทาน ต้องกล่าวนามอัสละละห้อย น้องเอียะชาน ได้บอกถึงกิจกรรมขนมหอคว่าเขาจะกลับไปทำที่บ้านเพราะเขาทำไปแล้ว
น้องเอียะชาน ไม่กล้าแสดงออก มีความตั้งใจในการทำงาน ขยัน งานมีระเบียบ ชี้สงสัย ชอบเล่าประสบการณ์ เด็กรู้จักกระบวนการคิดวิเคราะห์ เช่น	น้องเอียะชาน เมื่อได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจึงเกิดกระบวนการคิดและเข้าใจขั้นตอนการทำขนมหอคเช่น น้องอภิวัฒน์ พบว่า ให้นำเต๋าก่อน แล้วใส่มะพร้าวถึงจะกินได้
น้องอภิวัฒน์ เรียนรู้โดยไม่ได้เห็นของจริงจึงไม่ได้เข้าใจถึงกระบวนการและขั้นตอนการทำขนมหอค	น้องอภิวัฒน์ เมื่อได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจึงเกิดกระบวนการคิดและเข้าใจขั้นตอนการทำขนมหอคเช่น น้องอภิวัฒน์พบว่า ให้นำเต๋าก่อน แล้วใส่มะพร้าวถึงจะกินได้

5.หน่วย เสวียนหม้อ

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย เด็กๆ ไม่รู้จักคิดว่าเสวียนหม้อหรือบางคนรู้จักแต่เรียกว่ารากันหม้อ เมื่อครูให้ดูเสวียนหม้อ เช่น น้อง พิรณัฐ น้องศิวาบอกว่า รากันหม้อ บ้านน้องพิรณัฐ ก็มีไว้รองหม้อแต่ค่าแล้ว	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย เด็กรู้ว่า รากันหม้อและได้เห็น วิธีการทำโดยครู ภูมิใจภูมิใจ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์และสถานีวิทยุที่ 6 ค.ละสุ.อ.ละสุ.จ.สตศ

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมก่อนเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
น้อง พีรณัฐ บางทีเป็นเด็กช่างพูดมีความมั่นใจในตนเอง ในการพูดแสดงความคิดเห็นแต่ไม่กล้าแสดงออก	น้องพีรณัฐ ได้แสดงความสามารถของตนเองในการออกไปจากเป็นและทำให้น้องพีรณัฐ กล้าแสดงออกมากขึ้น
น้องอัสรี เด่นซุกชนไม่สนใจเรียน	น้องอัสรี มีความคิดในการปรับเปลี่ยนเทียบ เช่นน้องอัสรีบอกว่าคล้ายที่จับปลาเลย
ขาดแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	เด็กมีสมาธิการทำโมบายจากเสวียนหม้อ โดยการใช้เชือกปีดการนับจำนวน

6. หน่วยเพลงกล่อมเด็ก

พฤติกรรมเด็กก่อนการททำวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เมื่อถามถึงเพลงกล่อมเด็ก เด็กๆทุกคนนั่งและตามคุณครูว่าเพลงกล่อมคืออะไร	เมื่อ ได้เรียนรู้เรื่อง เพลงกล่อมเด็กหลายๆ ได้รู้ว่า เพลงกล่อมเด็กเป็นอย่างไร และสามารถร้อง เพลงกล่อมเด็กได้ เด็กสามารถตีแบบง่ายๆ เนื้อหา เพลงกล่อมเด็กตามความคิดและตามจินตนาการของตนเอง และครู ได้ใส่ทำทางในเพลงกล่อมเด็ก เช่น เพลงโยนและ เด็กๆก็จะสนุกกับการร้อง เพลงกล่อมเด็ก เด็กู้จักการสังเกตและวิเคราะห์ เนื้อหาเพลงกล่อมเด็ก เช่น นกเออนก ไก่มีขมหรือง หรือไม่มีหรือง(ขอม) ลาค่าปลาแม่ปู เพราะเหตุใด นกถึงได้ขอม เหตุผล ก็คือ นกไม่ได้กินปลา

7. หน่วยต้นจาก

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เด็กบางคนรู้จักต้นจากและบางคน ไม่รู้จักต้นจาก เนื่องจากฐานความรู้เดิมเรื่องต้นจากไม่เท่ากัน เด็กที่ฐานความรู้เดิมเรื่องต้นจาก เนื่องจากผู้ปกครอง เด็กบางคนประกอบอาชีพลวกใบจาก	หลังจาก ได้เรียนรู้เรื่องต้นจากเด็ก ได้รู้ถึงการนำ ส่วนต่างๆ ของต้นจากมาใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง

พฤติกรรมเด็กก่อนการทำวิจัย ครูโสม: ส่วนต่างๆของต้นจากให้เด็กๆดู ครูโสมยกใบจากขึ้นแล้วถามเด็กๆว่า ครูโสม: เด็กๆมันเขเรียกว่าอะไรคะ น้องอิมฟาฮาล: ใบจากครับ ครูโสม: แล้วใบจากเขาใช้ทำอะไร น้องอิมฟาฮาล: ใบจากเอาไว้ดูคล้ายที่บ้านผมเขาดูคล้าย		พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย ครูกัญ: ใบจากเอาไว้ทำอะไรคะ เด็ก: รอยเกาะ(ใบจาก) ครูกัญ: ถูกจากเอาไว้ทำอะไรคะ น้องฟาร์เร็ด: เอาไว้กินครับ

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำวิจัยและหลังการทำวิจัย

พฤติกรรม	ก่อนทำวิจัย	หลังทำวิจัย
ด้านกาารพูด	เด็กบางคน ไม่พูดเลยเวลาที่ครูถามจะเป็นฝ่ายนั่งฟังเพียงอย่างเดียว ส่วนคนที่พูดก็จะชักถามอยู่ตลอดเวลาเมื่อสงสัยหรือถามในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ ครูไม่ค่อยได้ชื่นคำพูดที่แปลกจากเด็ก	เด็กที่ไม่พูดก็เริ่มพูดขึ้นมาบ้าง เช่นพูดพร้อมเพื่อน หรือพูดตามเพื่อนอันเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในตนเองในการที่จะพูดคนเดียวว่าตัวเองผิดแล้วมีการพูดมากขึ้น ชักถามมากขึ้น ในสิ่งที่ตนเองสงสัย และอยากรู้ และครูก็จะ ได้ชื่น คำพูดที่แปลกๆ ของเด็ก เนื่องจากสิ่งที่ครูใช้ถามจะมีตัวให้เด็กมีความคิดใหม่ขึ้น
ด้านความกล้าแสดงออก	เด็กกล้าแสดงออกน้อยมาก หรือหนึ่งมีเด็กที่กล้าแสดงออกอยู่อย่างน้อยที่สุด 3-5 คน ส่วนคนอื่น ไม่มีเลยเด็กคนไหนที่ชอบออกมาชี้หน้าถามหาหรือหน้าห้องก็จะออกมาตลอดคนไหนที่ไม่ออกพอครูให้ออกมาชี้หน้าบ้างก็จะร้องให้วิ่งกลับเข้าไปยืนในแถวเหมือนเดิม	เด็กจะเกิดความสนุกสนานอย่างเห็น ได้ชัดกล้าที่จะออกมาหน้าห้องมากขึ้น โดยเฉพาะคนที่กล้าอยู่แถวหน้าห้องด้วยความกล้ามากขึ้นเช่นกล้าที่จะออกมาหาหน้าห้อง โดยที่ครูไม่ต้องเรียกชื่อเด็กก็จะออกมาเองด้วยความเต็มใจแต่คนที่ไม่กล้าก็มองเห็นเพื่อนออกมาถือออกมาด้วย
ด้านสังคม	เด็กแยกกันคนละห้องระหว่างเด็ก 3 และ 4 ขวบ เด็กจะเล่นกับเด็กห้องเดียวกันบางคน ไปยอมให้เพื่อนห้องอื่นมาเล่นในห้องตัวเองด้วย	เมื่อเด็ก 3และ 4 ขวบมาเรียนรวมกันเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นมีการพูดคุยและเล่นร่วมกันมากขึ้น มีการแบ่งชิ้นสิ่งของให้แก่กัน เมื่อทำกิจกรรมเด็ก 4 ขวบก็น้อยและนำไปให้แก่เด็ก 3 ขวบซึ่งพฤติกรรมนี้ได้แสดงออกมาเมื่อมาทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยลดช่องว่างระหว่างวัยได้มากขึ้น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลรัฐลิสลาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ตะลุง อ.ตะลุง จ.สตูล

พฤติกรรม	ก่อนทำวิจัย	หลังทำวิจัย
ด้านอารมณ์และจิตใจ	เป็นการสอนแบบเดิมๆ ไม่มีอะไรใหม่เข้ามา ไม่มีสื่อใหม่ๆ ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายการเรียน ทำให้เด็กขาดโรงเรียนบ่อยเด็กไม่ค่อยสนุกกับการทำกิจกรรม	เด็กไม่ขาดโรงเรียนเลยส่วนที่ขาดเรียนจริงๆ ก็มีสาเหตุมาจากป่วยหรือไม่สบาย เด็กจะชอบที่จะให้ครูพาออกไปข้างนอก เด็กจะถามทุกวันที่ว่าวันนี้ครูจะพาออกไปข้างนอกหรือเปล่านั้นเด็กจะเกิดความสนุกสนานและกระตือรือร้นอย่างเห็นได้ชัด

พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็ก (ต่อ)

1. คนที่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้นำมาแถวคือเด็กชายวงศกร โดยเจริญ จะจำตำแหน่งการเดิน และรักษาความเป็นผู้นำไว้ดีจะออกเดินทาง โดยตรวจดูถูกแถวก่อนว่าเดินเรียบร้อยหรือไม่ และเด็ก 3 ขวบบางคนเดินออกนอกแถวต้องคอยจับให้ตลอด เช่น ค.ช.ชาติสิทธิ์ เต๊ะเย็บ/ ค.ญ.ชัยदानี มั่นตุ๊ะเต๊ะ/ ค.ช.ศิริมิษฐ์ รัตต์ชัย
2. มีความสนุกสนานในการเดินชมรอบบริเวณสองข้างทาง เด็กเกิดความตื่นเต้นและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เช่น เมื่อเพื่อนซักถามคำถามก็เกิดการอยากซักถามครูบ้างและได้เรียนรู้ของจริงไม่ใช่ในรูปแบบเหมือนในห้องเรียนทำให้เด็กเข้าใจเนื้อหาเร็วกว่าเดิม
3. ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็น และกล้าตอบในสิ่งที่ถูกรูปโดยไม่กลัวว่าจะตอบผิด ทั้งเด็ก 3 ขวบ และ 4 ขวบ ส่วนคนที่ไม่พูดก็เกิดความอยากรู้และซักถามครูบ้างเพื่อหาคำตอบ
4. ทุกคนยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น โดยไม่ทักท้วงมีปัญหา
5. เด็กคนไหนที่พูดเก่งก็มักจะพูดนำเพื่อนๆ เหมือนเป็นการกระตุ้นให้เพื่อนเกิดความอยากรู้ด้วย เช่น ค.ช. พิระ มีถ้ำม ค.ญ. ภูวนดา หวันบีหลาย และค.ญ. เกวลิน มีทรนาก / ค.ช. อะตะอะตุลลอย แซ่เบ๊ ยิ่งทำให้เด็กเหล่านี้พูดมากและซักถามมากขึ้นทำให้เกิดความรู้แก่ตนเองและเพื่อนๆ
6. เด็กที่ขาดเรียนบ่อยๆ ก็จะไม่ค่อยขาดเรียนและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น
7. ทัศนคติของน้อง เช่น พี่สอนน้องในการยกมือขอความช่วยเหลือ มีการตักเตือนช่วยเหลือกันในระหว่างวัย เด็กรุ่นพี่ที่ชอบรังแกน้องอาจจะคอยเป็นพี่เลี้ยงมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันมากขึ้น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสตาม (บ้านตาทรง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

8. เด็กชอบสื่อและวิธีการสอนแบบใหม่ของครู เกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม
9. เด็กๆ สนุกหรือร้องไม่รู้จักเบื่อในการทำกิจกรรม จัดกระบวนการเรียนการสอน
10. เด็กมีความตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย และพอใจในผลงานของตัวเองที่ทำงานแล้วรู้จักชื่นชมในผลงานของผู้อื่น
11. เด็กที่ชอบวิ่งเข้าวิ่งออกห้องเรียนก็มีทัศนคติความอดทนอดกลั้นมากขึ้น รู้จักทำงานให้เสร็จก่อนทุกครั้ง ที่จะออกจากห้องเรียนไปเล่น สามารถอดทนรอคอยก่อน – หลังได้ มีระเบียบเรียบร้อยขนานมาก น่าชมเชย
12. เด็กสามารถตอบคำถามครูได้และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม และทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ในกิจกรรมนั้นๆ เพราะมีการแลกเปลี่ยนกันระหว่าง ครูกับนักเรียนและเด็กกับเด็กเองด้วย
13. เด็กเกิดความเข้าใจมากกว่าการอธิบายเมื่อได้ปฏิบัติจริงและความรู้ที่ได้จะติดตัวกับเด็กไปตลอด
14. เด็กที่ชอบบอแง อารมณ์เสียบ่อยๆ ก็มีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใสมากขึ้น
15. เด็กมีความเชื่อมั่นในลำดับเหตุการณ์ได้จากการที่ครูเล่านิทาน
16. เด็กได้ทดลองและสัมผัสของจริงในเรื่องของอุปกรณ์ในการเรียนรู้แต่ละกิจกรรม
17. เด็กสามารถอธิบายผลงานของตัวเองได้ โดยการเล่าจากจินตนาการของตัวเอง
18. เมื่อเด็กมีความรู้สึกลึกซึ้งต่อการเรียนก็จะทำให้ผลงานของเด็กอยู่ในระดับดีและมีสมาธิในการทำงานมากขึ้น

ตารางแสดงรายละเอียดการทำกิจกรรม ผลที่ได้ และพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงของเด็กรูปแบบที่ 2

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
ครั้งที่ 1 วันจันทร์ ที่ 31 กรกฎาคม 2552 นำเด็กออกนอก สถานที่อายุ 3-4 ขวบ	ก่อนออก 1. สอนข้อตกลง/มารยาทในการออกข้าง นอกศูนย์ - การเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบครูสอน ผ่านตัวการ์ตูนเล่าเป็นนิทานส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรมแล้วเลือกผู้นำแถว โดยให้เด็กช่วยเลือก ใช้วิธีโหวตยกมือ - ก่อนออกจากศูนย์ฯ ครูสอน"คู่มือ ก่อนออกจากบ้าน"	1. เด็กรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามบางคน สามารถปฏิบัติตามได้เพราะในการ เรียนรู้มีทั้งเด็ก 3 ขวบ และ 4 ขวบ เรียนร่วมกันอยู่ เนื่องจากเป็นครั้ง แรกในการออกไปเรียนรู้ข้างนอก ศูนย์ฯ แต่ส่วนใหญ่จะเกิดเหตุการณ์ ภายในแถวขณะที่เดินเพราะเด็กเกิด ความตื่นเต้น	คนที่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้นำแถวคือ เด็กชายวงศกร โดยเจริญ จะจำ ตำแหน่งการเดิน และรักษาความเป็น ผู้นำได้ดีจะออกเดินทางโดยตรวจดู ลูกแถวก่อนว่ายืนเรียบร้อยหรือไม่ และเด็ก 3 ขวบบางคนเดินออกนอก แถวต้องคอยจัดให้ตลอด เช่น ค.ช.สา สิทธิ์ เต๊ะเอ็บ/ ค.ญ.ชัยคานี มั่นตุ้เต๊ะ/ ค.ช.ศิริมีชัย รักศักดิ์	สาระที่ควรเรียนรู้ 1. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก -ความรู้สึกและมารยาทที่ดี -เรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น -เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างร่วมกับผู้อื่น -เด็กรู้จักชื่อ นามสกุลของเพื่อนๆ
	2.ระหว่างที่นำเด็กออก - ครูให้เด็ก ๆ สังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในขณะที่เดิน - ครูให้เด็ก ๆ ชักถามได้ทุกเรื่อง - แรก ๆ ครูเป็นคนตั้งคำถามให้เด็กคอย สังเกตสิ่งต่าง ๆ ระหว่างเดินทางแต่พอ หลัง ๆ เด็กจะเป็นคนเริ่มตั้งคำถามครู เอง	1. จากการที่ครูให้เด็กสังเกต เด็กบอก ว่าเห็นผีเสื้อว่ามีกี่ตัว สีอะไรบ้าง เห็น เปิดเดินเป็นแถว เด็กรู้จักสี จำนวน และเห็นนิ้วด้วยโดยสามารถนับจำนวน ได้ถูกต้องและเลียนเสียงสัตว์มีบาง คนเห็นไก่จึงเรียกให้เพื่อนดูด้วย เด็ก สามารถตอบคำถามที่ครูถามได้และ สามารถนำสิ่งที่เห็นมาเป็นคำถามเพื่อ เป็นความรู้แก่ตนเองได้	เด็กมีความสุขในการเดินทางชม บริเวณรอบสองข้างทาง เด็กมีความ ตื่นเต้นและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เช่นเพื่อนชักถามคำถามก็เกิดการ อยากชักถามครูบ้างและได้เรียนรู้ของ จริงไม่ใช่ในรูปภาพเหมือนใน ห้องเรียนทำให้เด็กเข้าใจเนื้อหาเร็ว ขึ้นกว่าเดิม	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องธรรมชาติรอบตัว - เด็กเรียนรู้เรื่องสิ่งมีชีวิตและไม่มี ชีวิต - เรียนรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลก ที่แวดล้อมตามธรรมชาติ 2 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -เรียนรู้เรื่อง สี ขนาด รูปร่าง รูปทรงน้ำหนัก สัมผัสสิ่งรอบตัว

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
ต่อช่วงที่ 1	3. โหวตเลือกเรื่องที่สนใจจะเรียน - ครูถามกระดาษชาร์ตแล้วเด็ก ๆ บอกว่าไปเที่ยวข้างนอกศูนย์ฯ เด็ก ๆ เห็นอะไรบ้าง ครูคอยวาดรูปตามที่เด็กบอก มีวัว นก ไก่ ลูกยาง ผีเสื้อ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่ต่างก็ลงคะแนนเลือกตามความสนใจของตนเอง เสียงส่วนใหญ่เลือกไก่มากกว่าครูและเด็ก เลยสรุปกันว่าจะเรียนเรื่องไก่อีกในวันต่อไป	1. เด็กรู้จักใช้ความคิดตามประชาธิปไตย รู้จักการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และพอใจในความคิดเห็นของตนเอง	1. เด็ก ๆ ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็น 2. เด็ก ๆ ทุกคนยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น โดยไม่ทักท้วงมีปัญหา	สาระการเรียนรู้ - เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี
วันอังคารที่ 4 ส.ค. 2552 เริ่มเรียนเรื่องไก่อีกเป็นวันแรก	1. เรื่องรูปร่าง ลักษณะของไก่ 1.1 ครูอ่านคำกลอนไก่ เด็กๆอ่านตามครูและเล่นมายากลลูกบอล 1.2 ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลงไก่อพร้อมกันแสดงท่าทางประกอบ 1.3 ครูนำไก่อจริงมาให้เด็กๆดู ครูจะไม่เป็นฝ่ายบอกเด็กว่าไก่อมีรูปร่างลักษณะอย่างไรแต่ครูจะเป็นฝ่ายให้เด็กเป็นฝ่ายบอกครูเอง เด็กๆบอกได้ละเอียดมาก และซักถามครูเมื่อเด็กๆอยากรู้ไม่ใช่แค่	1.เด็กมีสมาธิในการเรียนรู้น่าชื่นชม โดยที่เด็กได้เรียนรู้จากของจริงมากกว่าการเรียนรู้ในรูปภาพ 2. ครูจะต้องเตรียมเด็กก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการเรียนรู้ เช่นอ่านกลอนเล่นมายากล โดยให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมด้วยเพื่อให้ง่ายสำหรับการเรียนรู้ในขั้นต่อไป 3. มีคำศัพท์ใหม่เกิดขึ้นหลายคำ เช่น หอนไก่ แต่น้องซาคิด เรียกจุมูกไก่	1. เด็กๆกล้าแสดงความคิดเห็นทั้งเด็ก 3ขวบ และ 4 ขวบ ส่วนคนที่ไม่พูดก็เกิดความอยากรู้และซักถามครูเพื่อหาคำตอบ 2. เด็กคนไหนที่พูดเก่งก็มักจะพูดนำเพื่อนๆเหมือนเป็นการกระตุ้นให้เพื่อนเกิดความอยากรู้ด้วย เช่น ด.ช. พีระ มีลำม ด.ญ. ยวนดา หวันนิลลา และด.ญ. เกวลิน มิตรมาก / ด.ช. อะตออุลลอส แซ่เบ๊ ยิ่งทำให้เด็ก	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง 2 ธรรมชาติรอบตัว -สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	รูปร่างของไก่แต่เด็กๆ ได้ถามไปถึงบ้านของไก่ด้วย เด็กบอกเรื่องอวัยวะของไก่ เพศไก่ สีของไก่ เสียงของไก่ อาหารของไก่ ซึ่งวันนั้นไก่ที่ครูนำมา มีนิ้วข้างละ 5 นิ้ว รวม 2 ข้างก็ 10 นิ้ว ซึ่งเกิดมาข้างละ 1 นิ้ว ที่จริงไก่ต้องมี 8 นิ้ว คือข้างละ 4 นิ้ว ทำให้เด็กสนุกสนานในการนับจำนวนของนิ้วไก่ นอกจากนี้เด็กยังบอกถึงความสามารถของไก่ว่าทำอะไรได้บ้าง ค.ช .มุมินบอกแปลกกว่าเพื่อนว่าไก่ว่ายน้ำได้ด้วย และเด็กๆ ได้ถามถึงเล้าไก่ และถกเถียงกันในเรื่องไข่ว่า ไข่นั้นมาจากไหน ครูจึงให้มีการเรียนเรื่องไข่และเล้าไก่ต่อไป 1.4 เด็กๆสามารถวาดรูปไก่ได้ดี ครูและเด็กร่วมชื่นชมผลงานของเด็กและแสดงผลงานของเด็กไว้บอร์ดแสดงผลงานเด็กต่อไป	ส่วนใหญ่แล้วเด็กๆจะใช้คำพูดที่เป็นภาษาใต้แล้วเอาไปพูดเป็นภาษากลาง เช่น ดินไก่(เท้าไก่) โบงไก่(ตุ๋นไก่) บ้านไก่(เล้าไก่) 4. เด็กแสดงความคิดที่หลากหลายมากขึ้น เช่น ไก่ว่ายน้ำได้ด้วย 5. เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน 6. เด็กวาดรูปไก่ตามจินตนาการของตนเองโดยครูจะให้เด็กดูไก่จริงเป็นตัวอย่าง บางคนก็วาดเหมือนแต่บางคนก็วาดไม่เหมือนแต่ก็ยังยืนยันว่าเป็นไก่	เหล่านี้พูดมากและซักถามมากขึ้นทำให้เกิดความรู้แก่ตนเองและเพื่อนๆ 3. เด็กที่ขาดเรียนบ่อยๆก็จะไม่ค่อยขาดเรียนและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น 4. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าตอบในสิ่งที่ครูถามโดยไม่กลัวผิด 5. พี่มีการสอนน้อง เช่นพี่สอนน้องยกมือขอคู่อัยด้วย มีการตักเตือนช่วยเหลือกันในระหว่างวัย	- เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันพุธที่ 5 สิงหาคม 2552 ต่อเนื่องจากไก่อีก (มาจากคำถามว่าไก่อีกกับไข่อะไรเกิดก่อนกัน)	2.เรื่องไข่มาจากไหน? 2.1 ครูมีการเตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเรียนโดยครูเล่นกลแม่เหล็กให้เด็กดู และให้เด็กๆ ทำท่ามือ-แบมือพร้อมกัน แล้ว อ่านคู่มือก่อนเรียน 2.2 ครูและเด็กอ่านคำกลอนเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกายพร้อมทำท่าทางประกอบ 2.3 ครูเล่านิทานเรื่องไข่น้อยอยากมีขา ให้เด็ก ๆ ฟัง ขณะเล่าก็มีการซักถามเด็ก ๆ ไปด้วยว่า ไข่มาจากไหน และร่วมสนทนากันเรียงลำดับขั้นตอนการเกิดไข่ไก่และไข่มีสีอะไร ส่วนใหญ่เด็ก ๆ จะตอบพร้อมกัน 2.4 ครูให้เด็ก ๆ ปั้นดินน้ำมันรูปไข่ เด็ก ๆ สามารถปั้นได้ทุกคน และระหว่างที่ปั้นดินน้ำมันก็มีการสนทนาร่วมกันด้วยเรื่องรูปทรงของไข่และไข่มีรูปทรงคล้ายกับอะไรบ้าง เด็กบอกว่า	1. เด็กเกิดความสนุกสนานในการเรียน 2. เด็กมีความตั้งใจ มีทักษะการฟังและการพูดดีมาก 3. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นโดยไม่กลัวถูกผิด 4. เด็ก ๆ กล้าแสดงออกมากขึ้น 5. เด็กมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น	1. เด็กที่ชอบวิ่งเล่นเข้าวิ่งออกจากห้องเรียนอยู่ตลอดเวลา เช่น ค.ช.พีระ ,ค.ช.คณิต,ค.ช.ดิรมีชัย,ค.ญ.ปารณีย์ จะไม่ออกนอกห้องเลยจะสนใจสิ่งที่ครูสอนอยู่ตลอดเวลาและอยากมีส่วนร่วมมากขึ้น 2. ผลงานที่ออกมาดี มีความตั้งใจและรับผิดชอบในผลงานของตนเองมากขึ้นและมีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมกันทุกคน 3. ในช่วงที่ครูเล่านิทานคนที่ไม่ค่อยพูดจะพูดตอบคำถามพร้อมกับเพื่อน ๆ ด้วย ไม่อยู่เฉยเหมือนเมื่อก่อนที่ถามอะไรก็จะนิ่ง	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง 2 ธรรมชาติรอบตัว -สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันพฤหัสบดี ที่ 6 สิงหาคม 2552 (เสริมประสบการณ์ ระหว่างเรียน)	น้ำแข็ง ลูกโป่ง ดวงจันทร์ เป็นต้น และสีไขมีสีอะไรแตกต่างกันไปตามคิด ของตนเอง ผลงานที่ออกมาจึงมีความ หลากหลาย 3. เรื่องง.ไก่.อ.สร้างไว้ 3.1 ครูมีการเตรียมเด็กด้วยการอ่านคำ กลอนประกอบท่าทาง และส่วนต่างๆ ของบ้านพร้อมประกอบท่าทางและให้ เด็กอ่านดูอาช้ก่อนเรียน 3.2 ครูและเด็กร่วมสนทนาเกี่ยวกับ ส่วนประกอบอวัยวะต่างๆของไก่เพื่อ เป็นการทบทวนสิ่งที่เรียนในเรื่องในไก่ ในวันแรกและอ่านคำกลอนเลียนเสียง ร้องและท่าทางของไก่ จากนั้นร้องเพลง ประกอบท่าทางไก่อย่างถูกเผลา ส่วน เด็กชาย พีระ เสนอให้แปลงเพลงเป็น ไก่อย่างถูกยิง 3.3ครูและเด็กร่วมสนทนาเกี่ยวกับ พยัญชนะ	1. ครูต้องมีการเตรียมสื่ออุปกรณ์การ เรียนล่วงหน้า (เหนียวมากขึ้นกว่าเดิม และมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและ สนุกกับการทำงานมากขึ้น) 2. เด็กเกิดความสุขสนุกสนานมีความสุข ในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม 3. ครูและเด็กมีความพอใจในผลงาน ของตนและเกิดความรู้ใหม่ในผลงาน ของตน	1. เด็กชอบสื่อและวิธีการสอนใหม่ ของครู เกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้ 2. เด็กชอบแสดงความคิดเห็น กล้า แสดงออกกันทุกคนโดยไม่มีใครเงิน อายเลย 3. เด็ก ๆ สนุกเรียกชื่อไม่รู้จักเบื่อใน การทำกิจกรรม 4. เด็ก ๆ รู้จักรอคอยก่อน - หลัง 5. เด็ก ๆ มีความเป็นผู้นำ - ผู้ตามที่ดี	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว - เรียนรู้สิ่งมีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง จำนวน รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆ รอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันจันทร์ที่ 10 ต.ค. 2552	ก. ไข่ และ ไข่ต้มอัดลอมเป็นผู้ทรงสร้าง และขั้นตอนการนำไข่มาเป็นอาหาร วิธีการเชือดไข่แบบอิสลาม สอนข้อห้ามและฮาลาลในการกินไข่ และการกล่าวดูอาฮ์ก่อนรับประทานอาหาร 3.4 ครูให้เด็ก ๆ ระบายสีรูปไข่ให้สวยงาม <u>4.เรื่องไข่มีลักษณะอย่างไร?</u> 1. เด็กทุกคนกล่าวดูอาฮ์ก่อนเรียน ครูเตรียมเด็กให้พร้อมด้วยคำกลอนตบมือแปะๆ 2. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลงประกอบท่าทาง “ไข่ปิ้ง” 3. ครูนำไข่ไก่ของจริงทั้งไข่ต้มแล้ว และไข่ที่ยังไม่ได้ต้มมาให้เด็กดูและสัมผัสและตั้งคำถามกับเด็ก ๆ เด็กเกิดคำถามด้วยความอยากรู้อยากเห็นคิดหาคำตอบอย่างมีเหตุผล เช่น ไข่ต้มสุกไข่ให้แตก เด็กสังเกตสีของไข่ไก่ เด็ก ๆ	1. เด็กเกิดการจดจำได้ดีเมื่อเรียนจากของจริง 2. ครูไม่ต้องเหนื่อยอธิบายบทเรียนมาก เด็ก ๆ จะเรียนรู้ได้เร็วเพราะได้สัมผัสจริง 3. เด็กแสดงความคิดอย่างมีเหตุมีผลเป็นลำดับ เช่น ครูนำไข่ต้มมาแต่ครูจะไม่บอกเด็กก่อนว่าคือไข่ต้ม เมื่อครูตอกไข่และไม่แตกเหมือนไข่ที่ไม่ต้มครูถามว่าทำไมไข่ไม่แตก พี่ระบอกว่าไข่มันแข็ง เกวลินบอกว่าไข่ต้มแล้ว เป็นต้น 4. เด็กมีสมาธิในกิจกรรมซ่อนไข่มหาสนุก ซึ่งใช้ไข่ไม่ต้ม มีทำแตก 1 คนคือ พาร์รานิตย์ 5. เด็กสามารถเชื่อมโยงเรื่องราวไข่มาจากไหนได้	1. เด็กรู้จักรอคอยก่อน – หลัง 2. เด็กที่เคยทำงานอย่างใจร้อนเริ่มมีสมาธิในการทำงาน และมีความตั้งใจ สามารถทำผลงานออกมาได้ดี น่าชื่นชม 3.เด็ก ๆ มีระเบียบวินัยปฏิบัติตามกฎของห้องได้ ทำให้ไม่เกิดความวุ่นวายแม้จะเรียนร่วมกัน 2 ห้อง 2 วัย คือ 3,4ขวบ จำนวน 30 คน	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง 2 ธรรมชาติรอบตัว -เรียนรู้สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันอังคารที่ 11 ส.ค. 2552	คิดต่อไปว่าเอาไข่ไปทอดต่อ ไข่ผัก ไข่เกลือลงไปคนไข่เอาไปทอดกินกับข้าวเป็นต้น จากการสนทนาทำให้เกิดประเด็นเรื่องไข่ทอดขึ้นครูจึงปรึกษากันว่าควรต่อยอดความคิดของเด็กๆต่อไปด้วยว่าจะเรียนเรื่องไข่ทอดในวันหน้า 4. เล่นเกมซ่อนไข่มหาสนุกใช้ซ่อนตักไข่โดยไม่เอามือช่วยจับเป็นไข่ไก่ที่ยังไม่ได้ต้ม ซ่อนไข่ไปอีกฝั่งแล้วกลับมาที่เดิม เล่นทีละ 2 คน เด็ก ๆ สามารถทำกิจกรรมได้ดีและเกิดความสุขสนุกสนาน 5.เรื่องเปลือกไข่ 1.มีการเตรียมเด็กให้พร้อมโดยให้เด็กอ่านคู่มือก่อนเรียน ครูเล่นมายากลและขอตัวแทนร่วมด้วย ครูเล่นมายากลจากห้วง ลูกบอล ปากกา เด็ก ๆ ชมอย่างตั้งใจสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อ เพราะจับผิดครูได้บ้าง ไม่ได้บ้าง	1. ครูต้องเตรียมสื่อและวิธีการสอนล่วงหน้า เกิดความกระตือรือร้นโดยไม่รู้เบื่อ 2. เด็กเกิดความสุขสนุกสนานในกิจกรรมทุกกิจกรรม 3. ครูใช้ของจริงสอน ไม่ต้องเหนื่อยอธิบาย เด็กเรียนรู้เร็วกว่า เข้าใจดีกว่า 4. เด็กเป็นฝ่ายตอบคำถามและตั้งคำถามเอง	1. เด็กรู้จักรอคอยก่อน – หลัง 2. เด็กมีความตั้งใจทำงานพอใจชื่นชมในผลงานของตนและผู้อื่น 3. เด็กที่ชอบวิ่งเข้าวิ่งออกจากห้องเรียนจะนั่งคอยทำงานจนเสร็จทุกครั้ง ก่อนออกจากห้องเรียน 4. คนที่ชอบรังแกน้อง ๆ จะคอยเป็นพี่	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง 2 ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	2. ร้องเพลงประกอบท่าทางไ้ไ้ตั้งเด็ก ๆ ทุกคนตั้งใจทำด้วยดี 3. ครูนำเปลือกไข่มาให้เด็ก ๆ สัมผัสดูว่าเป็นอย่างไรสามารถนำมาทำงานศิลปะ โดยนำเปลือกไข่มาปะติดในรูปไข่ และใช้ไหมพรมมาติดทำรังไข่ได้อย่างสวยงาม เด็กๆอยากทำกันทุกคน ครูนำผลงานมาแสดงที่บอร์ดผลงาน	มากกว่าห้องเรียนที่เงียบมีแต่เสียงครูพูดฝ่ายเดียว ตอนนี้กลับกันแล้ว	เสียงแทนจะร้องแค้น้องมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันเกิดขึ้น 5. เด็กกล้าแสดงออกขอชมมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น 6. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันพฤหัสบดีที่ 13 ศ.ค.2552	6.เรื่องไข่จมน้ำลอย 1. ครูให้เด็กอ่านคู่มือก่อนเรียนและอ่านคำกลอน ฉันไปตลาด 2. ครูสอนเรื่องไข่จมน้ำลอย โดยเตรียมอุปกรณ์การสอนให้พร้อม มีการชิมเกลือบางคนบอกว่าเค็ม บางคนบอกว่าเผ็ด ครูก็บอกเด็กว่าเกลือมีรสเค็ม ไม่ใช่เผ็ด แล้วสาธิตโดยไม่บอก เด็ก ๆ ก่อนว่า ครูกำลังจะทำอะไร แต่บอกชั้นตอนไปเรื่อย ๆ ระหว่างนั้นเด็ก ๆ ก็จะเป็นฝ่ายบอกครูเอง ว่าผลการทดลองเราได้เจออะไรบ้าง ผลปรากฏ	1. เด็กมีสมาธิการเรียนรู้มากขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่ไม่เคยเรียนมาก่อน 2. เด็กได้เรียนรู้ตามกระบวนการวิทยาศาสตร์ 3. เด็กกล้าแสดงออก 4. เด็กสามารถตอบคำถามได้โดยไม่กลัวว่าจะถูกหรือผิด และกล้าพูดมากขึ้น	1. เด็กรู้จักความสามัคคีและช่วยเหลือเพื่อน 2. เด็กเป็นผู้ฟังที่ดี 3. เด็กสามารถตอบคำถามครูได้ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม 4. เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง การทำคนเดียวและกับคนอื่น 2 ธรรมชาติรอบตัว -สิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	ว่า ไข่จม สุวันดาบอกว่าไข่ลงและไข่ลอย มูมินบอกว่าไข่ขึ้น จากนั้นครูเล่านิทาน กุ๊กไก่กับหนอนดอกไม้ ก่อนที่ครูจะเล่าครูและเด็กตกลงเรื่องมารยาทในการฟังนิทานที่ดี ในระหว่างที่ครูเล่านิทานอยู่นั้นมีเด็กบางคนไม่มีสมาธิแต่ส่วนใหญ่ฟังอย่างตั้งใจ มีบางคนเท่านั้นที่เล่นบ้างฟังบ้าง 3.เล่นชักเย่อ			- เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้งเกมการศึกษา - เสรี
วันจันทร์ที่ 17 ต.ค. 2552	7. เรื่องไข่มหัศจรรย์ 1. เด็กอ่านคู่มือก่อนเรียน 2. ครูนำอุปกรณ์ในการทอดไข่ ให้เด็กรู้จักโดยครูถามเด็กๆ จะตอบตามที่ตนรู้จัก ทุกคนตอบได้ถูกต้อง ครูแจกถ้วยให้เด็ก ๆ คนละ 1 ใบ และให้ไข่ไก่คนละ 2 ฟอง ตอกใส่ถ้วยเอง แล้วให้เด็กทอดไข่ดาวเอง เมื่อทอดแล้วใส่จานให้เด็ก ๆ แฉงหน้าไข่ดาวด้วยไม้ส้อมและขอตามความคิดของตนเอง เมื่อเด็ก	1. เด็กได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง ฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยตนเอง 2. เด็กเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง 3. เด็กรอคอยก่อน – หลังได้ ทำให้ไม่เกิดความวุ่นวาย ฝึกความมีระเบียบวินัย 4. เด็กได้ทดลองปฏิบัติจริงเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูและการเรียนขึ้น	1. เด็กที่ขาดเรียนบ่อยจะไม่ขาดเรียนเลย เกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น 2. เด็กเกิดความเข้าใจดีมากกว่าคำอธิบายเมื่อได้ปฏิบัติจริงและเกิดความจดจำดีขึ้นมาก 3. เด็กที่ไม่ชอบอยู่นิ่งวิ่งเข้าวิ่งออกในเวลาเรียนจะสามารถอดทนรอคอยก่อน – หลังได้ มีระเบียบเรียบร้อยขึ้นมาก น่าชมเชย	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
			4. เมื่อเด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนก็จะทำให้ผลงานของเด็กอยู่ในระดับดีและมีสมาธิในการทำงานมากขึ้น 5. เด็กที่ชอบบอแง อารมณ์เสียบ่อย ๆ จะมึอารมณ์ร่าเริงแจ่มใสดีขึ้น	กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันอังคารที่ 18 ส.ค. 2552	ทำงานครบทุกคนครูก็ให้เด็ก ๆ นั่งอ่านคู่มือก่อนรับประทานอาหารและให้เด็ก ๆ รับประทานอาหารฝีมือตนเอง เด็ก ๆ สนุก และชอบ ภูมิใจในผลงานของตนเองมาก แม้การทอดไข่ดาวจะออกมาเป็นไข่เจียวก็ตาม เพราะไข่แดงแตก เมื่อนำไปทอดจะเหมือนไข่เจียว. ปะติภาพไก่ 1. ครูให้เด็กเตรียมความพร้อมด้วยการอ่านคู่มือ และเล่นมายากลให้เด็กดู 2. ครูและเด็กร่วมกันร้อง โรตี่ พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ 3. ครูเล่านิทานส่งเสริมคุณธรรม	1. เด็กอ่านคู่มือและจำคู่มือได้ 2. เด็กเป็นผู้ฟังที่ดี 3. เด็กมีสมาธิในการทำงานกิจกรรม 4. เด็กได้เรียนรู้ว่าส่วนประกอบของไก่มีอะไรบ้างจากการทำกิจกรรม	1. เด็กรู้จักการรอคอยในการทำกิจกรรม 2. เด็กมีความสนุกสนานและพอใจในผลงานของตนเอง 3. เด็กกล้าซักถามในสิ่งที่สงสัยและอยากรู้และกล้าแสดงออก 4. เด็กที่ไม่ค่อยกระตือรือร้นก็เกิดความกระตือรือร้นขึ้นอยากทำกิจกรรมด้วย	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	จริยธรรม"เรื่องแม่มีหู แต่หนูมีปีก"ให้เด็กฟังและให้เด็กได้ซักถามเกี่ยวกับนิทานที่เล่าในสิ่งที่สงสัยและอยากรู้ 4. ให้เด็กประกอบภาพจากกระดาษสีเป็นรูปไก่ให้สมบูรณ์ ซึ่งครูได้ตัดกระดาษเป็นชิ้นส่วนต่างๆของไก่ มีหัว ตัว หาง ปีก ขา เท้า หงอน และตา ไก่ ทุกคนทำให้เสร็จสมบูรณ์และสวยงาม			- สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันพุธที่ 19 ส.ค. 2552 นำเด็กออกนอกสถานที่ ครั้งที่ 2	9 เรื่อง เล่าไก่ ก่อนออกนอกสถานที่ 1 สอนข้อตกลง/มารยาทในการออกไปข้างนอกศูนย์ -การเดินทางอย่างเป็นระเบียบ และครูก็ได้ให้เด็กใส่หมวกกันแดดและได้สอนเด็กในเรื่องของมารยาทเมื่อเจอผู้ใหญ่และมารยาทในการเดินทาง -ก่อนออกจากศูนย์ครูสอนคู่มือก่อนออกจากบ้าน	1. เด็กได้เรียนรู้เรื่องข้อตกลงและมารยาทที่ควรปฏิบัติเมื่อออกไปข้างนอก 2. เด็กได้รู้จักเล่าไก่ รู้จักสีของไก่ อาหารไก่ ไก่ตัวผู้ ไก่ตัวเมีย และบอกจำนวนของไก่ได้	1. เด็กเกิดความสนุกสนานและอยากรู้อยากเห็น 2. เด็กกล้าพูดคุยและซักถามมากขึ้น 3. เด็กที่ไม่ค่อยสนใจก็เกิดความอยากรู้อยากเห็นเกิดขึ้น	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	2 ระหว่างที่นำเด็กออก(เสริมประสบการณ์) -เมื่อมาถึงบ้านก็ได้ให้สลามกับเจ้าของบ้านและก็พาเด็กไปดูเล้าไก่ซึ่งอยู่ใกล้ๆกับศูนย์ -ครูก็ได้ให้เด็กดูเล้าไก่และให้เด็กสังเกตดูว่าในเล้ามีอะไรบ้าง โดยครูจะถามเด็กๆแล้วให้เด็กช่วยกันตอบ -เด็กก็ตอบคำถามของครูว่าในเล้าไก่มีไก่อยู่ 2 ตัวมีสีน้ำตาล สีดำ และลายมีไข่ด้วย -ครูก็ให้เด็กดูว่าไก่กินอะไรเป็นอาหารซึ่งเด็กก็ได้เห็นว่าในเล้าไก่มีข้าว และกากมะพร้าวไว้ให้ไก่กินเป็นอาหาร 3 หลังจากนำเด็กออกแล้ว -ครูให้เด็กทำกิจกรรมต่อในห้องเรียน เมื่อมาถึงห้องเรียนครูก็ให้เด็กดื่มน้ำเพื่อคลายความเหนื่อยล้าเตรียมความพร้อมของเด็กโดยการร้องเพลง อบอุ่นต่างๆของร่างกาย			3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	-ครูเล่านิทานเรื่อง แม่ไก่ 3 ตัวและให้เด็กได้พูดคุยสนทนาซักถามเกี่ยวกับเรื่องในนิทาน -ครูก็ได้สนทนาซักถามเด็กในเรื่องของเล่าไก่ว่ามีอะไรบ้างหลังจากไปดูที่เล่าไก่และอาหารของไก่เป็นอย่างไร -ครูให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ปะติดภาพหนอนซึ่งเป็นอาหารของไก่อีกอย่างหนึ่ง -กิจกรรมเสรี เล่นอิสระตามมุมกิจกรรมกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เกมการศึกษา เรียงลำดับการเกิดของไก่			
วันพฤหัสบดีที่ 20 ส.ค. 2552	10 อาหารของไก่ 1. เด็กอ่านคู่มือก่อนเข้าห้องเรียน 2. ร้องเพลงนิ้วมือ พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ 3. ครูเล่านิทานเรื่องแม่ไก่ 3 ตัว ในกิจกรรมนี้เด็กได้รู้จักเรื่องสีและรูปทรงของไข่จากการที่แม่ไก่ฟักออกมา เด็ก	1. เด็กเกิดความจำที่ดีสามารถอ่านคู่มือได้อย่างถูกต้อง 2. เด็กมีสมาธิในการฟัง 3. เด็กรู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี 4. เด็กมีความภูมิใจในตนเองและผู้อื่น 5. เด็กมีความเป็นระเบียบมากขึ้น 6. เด็กรู้จักการรอคอยก่อน-หลังได้ทำให้ไม่เกิดความวุ่นวายในการทำงาน	1. เด็กมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการซักถาม กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ 2. เด็กมีความเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ได้จากสิ่งที่ครูเล่านิทาน 3. เด็กได้ทดลองและสัมผัสของจริงในเรื่องของอุปกรณ์ในการเรียนรู้แต่ละกิจกรรม	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง -ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว -สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของ

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	มีความอยากรู้อยากเห็น จนเกิดการซักถามจากเรื่องที่ครูเล่ามาเป็นความรู้ให้แก่ตนเองและเพื่อน 4. ครูให้เด็กนำข้าวสารและข้าวเปลือกมาติดลงบนรูปไก่โดยหยดข้าวเปลือกติดที่หางอนไก่และข้าวสารติดเป็นตัวไก่ และเด็กได้ลองแกะเมล็ดข้าวพบว่าข้าวสารอยู่ข้างใน		4. เด็กมีความตั้งใจในการทำงาน และเกิดผลงานที่ประสิทธิภาพ 5. เด็กมีความอดทนและอดกลั้นรู้จักทำงานให้เสร็จก่อนที่จะไปเล่น	สิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันศุกร์ที่ 21 ส.ค. 2552	11. ทบสวนเรื่องไก่ 1. เด็กทุกคนกล่าวคุหาฮักก่อนเรียน ครูเตรียมเด็กให้พร้อมด้วยการอ่านคำกลอนพร้อมกัน 2. เด็กร้องเพลงประกอบท่าทาง 3. ครูนำรูปภาพการเกิดของไก่มาให้เด็กๆดู โดยให้เด็กเรียงลำดับก่อนหลัง ครูจะป้อนคำถามให้เด็กๆตอบ มีเด็กหญิง ชุวันดา หวันบีหลาย สามารถตอบได้ว่าลำดับใดเกิดขึ้นก่อนและลำดับใดเกิดขึ้นหลัง ครูจะเรียกเด็กมา	1. เด็กเกิดความจำได้ดีและสามารถเรียงลำดับภาพได้จากการเล่นนิทานโดยที่ครูไม่ต้องอธิบายให้ฟัง 2. เด็กมีความคิดเป็นของตนเองและกล้าที่จะตอบโดยไม่กลัวถูกผิด 3. เด็กมีสมาธิในการเรียงลำดับภาพ 4. เด็กสามารถเชื่อมโยงภาพเรื่องราวการเกิดไก่ได้	1. เด็กรู้จักการรอคอยก่อน- หลัง 2. เด็กมีความตั้งใจในการทำผลงานและภูมิใจในผลงานของตนเองและผู้อื่น 3. เด็กเกิดความรู้ใหม่จากการทำกิจกรรม 4. เด็กมีความสุขสนาน	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	เล่นเกมทีละคน ระหว่างที่เรียงลำดับ เด็กสามารถบอกการเกิดของไก่ได้โดย การอ่านจากภาพ เด็กจำนวน 30 คน ขาดเรียน 7 คน สามารถเรียงลำดับได้ ถูกต้องและบอกได้ 11 คน เรียง สลับกันอยู่ 6 คน เด็กไม่เข้าใจ 6 คน 4. ครูให้เด็กนำลูกยางมาจุ่มสี แล้วนำไป กลิ้งลงกระดาษให้สวยงาม			- เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ผลการเรียนรู้

ความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบเก่าและแบบใหม่

ประเด็น	แบบเก่า	แบบใหม่
1.วิธีการสอนและสถานที่	- ครูกำหนดเรื่องการเรียนการสอน - ครูเป็นผู้สอนข้อมูลเด็ก โดยการใช้สื่อจากรูปภาพ, สื่อจำลอง - ครูแบ่งการรับผิดชอบในแต่ละห้อง - การให้ห้องจำ เช่นการให้สละมพร้อมตอบรับ, การอ่านคู่ออ้ต่างๆ เช่น ขึ้นบานพาหนะ ก่อนนอน เข้า-ออกห้องน้ำ ฯลฯ - จำกัดพื้นที่อยู่ในรอบรั้วโรงเรียน	- เด็กมีส่วนกำหนดเรื่องที่จะอยากเรียนรู้ตามความสนใจของเด็ก - นำเด็กเรียนรู้จากของจริง เช่น ไปเรียนรู้ตามแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น, ข้างทาง อาทิ ต้นไม้ ใบหญ้า, ริมถนน - นำเด็กกลับเข้ามาจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียน - ครูต้องจัดพื้นที่ในการพาเด็กออกไปนอกโรงเรียน
2.สื่อการสอน	- ครูทำขึ้นมาเองและนำมาสอนเด็ก - ใช้สื่อที่เร้าจรูปแบบที่จัดซื้อ - บางที่ไม่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียน	- เด็กมีส่วนร่วมการทำสื่อการสอนประดิษฐ์และร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน - เด็กได้ประดิษฐ์สื่อสอดคล้องกับหน่วยที่เรียน - ใช้วัสดุการที่สื่อในท้องถิ่น
3.ด้านพฤติกรรมเด็ก		
การเรียนรู้	- เด็กคอยให้ครูบอกความรู้ด้วยความเดียว - ไม่ตื่นตัวในการเรียนเรียนรู้แต่ในห้องเรียนบรรยากาศเดิมๆ เด็กไม่อยากจะเรียน - เรียนรู้ซ้ำ เช่นการท่องดูอาอ้ ท่องจำอย่างเสียใจไม่เต็มใจจริงๆ เช่นดูอาอ้เยี่ยมกุโบร์ - เป็นการสื่อสารทางเดียว (ครูจะเหนือ)	- เด็กสนใจตนเอง กับ โลกภายนอกอยากเรียนรู้มากขึ้น - เด็กมีจินตนาการเกี่ยวกับสิ่งๆที่พบเห็นและปฏิบัติ โดยการวาดภาพ พลุ ชักกลาน - เรียนรู้เร็วเมื่อพบกับเหตุการณ์การจริงปฏิบัติถูกต้องและเข้าใจ - เป็น การ สื่อ สาร สองทาง ปฏิสัมพันธ์มากขึ้น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักสูตร

การศึกษายุทธวิธี พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กถ่อนุมถนบุรีอศิตถาน (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 อ.ละงู จ.สตูลหน้า 178

ประเด็น	แบบเก่า	แบบใหม่
การพูด	- จำกัดอยู่เฉพาะคนที่ห่างพูด จะเป็นผู้นำเพื่อน - ครูเป็นคนบอกคำถาม - เด็กจะลอกเลียนแบบตลอด ไม่คิดเอง - จะตามคนที่พูดคนแรกก็หมด	- ส่วนมากเด็กจะถามครูและบางทีก็หาคำตอบเอง - คนไม่ค่อยพูดในห้องก็กล้าพูด, กล้าแสดงออกมากขึ้น
การอยู่ร่วมกับผู้อื่น (เด็กกับเพื่อน, เด็กกับผู้ใหญ่)	- ไม่รู้จักผู้นำ-ผู้ตาม	- มีการกำหนดข้อตกลงร่วมกัน - เด็กมีการยอมรับ/รู้จักบทบาทตัวเอง เช่นการทำข้อตกลงเวลาออกไปข้างนอก - รู้จังหวะ รู้เวลาพูดทะเลาะในการปฏิบัติตนมากขึ้น
4. การทำกิจกรรม และสร้างสรรผลงาน	- วาดรูป, เป็นดินน้ำมัน, ระบายสี, ประติด, พับกระดาษ - เด็กจะบอกว่าวาดรูปไม่เป็น เมื่อเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้นั้น เช่น แมววาดวาดไม่เป็น จะยืนยันว่าไม่เป็นทำไม่ได้ ไม่ยอมลงมือทำจะเป็นเพียงสั้นๆ ไม่เท่าพัฒนาการอายุของเด็ก	- เพิ่มกิจกรรมประดิษฐ์ - วาดรูปเก่งขึ้น เด็กไม่บอกว่าวาดไม่เป็น, วาดไม่ได้จะลงมือทำก่อนและผลงานที่ออกมาทำทั้งเด็กทำได้มากกว่าที่ครูคาดไปมาก การเรียนรู้เรื่องนกครั้งที่ 2 ก็ช่วยขีดวาดสวยงามขึ้น - ค้นพบความสามารถของตนเองมากขึ้น - ยืนยัน เช่นสามารถลอกใบจากได้ - ผลงานหลากหลายขึ้น
5. ด้านครู	- ยึดการเรียนรู้การสอนแบบเก่าภายนอก, สั่ง, ให้ทำตาม - ครูยึดแผนการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้/สาระการเรียนรู้ - ครูใช้สื่อสำเร็จรูปและไม่สอดคล้องกับเรื่องที่เราเรียน - ครูได้กลับมาบ้านเร็วเพราะทุกอย่างมันตายตัวแล้ว	- ครูเป็นผู้ตั้ง เด็กจะได้รับความรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง - ครูใช้สื่อจากเด็กมากยิ่งขึ้น - ครูเปิดความคิดกว้างขึ้น เกิดความคิดใหม่ๆ เขียนแผนการสอน, ทำสื่อที่ตรงกับเรื่องที่เราเรียน - ครูกลับมาบ้านช้าทุกวัน เพราะต้องเตรียมแผนและสื่อในวันถัดไปหรืออาทิตย์ต่อไป

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษารวมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักสูตร

การศึกษามูลนิธิ พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กอ่อนมูลนิธิคุณพุ่ม (บ้านสาขา) หมู่ที่ 6 คลองจุง อ.ละงู จ.สตูลหน้า 179

ประเด็น	แบบเก่า	แบบใหม่
6.ด้านชุมชน	-ชุมชนไม่ค่อยมีส่วนร่วมเพราะไม่มีเรื่องที่ต้องคุยกันงานที่ผ่านมาเป็นการประชุมแจ้งเพื่อทราบและสร้างข้อตกลงเล็กๆ น้อยๆ ระหว่าง ศูนย์ กับ ผู้ปกครอง - ผู้ปกครองไม่กล้าพูดกับครูมาตั้งแต่กแล้วกลัวกลับ/ครูไม่กล้าพูดกับผู้ปกครอง	-ครูได้เข้าไปถึงชุมชนมากขึ้นเพราะต้องออกไปประสานงาน -ได้ค้นพบสิ่งที่มีค่าในชุมชน -แหล่งภูมิปัญญาต่างๆ -ครูกับผู้ปกครองได้คุยกันมากขึ้น ผู้รู้ได้ทราบความต้องการของกันและกัน ในเรื่องการเรียนรู้ของเด็ก -ครูสนิทกับผู้ปกครองมากกว่าเดิมเพราะต้องคุยกันหลายรอบ

องค์ความรู้เรื่องมัลติดี (สอนดูเอาอย่างไว้ให้เด็กเกิดการจำเร็ว)

บุคลิกของโตะฮีหม่าม

- มีความเป็นกันเอง
- พูดจานุ่มนวล
- แสดงความอ่อนโยน
- ในบุคลิกท่าทาง
- เด็กรู้จักคุ้นเคยเพราะ โตะฮีหม่ามคุยมาที่ศูนย์
- บทบาทหน้าที่ของ โตะฮีหม่าม

บรรยากาศ

- ช่างเช้า
- ร่มรื่น ไม่ร้อนมาก

สถานที่

- เป็นสถานที่ใหม่
- และเป็นสถานที่จริง
- มีความกว้างขวาง
- เป็นสถานที่ที่คิดดีดีทำดี

ตัวเด็ก

- ตั้งใจฟัง/ มีสมาธิ
- ความพร้อมของเด็ก
- เด็กมีแรงจูงใจมากขึ้น
- เด็กไม่ขาดโรงเรียน

ครู

- ความน่าสนใจที่ครูนำเสนอและจัดประสบการณ์
- บุคลิกภาพ เช่น น้ำเสียงฟังไพเราะและชัดเจน
- มีความสามารถในการผลิตสื่อที่น่าสนใจ
- มีความเป็นกันเองระหว่างครูและนักเรียน ครูมีส่วนช่วยในการกระตุ้นเด็ก

องค์ความรู้ผู้รู้เรื่องแมว(สอนให้เด็กวาดรูปแมวอย่างไรให้เก่ง)

สถานที่

- กว้างขวางเด็กสัมผัสแมวได้ทั่วถึง
- บ้านที่เลี้ยงแมว เจ้าของบ้านมีความเป็นกันเองเอื้อให้ เด็กมีความคุ้นเคยกับแมว
- เป็นสถานที่แห่งใหม่
- น่าสนใจ น่าค้นหา

บรรยากาศ/เวลา

- ช่วงเช้า
- ร่มรื่นไม่ร้อนมาก

ตัวเด็ก

- มีความชอบแมวอยู่แล้ว
- เคยเลี้ยงแมวและสัมผัสแมวมามาก่อน
- เด็กรู้จักรูปร่างลักษณะของแมวดีสามารถวาดรู้อะเอียดออกไปถึงนมของแมวว่า 10 อัน แมวสีดำสีขาว โขน และทำร้ายคนและอาหารของแมวก็ไปซื้อได้ที่ร้าน
- มีความกระตือรือร้นมากขึ้นเพราะเป็นฝ่ายแสดงความคิดเห็น
- มีความพร้อมด้านกล้ามเนื้อ มีความแข็งแรง
- มีความรู้เดิมเกี่ยวกับแมวทำให้มีจินตนาการ ในผลงานที่วาด เกิดการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของตนเอง

สื่อการสอน

- แมวจริง

- นิทานเกี่ยวกับเรื่องแมว
- สื่อการสอนที่ครูทำเองเกี่ยวกับคำศัพท์แมว

วิธีการสอน

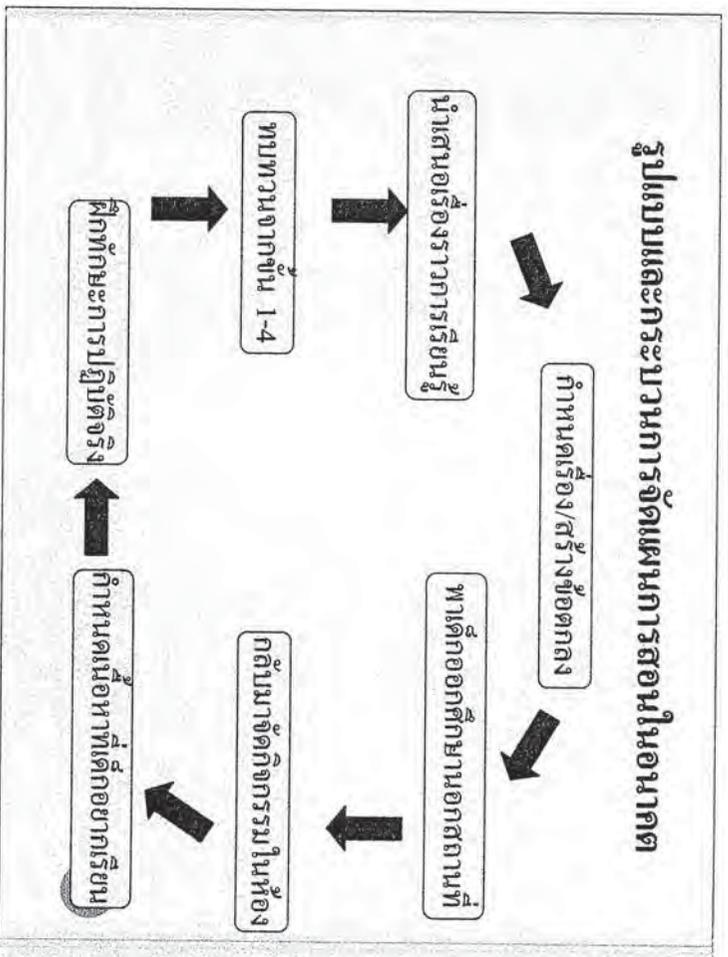
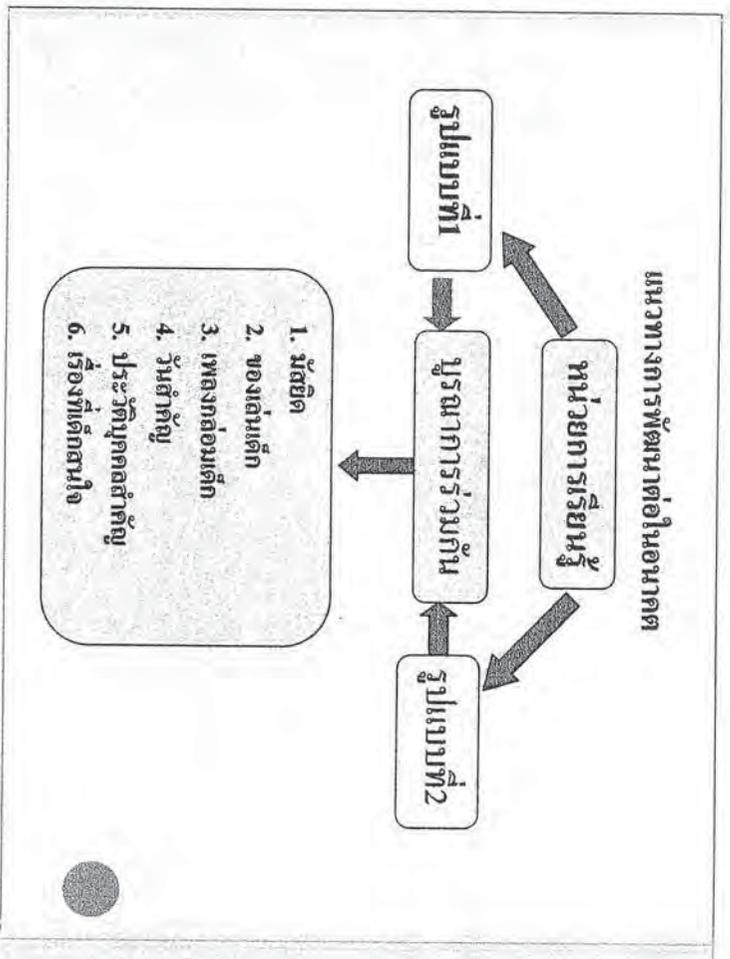
- ใช้ของจริงมาเป็นสื่อในการสอน ใช้แมวจริง
- ให้เด็กเป็นฝ่ายออกครูเกี่ยวกับเรื่องแมว โดยครูเป็นผู้บันทึกเป็นรูปภาพให้เด็กดู
- ให้เด็กสังเกตแมวของตัวเองที่บ้านแล้วนำมาเล่าให้ครูและเพื่อนฟัง
- ให้เด็กวาดรูปแมวจึงแมวเด็กจะปฏิเสธว่าทำไมไม่ได้อีกต้องให้เด็กทดลองทำ

ตัวครู

- มีความใจเย็นเป็นกันเองกับเด็ก แม้เด็กจะแสดงความคิดเห็นที่ผิดบ้าง แต่ให้เด็กกลับไปหาคำตอบอีกครั้งเป็นการบ้าน
- พูดจาไพเราะ
- ให้แรงเสริมและให้กำลังใจให้เด็กอยากวาดรูป
- เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออกอย่างเต็มที่

อุปกรณ์การประลักษ์

- มีพิชงพอเป็นรายบุคคล
- อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหมา) หมู่ที่ 6 อ.ละหานทราย จ.บุรีรัมย์

ภาคผนวก (การจัดการเรียนรู้การสอนรูปแบบที่ 1)

เรื่องมัลลียศ

เพลงสดตาม

“สดตาม สดตาม สดตาม นื่องศยสดตามหรือเปล้า สดตามมีค่า ไม่นบา เมื่อเราพบกันก็สดตาม
เมื่อเราพบกันก็สดตาม เพราะเราทำตามท่านนี่”

ดูอาอิเข้ามัลลียศ

“อ้อลลอซุมนัฟตะหลี อี้บวะบา เรมะนาติก”

โอ้อัลลอะหะห์ ขอพระองค์ทรงเปิดประตูแห่งความมศตาให้แก่ฉันด้วยเถิด
(ก๊าวทำข่าข่าเข้ามัลลียศ)

ดูอาอิ้ออกจากมัลลียศ

“อ้อลลอซุมนมะอินนี อี้ลอะตุกะะ มินฟีฏิลิก”

โอ้อัลลอะหะห์ แท้จริงฉันขอความโปรดปรานจากพระองค์ (ก๊าวทำข่าข่าออกจากมัลลียศ)

กัถักถ่าวสดตาม

อ้อตล้ามูออลัยกุม

กักรับสดตาม

วะอะออลัยกุมมุสลาม

เรื่องขมมโค

กัถักลอนขมมโค

“ขมมเอ่ยขมมโค เม็คโคโตๆ รศหว่านๆ ก่อนจะรับประทาน ต้องกล่าวนามอัลลอะหะห์อัย”

เรื่องเสวียหมมือ

ดูอาอิซันรล

“ซุบฮานัลลาฮี ซัคคอรอลานา ฮาซฮาวากุณนาลาฮู มุศรีนีน วาอินนา อี้ลารอบบีนา ลา
มุงคอดีบูนา”

นิทานเรื่อง หัวผักกาดยักษ์ (นิทานรัสเซีย)

เรื่อง อเล็กเซ คอลสตอย

เรื่องภาษาไทย พรอนงค์ นิยมคำ

รูป ซูริยว ชาโต

มีคานหนึ่งปลูกหัวผักกาดไว้ใกล้บ้าน “โตเร็วๆ เป็นหัวผักกาดหวาน หวาน โตเร็วๆ เป็นหัวผักกาดใหญ่ๆ”

ไอ้ไอ้! หัวผักกาดโตเร็วทันใจกลายเป็น... หัวผักกาดใหญ่หึหึ!

คาพยายมดึงหัวผักกาด สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

คาจึงไปตามยายมา ยายดึงคา คาดึงหัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

ปู่หลุด

ยายจึงไปตามหลานมา หลานดึงยาย ยายดึงคา คาดึงหัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ...

แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

หลานจึงไปตามหมามา หมาดึงหลาน หลานดึงยาย ยายดึงคา คาดึงหัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า

สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

หมาจึงไปตามแมวมา แมวดึงหมา หมาดึงหลาน หลานดึงยาย ยายดึงคา คาดึงหัวผักกาด

สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

แมวจึงไปตามหนูมา หนูดึงแมว แมวดึงหมา หมาดึงหลาน หลานดึงยาย ยายดึงคา คาดึง

หัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ...

ปู่โย! หัวผักกาดหลุดออกมาแล้ว!

เกมมอญซ่อนผ้า

อิมอญซ่อนผ้า ตุ๊กตาอยู่ข้างหลัง ใครนั่งไม่ระวัง ฉันทะตักในเซอ

เพลงต้นไม้มโนสวรรค์

ต้นไม้มักว่าจะโต	นานอัคโข ไร่เวลา
เท่าอายุปู่ย่าตา	นับเวลานานหลายปี
ตัดไม้ทำลายป่า	ไร่เวลาไม่กี่นาที
ป่าไม่หมดพงพี	อีกสิบปีจึงจะโต
ต้นไม้บนสวรรค์	มาอ่านกันชุมชนนั้นล่อ
วัลธัมดูลีลลา	วาลาฮิลาฮาฮิลัลลือ
วัลลือฮูอักบาร์	มลาฮิอักคปตุกให้พื้นที่
พวงราลัยอันดี	ต้นไม้บนแดนสวรรค์ (ซ้ำ)

เรื่องของแผ่นดิน

เพลงกึ่งหันต้องลม

ยามกึ่งหันต้องลม	เป็นงกลมมมื่อลมโชนมา
มองดูบนสุริยา	จากฟ้ากฟามาสู้นคนดิน
กิดคั้ง กิดคั้ง กิดคั้ง	รักจริงอย่ามาทิ้งร้างกัน

เรื่องนครธม

ลำดับการนับนครธม

1. หนาว	6. หนึ่ง
2. หนึ่ง	7. ตา
3. หลัง	8. คำ
4. หยั่ง	9. จี
5. ๕๕	10. ลู

นิทานเรื่องหมอนอนผิดก

เขียนโดย : จิราภรณ์ ช่างแก้ว

ภาพประกอบ: ศรีเรือน ชุ่มทรัพย์ไพศาล

คืนนี้พระจันทร์เต็มดวง อากาศเย็นสบาย หมอนหลายตัวใน ไร่ชานอนหลับอย่างมีความสุข

แต่หมอนผิดกกับหมอนน้อยกำลังงุ่นง่าน โลกจับกัน “เก่งจริงจับให้ได้ เก่งจริงจับให้ได้”

หมอนผิดกตะโกนบอกหมอนน้อยที่วิ่งไล่อยู่ข้างหลัง

“เฮ้! จับได้แล้ว จับได้แล้ว” หมอนน้อยวิ่งขึ้นไปห้หลังหมอนผิด

“ต่อไปเราจะเล่นอะไรกันดี” หมอนผิดถามหมอนน้อย “เรามานั่งดื่มชงกันดีกว่า”

หมอนน้อยออกความเห็น แล้วหมอนทั้งสองก็มานั่งตัวเป็นวงกลมลงไปตามพื้นดิน

“เฮ้! ถิ่นชงมาแล้ว ถิ่นชงมาแล้ว” หมอนผิดลลายตัวออก แล้วร้องด้วยความดีใจ เมื่อกลิ่นนำหน้าหมอนน้อย

“ต่อไปเราจะเล่นอะไรกันดี” หมอนน้อยถามแล้วอ้าปากหา

“เรามากลามแข่งกัน ใกรขี้จนถึงยอดชาก่อนจะเป็นผู้ชนะ” หมอนผิดตอบแล้วอ้าปากหาว่า

แล้วหมอนทั้งสองก็ค่อยๆคลานขึ้นต้นชาด้วยความง่วง

หมอนสองตัวขึ้นไปถึงยอดชาในเวลาเช้าตรู่ มีผีเสื้อหลายตัวบินเล่นอยู่เหนือยอดชา

หมอนทั้งสองมองผีเสื้อแล้วก็นึกขึ้นได้ว่า หมอนผู้ฆ่าเคยบอกว่า สักวันหนึ่งเขาทั้งสองจะกลายเป็น

ผีเสื้อ “ทำไมเราสองตัวถึงไม่กลายเป็นผีเสื้อซะที” หมอนน้อยพูดกับหมอนผิดด้วยความสงสัย

หมอนผิดจึงร้องถามผีเสื้อที่บินอยู่ใกล้ “ผีเสื้อเจ้าทำไมเราสองตัวถึงไม่กลายเป็นผีเสื้อเหมือนหมอน

ตัวอื่นๆ ซะทีล่ะจ๊ะ” ผีเสื้อมองดูหมอนทั้งสองแล้วตอบว่า “เพราะพวกเธอมีดวงเงินทั้งวันทั้ง

คืน ไม่นอนหลับพักผ่อน ร่างกายก็เลยไม่แข็งแรงและเจริญเติบโตพอที่จะกลายเป็นผีเสื้ออย่างพวกเราได้”

ตั้งแต่คืนนี้มาหมอนผิดกับหมอนน้อยก็เลยเข้านอนแต่หัวค่ำทุกวัน

ไม่นานหมอนทั้งสองก็มีเส้นใยบางๆ ออกมาพันรอบตัวจนผิด ขาหมอนเรียกทั้งสองว่า “ดักแด้”

อีกเจ็ดวันต่อมาหมอนทั้งสองก็กลายเป็นผีเสื้อแสนสวยออกมาจากดักแด้ โบกบินไปทั่วไร่ชาอย่างมี

ความสุข

เรื่องเพลงกล่อมเด็ก

บทเพลงเอก

นกเอี้ยงนกไถ่มีมอริ้อง

หรือไม่มีมอริ้องลาปลาไม่พู่

ปลาเอ้อปลาไต่ไม่พู่

หรือจี่พู่ลาคำหญ้ามันรัก

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้อิงองค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักสูตร
การศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหนง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สุรินทร์ หน้า 187

หญ้าเออหญ้าไคมีงรัก	หรือไม่รกลาต่างงัวไม่กิน
งัวเอองัวโตไม่กิน	หรือก็กินและคำเข้าไม่ล้ำม
เจ้าเออเจ้าโตไม่ล้ำม	หรือก็ล้ำมลาคำเจ้าเจ็บพุง
พุงเออพุงไคมีงเจ็บ	หรือไม่เจ็บลาคำเจ้าวมันติบ
ข้าวเออข้าวไคมีงคืบ	หรือไม่คืบลาคำไม่พินมันเปียก
ไม่พินเออไม่พินไคมีงเปียก	หรือไม่เปียกลาคำฝนนั่นตก
ฝนเออฝนไคมีงตก	หรือไม่ตกลาคำเซียดมันรื้อยง
เซียดเออเซียดไคมีงรียก	หรือไม่รียกลาคำจุ่มนขบ
งูเอองูไคมีงขบ	หรือไม่ขบลาคำเหยื่อถูลิละ

บทโคลงและ

โยนและโผกแปลกลางนา
 ขวานาญ่าชี้ควายหางคอก
 หมากเต็มจอก ดอกทอนเต็มขัน
 เม่าถาวัดโยนและ โยนและ

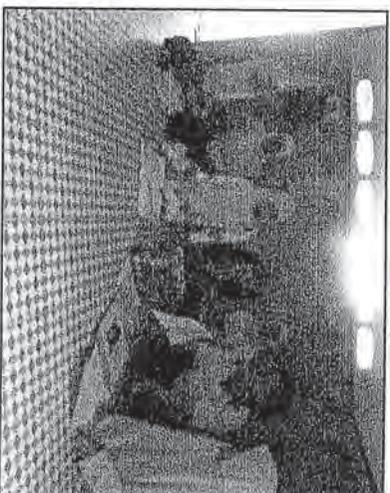
เรื่องต้นจาก

คำกลอนจอง
 ม เอ๋ย ม น้า
 แม่แกร่งกล้า น้าอาหรับ
 พวาทหารใช้ขี่ขบ
 รุกไล่จับคีรูเอย
 คำกลอนจอง
 ม้าวิ่งก๊วกๆ เคี้ยวมีรับตัวราไป
 ม้าวิ่งเร็วไว ความคั่งใจ ความก๊วก
 ม้าวิ่งเร็วไว ดูซิหายไป
 ม้าวิ่งเร็วไว ความคั่งใจ ความก๊วก

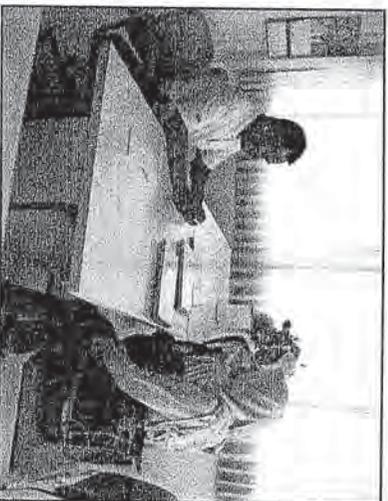
ภาคผนวก

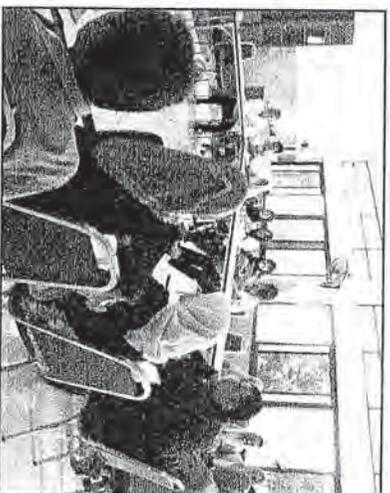
กิจกรรมสำรวจภูมิปัญญา

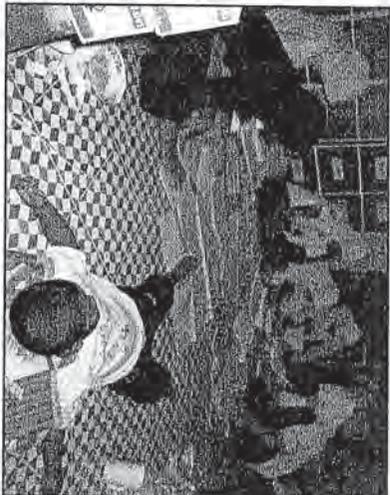
กิจกรรมประชุมกรรมการสถานศึกษา

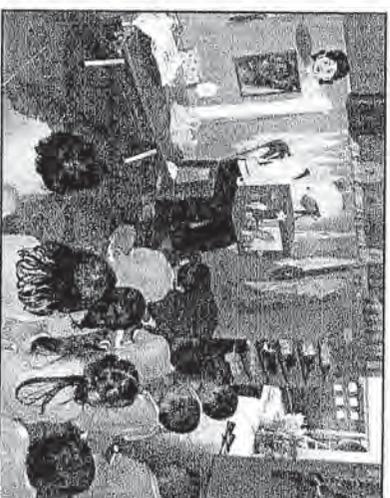
กิจกรรมทำแผนการเรียนการสอน

กิจกรรมประชุมภูมิปัญญา

กิจกรรมทำแผนการเรียนการสอน

กิจกรรมก่อนออกศึกษาออกสถานที่

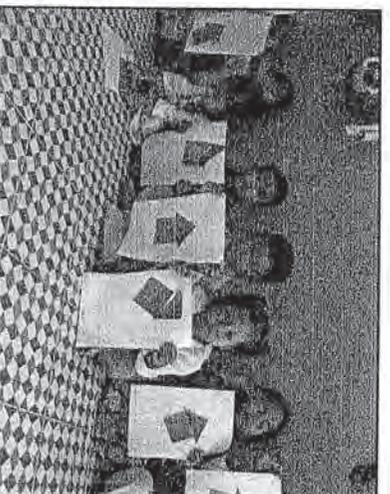
กิจกรรมออกศึกษาออกสถานที่

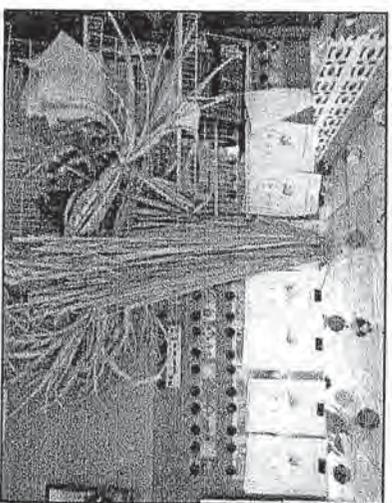
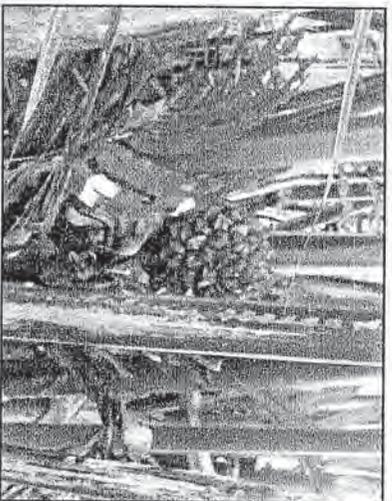
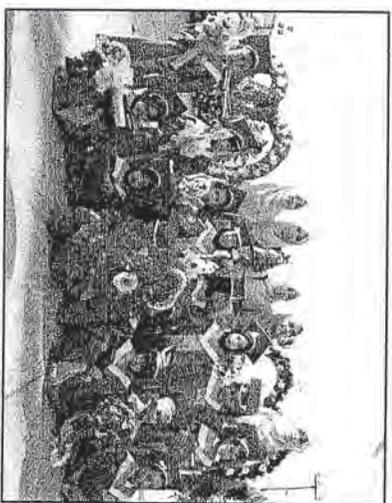
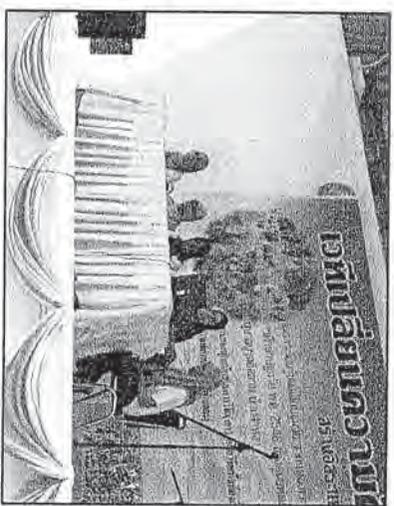
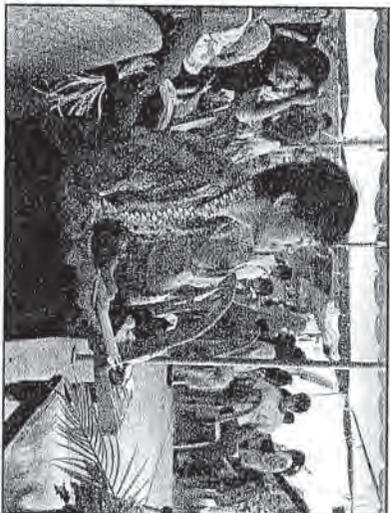
กิจกรรมออกศึกษาออกสถานที่

ทีมวิจัย

กิจกรรมในห้องเรียน

ประวัติหมวิจัย

นางสาวศุภยิยะ คำตุ

วัน เดือน ปี เกิด 23 เมษายน 2518

ที่อยู่ 191 ม. 2 ต. ปากน้ำ อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษาปริญญาตรีการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วิทยาเขตสงขลา

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 11 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลามบ้านลาหา

นางสาวสุนันทา อินทรทองมาก

วัน เดือน ปี เกิด 28 สิงหาคม 2524

ที่อยู่ 218 ม. 18 ต. ละงู อ. ละงู จ.สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 6 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสลามบ้านลาหงา

นางสาวรุย์ดา ใจดวง

วัน เดือน ปี เกิด 5 มิถุนายน 2524

ที่อยู่ 62 ม. 11 ต. ตะลุง อ. ตะลุง จ. สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 4 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนบาศูนย์ลือสถามบ้านตาหงา

นางสาวนุชสารีระ อุตมา

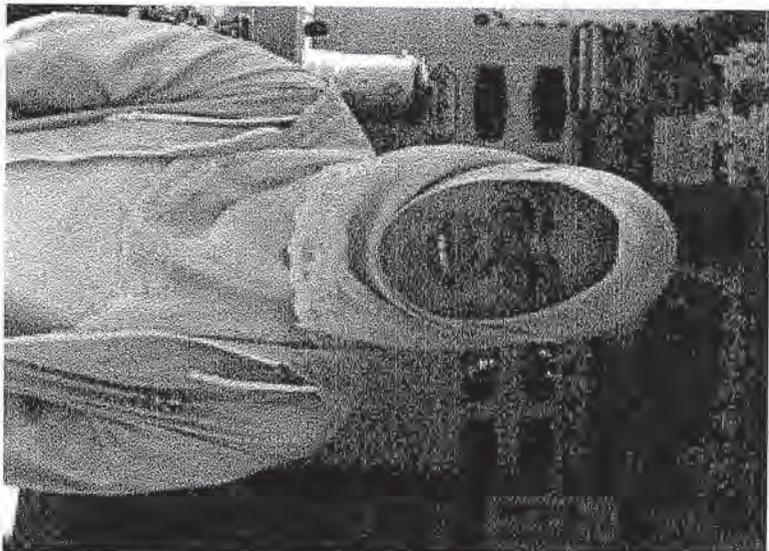
วัน เดือน ปี เกิด 30 สิงหาคม 2523

ที่อยู่ 305 ม. 17 ต. ละงู อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีสาขาวิชาวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 4 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตาลัยบ้านลาหงา

นางสาวสุไรยา จະสมัน

วัน เดือน ปี เกิด 19 สิงหาคม 2521

ที่อยู่ 87 ม. 2 ต. ปากน้ำ อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ปริญญาตรีการศึกษาระดับมัธยม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ราช

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 6 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรลือสตามบ้านตาหงา

นางสาวจรรยา หยีสวัสดิ์

วัน เดือน ปี เกิด 3 เมษายน 2521

ที่อยู่ 213 ม.12 ต. ละงู อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 3 ปี

กำลังศึกษาปริญญาตรีเอกปทุมวิทย์ ราชภัฏสวนสุนันทา วิทยาลัยเกษตรสงขลา